Pasta de dinţi
de origine... extraterestră

Elementele ce compun o stea pot fi identificate prin analiza luminii pe care o emit. Pe această cale, o echipă de cercetători de la Universitatea din Lund (Suedia) a reuşit să identifice originea fluorului, care intră în compoziţia unor produse farmaceutice sau a fluidelor frigorigene, reprezentând şi o componentă esenţială a pastei de dinţi.

În cadrul observaţiilor, au examinat spectrul luminos al unor stele şi în special lumina infraroşie, identificând prezenţa fluorului provenind din nucleul stelelor asemănătoare Soarelui. Au fost observate şi „uriaşele roşii" şi s-a analizat spectrul de lumini emise de aceste stele care se află în stadiul final al existenţei lor, identificându-se şi în cazul acestora lungimi de undă care corespund acestui element.

Secretele longevităţii

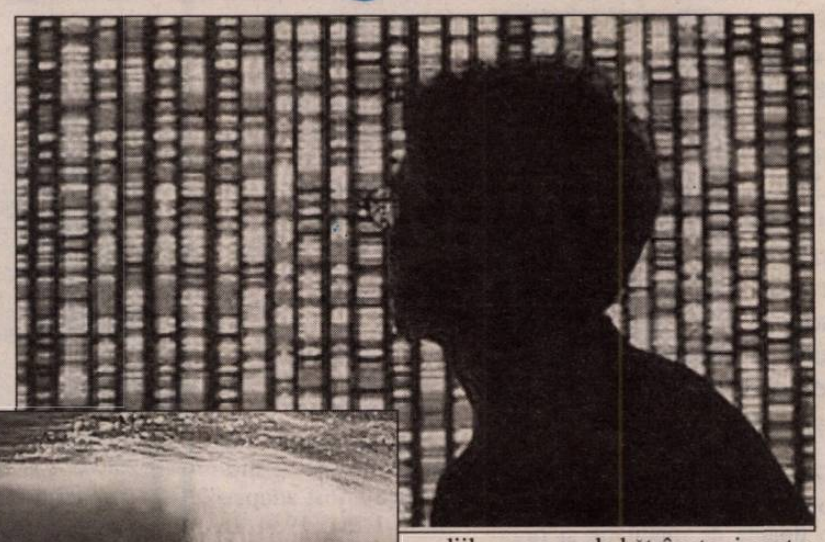

Oamenii consideră că viaţa lor este scurtă. Scurtă în raport cu ce repere? Criteriile acestei judecăţi sunt obiective şi subiective. Nu ne vom lansa însă în dizertaţii, explicaţii pe această temă. Pornim de la ideea că oamenii ar vrea să trăiască mai mult şi în deplină sănătate şi că oamenii de ştiinţă încearcă de multă vreme să găsească o cale de a prelungi semnificativ viaţa (progresul în medicină a prelungit speranţa de viaţă cu 1-2 ani). Teoretic, ar avea o şansă, dacă genomul nostru şi diverse mecanisme biologice ar avea particularităţi similare cu cele ale balenelor, cele mai longevive mamifere.

Campioana longevităţii este balena boreală, un uriaş care trăieşte în apele arctice. Vârsta maximă? Aproximativ 200 de ani!

O echipă de cercetători de la Universitatea din Liverpool a decriptat genomul acestei specii, unicul reprezentant al genului *Balaena*, în speranţa că va ridica vălul secretelor superlongevităţii acesteia şi că omul va putea beneficia de ele devenind apt pentru a combate maladiile care apar la bătrâneţe şi pentru a trăi cu mult peste 100 de ani.

După ce au decriptat patrimoniul genetic al unei femele în vârstă de 51 de ani, au comparat materialul genetic cu cel al unui număr de 20 de specii de mamifere şi cu cel al omului. În urma studiilor, cercetătorii au pus în evidenţă existenţa unor gene unice care intervin în procesele biologice care le apără de pericolul apariţiei cancerului şi al altor maladii, gene pe care le vor studia şi le vor insera în genomul şoarecilor şi altor mamifere.

Vas zburător

A fost construit de către ingineri slovaci, specialişti în aeronautică, prototipul primei ambarcaţiuni electrice – Quadrofoil –, montat pe patru „aripi" subacvatice curbate. Ideea nu este nouă: cu aripi subacvatice similare sunt utilizate velierele de cursă, în special cele care participă la American's Cap. După ce depăşeşte viteza de 15 km/h este asigurată portanţa necesară pentru a se desprinde de pe suprafaţa apei.

După ce atinge 40 km/h, beneficiază de o autonomie de 100 de kilometri. Va fi comercializat în 2016, iar preţul nu va depăşi 22.000 de euro.

Este silenţios, ecologic, nu face valuri, fiind ideal pentru deplasări în zone protejate, dar şi pentru agrement în zone marine, fluvii, lacuri. Bateriile au o autonomie de două ore.

Invitaţie la călătorii imposibile

E uşor pentru „actorii" unor instituţii cu mare impact mediatic să manipuleze opinia publică. Una dintre cele mai importante de pe glob este NASA, care a lansat, de multă vreme, printre altele, ideea că o parte a omenirii ar putea locui pe alte planete dacă pe Terra nu vor mai exista condiţii de viaţă.

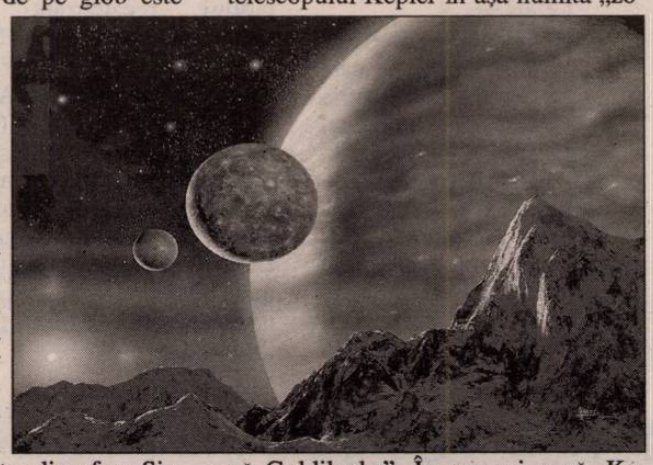

Într-o perspectivă „luminoasă", cercetători din cadrul NASA au încercat să-i facă pe fanii proiectelor SF să... viseze, publicând pe Internet imagini artistice ale unui număr de 3 exoplanete, din afara Sistemului Solar, aşadar, care vor oferi condiţii de viaţă. Într-o viziune paradisiacă.

Cele mai ofertante, având condiţii apropiate de cele ale Terrei sunt Kepler 438b şi 422b, descoperite cu ajutorul telescopului Kepler în aşa-numita „zonă Goldilocks". În aceeaşi zonă, Kepler a depistat în total 8 exoplanete, iar în alte zone locuibile, 1000 de exoplanete confirmate.

Reptilă de tranziţie

În rezervele unor muzee din lume zac de zeci de ani fosile de animale, artefacte etc. „redescoperite" şi studiate recent.

Un exemplu în acest sens îl reprezintă 4 fosile uitate într-un dulap din Hunterian Museum din Glasgow, descoperite în 1959 în insula Skye, Scoţia, care au suscitat un interes deosebit pentru cei care le-au studiat în urmă cu o lună. Rămăşiţele provineau de la un animal preistoric necunoscut, un fel de ihtiozaur, care a trăit în urmă cu 250 milioane de ani, dispărând după 90 de milioane de ani.

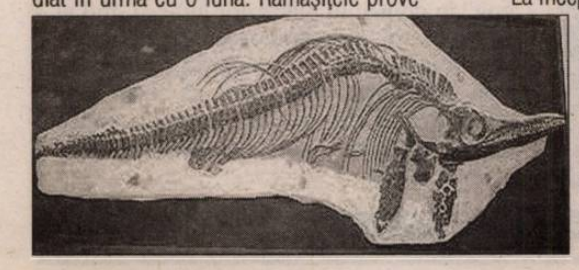

Ar fi avut o formă bizară, jumătate delfin, jumătate crocodil şi se hrănea cu peşti şi reptile în mările calde ale Scoţiei. Descoperirea este importantă în plan istoric.

La începutul Jurassicului reptilele erau primitive şi de talie mică. La sfârşitul perioadei au ajuns la dimensiuni impresionante. Nu se ştia însă care a fost perioada de tranziţie. Studiul fosilelor a lămurit acest aspect. Tranziţia a durat zeci de milioane de ani, în perioada în care a trăit această specie.

Operaţie în uter

În premieră mondială a fost efectuată în Franţa o intervenţie chirurgicală în uter, extrem de complicată şi meticuloasă, asupra unui făt în vârstă de 5 luni care era afectat de o anomalie a măduvei spinării – *spina bifida* – survenită în urma unui defect de osificare a vertebrelor. Această malformaţie, cea mai frecventă a sistemului nervos în cazul nenăscuţilor, apare într-o proporţie de 1/1000, fiind diagnosticată prin ecografie.

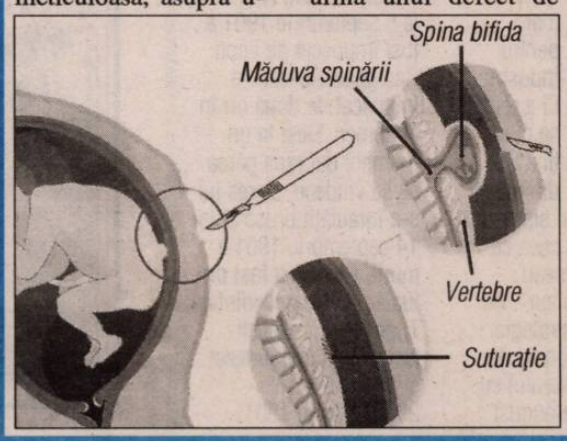

Nu este letală, dar este responsabilă de apariţia unor afecţiuni grave, precum paralizia membrelor inferioare, disfuncţii în procesul de dezvoltare etc. Cel mai adesea, un astfel de diagnostic duce, fie la întreruperea sarcinii, fie la o intervenţie chirurgicală postnatală.

Record de conversie

În cursa pentru ridicarea randamentului panourilor solare, o echipă de cercetători francezi şi germani specializaţi în sisteme energetice solare, a realizat o performanţă inegalată producând o celulă solară cu o capacitate de conversie a luminii

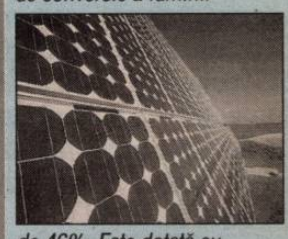

de 46%. Este dotată cu semiconductori precum arseniu de galiu, cu captatori stratificaţi, fiecare strat reacţionând la o anumită lungime de undă a razelor solare, şi diverse dispozitive integrate în sistemele fotovoltaice care concentrează lumina. Cele mai performante celule fotovoltaice existente au un randament de 36,7%.

Brăţară avertizoare

O brăţară realizată de cercetători de la Massachussets Institute of Technologie detectează semnalele care anunţă o criză de epilepsie şi le transmite prin intermediul smartphone-ului, permiţându-i bolnavului, în

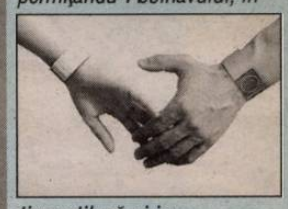

timp util, să-şi ia medicamentul pentru a opri criza sau pentru a o ameliora. Este dotată cu captatori de activitate electrică şi de temperatură, aflaţi în contact cu pielea, şi un accelerometru.

„Hârtie" strălucitoare

Realizată de specialişti ai societăţii americane Rohinni, „hârtia" care emite lumină — Lightpaper — este destinată în primul rând afişajelor stradale. Secretul acestei particularităţi inedite constă

într-un amestec de cerneală albă şi de LED-uri minuscule, de mărimea unei globule roşii, aplicat pe un suport conducător de electricitate. În momentul în care e activată sursa electrică hârtia străluceşte precum Soarele...

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Asasinarea unui cancelar

Al paisprezecelea cancelar al Primei Republici Federale Austriece, omul politic Engelbert Dollfuss, face parte din trista galerie a înaltelor personalităţi de stat care au fost ucise, din raţiuni politice, în secolul XX. Acest asasinat a reprezentat, la scara istoriei Austriei, semnul că venirea la putere a lui Adolf Hitler avea să bulverseze şi viaţa politică şi social-economică a Austriei şi avea să fie un fel de premoniţie la anexarea acestei ţări de către cel de-al Treilea Reich – Anschluss –, care urma să se producă în 1938.

Preşedintele austriac Wilhelm Miklas, mandat 1928-1938

Lovitura de stat

Născut într-o familie de ţărani austrieci, în 1892 (când exista Imperiul Austro-Ungar), Engelbert Dollfuss a fost crescut ca un devotat romano-catolic. A fost admis cu greu în armată, din cauza înălţimii de 1,53 metri. În 1930 a devenit membru al Partidului Creştin-Social (conservator), primind apoi funcţia de ministru al agriculturii. În 1932, după demisia guvernului Buresch, preşedintele Wilhelm Miklas i-a oferit postul de cancelar (şef al guvernului), deşi avea doar 39 de ani şi puţină experienţă politică. După o noapte de meditaţie şi rugăciuni, el a acceptat. Era anul 1932.

Cancelarul austriac Engelbert Dollfuss

Situaţia politică în Germania vecină era complicată la acea vreme, însă numirea lui Adolf Hitler drept cancelar (30 ianuarie 1933) şi venirea la putere a nazismului – care urma să transforme Republica de la Weimar în al Treilea Reich (Imperiu) – l-au îngrijorat profund pe Dollfuss. Şi asta, pentru că Partidul Naţional Socialist al lui Hitler avea adepţi în Austria. În consecinţă, cancelarul austriac a luat decizii foarte dure în ceea ce priveşte viaţa partidelor politice din ţara sa, interzicându-le şi conducând Austria în mod dictatorial. Interzicerea partidelor a provocat o nemulţumire adâncă în multe straturi sociale şi urma să aibă consecinţe grave.

Engelbert Dollfuss a fost cancelarul care a promovat în Austria interbelică fenomenul numit de istorici „austrofascismul". Acesta era modelat după fascismul italian şi se suprapunea peste „catolicismul corporatist" şi „anti-secularism", renunţând la ideea mai veche a alipirii Austriei la Germania, atât timp cât naziştii erau la putere. Au urmat tulburări interne foarte grave, începând din februarie 1934. Atunci chiar s-a desfăşurat un război civil, între forţele guvernamentale şi cele ale social-democraţilor, finalizat la 27 februarie 1934.

O constituţie totalmente antidemocratică a fost adoptată la 1 mai 1934. În condiţiile foarte tensionate din ţară, cancelarul Engelbert Dollfuss a fost asasinat la 25 iulie 1934. Grupul de ucigaşi a fost format din zece naziştii infiltraţi în armata austriacă. Ei au intrat în sediul Cancelariei şi l-au împuşcat pe Dollfuss. Mussolini a fost foarte revoltat şi l-a învinovăţit pe Hitler, iar preşedintele austriac Miklas l-a numit, după lovitura de stat, pe Kurt Schuschningg drept cancelar, la 29 iulie 1934. Şi acest cancelar s-a opus alipirii Austriei la Germania, dar a demisionat la presiunea lui Hitler, la 11 martie 1938.

Consecinţa inevitabilă

La o zi după demisia cancelarului „recalcitrant" Kurt Schuschningg, adică la 12 martie 1938, al Treilea Reich oficia Anexarea Austriei („Anschluss"). Naziştii austrieci (naţional-socialiştii) au preluat conducerea „austrofascismului". Acest fapt era interzis după Primul Război Mondial, prin Tratatele de la Versailles şi St. Germain. Dar nicio putere europeană nu a reacţionat militar faţă de „Anschluss".

Fotodocument

Doi preşedinţi ai SUA

Instantaneul îi surprinde pe preşedintele SUA Dwight Eisenhower şi pe preşedintele ales John F. Kennedy, întâlnindu-se la 6 decembrie 1960. Mandatul prezidenţial începe oficial, la Casa Albă, la data de 20 ianuarie. Eisenhower a funcţionat ca preşedinte între 1953 şi 1961, iar Kennedy între 20 ianuarie 1961 şi 22 noiembrie 1963, când a fost asasinat. Deşi diferenţa dintre ei era de 27 de ani, ambii au luptat în al Doilea Război Mondial. Kennedy a fost locotenent de Marină, iar Eisenhower comandantul suprem al aliaţilor în Europa.

Un împărat legendar al Chinei

Ipoteza conform căreia pe teritoriul Chinei ar fi existat două leagăne ale civilizaţiei umane, în regiunile văilor Râului Albastru şi Râului Galben, s-a conturat începând cu anul 1996. Numărul acestor „oaze" de începuturi ale unor societăţi evoluate se ridică astfel la cinci, celor două alăturându-li-se Mesopotamia, Egiptul şi Valea Indului. Arheologia modernă oferă continuu noi date privind una dintre cele mai interesante perioade din istoria zonei de nord a Chinei, traversată de Râul Galben, şi anume perioada legendarului împărat Huang-ti sau Împăratul Galben.

Împăratul Galben

Zeu în mijlocul muritorilor

Dacă egiptenii l-au avut pe Thot drept zeu sapienţial-civilizator, iar grecii pe Hermes, chinezii l-au transformat la rândul lor pe Huang-ti într-un erou inventator al aproape tuturor elementelor care au alcătuit vechea civilizaţie chineză. Trăitor în prima jumătate a mileniului III î.Ch., Împăratul Galben a devansat multe dintre realizările care erau până-n prezent atribuite celebrei dinastii Shang (1766-1122î.Ch.), inclusiv primele forme de scriere de tip ideograme.

Considerat „Fiul al Cerurilor", Huang-ti n-a pierdut din vedere – cu o înţelepciune divină, spun datele arheologice – niciun domeniu al vieţii şi culturii naţiei sale. La apariţia sa pe scena istoriei, cultura viermilor de mătase era deja cunoscută, însă providenţialul Împărat Galben a ştiut să transforme această ocupaţie într-o adevărată industrie secretă, în folosul comerţului şi bunăstării supuşilor săi. Învăţaţii din vremea lui, îndemnaţi să ghicească viitorul, ar fi fost primii care ar fi scris acele oracole misterioase (pe oase de animale şi carapace de broască ţestoasă), adunate mai târziu în „Cartea transformărilor" (I Ching). Cultura orezului a cunoscut şi ea o îmbunătăţire considerabilă în aceeaşi perioadă de graţie. Mijloacele de navigaţie pe Râul Galben şi construcţiile de locuinţe au fost alte domenii cu evoluţie rapidă în timpul „zeului coborât printre muritori".

Monument omagial lui Xing Heng

Dar acestui suveran legendar i-au plăcut şi războiul, femeile şi muzica (nu neapărat în această ordine). Astfel, Împăratului Galben i se atribuie şi un „Manual de război", în care organizarea şi strategia luptătorilor erau descrise după regulile unui strateg de excepţie. Iar una dintre formele de relaxare ale războinicilor trebuia să fie muzica, astfel că în timpul domniei lui au apărut unele instrumente cu corzi care mai supravieţuiesc şi astăzi.

„Manual pentru sex"

Asia deţine prioritatea în ceea ce priveşte arta de a face dragoste. Cea mai cunoscută la noi este „Kama Sutra" sau manualul de sexologie hindusă, al cărei autor este poetul indian Vatsyayna. Sfidarea pudibonderiei (şi a gravitaţiei, am spune noi) printr-o comportare „artistică", benefică partenerilor, a apărut pentru prima oară în secolul I d.Ch., atunci când se presupune că a trăit Vatsyayana, sculptorul încleştărilor pătimaşe dintre bărbat şi femeie. Iată însă că acelaşi incredibil Împărat Galben pare să fie autorul unui „Manual pentru sex", cu peste două milenii şi jumătate înainte de apariţia celebrei „Kama Sutra".

Cercetătorii îl consideră primul „pedagog" în domeniul plăcerilor lumeşti, rod al „colaborării" cu numeroasele lui concubine oficiale. Ceea ce îi uimeşte pe cercetătorii occidentali este faptul că acest „zeu civilizator" a trăit la o intensitate maximă a vieţii până la vârsta de... 99 ani, între 2697 şi 2598 î.Ch.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

29 ianuarie 1843

S-a născut William McKinley

Al 25-lea preşedinte al SUA a fost William McKinley, care a îndeplinit primul mandat între 1897 şi 1901, iar din al doilea mandat a îndeplinit numai şase luni, el fiind asasinat la 14 septembrie 1901.

William McKinley s-a născut la Niles, statul Ohio, într-o familie cu ascendenţi englezi şi scoţieni. Părinţii săi erau de confesiune metodistă (ramură a creştinilor protestanţi) şi William a fost toată viaţa un om religios. După ce a urmat un an de colegiu, el s-a înrolat la izbucnirea Războiului de secesiune (sau Războiul civil american) ca soldat la infanterie, în 1861. După război, în 1865, McKinley a urmat studii de avocatură, fiind admis în barou în 1867. În 1871 s-a căsătorit cu Ida Saxon. Cei doi copii ai lor au murit devreme, în copilărie.

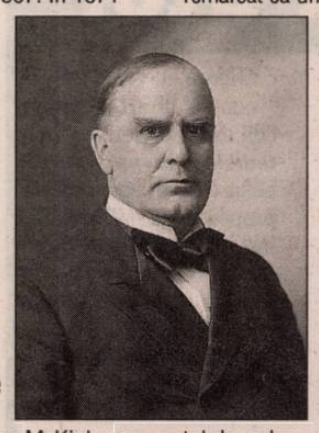

Alegând o carieră politică de partea republicanilor, McKinley a ajuns guvernator de Ohio în 1892 (a fost membru în Congresul SUA din 1876). După ce a obţinut nominalizarea pentru alegerile prezidenţiale, el a reuşit să ajungă preşedinte al SUA în 1897. În această calitate, McKinley s-a remarcat ca un excelent promotor al economiei prin taxele şi tarifele speciale, încurajatoare pentru industrie. El a reuşit să menţină SUA, din punctul de vedere al sistemului monetar, la ceea ce americanii numeau „standardul de aur". Pe de altă parte, strategia lui externă a condus la câştigarea războiului cu Spania (aprilie-august 1898), finalizat, printre altele, cu protectoratul SUA asupra Cubei. Tot în 1898, Republica independentă Hawaii a fost anexată la teritoriul SUA.

În cursa pentru postul de preşedinte, McKinley l-a învins din nou pe rivalul democrat Wiliam Bryan, pentru al doilea mandat. Numai că la 6 septembrie 1901 a fost împuşcat de Leon Czolgosz. Acesta l-a împuşcat de două ori în abdomen. Deşi la un moment dat rana părea să se vindece, starea lui s-a înrăutăţit brusc şi la 14 septembrie 1901 a murit. Funcţia a fost preluată de vicepreşedintele Theodore Roosevelt. Ucigaşul a fost judecat şi executat la 29 octombrie 1901.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Monştri triunghiulari pe cerul Poloniei

În 2013-2014 ufologii polonezi au primit numeroase rapoarte despre dispozitive aeriene neidentificate având formă de triunghiuri şi bumeranguri. Tăcute, de multe ori camuflate şi active doar pe timp de noapte, aceste obiecte încalcă regulile de siguranţă a zborurilor şi prezintă un pericol potenţial pentru cetăţeni.

Numeroase elemente stranii menţionate de martori se asociază cu faptul că cele mai multe apariţii au avut loc în apropierea instalaţiilor militare de mari dimensiuni. Ne putem deci întreba dacă avem de-a face cu ceva de origine umană, de pildă în legătură cu războiul civil din Ucraina, sau ne confruntăm cu o nouă faţă a fenomenului OZN.

Aceste apariţii au fost analizate într-un recent articol, scris în comun de Piotr Cielebias, un istoric şi scriitor specializat în ştiinţe de graniţă, paranormal şi ufologie, şi de Michal Kusnierz, un orientalist, scriitor şi cercetător al fenomenelor paranormale. În cele ce urmează vom extrage unele exemple din acest articol. Cei doi au în pregătire, pe această temă, şi o carte în limba engleză intitulată *„Land of High Strangeness"*.

Activitatea OZN-urilor triunghiulare sau în formă de bumerang a căpătat amploare în Polonia în primăvara anului 2013, deşi observări ocazionale, având aceleaşi caracteristici, au avut loc şi în anii anteriori. Între cercetătorii OZN din Polonia s-a declanşat o dezbatere despre originea acestor obiecte. Din păcate, televiziunile cu acoperire naţională, presa şi oficialităţile (atât civile, cât şi militare) tac, în ciuda faptului că multe incidente au avut loc în imediata apropiere a unor baze militare şi mai mulţi martori erau din armată.

În cursul analizei observaţiilor au fost avansate două ipoteze principale. Ele s-au bazat în parte pe concluziile la celebrul val belgian de OZN-uri triunghiulare din 1989-90, cât şi pe rapoartele de la *National Institute for Discovery Science* (NIDS), o organizaţie privată de cercetare, cu sediul în Las Vegas, Nevada.

Prima ipoteză este că aceste obiecte sunt aeronave americane secrete, testate sau utilizate în Polonia (e destul de improbabil ca astfel de maşini sofisticate să fi fost construite sau folosite de armata poloneză). Ideea este — după cum spun autorii articolului — susţinută şi de faptul că pe teritoriul polonez au mai fost conduse unele operaţii anterioare sub acoperire ale SUA, de pildă închisori secrete ale CIA. Mai mult decât atât, recentele tensiuni din Ucraina (învecinată cu Polonia la est) şi creşterea numărului de militari americani în Polonia sugerează faptul că misterioasele nave ar putea avea o legătură cu aceste evenimente (deşi, trebuie amintit, valul a început cu circa o jumătate de an înaintea conflictelor).

Apariţii triunghiulare

Cea de-a doua ipoteză se concentrează pe caracteristicile anormale ale obiectelor şi pe aspectul lor ciudat, care le face similare cu OZN-urile semnalate şi în alte împrejurări. Triunghiurile sau bumerangurile se manifestă în diverse forme (de fapt, fiecare fiind diferit), iar caracteristicile lor de zbor, precum şi modul în care se manifestă, le deosebeşte de orice navă tradiţională (manevre şi accelerare imposibile pentru nave pământeşti sau lipsa sunetului). În unele cazuri s-a raportat un fel de „mascare eronată", un amestec între o captare a atenţiei şi o camuflare. Dar cel mai important şi mai îngrijorător aspect este că activitatea nocturnă, evazivă şi incontrolabilă a acestor obiecte se manifestă mai ales deasupra unor zone locuite, prezentând un potenţial pericol.

Rezumăm în continuare câteva dintre cele mai interesante apariţii de OZN-uri triunghiulare sau în formă de bumerang, din perioada 2013-2014, dar şi câteva cazuri anterioare, demne de atenţie, care sunt incluse în articolul menţionat.

La Sandomierz (voievodatul Swietokrzyskie), pe 31 octombrie 2008, ora 6^{10}, un arhitect, Piotr G., în momentul în care a ieşit din casa părinţilor săi, a observat pe cer un obiect mare, în formă de bumerang. „A venit dinspre sud-est şi, într-o tăcere totală, s-a îndreptat în direcţia nord-vest. Cred că era la aproximativ 10.000 de metri de sol. Contururile sale păreau neclare, ca şi cum s-ar fi camuflat. Aş putea compara structura sa cu o apă murdară vălurind. Corpul obiectului părea să fie înconjurat de un fel de «câmp» alb-roşu şi era presărat cu numeroase puncte de lumini, de asemenea, de culoare roşie", spunea martorul. Opinia sa a fost că obiectul era „enorm" şi, fără îndoială, de „natură tehnologică". Mai mult, probabil acelaşi obiect a fost văzut, aproximativ o săptămână mai târziu, în Aarhus, de către o emigrantă poloneză, doamna K.C., care a ieşit din casă pentru a fuma o ţigară şi a văzut un obiect imens, trecând încet pe deasupra capului ei. Structura sa i s-a părut „gelatinoasă".

Femeia era familiară cu aparatele de zbor militare, întrucât a lucrat la o bază militară din nordul Poloniei înainte de a se stabili în Danemarca.

În zona satului Wiklow (voievodatul Lodz), pe 16 septembrie 2010, la ora 22^{30}, Michal D. Şi logodnica sa mergeau cu maşina pe o autostradă, de la Czestochowa la Radomsko. În ciuda orei târzii, traficul era intens. Dintr-odată, un obiect triunghiular întunecat, de aproximativ 10 metri, a apărut la altitudinea de aproximativ 150 de metri deasupra şoselei. Din spate, apărea ca un triunghi negru, cu lumini în colţuri. Aşa cum relata martorul, „La început l-am luat drept un avion venit la aterizare, dar nu e niciun aerodrom în zonă. Se mişca foarte lent. Două dintre luminile sale erau constante, dar alta clipea ca şi cum ar fi fost «rupt». Când am trecut pe sub obiect (plutea deasupra şoselei, astfel că a devenit inevitabil), am avut ocazia să arunc o privire asupra structurii acestuia ca şi a «sistemului de propulsie». Nu era neted deloc, ci acoperit cu «anexe» (în formă de cuburi, printre altele), care ieşeau din suprafaţa inferioară a sa". În opinia martorului, «sistemul de propulsie» al navei era compus din trei duze rotunde care emiteau o «lumină curbată sau o flacără» (iluminând nava de jos). Între timp, martorul şi-a trezit logodnica, atrăgându-i atenţia asupra fenomenului. El a observat că şi ceilalţi şoferi au încetinit maşinile lor pentru a admira ciudata manifestare. Un alt martor, independent, a confirmat ulterior evenimentul.

Implozie treptată

La Poznan (voievodatul Polonia Mare), pe 14 februarie 2011, ora 18^{00}, a avut loc un caz discutabil, deşi include şi o fotografie, luată de la distanţă, a unui posibil obiect triunghiular. Martorul pretinde că a văzut un obiect gri-închis, triunghiular, plutind la joasă înălţime deasupra blocului de locuinţe vecin. Aşa cum declara, „La început am crezut că e o iluzie de un anumit fel. A fost la amurg. Vremea era bună, cu nori cirrus la mare altitudine. Porţiunea de cer pe care se afla triunghiul era senină". Martorul a făcut două fotografii, care arată obiecte neclare. El susţine că tocmai atunci triunghiul s-a pus în mişcare în direcţia lui şi când a plecat, au apărut două avioane F16 de la baza Krzesiny.

La Hrubieszów (voievodatul Lublin), pe 20 august 2011, înainte de ora 17^{00}, un obiect triunghiular neidentificat a fost văzut plutind deasupra periferiilor oraşului. Un martor anonim, care poseda certe cunoştinţe în domeniul tehnologiilor aeriene şi militare, a făcut un raport foarte detaliat, incluzând şi desene. El scria: „Am văzut, deasupra orizontului, spre vest, un obiect triunghiular făcut dintr-un fel de metal argintiu. Se rotea în jurul axei sale, dar nu-şi schimba poziţia. Bazându-mă pe un set de consideraţii şi comparaţii, estimez lungimea unei laturi la mai mult de 15 metri. Era la o distanţă de aproximativ 2,5-3 km, dar încă părea mare". Observaţia de la Hrubieszów a conţinut şi un detaliu de o mare stranietate — modul de dispariţie a obiectului, care, aşa cum spune observatorul, părea să fi fost o „implozie" treptată.

La Biala (voievodatul Silezia), într-o seară de aprilie 2013, un tânăr care ieşise în curte să îndeplinească nişte sarcini domestice a văzut răsărind din spatele copacilor din apropiere o formaţie de trei lumini. „Apariţia s-a ridicat la câteva zeci de metri în aer şi s-a oprit apoi. După un timp, obiectul a început să-şi schimbe poziţia şi atunci am putut vedea clar că avea forma de triunghi isoscel", a spus martorul. El şi-a chemat şi soţia, care a văzut, de asemenea, luminile, care au plecat spre Chojnow.

La Lubliniec (Silezia), pe 3 august 2013, în jurul orei 22^{00}, o femeie care a ieşit să-şi plimbe câinele a observat un obiect mare, în formă de bumerang, larg cam de 20 de metri, trecând încet pe deasupra locuinţei ei. OZN-ul era camuflat, dar trecerea sa pe cerul înstelat a fost perfect vizibilă. Aşa cum a scris martora: „M-am întors acasă aproximativ la ora 22 şi am mers imediat afară cu câinele meu. Am perceput o mişcare pe cer. Deoarece nu există felinare, cerul era perfect vizibil. Acolo, «ceva» se deplasa foarte încet şi la joasă înălţime. Lipsa completă a oricărui sunet mi-a insuflat un sentiment de veneraţie. Luminile obiectului erau slabe, aşezate simetric şi culoarea lor era aceeaşi cu cea a stelelor. Corpul obiectului avea o culoare identică cu cea a cerului; de aceea, la început, am crezut că este transparent". Nava nu era un „bumerang perfect", ci poseda o „umflătură", spre spate, între braţe. Camuflajul a fost descris „ca în filme". Clădirile deasupra cărora a fost observat obiectul sunt locuite de numeroşi soldaţi de la o bază a forţelor speciale din Lubliniec...

Săptămâna viitoare vom mai evoca un număr de întâlniri OZN, la fel de stranii şi la fel de inexplicabile.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

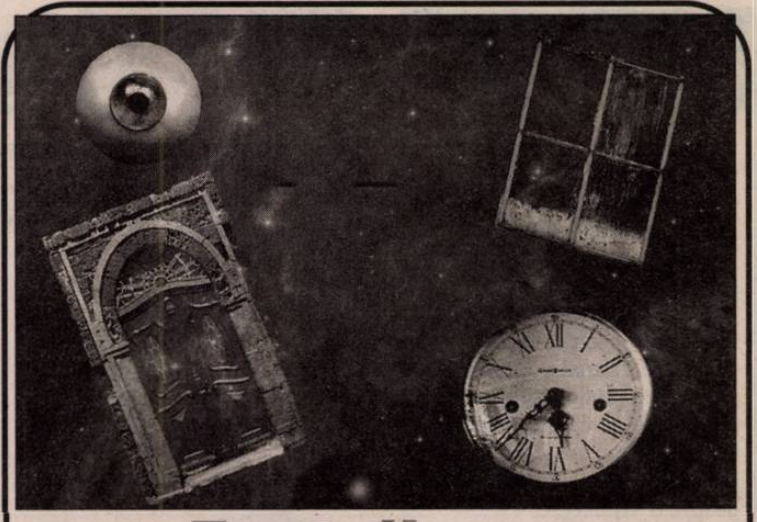

Fapt divers în Zona crepusculară

Bizarerii, anomalii şi alte asemenea ciudăţenii pe care le plasăm cu mare uşurinţă în categoria „paranormalului" (fiindcă depăşesc puterea de înţelegere a omului obişnuit, ba chiar şi a oamenilor de ştiinţă) se petrec cam tot timpul în jurul nostru.

Că nu prea le observăm, că le ignorăm, le luăm în derâdere – asta e cu totul altceva. Să vedem însă cam cu ce situaţii nefireşti ne putem confrunta, luând exemplu de la semeni ai noştri, păţiţi într-ale... „zonelor crepusculare"!

Ivan era un tip alcoolic: *de câte ori avea o problemă, se punea zdravăn pe băut*, iar meteahna lui era cunoscută de multe persoane. Într-o zi, un aşa-zis prieten de pahar i-a turnat morfină în băutură, iar (ne)fericitul a căzut în comă profundă. Asta a însemnat nu mai puţin de un an de uitare forţată a tuturor necazurilor lumeşti, după care, revenit printre ai săi, omul s-a întors acasă de la spital. Aici a fost întâmpinat chiar de către „binefăcătorul" său, venit să-şi ceară iertare. Numai că, după încă o săptămână, ziarele locale anunţau dispariţia fără urmă atât a vinovatului, cât şi a lui Ivan.

Un simplu fapt divers (?) care a luat rapid o turnură macabră, după ce s-a descoperit un coş conţinând ochii, nasul, urechile şi unghiile bărbatului care avusese nefericita idee cu morfina pusă în bere. Toate eforturile poliţiştilor de a-l găsi pe Ivan au eşuat lamentabil, însă, treptat, mai multe persoane care îi fuseseră acestuia duşmani, într-un fel sau altul, au sfârşit ucise sadic. După încă un timp – spune legenda urbană – într-o zi de vineri 13, în cimitirul local a fost găsit mormântul lui Ivan. Nimeni nu a ştiut totuşi să spună cine l-ar fi putut îngropa. Unii au lansat bizara ipoteză că omul s-ar fi sinucis îngropându-se singur, în timp ce alţii sunt convinşi că Ivan a devenit de fapt strigoi şi, ca orice mort „al nimănui" care... se respectă, şi-a săpat singur locul de odihnă printre cadavre.

Un grup de patru americance, *studente abia trecute de stresul examenelor estivale*, au decis să petreacă împreună câteva zile de distracţie totală într-o zonă litorală din Florida. Acolo, una dintre ele a cunoscut un tânăr de care s-a îndrăgostit-lulea, fără să observe comportamentul totuşi bizar al singuraticului străin. Câteva zile s-au iubit nebuneşte, după care fata, trebuind să se întoarcă acasă împreună cu prietenele ei, a primit de la acesta o casetă încuiată, cu solicitarea de a nu o deschide până acasă. Firească că primul gest al fetei a fost să ridice capacul misteriosului recipient, dar acolo a găsit doar un bilet cu un mesaj laconic, nu doar ciudat, ci şi foarte alarmant: „Bine ai venit în lumea SIDA!" Semnalarea la poliţie a cazului nu a făcut decât să adâncească misterul şi mai mult, după ce unii localnici din regiunea vizitată de fete au afirmat că, de fapt, tânărul cu semnalmentele respective murise în urmă cu un an. Evident, bolnav de SIDA...

Tineri căsătoriţi britanici, *provenind din familii destul de bogate*, şi-au cumpărat un mic castel care de câţiva ani nu mai fusese locuit de nimeni. Înainte de instalarea propriu-zisă, în timpul curăţeniei şi reparaţiilor generale, au găsit uitat într-o pivniţă un butoi plin cu un fel de rachiu, de bună seamă destul de vechi, deosebit de bun la gust. Ca proprietari ai întregului domeniu, au folosit o vreme delicioasa băutură de câte ori au avut oaspeţi. După golirea butoiului au vrut să-l mute din pivniţă, însă acesta încă era nefiresc de greu, aşa că s-au hotărât să-l spargă, pentru a vedea ce conţine, de fapt. S-au cutremurat însă de oroare când dintre doagele răvăşite, îmbibate de alcool, au scos trupul perfect conservat al unui bărbat ce avea mâinile şi picioarele legate cu frânghii. Să fie o simplă poveste din categoria legendelor urbane ori a castelelor britanice bântuite? Cine ştie sau, mai bine zis, cine ar vrea să ştie care este adevărul?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Nu neglijaţi bronşita!

Considerată drept boală cu manifestări „mascate" deseori de alte maladii, se apreciază că bolnavul de bronşită parcurge diferite perioade. Boala se instalează, prezentând semne care sunt puse pe seama unei răceli banale. În acest stadiu se practică un remediu ad-hoc, după care bolnavul îşi calmează tusea seacă, chinuitoare. Este vorba despre o vindecare înşelătoare pentru că, în timp, zona afectată devine bogată în bacterii, cu puroi abundent.

Tusea forţează căile respiratorii, bolnavul se simte rău, se îneacă, are nevoie de aer, uneori elimină firicele de sânge, iar în cazuri grave, bucăţi de parenchim.

Bronşita, de la care pornim, se contractează când vremea nu este prietenoasă, pe timp de ceaţă etc. În asemenea condiţii lobul pulmonar va prezenta disfuncţionalităţi. Antibioticele se vor prescrie numai după ce a fost identificat bacilul, pentru că bolnavii reacţionează diferit la medicamente şi pot avea reacţii adverse.

Diminuarea simptomelor se urmăreşte cu grijă, pentru a nu masca stadiul bolii. Se mai recomandă evitarea mediului unde se găsesc fumători. Fumul de ţigară, nociv, declanşează spasme bronhiolitice. Boala evoluează uneori tăcut, alteori fulminant, victima având iluzia unei vindecări, motiv pentru care uită de medic, comportament ce nu ar fi recomandabil.

Tinerii sau persoanele în vârstă sunt cele mai vulnerabile victime, iar cei din familie se pot contamina, uneori, prin strănut. Cu mai multă grijă pentru propria sănătate, putem evita boala.

Dr. VALERIU MANTA

Culoare şi confort

Veste lungi, din lână, mantouri din lână buclată, şaluri lungi, călduroase, înfăşurate în jurul gâtului, pulovere cu guler colant, toate în culori pastel – dau o tonalitate agreabilă zilelor mohorâte. În plus, confortul termic pe care îl asigură, nu trebuie ignorat.

Pentru dumneavoastră, doamnă

O posibilă reţetă a... fericirii

Sunt mulţi cei care privesc cu scepticism ideea gândirii pozitive. Se lasă copleşiţi de vremea mohorâtă, de comportarea arţăgoasă a vânzătoarei sau a colegei de birou. Exagerează „dezastrul" şcolar al copilului care nu mai are 10 „pe linie" şi mai „împuşcă" şi câte un 8. Încruntaţi non-stop, uită că râsul este definit de cercetători drept o veritabilă terapie antistres, capabil să declanşeze în organism o infuzie de endorfine, aşa-zişii hormoni ai fericirii.

Atunci când anihilăm stresul şi ne considerăm fericiţi, organismul secretă anumiţi hormoni, responsabili de starea de bine. Astfel, endorfinele sunt eliberate de corp pentru a estompa anxietatea, pentru a ne relaxa, a uita experienţele fizice traumatizante. Prin cultivarea emoţiilor pozitive se eliberează mai multe endorfine. În acelaşi timp, spun cercetătorii, endorfinele intervin şi în procesul învăţării sau în adaptarea la lumină şi la întuneric.

Alături de endorfine, serotonina este un neurotransmiţător controlat de creier, cu rol important în inducerea somnului, în unele procese mintale şi afective, în termoreglare şi în reglarea presiunii arteriale. Despre oxitocină se ştie că este hormonul relaţiilor afective, care contribuie la formarea ataşamentului între oameni. De asemenea, condiţionează stabilitatea relaţiilor în cuplu şi accentuarea sociabilităţii, a generozităţii şi comportamentelor altruiste.

La rândul său, dopamina stimulează atenţia, asigură organismului mai multă energie şi bună dispoziţie. Oamenii obişnuiţi să gândească pozitiv, să privească şi „partea plină" a paharului au vârsta inimii şi a arterelor mai tânără decât cea reală. Aceştia îşi revin mai repede după operaţii, au valori normale ale tensiunii arteriale şi o speranţă de viaţă mai mare decât cei copleşiţi de stres, depresie, de probleme „insurmontabile".

Persoanele optimiste, prin acest tip de comportament stimulează infuzia de hormoni binefăcători organismului. Dacă optimismului dumneavoastră i se asociază ore suficiente de somn, băi de lumină naturală (45 de minute pe zi), exerciţii fizice, plimbări în aer liber, reprize suficiente de râs, comportament cald faţă de cei apropiaţi, puteţi fi sigure că aţi descoperit reţeta fericirii.

Dacă soluţiile sugerate vi se par banale, vă mai oferim încă una, cel puţin la fel de simplă, bazată pe studii laborioase. Este vorba despre folosirea parfumului portocalelor împotriva anxietăţii.

Anxietatea este o problemă frecventă care afectează 25% din populaţie într-o perioadă din viaţa lor. Alţi 25% suferă de fobii mai puţin severe, dar care favorizează starea neplăcută de teamă.

Pentru tratarea acestor stări de insecuritate, doctorii şi mai ales psihologii se grăbesc să recomande anxiolitice precum diazepamul, cu toate că natura are un răspuns fără efecte adverse şi fără riscul dependenţei: parfumatele portocale. Aromaterapia poate fi o alternativă la anxiolitice.

Conform unei analize ştiinţifice făcute în perioada 1990-2010, tulburările de anxietate sunt la nivel mondial cele mai frecvente din clasa de tulburări psihice, iar medicamentele folosite în tratamente au multe efecte secundare, printre care şi dependenţa.

Ca alternativă fără consecinţe, există aromaterapia. Parfumul binefăcător al plantelor aromatice este folosit încă din Antichitate, pentru ameliorarea stărilor de anxietate. Dar cine ar fi crezut că şi portocalele au aceleaşi calităţi anxiolitice? Şi nici măcar nu trebuie mâncate (dacă ne nemulţumeşte efectul lor de stimulare a apetitului), ci doar mirosite...

Într-un studiu realizat la un cabinet stomatologic, s-a difuzat parfum de portocale în sala de aşteptare ca să se vadă dacă reduce anxietatea şi îmbunătăţeşte starea de spirit. Comparativ cu grupul de control pentru care nu a existat niciun parfum, participanţii la cercetare au raportat efecte de relaxare, calm, o dispoziţie mai bună şi mai puţină anxietate.

Un alt studiu, realizat în 2012, a expus 40 de studenţi voluntari la o situaţie generatoare de anxietate, apoi la parfumuri de portocală şi de arbore de ceai.

Rezultatul? Portocala a avut efect remarcabil de reducere a anxietăţii, fără ca acest efect să fie urmat de sedare fizică sau mentală, ca în cazul terapiilor medicamentoase. Dimpotrivă, la doza maximă, parfumul de portocale i-a făcut pe voluntari să se simtă mai energici.

Când aveţi o stare care seamănă cu anxietatea, nu căutaţi remediu în anxioliticele cu efecte secundare neplăcute. Mai degrabă înconjuraţi-vă de portocale, pentru aromaterapie la domiciliu. După „şedinţă", puteţi să le şi mâncaţi la o gustare. Sunt pline de antioxidanţi.

Dosarele frumuseţii

Sfaturi utile

Sensibile şi fragile, mai ales pe vreme „rea", buzele crăpate, uscate sau ridate demonstrează că nu sunt îngrijite corespunzător. O puteţi face cu uşurinţă, respectând câteva sfaturi.

■ Hidrataţi buzele zilnic. Săptămânal exfoliaţi-le.

■ Folosiţi zilnic un balsam de buze care să aibă şi factor de protecţie solară.

■ Rujul şi gloss-ul stau bine pe buze doar când acestea sunt perfecte, fără crăpături.

■ Deficitul de vitamine şi dehidratarea se văd imediat pe buze: acestea se descuamează şi prezintă crăpături. O alimentaţie echilibrată, bogată în vitaminele A, E şi C, dublată de o hidratare corespunzătoare pot corecta deficitul semnalat.

■ Faceţi-vă un obicei din masarea uşoară a buzelor, cu miere. Aceasta este hidratantă, hrănitoare şi antibacteriană şi face adevărate minuni în cazul buzelor uscate.

■ De asemenea, untul, uleiul de măsline sau untul de cacao, folosite zilnic la un masaj uşor, repară, hidratează şi tonifică pielea buzelor.

Gastronomice

Măsline pane

500 g măsline verzi umplute cu gogoşari, 2 ouă, 100 g făină, 100 g pesmet fin, ulei pentru prăjit, piper alb.

Măslinele se scurg bine, apoi se trec prin făină, prin ouăle bătute bine cu piper şi prin pesmet. Se scutură uşor de pesmetul în surplus şi apoi se prăjesc în baie de ulei. Se scot pe şerveţele de hârtie, pentru a absorbi excesul de ulei şi se servesc.

Paste carbonara cu dovlecel

2 dovlecei, 100 g parmezan ras, 300 g paste penne, 200 g bacon, o legătură cimbru proaspăt, piper măcinat, ulei de măsline, sare de mare, 2 gălbenuşuri, 3 linguri smântână pentru gătit.

Smântâna se amestecă bine cu gălbenuşurile, 50 g parmezan ras şi piper măcinat. Dovlecelul se curăţă de coajă, se taie pe lung în două jumătăţi, apoi în sferturi. Se curăţă toate părţile de seminţe şi se taie dovlecelul baghete groase de aproximativ 0,5 cm şi lungi de 3-4 cm. Baconul se taie bucăţele, iar cimbrul se curăţă de pe crenguţe. Se pun pastele la fiert şi se lasă să fiarbă, amestecând din când în când, conform instrucţiunilor de pe cutie. Într-o tigaie mare se pune ulei de măsline şi se prăjeşte baconul până devine crocant. După ce s-a prăjit, se adaugă dovlecelul şi cimbrul. Se amestecă din când în când şi se lasă pe foc până ce dovlecelul s-a rumenit uşor, fără a deveni însă prea moale. Când este gata şi dovlecelul, se trage tigaia de pe foc. Imediat, în tigaie, peste dovlecel şi bacon, se adaugă pastele fierte şi scurse, se amestecă, apoi se adaugă sosul de smântână, restul de parmezan ras şi un polonic din apa în care au fiert pastele. Se amestecă bine, pentru ca sosul să ajungă pe toate pastele. Se piperează bine şi se servesc fierbinţi.

Tartă cu kiwi

Pentru aluat: ***150 g făină, 100 g unt, 1 ou, 75 g zahăr, sare, 1 plic zahăr vanilat.***

Pentru cremă: ***400 ml lapte, 3 ouă, 2 linguri făină, 150 g zahăr, esenţă de vanilie, 1 kg kiwi.***

Pentru aluat, se aşază făina într-un bol, se face o gaură în mijloc şi se adaugă ingredientele pe rând: untul tăiat felii, oul, zahărul, sarea şi zahărul vanilat. Se frământă bine şi apoi se dă la frigider pentru 1-2 ore. Pentru cremă, se bat ouăle cu zahărul, se adaugă făina, laptele, esenţa de vanilie şi se pun la fiert până se îngroaşă. Se tapetează cu hârtie de copt tava de tartă şi se pune aluatul, se dă la cuptor pentru 20 minute. Se lasă la răcit şi apoi se adaugă crema şi fructele feliate.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Misterul pictogramelor

Discul nedescifrat descoperit în Phaistos (Creta) reprezintă una dintre marile enigme ale civilizaţiilor străvechi. Recent, s-au făcut câţiva paşi în decriptarea acestui artefact.

Inscripţiile (semne asemănătoare hieroglifelor, simboluri... pictograme) misteriosului disc din insula Phaistos au fost parţial descifrate de doi lingvişti (un grec şi un britanic). Discul din argilă, cu diametrul de 16,5 centimetri şi grosimea de 1 centimetru, conservat la Muzeul Iraklion din insula Creta, rezistă decriptării de la descoperirea sa, din 1908, în subsolul unui palat minoic (construit în 1700 î.Ch.) din Phaistos, în sudul insulei. De atunci, numeroşi specialişti au încercat să descifreze semnificaţia enigmaticelor simboluri realizate pe ambele feţe în urmă cu cel puţin 3700 de ani.

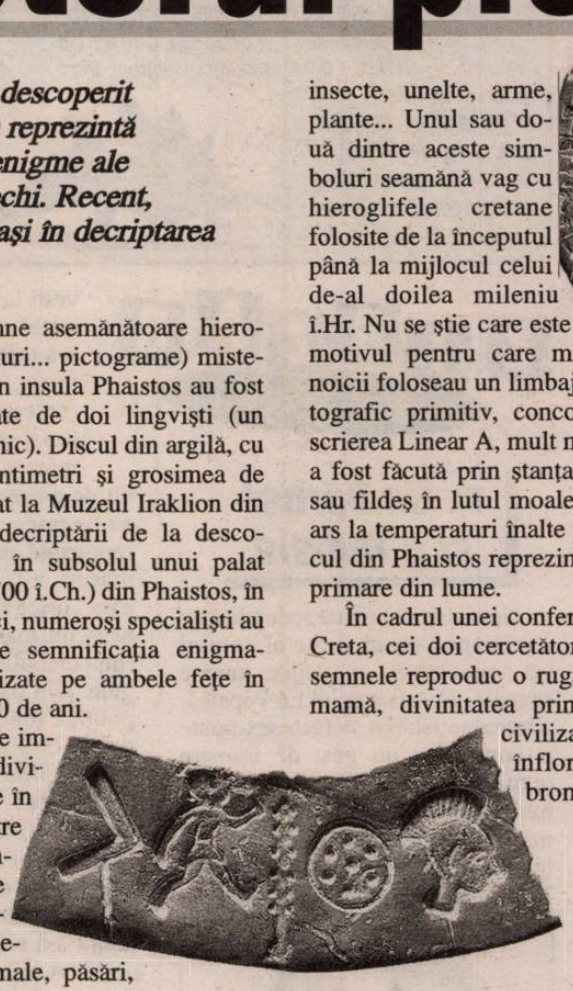

Pe disc apar 242 de imprimări individuale, divizate prin linii verticale în 61 de grupuri. 45 dintre semne sunt diferite, incluzând imagini ale unor bărbaţi care aleargă, coroane din pene, femei, copii, animale, păsări, insecte, unelte, arme, plante... Unul sau două dintre aceste simboluri seamănă vag cu hieroglifele cretane folosite de la începutul până la mijlocul celui de-al doilea mileniu î.Hr. Nu se ştie care este motivul pentru care minoicii foloseau un limbaj pictografic primitiv, concomitent cu scrierea Linear A, mult mai avansată. Inscripţia a fost făcută prin ştanţare cu matriţe de lemn sau fildeş în lutul moale, iar apoi discul a fost ars la temperaturi înalte pentru a se întări. Discul din Phaistos reprezintă prima formă de imprimare din lume.

În cadrul unei conferinţe care a avut loc în Creta, cei doi cercetători au relevat faptul că semnele reproduc o rugăciune adresată zeiţei-mamă, divinitatea principală a panteonului civilizaţiei minoice, cea mai înfloritoare din epoca de bronz a lumii greceşti (2700-1200 î.Ch.) şi că au identificat de câteva ori noţiunea de mamă prezentă pe ambele feţe. Au reuşit să deslușească mesajul pe baza studiilor epigrafice, a scrierilor cretane vechi, cum ar fi, de pildă, Linearul A şi Linearul B., comparându-le totodată cu semnele hieroglifice cretane descoperite pe sigilii şi pe diverse obiecte din al II-lea mileniu î.Ch. De mare folos au fost studiile lui Jean-François Champollion (1790-1832) şi ale lui Thomas Young (1773-1829) legate de descifrarea hieroglifelor.

Cei doi cercetători sunt convinşi că vor reuşi să descifreze cea mai mare parte a textului.

Potrivit mitologiei, în Phaistos se afla reşedinţa regelui Radamanthis, fratele regelui Minos. Era de asemenea oraşul unde s-a născut înţeleptul şi profetul Epimenidis, unul dintre cei 7 înţelepţi ai lumii antice. În urma săpăturilor efectuate de arheologi au fost descoperite ruine datând din neolitic (3000 î.Ch.).

În timpul erei minoice, Phaistos era un foarte important oraş-stat. În perioada de vârf, acesta se întindea de la Lithinon la Psychion şi includea insula Paximadia. Oraşul a participat la Războiul Troian şi a devenit mai târziu unul dintre cele mai importante oraşe-stat din perioada doriană. Phaistos a continuat să înflorească până când a fost în mare parte distrus de către gortinieni în secolul al III-lea î.e.n., dar a continuat să existe în timpul perioadei romane.

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

„Mănăstirea ursitelor" de la Şinca Veche

Dacă doriţi ca vacanţele dumneavoastră să fie nu doar un prilej de deconectare, ci şi unul de îmbogăţire sufletească şi chiar de acumulare... energetică, n-aţi face rău să vizitaţi, cât de curând, Şinca Veche, o micuţă aşezare transilvană, aflată pe drumul 73A, între Zărneşti şi Făgăraş. Localnicii, oameni aşezaţi, gospodari, cu o uimitoare inteligenţă nativă şi cu o extraordinară putere de pătrundere a lucrurilor, sunt mândri că din satul lor a pornit cândva lupta pentru izbânda românismului Gheorghe Şincai. Şi mai au un motiv de mândrie. Pe un deal, la mică distanţă de localitate, se află o construcţie enigmatică, unică în felul ei, căreia nimeni, până în zilele noastre, n-a reuşit să-i descifreze taina: oamenii îi spun „mănăstirea ursitelor", istoricii acreditează ideea că ar fi slujit drept templu dacilor, pasionaţii de enigme sunt convinşi că aici vieţuiau marii preoţi pelasgi, urmaşii şi deţinătorii secretelor atlanţilor. Adevărul în privinţa edificiului de la Şinca Veche se lasă greu descoperit. Căci pietrele nu vorbesc... Construcţia, de o frumuseţe stranie, este săpată în piatra dealului Pleşu – o rocă sfărâmicioasă, friabilă, în care cei ce au trăit cu secole, ori poate cu milenii în urmă, au scrijelit felurite inscripţii, care de care mai bizare, mai absconse. Cum mergi pe drumul care odinioară se numea, spun bătrânii satului, „al romanilor", zăreşti o cruce de beton, înaltă de circa 3 metri, ridicată spre cer, ca un semn de biruinţă. Nu departe, la capătul firavei cărări ce şerpuieşte alături de un pârâu, se află intrarea în „mănăstire". Localnicii spun că denumirea vine de la o veche tradiţie: pe vremuri, flăcăii şi fetele de măritat se suiau pe deal şi, aruncând din vârful lui o roată de care legau paie şi le incendiau, aveau credinţa că, astfel îşi vor afla „ursita" şi se vor căsători în acel an. Mai mult, cei care au avut curajul să doarmă aici susţin că şi-ar fi văzut, în vis, viitorul. Această tradiţie era respectată mereu, de trei ori pe an: de Sfântul Gheorghe, de Lăsata Secului de Paşti şi de Schimbarea la Faţă. Chiar şi azi, sătenii urcă, în zilele de sărbătoare, la „mănăstirea" săpată în piatră, care atrage în ultimii ani tot mai numeroşi turişti străini şi care ar putea, printr-o mai adâncă preocupare din partea autorităţilor, să devină un veritabil „Stonehenge românesc".

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Mălăieşti

Înălţată în judeţul Prahova, la 28 de kilometri de Ploieşti şi 16 kilometri de Slănic, Mănăstirea Mălăieşti are hramurile Sfântul Antonie cel Mare, Sfântul Mucenic Fanurie şi Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul.

În pădurea din zonă existase, cu 250 de ani în urmă, un schit care ţinea de Mănăstirea Vulcăneşti. Despre acest aşezământ nu se ştiau prea multe lucruri, în afara faptului că ultimul monah de aici a fost călugărul Vlad.

Mănăstirea actuală a fost construită la iniţiativa ieromonahului Liţa de la Mănăstirea Crasna-Prahova, iar terenul a fost donat de Ioan Guiu din Ploieşti. Călugărul Antonie a avut un vis profetic, în care i s-a arătat clădirea unei mănăstiri şi locul unde trebuia să fie construită. A pornit în căutarea locului respectiv, pe care l-a găsit la Mălăieşti, şi, ca o adevărată minune, au început să curgă donaţiile pentru ridicarea locaşului.

Piatra de temelie a fost pusă în septembrie 1995, iar sfinţirea a fost făcută la 24 iunie 2004 de un sobor de preoţi condus de PS Varsanufie Prahoveanul. Călugărul Antonie a fost rânduit stareţ al noului aşezământ, dar nu a putut vedea biserica terminată, fiind rânduit la întemeierea unei alte noi mănăstiri, în Eparhia Alexandriei şi Teleormanului.

Mănăstirea Mălăieşti îi are pictaţi pe uşă pe toţi cei trei sfinţi ocrotitori ai bisericii, alături de Sfântul Vasile cel Mare. Această uşă, din lemn masiv, este sculptată de meşterul Atoni Gheorghe Constantin din comuna Vânători, judeţul Neamţ. Biserica este din zid, în formă de cruce şi a fost ridicată cu ajutorul creştinilor din împrejurimi. Altarul este luminat de câte o fereastră spre nord şi spre sud şi este despărţit de naos printr-o tâmplă de stejar sculptat, operă a meşterilor din Humuleşti. Pereţii naosului şi ai pronaosului sunt şi ei perforaţi de ferestre şi cele două încăperi sunt despărţite prin stâlpi de beton marginal, încadraţi în ziduri.

Deasupra naosului a fost ridicată o turlă mare, octogonală, deschisă, luminată de ferestre şi aşezată pe un soclu pătrat. Alte două turle mai mici, oarbe, se află deasupra pronaosului şi încă două, şi mai mici, tot oarbe, peste pridvor, toate fiind perforate de ferestre.

Pictura în ulei a fost realizată de Ade şi Nicoleta Voicu, dar, deşi nouă, are o patină aparte, amintind vechile fresce bizantine! Remarcabile sunt portretele ctitorilor: Cucu Vasile din Bucureşti şi Belebea Traian din Boldeşti, alături de cele ale Prea Fericitului Patriarh Teoctist şi al Prea Sfinţitului Teodosie Snagoveanul. Exteriorul este zugrăvit în alb şi împărţit de un brâu în două registre inegale. Cel inferior nu are alte decoraţii în afara ferestrelor, iar în cel superior se află un şir de ocniţe pictate cu chipuri de sfinţi.

Ansamblul mănăstiresc cuprinde un corp de chilii şi o clopotniţă. Clopotniţa se află la mică distanţă spre sud, fiind un turn cu două niveluri şi înălţimea de 14 metri. Clopotele sunt montate la cel de-al doilea nivel şi în partea opusă clopotniţei este construit corpul de chilii. Din nefericire acestea au fost distruse în mare parte de un incendiu, urmând ca încăperile să fie reparate cât de curând posibil, mănăstirea rămânând un important obiectiv turistic.

IRINA STOICA

Vioara şi penelul

În vremurile când pictura franceză era înflăcărată de romantismul entuziasmant al lui Eugène Delacroix, un artist conservator se opunea cu o forţă uluitoare schimbărilor înnoitoare.

Aparent un timid care nu a vrut să intre în graţiile lui Napoleon Bonaparte, împăratul care înfrunta cu seninătate toate coaliţiile europene, „inamicul public" al lui Delacroix s-a numit Jean-Auguste Dominique Ingres. Un provincial venit din Montauban (sudul Franţei) să menţină viu clasicismul profesorului său, marele pictor al lui Napoleon, Louis David.

Era periculos să declari public faptul că disprețuiești „romantismul deşănţat" al ultrasentimentalului Delacroix, pe vremea când acesta era deja un „monstru sacru". Numai că talentul excepţional al lui Ingres îi permitea acestuia să opună dramatismului compoziţiilor lui Delacroix un calm şi o destindere academică a pânzelor cu teme deloc vulcanice. N-a fost un temperamental, însă Ingres a iubit cu febrilitate femeile, le-a adorat senzualitatea cu o decenţă apreciată până şi de „mofturoşii" impresionişti. Un astfel de artist îşi permitea să creeze contra curentului şi să aibă succes. Căci a fi neoclasic (cum a fost catalogat Ingres) la mijlocul veacului al XIX-lea era un act de curaj artistic.

Dar primul mare talent al lui Ingres, adoratorul cadânelor şi al femeilor care se ştiu admirate când îşi scot veşmintele, a fost cel de violonist. Apetenţa pentru muzică şi artă i-a fost insuflată de tatăl său, Jean-Joseph, el însuşi artist. Aşa se face că pictorul deja consacrat, în perioadele de şedere la Roma, a cântat la vioară pentru prietenii săi, printre care se aflau Haydn, Gluck şi chiar Beethoven. De altfel, atunci când a călătorit cu tatăl său la New York, artistul a ajuns că cânte în orchestra unui mare teatru al metropolei americane.

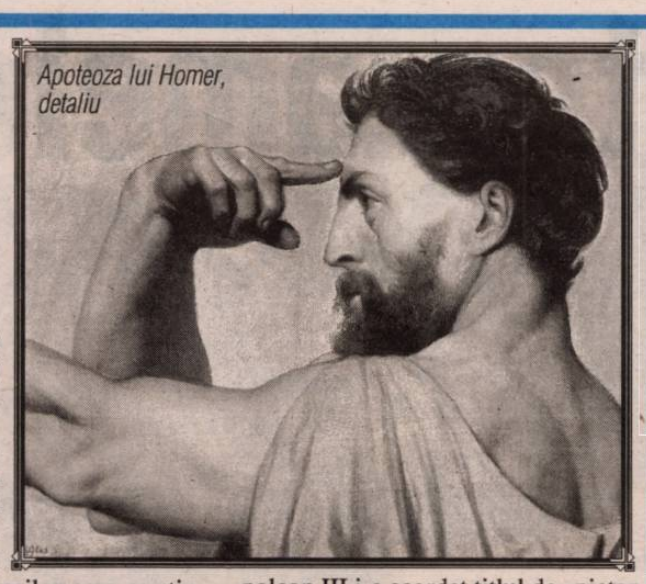

Apoteoza lui Homer, detaliu

Numai că întoarcerea la penel era inevitabilă. Succesul uriaş al unui conservator al artei se datora şi recunoaşterilor oficiale – atât critica de specialitate, cât şi oficialităţile cele mai înalte. Regele Charles X (domnie 1824-1830) i-a acordat Crucea Legiunii de Onoare, iar mai apoi împăratul Napoleon III i-a acordat titlul de „pictor al Curţii imperiale".

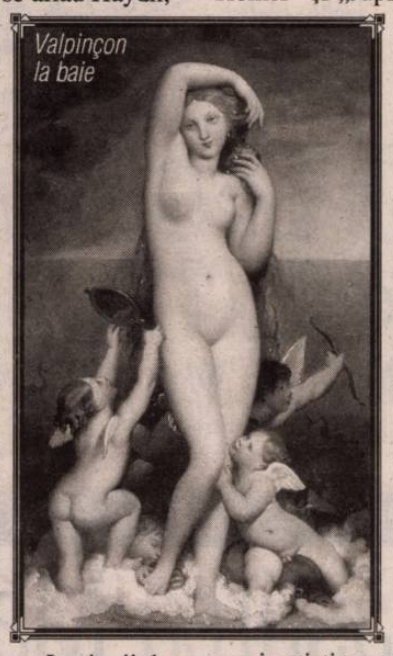

Valpinçon la baie

Mare iubitor al mitologiei, Ingres a creat capodopere care au stârnit admiraţia nețărmurită a publicului. Lucări precum „Apoteoza lui Homer" şi „Jupiter şi Thetis" au dimensiuni impresionante, iar stilul este un melanj armonios între clasic şi neoclasic. Pe lângă scenele languroase din „Baia turcească" şi „Odaliscă şi sclava sa", Ingres a imortalizat-o emblematic pe eroina Franţei, Jeanne D'Arc, triumfătoare în armura ei, prezentă la încoronarea lui Charles VII. Pe de altă parte, acest neoclasic atât de înzestrat de la natură a fost un portretist de mare răsunet al epocii sale, numeroase personalităţi politice şi artistice solicitându-i o lucrare (Napoleon Bonaparte a fost portretizat şi ca Prim Consul, şi ca împărat).

Odaliscă şi sclava sa

Pentru mulţi admiratori ai lui Ingres, frumuseţea şi delicateţea feminină rămân calităţile pe care acest rafinat pictor le-a pus cel mai bine în evidenţă. Charles Baudelaire era entuziasmat de nudul intitulat „Valpinçon la baie", despre care spunea că i-ar fi putut stârni invidia lui Rembrandt, atât de apetisante sunt relieful trupului şi culorile nudului...

Ingres şi-a păstrat prospeţimea intelectuală până la moarte, în ianuarie 1867, pe când avea 86 de ani. Încă îşi mai corecta lucrări din tinereţe...

Creiere în balanţă

La om, greutatea medie a creierului este de 1,2 kg. Bărbatul gândeşte mai mult cu... 100 de grame decât femeile. Elefantul ne bagă în umbră cu un creieraş de 4,78 kg. Gorila e premiantă în faţa cimpanzeului, cu 430 de grame de idei faţă de numai 350 de grame. Cel mai inteligent nevertebrat e caracatiţa, care are cei mai mulţi neuroni, fiind considerată isteaţă ca o maimuţă. În medie, simpaticii delfini au un creier de 1,7 kg, fiind de trei ori mai gânditori decât cimpanzeii. Cel mai idiot animal al planetei a fost stegozaurul (foto), care la un corp de 2 tone şi o lungime de 6 metri, avea un creier cât o nucă.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Un bărbat şi o femeie

Sociologii spun că seducţia este un comportament firesc al omului (şi animalelor), cu vădite nuanţe sexuale. Acesta e cuiul lui Pepelea: a tenta pe cineva să facă sex poate fi considerat un gest de folosire (exploatare) a slăbiciunilor victimei. Şi asta, pentru că nu există urmări serioase, adică o relaţie de lungă durată, eventual căsătorie. Vechii evrei (în Biblie) obligau

bărbatul seducător să se însoare cu sedusa, iar dacă tatăl acesteia îl refuza pe ginere, pretendentul trebuia să plătească daune morale.

Categoria numită „Seducţia fără intenţie" preocupă sociologii care afirmă că anumite elemente pot genera atracţie: mâncarea şi muzica seducătorului involuntar pot fi decisive pentru femei sensibile şi educate. De asemenea, ţinuta unui bărbat poate atrage o damă cultivată, preferinţele artistice şi nu în ultimul rând profesia. Aşa se explică de ce unele femei fac curte unui bărbat şi încep să flirteze cu el, dându-i de înţeles subtil sau explicit că vor „să fie a lui" – poate o aventură, poate ceva serios. Îmi vin în minte concertele băieţilor de la Beatles, când fetele din public plângeau înnebunite şi voiau să ajungă pe scenă pentru a-i îmbrăţişa...

Dintre toate poveştile despre seducţie, cea a Sheherezadei mi se pare cea mai interesantă: o femeie captivează prin talentul de a povesti la nesfârşit, amânându-şi astfel execuţia. Regele se îndrăgosteşte de ea şi o ia de nevastă... Astăzi, seducţia reală (nu cea din filme, care ne dă iluzii nepotrivite şi chiar îi derutează pe „amatori") a devenit de-a dreptul trivială şi oripilează pe orice om de bun simţ. Banii reprezintă mediatorul preferat, iar maşina, vila sau apartamentul „dau gata" orice fustiţă. E clar că vremurile nu mai sunt idilice, însă dorinţa diabolică de a parveni face regula. Din păcate, şi în ascensiunea politică funcţionează reguli de seducţie oripilante, dar pentru protagoniste sunt cât se poate de normale. Ceea ce a păţit Bill Clinton este edificator pentru carieriste, iar viaţa particulară a J.F. Kennedy spune totul despre asocierea puterii cu „dragostea". Într-o situaţie jenantă s-a aflat Frank Sinatra, prin 1938. A sedus o femeie, promiţându-i că o ia de nevastă. Nu a făcut-o, aşa că a fost pus sub acuzare. Numai că omul a scăpat de justiţie când s-a aflat că femeia îi ascunsese faptul că era măritată...

• Spion irezistibil

După unii autori, adevăratul arhetip al lui James Bond („Agentul 007") chiar a existat, în persoana spionului iugoslav Dusko Popov, care, în viaţa publică, era un play-boy. Ian Fleming (foto), autorul romanelor de mare succes (care

lucra atunci pentru Serviciile secrete britanice), l-ar fi recrutat şi „afemeiatul" Popov ar fi devenit agent dublu (de fapt, era trimis de germani să organizeze o reţea în SUA). Se spune despre acesta că ar fi descoperit planul de atac de la Pearl Harbor, dar l-ar fi raportat unor „urechi surde". La 12 august 1941 ar fi înştiinţat FBI-ul despre atac, însă J. Edgar Hoover nu avea încredere în Popov şi nu a raportat mai sus. Atacul s-a produs la 7 decembrie 1941. Cunoscut şi sub numele de „Tricicletă" (prefera sexul în trei), Popov a murit în 1981, în Franţa, la 79 de ani.

În ultimii ani ai vieţii, Ian Fleming a devenit un fumător şi un băutor înrăit. A suferit mai multe atacuri de cord şi a murit în 1964, la numai 56 de ani. Unicul său fiu, Caspar, s-a sinucis la 13 ani, în 1975.

Poveste adevărată

Unii vor crede că este o poveste. Ted Bundy, Jack Spintecătorul şi Andrei Cikatilio sunt nişte pigmei timizi pe lângă celebra indiancă Phoolan Devi, o eroină a Indiei la finele secolului XX, un fel de Robin Hood, dar pe jumătate: fura de la bogaţi şi atât. În India, fără să intrăm în detalii, asta se traduce prin atacarea celor din castele superioare de către cei din castele inferioare.

Ne desparte o prăpastie de spiritualitate de India şi doar astfel ne explicăm cum în această ţară uriaşă, după ce Phoolan a fost acuzată de 48 de infracţiuni — crime, banditisme şi răpiri — şi apoi a făcut 11 ani de închisoare, a devenit om politic în Camera inferioară a parlamentului, aleasă de două ori (în 1996 şi 1999). Ne vine destul de greu să gândim precum hinduşii, dar trebuie să acceptăm că această femeie a devenit o infractoare nemiloasă la adresa unora din castele superioare, după îndelungi umilinţe îndurate din partea bărbaţilor din familie şi din perioada primei ei arestări. A fost torturată, violată în repetate rânduri de gardieni şi închisă într-o celulă cu şobolani. Sănătatea i-a fost grav şubrezită şi a fost eliberată (prima oară) purtând o ură crâncenă faţă de bărbaţi. Aşa s-a alăturat unei bande care tâlhărea casele bogaţilor.

Şi în libertate, Phoolan suferea de umilinţe din partea bărbaţilor. Grupurile de criminali din care a făcut parte aveau drept scop răzbunări. Numai la o singură incursiune într-un sat „inamic" au fost ucişi 22 de oameni. După acel masacru (1980), poliţia n-a reuşit s-o prindă şi Phoolan a ajuns să-şi negocieze predarea chiar cu Indira Gandhi! S-a predat, totuşi, în condiţii cu totul speciale de protecţie, „la picioarele Indirei Gandhi şi ale zeiţei Durga" — zeiţă supremă hindusă cu zece braţe.

Procesul său a durat 11 ani, timp în care, în arest, a suferit mai multe operaţii delicate. Eliberată condiţionat în 1994, a devenit eroină a Indiei sub porecla „Regina banditilor". A urmat cariera politică, militând pentru drepturile săracilor (apă, electricitate etc.). Unii membri din Parlamentul britanic au propus-o pentru Premiul Nobel pentru pace, în 1998! Dar protestele văduvelor celor ucişi de banda ei nu au încetat niciodată. A murit împuşcată în faţa casei, în 2001. Asasinul a rămas până astăzi neidentificat.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Ştiaţi că...

◆ *...acuarelele au o istorie îndelungată? Au fost descoperite pe unele papirusuri egiptene şi în picturile străvechi din China.*

◆ *...pe parcursul întregii sale vieţi, pictorul Vincent van Gogh*

a vândut un singur tablou? A murit în sărăcie.

◆ *...ne naştem cu 300 de oase, dar la bătrâneţe avem numai 206? Aceasta, pentru că unele se lipesc între ele.*

◆ *...în 1958 submarinul american USS Nautilius a traversat Polul*

Nord? Expediţia a durat patru zile.

◆ *...Leonardo da Vinci era ambidextru?*

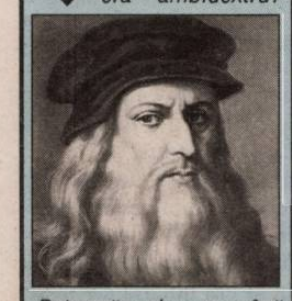

Putea să scrie cu o mână şi să picteze cu cealaltă în acelaşi timp.

◆ *...„Capul Bunei Speranţe" a avut iniţial un alt nume? Se numea „Capul Furtunilor".*

◆ *...libelulele au câte şase picioare? Cu*

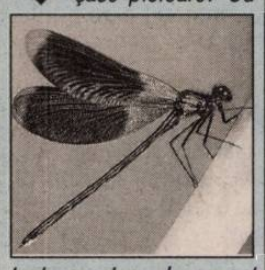

toate acestea, ele nu pot merge.

◆ *...în 1896 a avut loc cel mai scurt război din lume? În doar 38 de minute Zanzibarul a capitulat în faţa Marii Britanii.*

Ştiaţi că...

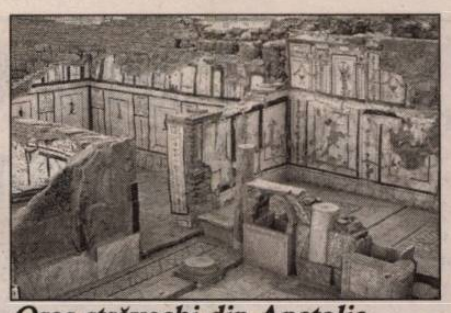

Oraş străvechi din Anatolia, Efesul a devenit vestit prin Templul Artemisei, terminat în jurul anului 550 î.Hr. şi considerat una dintre Cele 7 Minuni ale Lumii Antice. Pe lângă aceasta existau însă şi o serie de alte monumente, printre care se remarcă, prin frumuseţea arhitecturii, Biblioteca lui Celsus.

Biblioteca lui Celsus

Aceasta constituie unul dintre cele mai vizitate obiective ale oraşului în care au petrecut o anumită perioadă Fecioara Maria, Ioan Evanghelistul şi Apostolul Pavel.

Biblioteca a fost ridicată în apropierea impresionantului teatru, construit în semicerc, având un auditoriu de 66 de rânduri şi oferind locuri unui număr de 24.000 de spectatori. Construcţia bibliotecii îndeplinea de fapt două scopuri. Pe de-o parte răspundea unor exigenţe culturale ale vremii, iar pe de alta juca rolul de monument funerar şi de sanctuar.

A fost ridicată în anul 117 (sau 135 d.Hr. după alte surse), în memoria guvernatorului Asiei, Tiberius Iulius Celsus Polemaensus, mare iubitor de cărţi, de către fiul său, Galius Julius Aquila.

La vremea respectivă, înmormântarea într-o bibliotecă era considerată o deosebită onoare. De fapt era un lucru extrem de rar întâlnit, pentru că, de obicei, romanii nu-şi înmormântau morţii nici măcar între zidurile oraşului, dar acum erau dornici să-şi extindă cultura şi să-şi exprime respectul pentru eruditul Celsus.

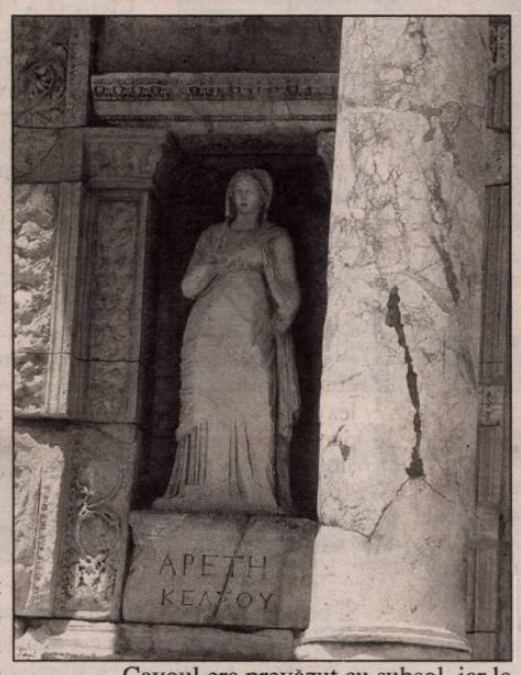

Cavoul era prevăzut cu subsol, iar la intrare se afla statuia zeiţei Atena. Clădirea era înălţată din marmură. Coloanele erau dispuse în perechi, iar între acestea existau trei uşi cu rame bogat ornamentate, uşa din mijloc fiind mai înaltă. Între ele erau plasate nişe împodobite cu statui, copii ale unor originale transportate la Viena în 1910. Statuile sunt reprezentări ale unor zeiţe patronând cultura şi înaltele calităţi morale. Ele ni le înfăţişează pe zeiţa înţelepciunii – Sophia, a cunoştinţelor – Epistene, a inteligenţei – Ennoia şi a virtuţii – Arete. Accesul în interior se face şi astăzi pe o scară largă, cu nouă trepte.

Sarcofagul lui Celsus

Uriaşa galerie pătrată a bibliotecii era înconjurată de ziduri duble iar aerul dintre ele apăra scrierile de umezeală. Din galerie, un rând de alte trepte conduce la monumentul funerar subteran, unde se păstrează sarcofagul senatorului Celsus.

Biblioteca putea adăposti 12.000 de scrolluri, un scroll fiind rola de papirus sau pergament scrisă, desenată sau pictată cu scopul de a transmite anumite informaţii. Interiorul era de fapt o singură încăpere dreptunghiulară, încadrată de un mare arc pe una dintre laturi. Pe celelalte trei laturi rectangulare au fost aşezate dulapuri şi rafturi pentru scrolluri. Existau de asemenea seturi de scări construite pentru a adăuga suporturi pentru scrolluri la nivelele superioare. Pe pereţi există inscripţii (epigrafe) de glorificare a unor personalităţi generoase care au făcut sacrificii pentru cultură. Biblioteca a fost restaurată cu ajutorul Institutului Austriac în 1910.

Clădirea în sine valorează şi pentru faptul că este unul dintre puţinele exemple de arhitectură romană din epoca respectivă rămasă până în zilele noastre. Biblioteca prezintă alături şi o sală auditorium, construită în timpul împăratului Hadrian.

Zidul de faţadă, în stil compozit, se prezintă când arcuit, când triunghiular, bordurile foarte bogat ornamentate, colonadele, deschiderile deosebite ale ferestrelor dau o impresie generală de eleganţă. Faţada constituie un exemplu atât de grăitor al frumuseţii arhitecturii publice romane, încât a fost reprodusă pe una dintre feţele vechii bancnote turceşti de 20 de miloane de lire între 2001-2005, fiind apoi preluată de noua bancnotă de 20 de lire.

Cu toate că ceea ce vedem noi astăzi nu reprezintă decât ruinele restaurate, ele sunt reproducerea fidelă a vechii clădiri, una dintre cele mai impunătoare biblioteci nu doar din Asia Mică ci din întreaga istorie a Imperiului Roman.

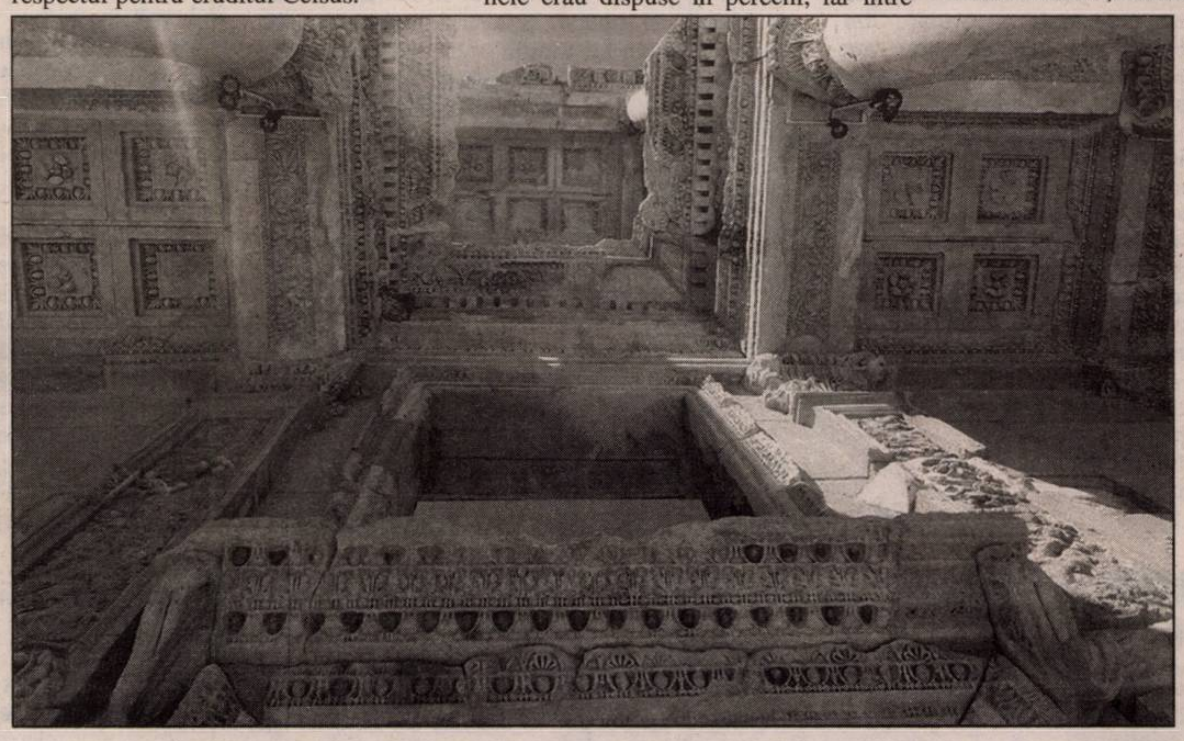

Simboluri ale umanităţii

Ennugi

Întâlnit în mitologiile din Mesopotamia, akkadiene şi babiloniene, Ennugi este zeul fântânar şi stăpânul divin al apelor subpământene.

I se atribuie un rol important în operaţiunea diluviului, aşa cum reiese dintr-o invocaţie cuprinsă în poemul lui Ghilgamesh. El este unul dintre cei care declanşează furia apelor, deşi mitul, destul de confuz, nu este proiectat cauzal.

Ennugi este în acelaşi timp zeul grotelor şi al canalelor de scurgere, fiind adorat în acelaşi timp ca patron al irigaţiilor.

Statuia lui Petru I Muşat

Situată în municipiul Suceava, statuia de bronz a lui Petru I Muşat are 3,62 metri înălţime şi îl reprezintă pe voievod într-o atitudine impunătoare. Cel care a mutat capitala Moldovei de la Siret la Suceava este înfăţişat în picioare, cu coroană pe cap, îmbrăcat în costum de epocă, rezemându-şi mâna dreaptă pe spadă.

Soclul de travertin este inscripţionat cu numele voievodului şi cu anii între care a domnit (1375-1391). Statuia este creaţia sculptorului

Paul Vasilescu şi a fost dezvelită în 1976.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Pe urmele lui Jules Verne

După ce s-au cunoscut într-o berărie din Berlin, în 2010, un german şi un sirian, pasionaţi de călătorii, au hotărât să facă împreună înconjurul lunii în 80 de zile... fără un ban în buzunar, contând pe bunăvoinţa celor care urmau să le asigure transportul şi pe cea a gazdelor dispuse să le acorde o masă şi un acoperiş pe timpul nopţii.

Au plecat de-abia în septembrie anul trecut, din Paris, nu înainte de a lua legătura cu presa, pentru a face reclamă acestei aventuri şi pentru a-şi exprima convingerea că lumea este mai sociabilă, mai generoasă decât s-ar crede. Au purces la un drum plin de peripeţii prin lume, beneficiind de generozitatea celor de la care aşteptau ajutor, izbindu-se însă deseori de refuzul şi indignarea multor persoane care nu erau dispuse să oprească maşina, să le deschidă portiera sau să le ofere găzduire, hrană sau un bănuţ.

Într-un parc din Phoenix, Arizona, de pildă, au fost agresaţi de câţiva tineri cărora le-au cerut câţiva dolari pentru bilete de autobuz. În apropiere de Ackerly (Texas), după ce au intrat pe o proprietate privată pentru a scurta drumul au fost întâmpinaţi de fermier cu puşca aţintită spre ei. Cu totul insensibil faţă de povestea intruşilor, a chemat şeriful, care i-a arestat pentru vagabondaj şi încălcarea proprietăţii. Din fericire, au fost eliberaţi după 24 de ore petrecute în spatele gratiilor.

În timpul călătoriei au contactat oameni de afaceri binevoitori cărora le-au cerut sprijin în realizarea unui proiect legat de îmbunătăţirea sistemului de educaţie a copiilor din Haiti.

Spre sfârşitul anului trecut s-au reîntors la Paris, după 80 de zile. *(D.M.)*

Pseudo-Crăciuniţă în variantă nud

Zicala „Unde dai şi unde crapă" se potriveşte de minune întâmplării relatate mai jos, dar contextul în sine este foarte dificil de întâlnit. Vorbim despre încercarea unei femei de 35 de ani de a-şi vizita copiii aflaţi împreună cu fostul ei iubit, însă făcându-şi intrarea într-un mod cât se poate de insolit.

Trebuie menţionat că Tony Hernandez, din Woodcrest, California, nu se afla deloc în cele mai amiabile relaţii cu fosta sa concubină, deşi avea cu aceasta trei copii, aflaţi în îngrijirea lui, din motive care nu au fost făcute publice. Totuşi, abia trecute zilele de Crăciun, femeia a tinut mortiş să le facă o surpriză acestora, vizitându-i acasă fără să anunţe din timp intenţia ei. Motiv pentru care a avut o surpriză ilară, dacă o privim în mod obiectiv, însă şi mai mult decât jenantă pentru protagonistă.

Cum vizita inopinată a fost plănuită de zănatica doamnă la o oră a dimineţii destul de nepotrivită, aceasta a găsit uşa încuiată. A vrut să îşi ducă însă intenţia până la capăt, astfel că a ales o soluţie demnă mai degrabă de un Moş Crăciun veritabil. Adică să-şi facă o intrare triumfală... pe coş. Ceea ce a împiedicat-o de la bun început au fost taman hainele, aşa că nu a stat prea mult pe gânduri, s-a dezbrăcat şi a încercat să se strecoare în casă prin şemineu. Ghinionul ei a fost că nu cunoştea cât de „îngăduitor" era acesta cu gabaritul său. Rămasă înţepenită efectiv între cărămizi, a ales soluţia de avarie, începând să urle după ajutor.

Tony a cam priceput situaţia, dar, nereuşind să-şi extragă fosta iubită din sobă, a apelat la pompieri. A fost nevoie de eforul a 23 de bărbaţi timp de peste două ceasuri, pentru a recupera captiva şemineului, goală-goluţă, cu câteva contuzii, însă mai mult speriată. O experienţă insolită, eşuată lamentabil, în urma căreia femeia a rămas probabil măcar cu convingerea că nu e deloc uşor să fii Moş Crăciun! *(A.N.P.)*

Ieslea cu zombi!

Asta e lumea în care trăim şi care pare a nu fi străină de nicio aberaţie ce poate fi imaginată de minţile umane cele mai bolnave. Vorbim despre o iesle cu pretinsa reproducere a Naşterii Mântuitorului, instalată într-o suburbie din Cincinnati, SUA, a cărei desfiinţare a fost solicitată de localnici la modul cât se poate de serios. Mai ales că, în realitate, nu era vorba despre o iesle normală, ci despre o imagine oarecum similară, însă cu un soi de „distribuţie" absolut halucinantă.

Un oarecare Jasen Dixon, iniţiatorul aberantei afaceri, a imaginat o ilustrare efectiv diabolică a scenei naşterii lui Christos, în care toate personajele erau creaturi plăsmuite sub chip de zombi! Adresa la care a pus în practică o asemenea invenţie patologică reprezintă, după spusele localnicilor, o casă bântuită.

În scena cu pricina, un monstru cu ochii totalmente albi ocupă locul pe care, în mod normal, se află Pruncul Iisus, şi alte detalii fiind concepute tot sub semnificaţii sataniste. În toată această tărăşenie, din care nu au lipsit invocarea dreptului individului la exprimare şi inviolabilitatea proprietăţii, „bântuitul" Dixon s-a ales cu somaţia de a desfiinţa macabra făcătură, deoarece... a încălcat normele de urbanism!!!
No comment! (A.N.P.)

Surpriză dincolo de moarte

În barca pescărească plutind în derivă, petele de sânge şi fâşiile dintr-un tricou bărbătesc dovedeau fără dubii că ghinionistul Martin Louvain devenise, de cel puţin o lună, încă o victimă a Mediteranei. Rudele şi prietenii din Marsilia nu-şi mai făceau nici o speranţă. Numai Justine, nevasta de-o viaţă a dispărutului, mai păstra o palidă îndoială într-un colţ al sufletului. Drama se petrecuse acum şapte ani.

Femeie ambiţioasă, harnică şi iute la mânie, Justine trăise douăzeci şi doi de ani alături de Martin, un boem incurabil pentru care afacerea cu pescuitul însemna mai mult o evadare din tentaculele năbădăioase ale unei consoarte care era de fapt creierul şi sufletul casei. A visa cu ochii deschişi pe mare şi a înfrunta capcanele ei mortale la adăpostul unei mângâieri etilice cu mireasmă de rom era pentru Martin suprema delectare... Deşi declarat dispărut, Justine refuzase orice comemorare religioasă. Treptat însă, nu mai spera ca autorităţile să-l găsească, ci ea însăşi se va ocupa cu „recuperarea" lui. Idee utopică pentru toţi cei din jurul ei şi, după propriile-i mărturisiri, nici Justine nu înţelegea de ce mai credea în reapariţia lui Martin. Îşi mutase prăvălia pescărească aproape de ţărm, parcă pentru a aştepta îndeplinirea presimţirilor sale. Îl iubise prea mult pe acel „mototol" care nu luase niciodată viaţa în serios.

Şi poate că Justine „cea dusă cu sorcova" ar fi stârnit compasiunea celor ce-i cunoşteau durerea până la sfârşitul vieţii ei, dacă întâmplarea n-ar fi ajutat-o. Anticarul din periferia Marsiliei, unul dintre clienţii ei permanenţi, îi arată într-o zi un atlas vechi pe care Marcel, fiul ei, i-l vânduse în ajun. Mirată şi supărată în acelaşi timp – cartea îi era foarte dragă lui Martin – Justine începe s-o frunzărească şi găseşte la pagina cu harta Spaniei un semn. Era un cerc făcut cu creionul roşu, în dreptul Insulei Menorca (una din cele trei ale Balearelor). Tresare. „De ce nu mi-a trecut prin cap până acum să mă uit pe hărţile lui?"

Furioasă şi cu speranţa reaprinsă, Justine s-a îmbarcat pe primul vas spre Menorca. Era convinsă că Martin, sătul de o nevastă prea autoritară, se refugiase discret în braţele vreunei creole. Avea fotografia lui în sân şi era hotărtă să nu se întoarcă acasă decât cu ingratul ei soţ. Pe o insulă atât de mică, nu i-au trebuit decât câteva ore pentru a-i găsi urma. Autorităţile l-au recunoscut pe Martin imediat.

Se stabilise sub alt nume la Mahon acum cinci ani şi murise în mai puţin de un an. Gazdei sale îi lăsase un bilet testamentar prin care o ruga să nu dezvăluie nimic familiei, căci prefera să-l creadă dispărut pe mare. Mărturtisea cu limbă de moarte că şi-a înscenat tragedia şi s-a refugiat printre străini, căci nu dorea ca Justine şi fiul lor să-l vadă cum suferă de cancer... Martin voise să rămână în memoria celor dragi ca un lup de mare învins de furtună, şi nu un mototol care n-a luat niciodată viaţa în serios. *(D.M.)*

Îngropăciune fără mort

Iată că uneori şi utopiile par a se putea realiza, chiar dacă totul pare, fără niciun fel de dubiu, un nonsens. Deşi, să recunoaştem, până la urmă un element-cheie tot intervine pentru a repune lucrurile în făgaşul lor natural. Cum ar fi, de pildă, organizarea unor funeralii pe parcursul cărora, la un moment dat lipseşte tocmai mortul!

Despre mireasa furată se ştie că e o tradiţie veche, care implică şi multă distracţie, însă ceea ce i-a fost dat să trăiască unei anume familii Richardson din Australia depăşeşte considerabil puterea de imaginaţie comună. Chiar dacă pare desprins din scenariul unui film, faptul că un sicriu a fost furat cu mort cu tot nu face parte dintr-un scenariu de film, ci s-a întâmplat în realitate, lăsând o comunitate întreagă uimită, după ce un bărbat a sărit dintr-un tufiş direct în dricul aflat în faţa casei şi a demarat în trombă. Angajatul firmei de pompe funebre, care pregătea maşina pentru plecare, a început să bată în geam, urlând la hoţ să oprească. Ca şi cum asta nu ar fi fost de ajuns, lucrurile au devenit şi mai complicate odată ce anchetatorii au intervenit. Fratele răposatului sunase la poliţie, însă precipitându-se, a spus la telefon că o maşină a fost furată „cu fratele lui, Seth, în spate", astfel că poliţiştii au crezut că era vorba despre o crimă şi au pornit un alt gen de anchetă.

Din fericire, dacă ne putem exprima astfel în acest context, bărbatul a plecat imediat în căutarea dricului furat şi într-un final a dat de urma lui, reuşind să îl oprească pe hoţ. Chiar atunci, la faţa locului au ajuns şi poliţiştii, care l-au identificat pe suspect: un pacient diagnosticat cu demenţă, fugit din centrul de îngrijire unde se afla internat. Şi, să nu vă mire, dar deznodământul chiar a fost cumva un happy-end, sora defunctului declarând că Seth ar fi considerat toată povestea amuzantă, el având simţul umorului dezvoltat. *(A.N.P.)*

Cenuşărese la Hollywood

Când vorbim despre Hollywood, ne imaginăm o cetate magică, plină de prinţi şi prinţese care se îndrăgostesc şi trăiesc fericiţi unii cu alţii până la adânci bătrâneţe – asta în cazul în care nu divorţează după doar câţiva ani, cu gândul la banii ce li se cuvin, potrivit contractului prenupţial. Dar marile staruri hollywoodiene nu se căsătoresc doar între ele... ca-n filme, căci uneori, unele dintre ele fac pasiuni şi pentru muritori/muritoare de rând şi o duc, alături de aceste Cenuşărese, ca-n sânul lui Avraam... Câteva exemple, în rândurile următoare.

Matt Damon şi Luciana Barroso

Pe când filma la „Lipit de tine", în 2003, Damon a intrat, pentru a scăpa de nişte paparazzi sâcâitori, într-un local din Miami Beach, unde Luciana lucra ca barmaniţă şi s-a ascuns... sub bar, unde frumoasa fată l-a descoperit, stupefiată. Doi ani mai târziu, el i-a oferit un superb inel de

logodnă, din platină cu diamante, pe care Luciana îl poartă şi azi. Nunta lor, desfăşurată în decembrie 2005, a fost foarte discretă, ca şi existenţa lor ulterioară. Astăzi, ei au trei copii (Isabella, Gia Zavalla şi Stella Zavala), care cresc alături de Alexia, fata Lucianei dintr-o relaţie anterioară. Secretul fericirii lor? „Regula de două săptămâni": Matt şi-a luat angajamentul să nu fie niciodată plecat de acasă, la filmări, mai mult de două săptămâni. Anul trecut, cuplul şi-a reînnoit jurămintele într-o ceremonie romantică, pe insula Santa Lucia, într-un superb asfinţit de soare.

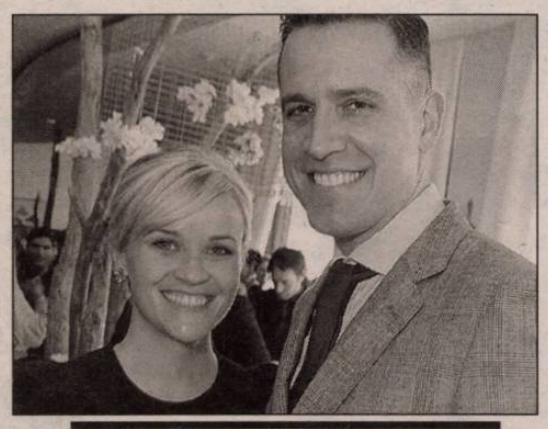

Reese Witherspoon şi Jim Toth

Deşi publicul a aflat de ea mult mai târziu, această relaţie a început încă din 2009, într-o manieră cu totul neobişnuită. Într-o seară, pe când se întorcea de la o petrecere în maşina unui amic, acesta a tamponat automobilul condus de actriţă. Pentru că amicul era cam cherchelit şi nu se descurca prea bine cu vorbitul, Toth şi-a cerut scuze în numele lui, promiţând să plătească toate pagubele. Din vorbă în vorbă, actriţa a aflat că el este impresar, deşi nu chiar de succes şi l-a sprijinit să se angajeze la Creative Artists Agency, agenţia care-i reprezenta interesele lui Witherspoon. Ca să vedeţi că nepotism există şi în America! De atunci, ei sunt nedespărţiţi şi, după căsătoria desfăşurată în martie 2011 la domeniul de vacanţă al actriţei din California, pe 27 septembrie 2012 a venit pe lume şi primul fiu al cuplului, Tennessee James Toth.

Julia Roberts şi Danny Moder

Secretoasă ca nimeni alta, Julia Roberts nu şi-a anunţat rudele şi prietenii că se mărită decât în ziua ceremoniei propriu-zise, desfăşurată pe 4 iulie 2002 la ranch-ul ei din New Mexico. Atunci, în timp ce oaspeţii sărbătoreau Ziua

Americii, au fost surprinşi de apariţia unui pastor, care a celebrat serviciul religios al căsătoriei dintre Julia şi Danny. Pentru Roberts, era al patrulea mariaj şi, după ce s-a „fript" cu vedete, ea l-a ales pe Danny, care era doar un modest cameraman. Cei doi se cunoscuseră pe platourile de filmare de la „Mexicanul", cu câteva luni mai devreme, unde s-au îndrăgostit lulea. Ca semn al dragostei ce îi uneşte, ei şi-au tatuat pe spate iniţialele numelui partenerului. De mirare că Julia a mai găsit loc pentru tatuaj, după atâtea căsnicii!...

Jerry Seinfeld şi Jessica Sklar

În 1998, cei doi s-au întâlnit la o sală de fitnes din New York. Sklar, angajată ca PR la o companie de îmbrăcăminte, era căsătorită de doar o lună, dar umorul, spontaneitatea şi jovialitatea lui Jerry au sedus-o rapid şi, după alte trei luni ea a divorţat, căsătorindu-se cu Seinfeld în decembrie 1999, după ce actorul o ceruse de nevastă într-un bistro, pe când mâncau hamburgeri!

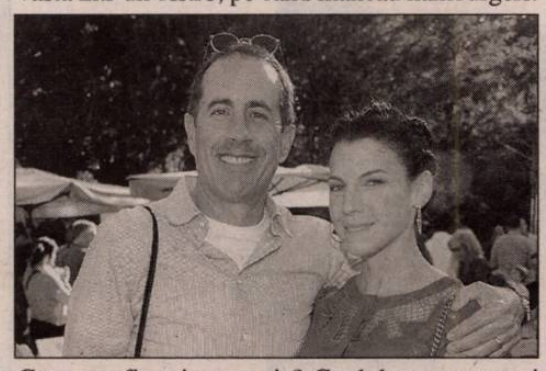

Ce poate fi mai romantic? Cuplul are acum trei copii – Sascha, Julian Kal şi Sheperd Kellen, iar Seinfeld spune că Jessica şi cei trei copii sunt „forţa salvatoare care zilnic mă împiedică să-mi pierd minţile sau să-mi zbor creierii". Tipic pentru o familie din New York, am putea spune...

Jeff Bridges şi Susan Geston

În 1974, pe când filma „Rancho Deluxe", Bridges a întâlnit-o pe chelneriţa Geston şi s-a simţit atras instantaneu de ea. Nu ştim dacă atracţia s-a datorat faptului că tânăra avea ochii învineţiţi şi nasul tumefiat (în urma unui accident de maşină, nu a vreunei bătăi conjugale), dar cert e că actorul s-a îndrăgostit şi, după câteva dansuri la festivalurile country din Texas, a cerut-o în căsătorie, în iunie 1977, ceremonia religioasă având loc chiar în curtea vilei actorului! Cei doi au trei copii: Isabelle Annie, Jessica Lily şi Hayley Roselouise şi-şi împart timpul între ranchul din Santa Barbara, California, şi vila din Montana, într-un peisaj sălbatic absolut superb.

PORTRET

Medeea Marinescu

Un veritabil „copil-minune" al cinematografiei româneşti, care, dacă s-ar fi născut pe alte meridiane ar fi ajuns, probabil, mai faimoasă ca Shirley Temple, Medeea Marinescu a debutat pe marele ecran pe când avea doar 3 anişori, în filmul „Iarna bobocilor", iar la 6 ani ajungea o vedetă de talie internaţională, intrepretând rolul principal din „Maria Mirabela", producţie devenită un veritabil „cult-movie" în România acelei epoci. Pentru rolul din filmul „Promisiuni", în care a jucat la 11 ani, a primit Premiul Asociaţiei Cineaştilor din România, iar la 16 ani a avut onoarea de a fi aleasă membru al juriului la un festival al tinerilor cineaşti europeni desfăşurat la Paris.

A fost studentă a Academiei de Teatru şi Film din Bucureşti, absolvind în 1996 (la clasa

profesorului Florin Zamfirescu) şi a jucat pe scena Teatrului Casandra (în „Livada cu vişini" şi „La drumul mare" de Cehov, „Improvizaţia de la Paris" de Jean Giraudoux), a Teatrului Unu (în „Un tramvai numit dorinţă" de Tennessee Williams) şi a Teatrului Odeon (în „Tigrul" de Murray Schisgall, „Mincinosul" de Carlo Goldoni, „Cumetrele" de Michel Trembley).

Din 1998 e actriţă a Teatrului Naţional din Bucureşti, unde a dat viaţă multor personaje, precum Lucietta, în „Bădăranii" de Goldoni, Antonia, în „Omul din La Mancha" de Dale Wasserman, Aristizza Romanescu, în „Mofturi la Union" după I.L. Caragiale, Irina, în „Trei surori" de A.P. Cehov, Ziţa, în „O noapte furtunoasă" de I.L. Caragiale, Katia Ezova, în „Istoria comunismului povestită pentru bolnavii mintal" de Matei Vişniec sau Marlene, în „Dineu cu proşti" de Francis Veber.

Frumuseţea aparte, calmul degajat de prezenţa ei, charisma şi farmecul inconfundabil au făcut din Medeea o răsfăţată a regizorilor de pretutindeni. După filmele din copilărie (pe lângă cele menţionate şi „Zâmbet de soare", „Saltimbancii", „Probă de microfon") au urmat numeroase filme turnate după Revoluţie: „Domnişoara Christina", „Fii cu ochii pe fericire", „Doctori de mame", „Weekend cu mama". În ultimii ani a filmat mult în Franţa, ţară care a devenit a doua ei patrie şi unde, în mod paradoxal, e probabil mult mai cunoscută decât în România.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Forţa unei satire

Recent, a apărut în colecţia *Raftul Denisei* a editurii Humanitas Fiction, romanul scriitorului chinez Mo Yan, laureat al premiului Nobel pentru literatură în 2012, intitulat *Ţara Vinului*. „Un tur de forţă", „o satiră necruţătoare, şocantă şi amuzantă" după cum scrie scrie *Literary Review*.

Nimic nu este ce pare a fi în romanul lui Mo Yan. Pe de-o parte, intriga poliţistă clasică se risipeşte într-un parcurs al incertitudinilor, iar reprezentantul legii şi ordinii devine o epavă coruptă. Până aici, reţeta pare facilă, *à l'américaine*. Trimis să investigheze notabilităţi din Ţara Vinului acuzate de canibalism, detectivul Ding Gou'er se predă în faţa ispitelor, fie că este vorba despre timid provocatoarea şoferiţă de camion (de fapt, soţia principalului suspect, diabolicul, dar şarmantul Jin, care o foloseşte pe post de momeală), fie de apetisantele şi nenumăratele platouri cu mâncăruri rafinate stropite cu inimaginabile cantităţi de alcool.

Pe măsură ce intriga se dezvoltă, lucrurile devin mai rafinate. Astfel, schimbul de scrisori dintre Li Yidou şi idolul lui, Mo Yan, deşi pare dedicat exclusiv problemelor de teorie literară şi de practica scrisului, dezvăluie nonşalant realităţi atroce pe care ancheta lui Ding Gou'er le ratează. Cele două planuri narative capătă o concreteţe ameţitoare când Mo Yan însuşi este invitat în Ţara Vinului, oaspete de onoare al unui festin ce se anunţă pantagruelic. Structura narativă complexă îşi sporeşte forţa prin acumularea halucinantă de întâmplări şi detalii care, deşi prezentate în planuri aparent paralele, converg în tabloul swiftian al unei lumi corupte, atât de înrobită simţurilor, încât nu mai are nicio urmă de umanitate.

Romanele şi volumele de povestiri ale lui Mo Yan sunt traduse în peste treizeci de limbi, iar motivaţia juriului Nobel sună astfel: „Cu un realism halucinant, Mo Yan îmbină folclorul, istoria şi contemporaneitatea."

Mo Yan (care se traduce prin „Nu vorbi"), pseudonimul scriitorului Guan Moye, este una dintre cele mai puternice voci ale literaturii contemporane. Născut în 1955 într-o familie de ţărani, viitorul scriitor a crescut în Gaomi, în nord-estul Chinei. La vârsta de 12 ani, în timpul Revoluţiei Culturale de tristă amintire, el a fost obligat să abandoneze şcoala şi să lucreze mai întâi la câmp, apoi într-o fabrică. În 1976 s-a alăturat Armatei Populare de Eliberare. Ca soldat, a început să studieze literatura şi să scrie, debutând în 1981, într-o revistă literară, cu povestirea *Potopul din noaptea de primăvară*.

A absolvit în 1986 Academia de Artă şi Literatură a Armatei, obţinând în anii '90 un masterat în literatură la Universitatea Normală din Beijing. În 1997 a părăsit armata şi a devenit scriitor liber-profesionist. Mo Yan devine celebru în China şi în lume prin romanul publicat în 1987, *Sorgul roşu*.

La notorietatea scriitorului a contribuit cunoscutul film omonim al lui Zhang Yimou, câştigător al *Ursului de Aur* la Festivalul de Film de la Berlin în 1988. Autor prolific, Mo Yan a publicat peste 80 de povestiri şi 10 romane, consacrarea sa internaţională venind odată cu obţinerea Premiului Nobel pentru literatură în 2012. Dând anvergura necesară unui scriitor atât de important, Editura Humanitas Fiction, în Raftul Denisei, a tipărit mai multe scrieri ale

autorului chinez, mai exact cinci romane semnate de Mo Yan: e vorba despre *Sorgul roşu* (2008), *Obosit de viaţă, obosit de moarte* (2012), *Baladele usturoiului din Paradis* (2013), *Broaşte* (2014) şi *Ţara Vinului* (2014). *(George Cuşnarencu)*

Regim anticancer, vindecător

Nu mai este nevoie să comentăm afirmaţia următoare: cancerul reprezintă un diagnostic înfricoşător. Primul pas în diagnosticarea cumplitei maladii este identificarea alimentelor nesănătoase pe care le-a consumat şi le consumă bolnavul.

De exemplu, cancerul se poate dezvolta mâncând dulciuri care sunt nesănătoase pentru organism, însă chiar şi citricele pot dezvolta o astfel de boală, spun unii specialişti, iar pentru acelaşi motiv se pot exclude complet din alimentaţie şi cartofii. În ceea ce priveşte porumbul, ne vom referi la aşa-numita dietă macrobiotică.

Autorul acestui tip de regim, care are mai multe grade, în funcţie de stadiul şi gravitatea maladiei, este medicul japonez George Oshawa, care consideră că un regim alimentar adecvat poate vindeca toate bolile, inclusiv cancerul. Aşadar, o dietă sănătoasă ar trebui să conţină multe cereale, orice altceva fiind oprit. Putem mânca însă, de asemenea, supe de legume şi terciuri. Problema cărnii este destul de complexă, astfel încât medicii ne sfătuiesc, mai degrabă, să o evităm. În primul rând, pentru că este greu de digerat şi în al doilea rând, deoarece conţine fier, care alimentează direct tumoarea.

Regimul nr. 7 este cel mai sever, dar totodată şi cel mai eficient dintre regimurile anticancer indicate de dr. Oshawa, având de altfel eficacitate maximă în toate bolile produse de excesul energiei *yin* şi permiţând totodată o echilibrare rapidă a întregii fiinţe, nu doar a organismului fizic, din punct de vedere energetic *(yin-yang)*. Regimul prevede ca pe o durată de 10 zile să se consume exclusiv cereale: grâu, orez, mei şi hrişcă, în orice combinaţie sau proporţie dorim, fierte sau coapte. Regimul

Oshawa nr. 7 poate fi repetat de mai multe ori (pe durate de câte 10 zile), cu o pauză de una până la cinci zile între două astfel de grupe, timp în care se pot consuma şi alte alimente, până când se obţine efectul dorit. Acţiunea lui este extrem de purificatoare. Această „curăţenie generală" are drept efect imediat o limpezire şi claritate considerabilă a minţii; digestia devine mai bună, secreţiile hormonale sunt reglate, iar tenul devine curat şi luminos. Ochii sunt strălucitori şi în întreaga fiinţă se simt o forţă deosebită şi o poftă de viaţă străine ei până atunci.

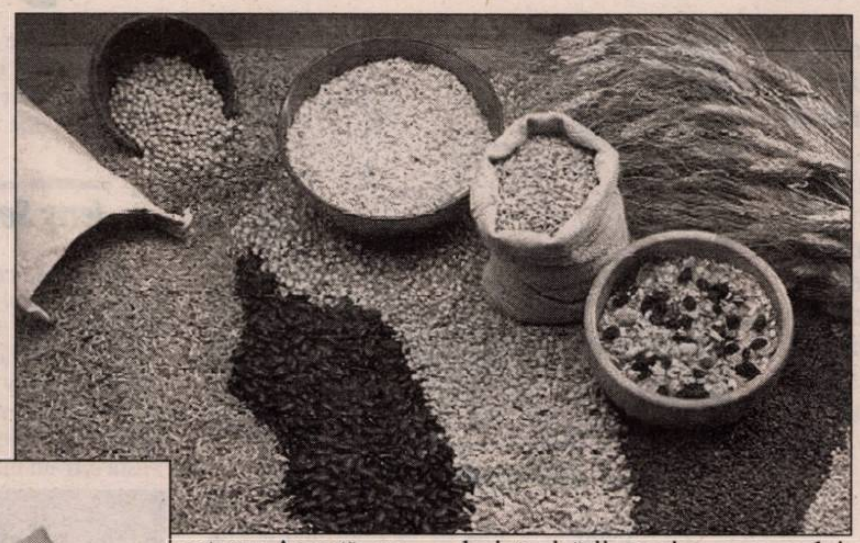

Este posibil ca la unele persoane care urmează regimul nr. 7 al dr. Oshawa să apară reacţii fiziologice mai violente sau neplăcute, datorate în special unei purificări intensive şi a dezintoxicării masive a corpului. Continuând însă cu tenacitate cura, aceste aspecte neplăcute vor dispărea relativ rapid, cedând locul chiar unui metabolism diferit, mult îmbunătăţit. Şi persoanele sănătoase ar trebui să recurgă la cel puţin două regimuri nr. 7 Oshawa pe an, pentru reîmprospătarea şi purificarea generală a organismului.

De reţinut în mod expres că în acest regim nu trebuie să se consume decât grâu, orez, mei şi hrişcă (fierte în apă sau coapte, cu puţină sare). Ca lichid, este permisă doar apă de izvor sau apă plată din comerţ şi numai în caz excepţional ceai de busuioc sau ceai negru.

Cum ne „trădează" faţa

Diagnosticarea afecţiunilor organismului are, foarte probabil, o vechime multimilenară, dacă ne gândim la metode empirice folosite de când lumea, care se folosesc de semnele cele mai evidente indicate de aspectul anumitor părţi ale corpului. În contextul respectiv, putem „citi" chiar cu anticipaţie boli pe care le-am putea avea fără să ştim ori la care suntem predispuşi, din diverse motive, numai observând nuanţa de culoare a tenului persoanei vizate.

Faţa roşie. Dacă aveţi faţa roşie, puteţi avea o boală a sistemului cardiovascular şi de cele mai multe ori se poate vorbi despre insuficienţă cardiacă. În acest caz este recomandabil să se apeleze neîntârziat la un cardiolog.

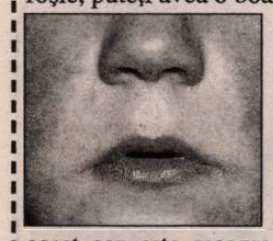

Faţa învineţită. Nuanţa de culoare albastră pe frunte, obraji şi buze indică prezenţa unor boli pulmonare cronice, în primul rând fiind avute în vedere astmul bronşic şi emfizemul. Trebuie, prin urmare, să vizitaţi un terapeut sau un pneumolog.

Pete albe. Dacă v-au apărut pe obraji pete albe, iar pielea este de culoare galben deschis, este posibil să suferiţi de o epuizare nevrotică sau de distonie. Pentru a clarifica situaţia este cazul să contactaţi neuropatolog.

Pete maronii. Dacă vă apar pe obrajii pete maro, acestea pot fi semne ale unor boli de rinichi sau de afecţiuni infecţioase ale vezicii urinare. Vizitaţi aşadar un urolog.

Ten în... ton de verde. Apariţia acestei culori a tenului poate fi cauzată de unele afecţiuni ale vezicii biliare, de ciroză hepatică sau de dezvoltarea unei tumori maligne. Cereţi neîntârziat sfatul unui gastroenterolog!

Galben (pete sau extins). Petele galbene şi galbenul extins de pe faţă reprezintă un semn de inflamare a ficatului. Solicitaţi prin urmare ajutorul competent al unui specialist în boli de ficat.

* * *

Aţi înţeles, desigur, că aceste sfaturi sunt utile numai în detectarea din timp a bolii în stadii incipiente. În orice probleme de sănătate suspectate căutaţi totuşi să evitaţi recomandările binevoitoare ale cunoscuţilor şi, spre binele dumneavoastră, să consultaţi un specialist relevant.

DIABETUL semnale de alarmă

Este bine cunoscut faptul că diabetul reprezintă una dintre maladiile cele mai grave şi mai dificil de suportat, în special pentru că bolnavul trebuie să se împace cu ideea de a o avea toată viaţă, cu tratamentul şi regimul de viaţă de rigoare. Este, aşadar, foarte important să se cunoască modul elementar de manifestare a bolii, precum şi măsurile de precauţie ce trebuie luate la apariţia fie şi numai a unor suspiciuni de îmbolnăvire. Primele simptome ale apariţiei diabetului zaharat de tip 1 şi 2 sunt reprezentate de cantitatea ridicată a zahărului în sânge şi pierderea de glucoză în urină. Cu câteva excepţii, aceste simptome sunt comune pentru cele două tipuri principale de diabet zaharat.

În cazul diabetului zaharat, celulele organismului nu sunt în măsură să extragă din sânge sursa principală de energie care este glucoza. În consecinţă, pentru a furniza energia pentru toate procesele vitale, celulele încep să producă alte substanţe, cum ar fi grăsimile şi proteinele,

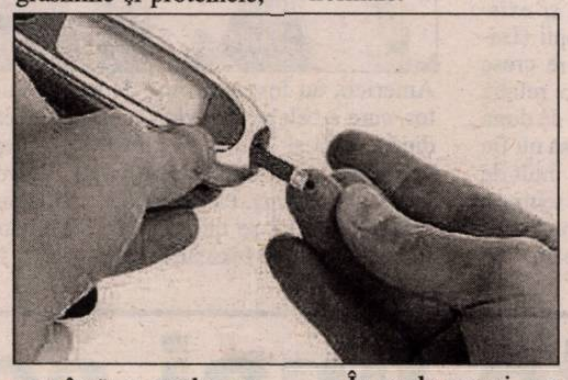

care însă nu produc necesarul maxim de energie. Ca o consecinţă firească, nebeneficiind de suficientă energie, corpul devine uşor obosit. Acesta constituie primul simptom al diabetului zaharat. De asemenea, mai apare şi o scădere în greutate aparent inexplicabilă.

Greutatea corporală, prin urmare, reduce deshidratarea care rezultă din creşterea cantităţii de zahăr din sânge. Setea reprezintă în acest context simptomul cel mai evident. În cazul în care bolnavului i se usucă gura şi urinează frecvent, respectiv mai des decât ar fi normal, este necesar să se asigure că are nivelul de zahăr în sânge între limitele normale.

În unele cazuri, s-a observat că apariţia diabetului se manifestă prin creşterea poftei de mâncare. Energia insuficientă ajunge la celule, determinând organismul să încerce să obţină mai multe calorii din mai multe alimente. Acest lucru se concretizează într-o permanentă senzaţie de foame şi de creşterea apetitului alimentar în sensul nevoii de a mânca tot mai mult.

De asemenea, ar mai fi de adăugat şi că înceţoşarea vederii nu constituie un simptom specific diabetului, dar apare frecvent în caz de hiperglicemie.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Sintagma „mărimea contează" pare a se aplica tot mai frecvent, preponderent pentru sexul frumos, în domeniul sănătăţii şi mai ales fără conotaţii ascunse. Iată de pildă, chiar dacă de-a lungul timpului am mai amintit şi noi acest lucru, nu strică niciodată să amintim faptul că doamnelor iubitoare de linii elegante li se recomandă să poarte tocuri cu o înălţime maximă de 5 centimetri! Chiar contează mult câţi centimetri adaugă un toc la înălţimea noastră, pentru că acest detaliu va schimba nu doar aspectul şi încrederea în sine a persoanei respective, ci în primul rând starea sănătăţii.

Trecerea de această limită duce la dureri nu cumplite, însă foarte deranjante şi dăunează corpului, în ansamblu. Persoanele care poartă cizme înalte „încarcă" de trei ori coloana şi implicit măduva spinării, comparativ cu cele care preferă pantofii normali sau tălpi tip adidas.

Mărimea contează... şi la încălţăminte

Ortopezii le recomandă femeilor să urmeze modelul de deplasare, în cazul în care merg la muncă, schimbând la serviciu pantofii cu o pereche de încălţări comode. O regulă obligatorie în protejarea pe această cale a sănătăţii este să nu cumpăraţi pantofi care nu sunt confortabili. Deşi sună simplu, multe femei nu respectă condiţia şi, prin urmare, se aleg aparent inexplicabil cu dureri constante de spate şi picioare.

De asemenea, pantofii cu vârful ascuţit sunt potriviţi numai la ocazii deosebite, întrucât prin folosirea zilnică creează inconveniente majore, precum umflarea degetelor şi dureri foarte grele în special în laba piciorului. Purtarea fără un minim discernământ elementar a pantofilor poate provoca şi denaturări la nivelul degetelor de la picioare spre interior. În cazul în care problema este gravă, trebuie ştiut că poate apărea chiar nevoia unei intervenţii chirurgicale. Prin urmare, alegeţi pantofi făcuţi din piele moale, care nu creează bătături. Ţineţi minte însă că nici pantofii care au talpa plată nu sunt chiar „cei mai sănătoşi", ei putând provoca deformarea arcului tălpii, dacă sunt purtaţi în exces. Se recomandă deci o rotaţie frecventă a unor pantofi cu tocul mare (5 cm), pe de o parte, şi pe de altă parte a unora cu talpa sau tocul scurt.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Efectele variaţiilor climatologice se tratează şi cu bun-simţ!

Modificarea bruscă a temperaturii a devenit o componentă a vieţii cotidiene, nu numai în aceste zile, ci de suficienţi ani, ca să atragă îngrijorarea tuturor celor preocupaţi de menţinerea sănătăţii. De aceea, fenomenul, considerat pe bună dreptate nu tocmai normal, trebuie să ne amintească de importanţa respectării câtorva reguli pentru evitarea, printre alte efecte nedorite, a contractării şi răspândirii infecţiilor. Specialiştii ţin să sublinieze şi faptul că oscilaţiile pe termen scurt ale nivelului mercurului din termometre determină şi o activitate mai intensă a oamenilor. Iar acolo unde aglomeraţia e mai mare apare imediat şi mediul favorabil pentru infecţii.

Cele mai răspândite sunt cele respiratorii acute şi gripa. Constatarea faptului respectiv nu constituie obligatoriu un motiv de panică, ci o simplă avertizare, mai ales că ne aflăm într-o situaţie care reclamă responsabilitate maximă din partea membrilor societăţii. Este foarte important, în primul rând, ca persoanele infectate să evite contactul cu alte persoane şi să intre în regim „de pat" pentru 3-5 zile, cu administrarea remediilor şi tratamentelor corespunzătoare stării lor.

Respectarea acestei reguli oferă siguranţa că boala va decurge fără complicaţii, mergând aşadar spre vindecare în cel mai scurt timp. De altfel, potrivit terapeuţilor, complicaţiile reprezintă pericolul cel mai mare, mai ales că în unele cazuri pot să ducă la deces, chiar dacă iniţial s-a constatat o afecţiune „uşoară", tratabilă. De aceea, boala trebuie să fie tratată definitiv, iar dacă persoana simte o ameliorare relativă, acest fapt nu trebuie s-o determine să-şi reia imediat activităţile sau să renunţe la regimul de pat şi la tratament.

De asemenea, este de dorit ca medicul să fie chemat la domiciliu, şi nu bolnavul să meargă la policlinică. Remediile medicale sunt bune, dar, pe lângă acestea, şi bunul simţ este important în prevenirea şi tratarea infecţiilor.

La vreme de iarnă... „cui pe cui se scoate"

Când vine vorba despre încălzirea corpului pe vreme friguroasă, omul e în stare să găsească cele mai nebănuite soluţii. Cea tradusă prin binecunoscuta zicală „Cui pe cui se scoate" trimite mai degrabă la înşelătoarea rezolvare cu ajutorul alcoolului, care se ştie că nu se recomandă deloc în condiţii de ger, întrucât nu face decât să grăbească pierderea caloriilor.

Dar în special la ţară se mai cunoaşte o metodă ce se poate subordona aceluiaşi principiu: de pildă, mâinile îngheţate nu se lipesc în grabă de soba fierbinte, ci se freacă bine cu zăpadă. Ei bine, această metodă de intervenţie prin temperaturi scăzute pentru a învinge efectele frigului s-a concretizat şi într-o terapie neinvazivă (totuşi, nu o putem considera chiar blândă!) care câştigă teren: aerocrioterapia.

Băi de ger

O „antisaună": cam aşa ceva este această metodă de tratament complementar, în sensul că, spre deosebire de sauna binecunoscută, care foloseşte aburii fierbinţi, criosauna funcţionează după principiul acţiunii asupra organismului cu aer răcit extrem de mult, în mod artificial, până la –180ºC! Criosauna nu previne, nici nu tratează gripa sau răceala, dar întăreşte organismul, astfel încât acesta luptă singur împotriva virusilor, răcelilor şi oboselii. Aerocrioterapia îmbunătăţeşte performanţele sistemului imunitar, reduce stresul şi remediază tulburările de somn.

Se ştie bine că stilul de viaţă nesănătos, stresul, alimentaţia necorespunzătoare contribuie la scăderea imunităţii, iar corpul nu mai poate lupta cu temperaturile coborâte din timpul iernii, pe care le resimţim din plin. Avem nevoie aşadar de o revigorare generală a organismului şi de întărirea sistemului imunitar. Şi, cum încă din Antichitate frigul a fost folosit pentru efectele sale antiinflamatorii şi analgezice, pentru stimularea metabolismului, întărirea sistemului imunitar şi pentru tratarea leziunilor, astăzi putem folosi şi noi frigul în propriul avantaj. Progresul tehnologiei ne pune la dispoziţie, efectiv, temperaturi controlate de până la -180ºC, în cabinele criosaunelor (proceduri de aerocrioterapie).

O „tortură" binefăcătoare

Organismul uman are o capacitate de autovindecare extraordinară. În momentul în care este agresat cu un şoc termic, el răspunde pe măsură şi activează toate resursele pe care le are la dispoziţie pentru a asigura supravieţuirea, inclusiv întărirea, fortifierea şi pregătirea pentru iarnă, prin „călirea" lui. În acel moment se produce o comunicare extrem de rapidă între receptorii din piele şi hipotalamus, care primeşte instantaneu informaţii despre agresiunea termică produsă asupra organismului. Sunt astfel alertate şi puse în funcţiune mecanismele proprii ale organismului, pentru a menţine constanţi parametrii de termoreglare.

Aerocrioterapia, cum spuneam, constă în răcirea simultană a întregii suprafeţe a corpului uman, în mediu gazos, la o temperatură foarte scăzută. Această terapie face parte din medicina integrativă, fiind destinată corectării tulburărilor funcţionale şi astfel, prelungirii vieţii. Aerocrioterapia determină un întreg lanţ de reacţii de apărare, dar fără a suprastimula mecanismele de termoreglare ale organismului. Răspunsul terapeutic apare prin mai multe mecanisme de stimulare. Mecanismele terapeutice ale aerocrioterapiei se bazează pe efectele anestezice, antiinflamatorii şi spasmolitice.

Sănătate şi vigoare

Deşi poate părea incredibil, organismul nu îngheaţă la aceste temperaturi. În primul rând, pentru că timpul petrecut în criosaună este foarte scurt (120-180 de secunde), în al doilea rând, pentru că temperaturile scăzute sunt obţinute gradual, în mod controlat. Sunt eliberaţi vapori de azot lichid pentru 2-3 secunde, apoi urmează o pauză de 40-60 de secunde, în care organismul cedează căldură şi se adaptează la noua temperatură. Acest ciclu se repetă de câteva ori, până la terminarea celor 180 de secunde. Temperatura internă a organismului nu este afectată, doar cea a pielii scade până la 0ºC. În plus, frigul din criosaună este uscat, nu e acelaşi „tip" de frig pe care îl simţim în timpul iernilor geroase, cu acea senzaţie de „înţepături".

Temperatura în timpul procedurilor în criosaună se obţine prin evaporarea azotului lichid, care devine gazos (nu este toxic, el găsindu-se în aerul respirat în proporţie de 78%). Această temperatură nu se asociază cu umiditate, ceea ce face ca procedura să fie suportabilă pentru organism. Efectul ulterior: după procedurile de aerocrioterapie faci faţă mult mai uşor temperaturilor scăzute de afară.

Procedura activează toate resursele fiziologice ale organismului, declanşând regenerarea acestuia din interior, pe cale naturală. Astfel, se stimulează sistemul imunitar şi cel endocrin, oferind organismului echilibrul hormonal de care are nevoie. În plus, creşte capacitatea de efort fizic şi intelectual, ajută la scăderea greutăţii corporale, reîntinereşte pielea, creşte libidoul şi diminuează consecinţele stresului. (În România există criosaune în Bucureşti, Arad, Iaşi, Cluj-Napoca, Piatra Neamţ.)

Remedii naturale

Să ne... furajăm cu sănătate!

Pentru persoanele care au legături directe sau ocazionale cu universul rural, informaţiile de mai jos nu vor constitui chiar o surpriză, dar din păcate cei mai mulţi suntem „îmbibaţi" cu păreri preconcepute şi cu reguli impuse drept legi vitale, deşi în realitate aproape întru totul aleatoriu. Aşadar, ne vom referi la un furaj, cu precizarea că nu e deloc cazul să întoarcem faţa a dezgust, considerând că furajele constituie exclusiv hrană pentru animalele erbivore. Plantele respective în sine sunt sau pot fi foarte bine şi remedii pentru oameni, în nebănuit de multe afecţiuni. Cum ar fi, de pildă, binecunoscuta ***lucernă!***

Nu întâmplător, această plantă este denumită şi „părintele tuturor plantelor", datorită efectelor sale terapeutice deosebite. În scop medical se folosesc frunzele, din care se obţine un extract natural. În lucernă se găsesc opt aminoacizi esenţiali. Ea conţine o cantitate mare de beta-caroten, vitaminele B, C, D, E şi K, minerale (potasiu, fier, calciu, fosfor). Extractul natural de lucernă este antipiretic (scade febra), un excelent detoxifiant, creşte imunitatea, măreşte forţa fizică şi pofta de viaţă. Prin conţinutul ridicat de vitamina K, previne sângerările şi facilitează coagularea sângelui, ameliorează considerabil tulburările digestive acute şi cronice (balonarea, lipsa poftei de mâncare); este utilă în ulcer (se foloseşte frecvent în tratamentul ulcerului apărut la nivelul esofagului, stomacului sau intestinului subţire, ca o consecinţă a scăderii rezistenţei mucoasei faţă de enzimele digestive); conţine mari cantităţi de vitamina U (la fel ca varza crudă sau zeama de varză).

Extractul natural de lucernă are acţiune alcalinizantă, neutralizând aciditatea gastrică; este laxativ, combate diareea severă, care deseori poate fi cauzată de carenţa vitaminei K; este un foarte bun diuretic, e util în terapia cistitelor acute şi cornice, precum şi în tratarea prostatitelor. Principiile active din lucernă acţionează lent, dar eficient. Ele reduc pierderile sanguine excesive din timpul ciclului, au efect antihipertiroidian, uşurează absorbţia şi utilizarea glucidelor, a proteinelor şi a calciului, fortifică sistemul imunitar.

Nu în ultimul rând, lucerna este foarte indicată în tratamentul micozelor, încetineşte procesul de îmbătrânire, asigură un somn odihnitor. Având în vedere conţinutul crescut în numeroase vitamine liposolubile şi faptul că acestea se acumulează în organism, utilizarea extractului natural din frunze de lucernă se recomandă pentru două-trei luni, după care se va face o pauză de o lună (valabil mai ales la persoanele cu afecţiuni cronice).

De asemenea, pacienţii care urmează un tratament cu anticoagulante pot consuma extract de lucernă sau alte produse cu vitamina K numai cu aviz de specialitate.

Stimulente alimentare pentru sistemul imunitar

În cea mai mare măsură, sănătatea noastră depinde de modul în care sistemul imunitar reuşeşte să dirijeze reacţiile de apărare pentru distrugerea agresorilor externi, adică a virusilor şi a bacteriilor. Studiile ştiinţifice arată că alimentele conţin o serie întreagă de substanţe care stimulează activitatea globulelor albe, întărind astfel sistemul imunitar şi protejându-ne de infecţiile virale sau bacteriene şi chiar de apariţia tumorilor maligne. De pildă...

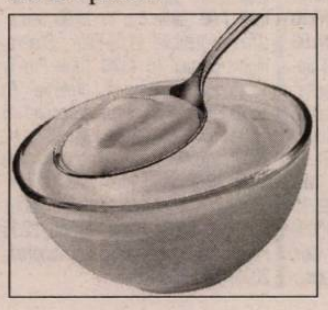

◆ ***Iaurtul*** impulsionează activitatea celulelor albe, cele care atacă virusii şi celulele tumorale (ele „simt" substanţele nocive şi le distrug). Iaurtul sporeşte cantitatea de interferon – substanţă importantă care întăreşte capacitatea de apărare – şi accelerează producerea de anticorpi.

◆ ***Usturoiul*** are o puternică acţiune antibacteriană şi protejează organismul de infecţiile datorate sistemului imunitar slăbit.

◆ ***Fructele şi legumele crude.*** Hrana vegetală conţine, printre altele, betacaroten, vitamina C şi alte substanţe cu efect antiviral şi antioxidant, care întăresc sistemul imunitar.

◆ ***Fructele de mare şi crustaceele:*** în special stridiile sunt foarte bogate în zinc.

LUNI – 2 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Mărturii pentru viitor (r) 10.30 Prin Ţara zânelor (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" (r) 12.30 În grădina Danei (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Cu 80 de tablouri la capătul lumii (r) 17.35 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Film: „Împotriva vântului" (Franţa, 2011) 1.25-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Războiul lui Connors" (SUA, 2006). Cu: Anthony "Treach" Criss, Nia Peeples 22.00 Ştirile ProTv 22.30 Serial: „CSI: New York" 23.30 Serial: „Nikita" 0.30-5.30 Reluări.

Fără nume

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator specîal (r) 1.30 Poftiţi pe la noi! (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Film (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Click! Poftă bună! (r) 10.30 Playtech 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe faţă 12.30 Serial: „Legături de sânge" 14.00 Casa: construcţie şi design (r) 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.00 Trăsniţii (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Familii la răscruce 20.30 Revendicarea 21.30 Dosarele DNA 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Salvaţi iubirea" 2.30-6.00 Reluări.

acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-14.00 Reluări 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit". Cu: Doug Davidson 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Rezistenţa prin cultură (r) 8.30 Pescar hoinar (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Film: „Campioana" (r) 13.00 Interviurile Festivalului George Enescu, 2013 (r) 14.00 Credinţă şi celebritate (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Hoaţa" 18.00 Telejurnal 19.00 Replay 20.00 Portret Ştefan Mihăilescu Brăila 20.40 Teatru: „Vocea Patriotului Naţionale" 22.00 Ora de ştiri 23.10 Filmul de artă: „Frumoasa de zi" (coprod., 1967). Cu: Catherine Deneuve 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.15 La Măruţă 9.45 Serial: „La bloc" 11.15 Film: „Extravagantul Mr. Deeds" (r) 13.45 Film: „S-a întâmplat într-o noapte" (r) 16.00 Film: „Diferit de ceilalţi" (SUA, 2006) 18.00 Film: „În căutarea lui Forrester" (r) 20.30 Film: „Încredere trădată" (SUA, 2004). Cu: Marolo Thomas, Vondie Curtis-Hall 22.30 Film: „Fantomele de pe Marte" (SUA, 2001). Cu: Natasha Henstridge, Ice Cube 0.30 Film (r) 2.30 Lumea Pro Cinema 3.00 Cine A.M.

MARŢI – 3 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Cu 80 de tablouri la capătul lumii (r) 17.35 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Film: „Într-o lungă zi de vară" (coprod., 2009). Cu: Daniel Gustavsson, Luke Perry 1.20 Exclusiv în România (r) 2.00 Revizie tehnică.

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Poliţist la ananghie" (coprod., 2004). Cu: Jackie Chan, Nicholas Tse 22.45 Ştirile ProTv 23.15 Serial: „CSI: New York" 0.15 Serial: „Nikita" 1.15-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi! 22.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Poftiţi pe la noi! (r) 3.45 Acces direct (r).

7.00 Teleshopping 7.30 Revendicarea (r) 8.30 Click! Poftă bună! (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Amintiri din viitor (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe faţă 12.30 Serial: „Legături de sânge" 13.30 Teleshopping 14.00 Secrete de Stil (r) 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii 18.00 Focus 19.30 Familii la răscruce 20.30 Film: „Negociatoarea" (SUA, 2001). Cu: Gail O'Grady 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-14.00 Reluări 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Istorii încălcite (r) 8.30 Cap compas (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00-14.00 Reluări 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Hoaţa" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme 22.00 Ora de ştiri 23.00 Drumul lui Leşe (r) 0.10 Serial: „Escroci de treabă" 1.30 Rezistenţa prin cultură 2.00 Revizie tehnică 6.00 Ora de ştiri (r).

8.15 La Măruţă (r) 9.45 Serial: „La bloc" 11.15 Doamne de poveste 13.45 Film (r) 15.45 Film: „Diferit de ceilalţi" (r) 16.30 Film: „Micuţa Picasso — O poveste controversată" (coprod., 2007) 17.45 Film: „Ultimul orizont" (coprod., 1937). Cu: Ronald Colman, Jane Wyatt 20.30 Film: „Gattaca" (SUA, 1997). Cu: Ethan Hawke, Uma Thurman 22.45 Film: „Pineapple Express: O afacere riscantă" (SUA, 2008). Cu: Seth Rogen, James Franco 1.00 Film (r) 2.45 Lumea Pro Cinema 3.15 Cine A.M.

MIERCURI – 4 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Europa mea (r) 13.00 Opre Roma — Ora romilor 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Cu 80 de tablouri la capătul lumii (r) 17.35 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Film: „Coliziunea" (SUA, 2012). Cu: Reginald VelJohnson, Jordan Ladd 1.30-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Pantera Roz 2" (SUA, 2009). Cu: Steve Martin, Jean Reno, Emily Mortimer 22.00 Ştirile ProTv 22.30 Serial: „CSI: New York" 23.30 Serial: „Nikita" 0.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Te pui cu blondele? (r) 3.45 Acces direct (r).

7.00 Teleshopping 7.30 Dosarele DNA (r) 8.30 Playtech (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Codul magicienilor (r) 10.30 Casa: construcţie şi design (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe faţă 12.30 Serial: „Legături de sânge" 13.30 Teleshopping 14.00 Levintza prezintă (r) 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Cronica Netului 21.00 Ajutor! Vreau să slăbesc! 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-14.00 Reluări 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Complicea" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Citeşte româneşte! (r) 8.30 WELLnesimţim bine în România (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00-14.00 Reluări 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Hoaţa" 18.00 Telejurnal 19.00 Festin pe Bulevard 19.40 Telecinemateca: „Totul despre Eva" (SUA, 1950). Cu: Bette Davis, George Sanders 22.00 Ora de ştiri 23.00 Noapte indigo 0.10 Serial: „Escroci de treabă" 1.00-6.00 Reluări.

8.00 La Măruţă 9.30 Serial: „La bloc" 11.30 Film (r) 13.30 Film (r) 16.15 Film: „Fluierul de final" (Spania, 2007) 18.15 Film: „Kramer contra Kramer" (SUA, 1979). Cu: Dustin Hoffman, Meryl Streep 20.30 Film: „Philadelphia" (SUA, 1993). Cu: Tom Hanks, Denzel Washington 23.00 Film: „Cadillac Records" (SUA, 2008). Cu: Joshua Alscher, Tim Bellow, Tony Bentley 1.30 Film (r) 3.30 Lumea Pro Cinema 4.00 Cine A.M.

MARK DACASCOS
— joi, 2.00 —

JENNIFER CONNELLY
— vineri, 20.30 —

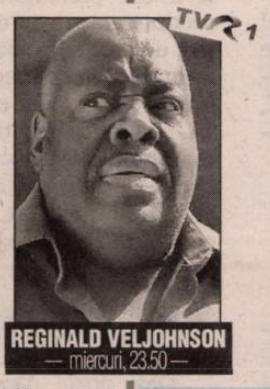

REGINALD VELJOHNSON
— miercuri, 23.50 —

JANE SEYMOUR
— duminică, 10.00 —

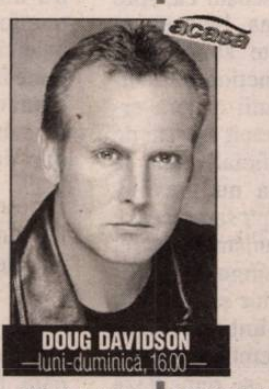

DOUG DAVIDSON
— luni-duminică, 16.00 —

BETTE DAVIS
— miercuri, 19.40 —

TOM HANKS
— miercuri, 20.30 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 5 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general (r) 18.00 Lozul cel mare 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.50 Starea naţiei 23.500 Film: „Norocosul" (SUA, 2011). Cu: Colin Hanks, Ari Graynor 1.35-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „De neoprit" (SUA, 2010). Cu: Denzel Washington, Chris Pine 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „CSI: New York" 23.45 Serial: „Nikita" 0.45-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei" 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Burlacul 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Film: „Operaţiunea de salvare: Punctul limită" (SUA, 2006). Cu: Mark Dacascos, Rutger Hauer 2.45-4.00 Reluări.

7.00 Teleshopping 7.30 Ajutor! Vreau să slăbesc! (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil (r) 10.30 Levintza prezintă (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe faţă 12.30 Serial: „Legături de sânge" 14.00 Click! Poftă bună! (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Familii la răscruce 20.30 Mondenii 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-14.00 Reluări 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Complicea" (sfârşitul serialului) 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Jurnal de front (r) 8.30 Natură şi aventură (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Ferma (r) 12.00 Mistere şi conspiraţii (r) 13.00 Interviurile Festivalului George Enescu, 2013 (r) 14.00 Festin pe Bulevard (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Hoaţa" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Replay 22.00 Ora de ştiri 23.00 Omul cu chitara 0.10 Serial: „Escroci de treabă" 1.00-6.00 Reluări.

8.15 La Măruţă 9.45 Serial: „La Bloc" 10.45 Doamne de poveste 13.15 Film (r) 15.15 Film (r) 17.30 Film: „De-a lungul timpului" (SUA, 1995) 18.30 Film: „Devoratoarea de bărbaţi" (SUA, 1995, partea I). Cu: Peter Reznick, John McDonough 20.30 Film: „Rachel se măritâ" (SUA, 1993). Cu: Sebastian Stan, Roslyn Ruff 22.30 Film: „Sânge pentru aur" (SUA, 1993). Cu: Bruce Penhall, Mark Barriere 0.45 Film: „Răzbunarea" (r) 2.45 Lumea Pro Cinema 3.15 Cine A.M.

VINERI – 6 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Oameni cu minte (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Parlamentul României 17.00 Zon@ 17.30 Europa mea (r) 18.00 Maşini, teste şi verdicte (r) 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.10 Film: „Detectiv cu greutate: alb şi negru" (coprod., 1991). Cu: Bud Spencer 22.45 Nocturne (r) 23.45 Film: „Împotriva gangsterilor" (SUA, 2011). Cu: Ray Stevenson, Val Kilm 1.35-5.55 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Ziua în care Pământul s-a oprit" (coprod., 2008). Cu: Keanu Reeves, Jennifer Connelly 22.15 Film: „Casa celor 13 fantome" (SUA, 2001) 0.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Piraţii din Caraibe: Pe ape şi mai tulburi" (SUA, 2011). Cu: Johnny Depp, Geoffrey Rush 0.00 Burlacul (r) 2.30 Film: „Roata vieţii" (SUA, 1998). Cu: Stockard Channing, Stephen Collins 3.30-4.00 Reluări.

7.00 Teleshopping 7.30 Mondenii (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Familii la răscruce (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe faţă 12.30 Serial: „Legături de sânge" 13.30 Teleshopping 14.00 Playtech (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Codul magicienilor (r) 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Milionar de weekend" (România, 2004). Cu: Tudor Chirilă, Andi Vasluianu, Maria Dinulescu 22.30 Trăsniţii 0.30-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-14.00 Reluări 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Parteneri de week-end (r) 8.30 Natură şi sănătate (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00-14.00 Reluări 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Hoaţa" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „O viaţă regăsită" (SUA, 2010). Cu: Ryan Kwanten, Beau Bridges 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Lecţii de zbor" (SUA, 2010). Cu: Maggie Grace, Cary Elwes 1.10 Film: „Clinchetul cuburilor de gheaţă" (Franţa, 2010). Cu: Jean Dujardin, Albert Dupontel 2.40-6.00 Reluări.

9.15 La Măruţă (r) 10.30 Serial: „La Bloc" 13.30 Film (r) 14.30 Film: „Noul domn Jordan" (SUA, 1941) 16.30 Film (r) 18.30 Film: „Devoratoarea de bărbaţi" (partea a II-a) 20.30 Film: „Confesiunile unei mirese" (SUA, 2005). Cu: Shannon Elizabeth, Eddie McClintock 22.30 Film: „Un vârcolac american la Paris" (coprod., 1997). Cu: Tom Everett Scott, Julie Delpy 0.30 Film (r) 2.30 Lumea Pro Cinema 3.00 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 7 februarie

7.10 Wild Carpathia 8.00 Serial: „Necazuri de puştoaică" 8.30 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 9.10 Film: Detectiv cu greutate: alb şi negru" (r)(r) 11.00 Gala umorului (r) 12.00 Dor de tata (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Mărturii pentru viitor — Dinu C. Giurescu 15.00 Ora regelui (r) 16.00 Garantat 100% 16.55 Rugby: Portugalia — România 19.05 Exclusiv în România 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Minunata Angelica" (Franţa, 1965). Cu: Michele Mercier, Claude Giraud 23.00 Profesioniştii 0.10 Film: „Calea spre mântuire" (coprod., 2002). Cu: William Dafoe 2.00-5.35 Reluări.

6.00 Serial: „SpongeBob, pantaloni pătraţi" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Serial: „Diva cu greutate" 11.00 Film: „Un geniu autentic" (SUA, 1985) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Film: „Sheena, regina junglei" (SUA, 1984) 15.30 Film: „Jurat de profesie" (SUA, 1995) 17.15 Film: „Poliţist sub acoperire" (SUA, 2005) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi: Poker & Schimb de neveste" 22.15 Film: „Ultima şansă" (SUA, 1995). Cu: Russell Crowe, Helen Slater 0.00-5.00 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „Roata vieţii" (r) 11.00 Film: „Ce vrăji a mai făcut nevasta mea" (SUA, 2005) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Spy News 20.30 Film: „Mai furios, mai iute" (SUA, 2003). Cu: Paul Walker, Eva Mendes 22.30 Film: „Cât rezişti fără sex?" (SUA, 2002). Cu: Josh Hartnett, Shannyn Sossamon 0.30-3.00 Reluări 5.15 Desene animate: „Ciocănitoarea Woody".

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniţii (r) 9.00 Secrete de Stil 9.30 Teleshopping 10.00 Familii la răscruce (r) 11.00 Click! Poftă bună! 11.30 Film: „Milionar de weekend" (r) 13.30 Revendicarea (r) 14.30 Miss fata de la ţară (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Vreau să divorţez 22.00 Film: „Răzbunătorul" (SUA, 2006). Cu: James Cromwell, Sam Elliott, William Hope 0.00-6.00 Reluări.

6.00-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-13.30 Reluări 14.00 Serial: „Înger sălbatic" (ep.1) 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Casa Ibacka 3.30 Dincolo de povestiri 4.00-5.00 Reluări.

7.00-8.10 Reluări 10.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 11.00 Deportaţii 12.00 Artdelenisme 13.00 Negustorii de ocazii 13.30 Istorii încălcite 14.10 Film: „Omul cu câinele" (Franţa, 2008). Cu: Jean-Paul Belmondo 16.00 Memorial '90 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Arte, carte şi capricii 20.10 Film: „Taras Bulba" (SUA, 1962). Cu: Yul Brynner, Tony Curtis 22.20 Film: „Seducătorul" (Germania, 2011) 1.30 Rezistenţa prin cultură 2.00-6.00 Reluări.

7.45 La Măruţă 9.15 Serial: „La Bloc" 12.15 Film (r) 14.15 Film (r) 16.15 Film: „Jocul destinului" (SUA, 1989, partea I). Cu: Ben Criss, Sarah Jessica Parker 18.15 Film: „Nebuni de legat" (SUA, 1985). Cu: Gene Wilder, Richard Pryor 20.30 Film: „Dansând la Harvest Moon" (SUA, 2002). Cu: Jacqueline Bisset, Eric Mabius 22.30 Film: „Centura roşie" (SUA, 2008). Cu: Max Martini, Matt Cable 0.30 Film (r) 2.15 Lumea Pro Cinema 2.45 Cine A.M.

DUMINICĂ – 8 februarie

7.00 Lumea şi noi 7.30 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat 14.00 Telejurnal 14.30 După 25 de ani 15.00 Serial: „Familia Kennedy din Massachusetts" 16.00 Tezaur folcloric (r) 17.00 Gala umorului (r) 18.00 Lozul cel mare 18.30 Starea naţiei 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Jane Eyre" (coprod., 2011). Cu: Mia Wasikowska, Michael Fassbender 23.15 Starea naţiei — Best of 0.15 Garantat 100% 1.10 Film: „11/11/11" (SUA, 2011). Cu: Jon Briddell, Erin Coker 2.45-5.35 Reluări.

6.00 Serial: „SpongeBob, pantaloni pătraţi" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Serial: „Diva cu greutate" 11.00 Film: „Sheena, regina junglei" (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.45 Film: „Jurat de profesie" (r) 15.30 Film: „Poliţist sub acoperire" (r) 17.30 Film: „Bărbaţii în negru II" (SUA, 2002). Cu: Tommy Lee Jones, Will Smith 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „O noapte la muzeu" (coprod., 2006). Cu: Ben Stiller, Carla Gugino 22.15 Film: „Ultimul rege al Scoţiei" (coprod., 2006) 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „Aventurile tânărului Hercule" (SUA, 1998) 11.00 Film: „Cursă cu bucluc" (Canada, 1992) 13.00 Observator 14.00 Film: „Gravidul" (SUA, 1994) 16.00 Observator 16.15 SuperBingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Spy News 20.30 Film: „Cei ce veghează" (SUA, 2009). Cu: Patrick Wilson, Malin Akerman 0.00 Film: „G.I. Jane" (SUA, 1997). Cu: Demi Moore, Viggo Mortensen 2.30 Observator (r) 3.15 Film: „Cei ce veghează" (r).

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniţii (r) 9.00 Casa: construcţie şi design 9.30 Teleshopping 10.00 Film: „Dr. Quinn: povestea continâ" (SUA, 2001). Cu: Jane Seymour, Joe Lando 12.00 Levintza prezintă 12.30 Amintiri despre viitor 13.30 Mondenii 14.00 Playtech 14.30 Imagini incredibile din lume 15.50 Cronica Netului (r) 16.00 Film: „Răzbunătorul" (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30 Iubiri Secrete 0.00-6.00 Reluări.

6.00-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-13.30 Reluări 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Casa Ibacka 3.30 Dincolo de povestiri 4.00 Serial (r).

7.00-8.00 Reluări 9.00 Ferma 10.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 11.00 Parteneri de week-end 11.30 Cap Compas 12.00 Pescar hoinar 12.30 Jurnal de front 13.00 Natură şi aventură 13.30 Natură şi sănătate 14.10 Film: „Dreptate în lanţuri" (România, 1983). Cu: Ovidiu Iuliu Moldovan, Claudiu Bleont 16.00 Mistere şi conspiraţii 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leşe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Ion: blestemul pământului" (România, 1981). Cu: Şerban Ionescu, Ion Besoiu 22.10 Film: „Tandreţea lăcustelor" (România, 201) 0.00 Credinţă şi celebritate 0.30-6.00 Reluări.

7.30 La Măruţă 9.00 Serial: „La Bloc" 12.00 Film (r) 14.15 Film (r) 16.15 Film: „Jocul destinului" (partea a II-a) 18.15 Film: „Strălucire" (SUA, 2001). Cu: Mariah Carey, Max Beesley 20.30 Film: „Afurisitul de telefon" (coprod., 2000). Cu: Meg Ryan, Diane Keaton, Lisa Kudrow 22.30 Film: „Poanta" (SUA, 1999). Cu: Sally Field, Tom Hanks 1.00 Film (r) 2.45 Lumea Pro Cinema 3.15 Cine A.M.

Incursiuni

Integramă de **M. ALBU**

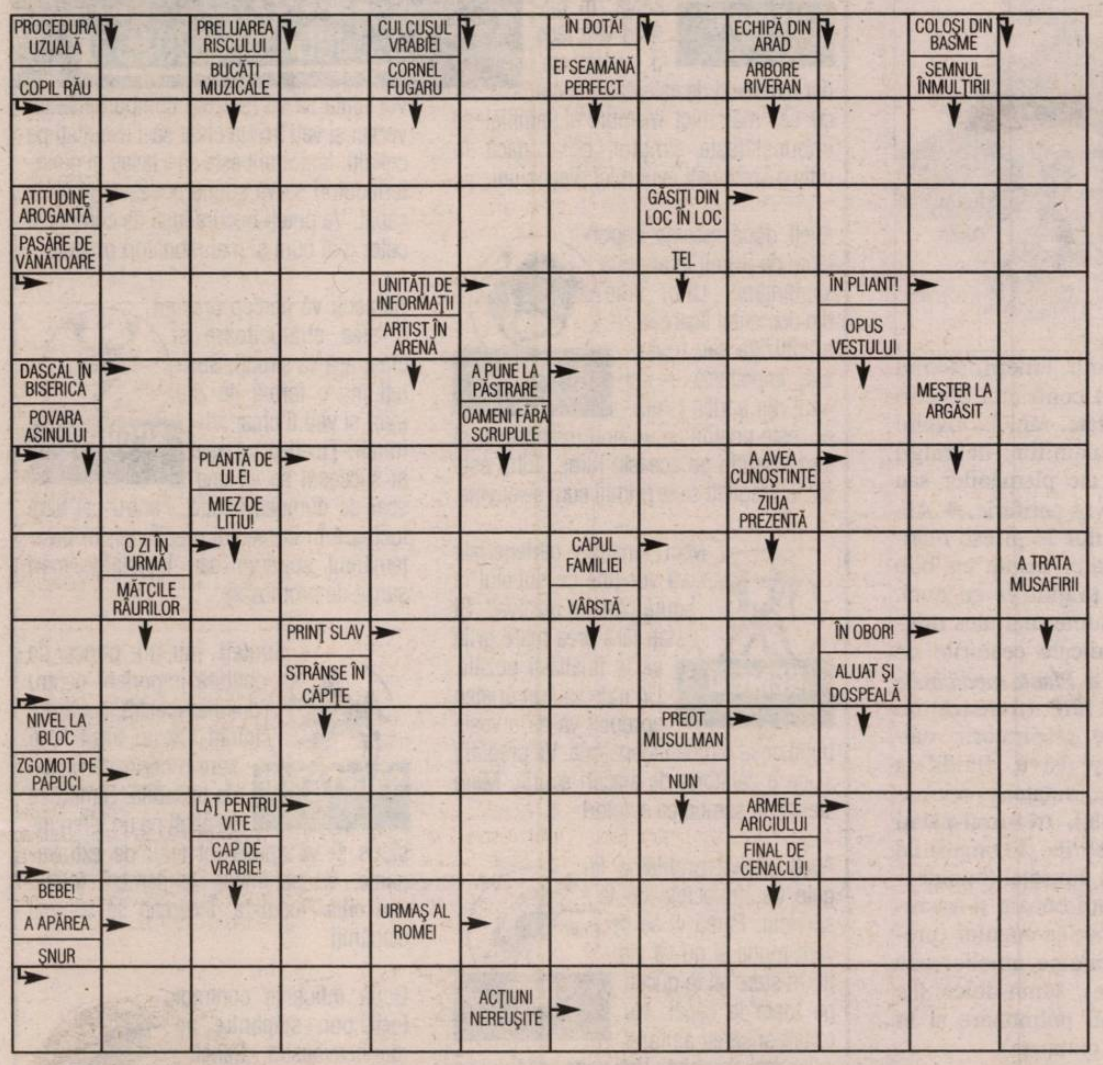

Verificați-vă cunoștințele!

Otrava

1. Ce se înțelege, de obicei, prin otravă?
2. Despre care rege din antichitatea greacă se spune că s-a obișnuit de foarte tânăr cu otrava imunizându-se, iar când, învins în luptă, nu a reușit să se otrăvească, l-a rugat pe unul dintre supușii lui să-l înjunghie?
3. Ce mare familie italiană din secolele XV-XVI, originară din Spania și jucând un rol important în istoria Italiei, a rămas celebră și printr-o otravă?
4. Cum se numea boierul care l-a otrăvit pe domnul Munteniei Pătrașcu cel Bun (1554-1558)?
5. Cine a pictat tabloul „Socrate bând cupa de otravă"?
6. Cine a publicat, în 1929, romanul „Cutia cu bomboane otrăvite"?
7. Cine a relizat, în 1944, filmul american „Arsenic și dantelă veche"?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Prin jucărie *se înțelege un obiect cu care se joacă de obicei copiii. În mod figurat poate însemna bagatelă, fleac. 2) „Cartea cu jucării" a fost scrisă de Tudor Arghezi. 3) Filmul franțuzesc „Jucăria" a fost realizat de regizorul Francis Veber. 4) „Simfonia jucăriilor" aparține compozitorului austriac Leopold Mozart (1719-1787), tatăl lui Wolfgang Amadeus Mozart. A fost atribuită o vreme lui Josef Haydn și ulterior lui Michael Haydn. 5) Romanul „Magazinul magic de jucării" a fost scris de Angela Carter (1940-1992). 6) Filmul american „Jucării" (Toys) a fost realizat de regizorul Barry Levinson. 7) În 1971 s-a deschis „Muzeul jucăriilor" din Nürnberg.*

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „De Crăciun" am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Matei Bărbulescu,* Iași; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch,* București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Viorica Cernea,* Arad; *Ilinca Simionescu,* Ploiești; *Ion Mardare,* Vâlcea; *Florin Mateescu,* Iași; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Ion Cristea,* Curtea de Argeș; *Mirel Petrescu,* Ploiești; *Cristian Zamfirescu* și *Radu-Andrei Ciobanu* București.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Mioara Nicolescu,* Galați; *Rodica Vasilescu,* Brăila; *Codruța Petre,* Iași; *Ileana Popa* și *Maria Nicolae,* Arad; *Constantin Mihăescu,* Urziceni; *Mihai Ionescu,* Arad; *Ionel Cristea,* Oradea; *Gheorghe Stamatescu,* Pitești; *Mihai Popa* și *Ionel Cristescu,* București.

✉ ***RODICA VASILESCU, Brăila.*** Dicționarele pe specialități există pentru foarte multe domenii. Pentru artele plastice au apărut câteva chiar în anul trecut.

✉ ***Prof. AUREL MINCIC, Beiuș-Buhor.*** Puteți să ne trimiteți textul respectiv. Suntem chiar curioși în această privință.

Vă urăm tuturor mult succes în rezolvarea răspunsurilor. *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

SYNGONIUM

În sezonul cald, dar și iarna, în încăperile călduroase umiditatea aerului ar trebui să fie de 80-85%. Dacă temperatura din timpul iernii coboară spre 15ºC umiditatea relativă a aerului se va reduce spre pragul de 60-65%.

Înmulțirea se realizează ușor prin butași de vârf și fragmente de lăstari cu 2–3 noduri, pe tot parcursul sezonului cald. Se plantează fie într-un substrat de înrădăcinare (chiar și în apă), fie direct în ghivece, dacă au rădăcini adventive și dacă substratul este ușor, bogat în turbă.

Plantele mature, cu aspect de tufă pot fi înmulțite și prin divizarea tufei, primăvara, în intervalul martie-mai. Butașii înrădăcinați se ciupesc și se plantează câte 3-5 într-un ghiveci cu diametrul de 15-20 cm în vederea obținerii unora mai bogate.

Plantele mature pot fi tunse primăvara devreme, scurtând lăstarii lungi și eliminându-i pe cei firavi și prost plasați.

Fertilizarea se face din martie până în octombrie, cu îngrășăminte minerale complexe care conțin și fier. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

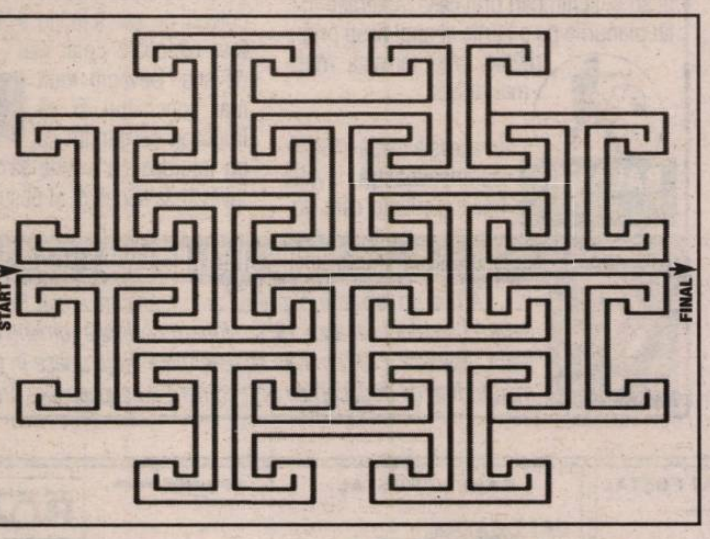

SOLUȚIA INTEGRAMEI „DIALOG":
S - S - U - C - B - T - ACAPARATOARE - URIASI - MUIA - STIR - AURI - TF - EDIL - RASI - A - AC - TIUTI - TAR - T - LEAT - ICAR - APA - NITEL - MS - RIVALI - OMAT - IUBI - AFURISI - NARATOR - RAR - MIRAT - NIMERI.

Soluția **«SUDOKU»** *— jocul săptămânii 03*

8	7	5	3	1	4	9	6	2
9	3	6	8	7	2	1	4	5
1	4	2	6	5	9	7	8	3
3	6	1	5	4	8	2	9	7
2	5	4	7	9	1	8	3	6
7	8	9	2	6	3	4	5	1
5	2	7	9	8	6	3	1	4
4	9	3	1	2	5	6	7	8
6	1	8	4	3	7	5	2	9

Umor

Se plimbă doi gândaci. Unia îi tremură picioarele. Celălalt spune:
– Asta ce e? Breakdance?
– Nu, otravă.

Un turist fuge de un canibal de-i sfârâie călcâiele, strigând:
– Lasă-mă în pace! Trebuie să-mi hrănesc soția și cei patru copii!
– Și care-i problema? Ai mei trebuie să moară de foame?

Merge acasă motanul împreună cu iubita, după o noapte plină de evenimente. Motanul nu se poate stăpâni și miaună:
– Oh, iubițica mea, aș muri pentru tine.
Pisicuța îi aruncă o privire incitantă și întreabă:
– Bine, dar de câte ori?

CRONICA TV

Cea mai iubită dintre pământeni

În vara anului 1963, copil fiind, mă aflam cu părinții pentru întâia oară la București, venind de departe, din provincie. Am fost, desigur, impresionat de măreția Capitalei dar mai cu seamă de ceea ce am văzut pe bulevardul Gheorghe Gheorgiu-Dej: puhoaie de oameni care înaintau spre Piața Kogălniceanu, în care ne-am amestecat. Mi se făcuse teamă, nu știam ce se întâmplă, așa că am apucat strâns mâna mamei. Am înțeles că oamenii aceia care inundau bulevardul o conduceau pe ultimul drum pe Maria Tănase. Nu știam cine e această Mărie... Când am văzut și revăzut (sâmbătă, 24 ianuarie) în documentarul *Pasărea măiastră,* difuzat pe TVR2, convoiul acela imens, anii s-au întors instantaneu în ziua de 22 iulie 1963, când mă aflam acolo, înghițit de mulțime. Am retrăit clipe de neuitat, cu aceeași intensitate emoțională cu care am urmărit documentarul.

Maria Tănase, în acele vremuri, era cea mai iubită dintre pământenii meleagurilor noastre. Pentru a ne aminti asta, arhivele televiziunii naționale s-au deschis

larg, selectând, probabil, cele mai relevante eșantioane din viața cântăreței, aducând în prim-plan documentarul realizat în 1993 de Elise Stan și Cătălina Tudose. Au vorbit despre ea Ioana Radu, Gică Petrescu, compozitorii Henry Mălineanu și Temistocle Popa, prieteni foarte apropiați care au compus pentru ea doine, cântece de joc... Au fost citate mărturii ale lui Emil Cioran, George Enescu, Constantin Brâncuși — cel care i-a mărturisit că este o adevărată pasăre măiastră și că n-a auzit pe nimeni cântând atât de frumos, Octavian Goga, care spunea că toate cântecele ei se înalță spre cer...

Cei apropiați au completat portretul Mariei Tănase invocând marea ei generozitate, dragostea pentru oamenii de rând... *Flori și armonie să existe între noi!* Sunt cuvintele ei care exprimau dragostea pentru popor, pentru țara în care s-a născut.

Cum a reușit această artistă să cucerească inimile unei nații? Printr-un har dumnezeiesc. Prin trăirea intensă a melosului și a înțelesului cuvintelor. Dar nu numai. Era undeva o taină. „Las cântecele să răsune în mine și peste timp le dau glas", mărturisea ea. Asta era marea taină...

Confesiunile sale au fost exprimate în înregistrări și, în cea mai mare parte, de glasul Adrianei Trandafir, cea care a interpretat rolul Mariei Tănase în piesa de mare succes *Pasărea măiastră.* (Dorin Măran)

ZODIILE și plantele medicinale

Poziția planetelor ne influențează tot timpul viața și sănătatea. Forța tămăduitoare a plantelor ne ajută și ea dacă știm să o folosim. Există anumite plante medicinale al căror tratament poate avea efect maxim și dacă ținem cont de semnul din care facem parte și de planeta guvernatoare. Ca plantele să capete o putere vindecătoare mai mare, este bine să ținem cont și de momentul recoltării. Unele se culeg când este Lună Plină, altele la răsăritul Soarelui sau la prânz... Iată în rândurile ce urmează un scurt ghid al celor mai benefice plante medicinale.

BERBEC. ● ***Planeta guvernatoare:*** Marte – plante amare-acre sau cu spini. ● ***Trăsături de caracter:*** Firi dinamice și aventuroase. Au nevoie să facă mult sport pentru a-și consuma energia. ● ***Boli specifice zodiei:*** Marte influențează zona capului, înafara nasului, și este asociat cu fierul, din acest motiv influențând și sângele. Pot întâmpina probleme cu durerile acute de cap, depresii, răni accidentale, probleme cu circulația sângelui. ● ***Alimentație:*** pentru Berbeci sunt recomandate mai ales ceapa și prazul, care au un ușor efect sedativ și fluidifică sângele. Condimentele consumate cu măsură le sunt chiar folositoare sănătății, mai ales ardeiul iute și mușțarul. ● ***Plante medicinale recomandate:*** păducelul (indicat pentru cardiaci, hipertensivi și diabetici, scade tensiunea arterială și atenuează durerile din zona inimii; poate avea un ușor efect colagog – drenează fierea), busuiocul (se poate folosi în bucătărie ca mirodenie sau consumat ca plantă medicinală cu efect antiinflamator și diuretic), urzica (este folosită în alimentație și ca leac pentru regenerarea sângelui – aduce un important aport de fier, ca diuretic sau antifebril), menta (reglează funcțiile intestinului), hameiul (calmează sistemul nervos, reglează funcțiile hormonale), pelinul (tonifică apetitul și digestia), socul (are acțiune sudorifică și diuretică).

TAUR. ● ***Planeta guvernatoare:*** Venus – plante frumos mirositoare, fine. ● ***Trăsături de caracter:*** În general, au un temperament calm, însă marcat de izbucniri colerice. Le place să savureze plăcerile vieții. ● ***Boli specifice zodiei:*** Venus guvernează limba, gâtul, maxilarul inferior, glanda tiroidă, vertebrele cervicale, o parte din nervul optic. Taurii se îmbolnăvesc cel mai frecvent de stomac, amigdalită, laringită și afecțiuni genitale (mai ales femeile). Este bine să-și monitorizeze tensiunea, deoarece au tendință spre hipertensiune. ● ***Alimentație:*** Gurmanzi prin excelență, trebuie să-și supravegheze alimentația. Indicate le sunt sparanghelul, anghinarea, cerealele, fasolea, strugurii, merele, perele și fructele de pădure. ● ***Plante medicinale recomandate:*** menta (reglează funcțiile intestinale, combate durerile laringitei și menstruale), vâscul (folosit în tratamentul epilepsiei și isteriei, ca vermifug, în hipertensiuni, hemoragii pulmonare și nazale sau atonii ale intestinului), podbal (ameliorarea afecțiunilor sistemului respirator), roinița (calmant al sistemului nervos, antispasmotic, normalizează funcțiile ficatului, îmbunătățește vederea), pătlagina (boli gastro-intestinale, în hipoaciditate, antiinflamator și cicatrizant).

GEMENI. ● ***Planeta guvernatoare:*** Mercur – plante aromate. ● ***Trăsături de caracter:*** Sunt persoane agile, îndemânatice, cu reflexe bune, dar fără prea mare forță fizică. Buni comunicatori și cu un temperament dinamic. ● ***Boli specifice zodiei:*** Planeta guvernează căile respiratorii superioare, plămânii, umerii, sternul și mâinile. Se pot confrunta deseori cu stări de anxietate, răni la nivelul umerilor și al mâinilor, nevralgii intercostale, boli ale plămânilor sau ale sistemului nervos periferic. ● ***Alimentație:*** Gemenilor le priesc mâncărurile din mazăre, fasole cu bob lat, morcovi sau prăjiturile cu nuci. Ar trebui să consume mai ales migdale. Le sunt indicate ceaiurile de chimen și anason. ● ***Plante medicinale recomandate:*** sovârf (tratează cu succes afecțiunile respiratorii, calmează tusea convulsivă, fluidifică secrețiile bronhice, tratatează reumatismul și artrozele), trei-frați-pătați (tratează stările febrile și congestiile organelor interne), mușețel (bun dezinfectant al cavității bucale și tractului digestiv), ciuboțica-cucului (prețioasă sursă de vitamine, ameliorează durerile articulare), lemn-dulce (se recomandă în boli pulmonare și în afecțiuni alergice cutanate).

RAC. ● ***Planeta guvernatoare:*** Luna – plante care cresc pe lângă apă, în apă sau care au nevoie de multă apă. ● ***Trăsături de caracter:*** Racii au un temperament linfosangvinic, adică au perioade lungi de calm urmate de izbucniri nervoase. Au un organism sensibil și din acest motiv dau o importanță deosebită bolilor. ● ***Boli specifice zodiei:*** Luna guvernează plămânii și organele digestive. Nativii sunt predispuși pentru boli de stomac, constipații, retenție de lichide și o proastă funcționare a sistemului circulator. ● ***Alimentație:*** Le sunt recomandate consumul de legume: varză albă și roșie, napi, dar și carnea de pește și lactatele (nu cele bogate în colesterol). ● ***Plante medicinale recomandate:*** tarhonul (are acțiune diuretică, expectorantă, carminativă, ajută la refacerea stocului de săruri minerale), castravetele (este excelent consumat ca atare, în salate, are proprietăți depurative și diuretice), trifoiul de baltă (tonifică apetitul, îmbunătățește peristaltismul gastrointestinal), salvia (combate răcelile, bolile hepato-biliare, domolește palpitațiile, eficientă în sterilitate).

Săptămâna viitoare vom continua prezentarea.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ A existat „Imperiul de aur"? ■ Bătălia aeriană la Heligoland ■ Alte observații OZN din Polonia ■ Memorialul Lincoln ■ Renoir și bucuriile vieții ■ Orașul surclasează satul și în privința bolilor ■ La vremuri noi, boli noi ■ Vitamine anticancer ■ Dacă e iarnă, e răceală ■ Evitați dormitul pe burtă ■ Cum ne purifică „semnul crucii"

HOROSCOP

2-8 februarie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Vă bate un gând de libertate și aveți o poftă „nebună" de vacanță. În curând veți face o călătorie, dar mai aveți de așteptat. Relația cu cei mai mici membri ai familiei se îmbunătățește simțitor, chiar dacă în ultima vreme ați avut mici disensiuni.

TAUR 21.04-21.05

Aveți două mesaje importante de primit în această săptămână. Unul vine din domeniul financiar — o achiziție sau o vânzare importantă — și unul din partea familiei: este posibil ca un nou membru să-și facă apariția pe această lume. Totul este să fiți pregătiți să le primiți cum se cuvine.

GEMENI 22.05-21.06

Mici tensiuni parteneriale vă vor ține cu sufletul la gură până le rezolvați. Și stați fără prea mare grijă că le finalizați pozitiv. Un frate sau un prieten apropiat vă dă o veste bună de la o rudă îndepărtată. Vă pregătiți și de o călătorie de afaceri scurtă. Mare atenție la semnarea actelor!

RAC 22.06-21.07

Aveți câteva probleme legate de proiectele de la serviciu. Parcă vi se cer cam multe și nu vă simțiți în stare să le duceți pe toate la capăt. Nu ezitați și cereți ajutorul celor mai apropiați. Veți vedea că totul se rezolvă cu un pic mai multă răbdare.

LEU 22.07-22.08

Vă simțiți în formă și aveți chiar șansa să vă îmbunătățiți relațiile cu cei din familie. În ultima perioadă i-ați cam luat peste picior pe mulți și asta se vede din felul cum vă privesc acum. Mai bine lăsați un pic cheful de gâlceavă și vă veți bucura de armonie.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Prioritatea dumneavoastră de top nu este unde doriți să trăiți, ci cum. Pentru mulți dintre nativii acestei zodii asta înseamnă să începeți să faceți mult, prea multe modificări și schimbări prin casă. Așterneți întâi planurile pe o hârtie și apoi fixați prioritățile. Veți termina mult mai repede.

BALANȚĂ 23.09-22.10

În această etapă a vieții dumneavoastră veți trăi experiențe care vă vor ajuta să vă revizuiți comportamentul verbal și veți învăța chiar să-i ascultați pe ceilalți. Important este să-i lăsați și pe interlocutori să vă spună povestea până la capăt. Vă puteți bucura însă de compania celor mai buni și mai răbdători prieteni.

SCORPION 23.10-21.11

Oamenii vă percep precum o stea strălucitoare și chiar așa vă simțiți. Sunteți într-o formă de zile mari și veți fi chiar admirați. Țineți-o tot așa și succesul se va ține scai de dumneavoastră. Pentru cei care lucrează în domeniul medicinei, în învățământul superior sau legislativ, mari șanse de promovare.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Sunteți într-un punct de cotitură important pentru dumneavoastră, deoarece intrați într-un trazit lung spre o perioadă destul de instabilă. Simțiți că vă aflați pe un teren nisipos și vă apucă tot felul de extravaganțe. Vă schimbați garderoba, lookul sau chiar locuința. Încercați să vă mai stăpâniți.

CAPRICORN 22.12-19.01

Două influențe contradictorii pun stăpânire pe dumneavoastră. Beneficiați însă de bunăstarea cuiva din apropiere și veți rezolva o bună parte din probleme. Urmează o perioadă prosperă și aveți chiar o șansă consistentă de a obține un împrumut sau o moștenire.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Relațiile cu prietenii și cu partenerii de serviciu sunt pe cele mai înalte culmi. Vă înțelegeți bine și nu mai aveți niciun motiv să vă plângeți. În weekend întâlniți pe cineva de care sigur vă îndrăgostiți. Fiți prudenți, mai ales dacă sunteți implicați într-o relație stabilă!

PEȘTI 19.02-20.03

Tot ce are legătură cu munca sau cu reputația printre colegii de serviciu nu a fost niciodată cotat atât de sus. Deveniți mult mai conciliant și vă împăcați cu gândul că nu întotdeauna e bine să faceți pe șefii. Învățați să ascultați și păsurile celorlalți.

Nativul săptămânii: HARRY SINCLAIR LEWIS (07.02.1885 — 10.01.1951)

A fost un prozator și primul american care a luat Premiul Nobel pentru Literatură, în anul 1930. Unul din primele romane lansate pe piață, „Babbitt" (1922), avea să determine tiraje uriașe în țară și apoi o multitudine de traduceri ce i-au conferit un succes fără precedent.

TELEFONUL CITITORULUI

Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon:

0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	6,00 LEI
☐ 2 LUNI	12,00 LEI
☐ 3 LUNI	18,00 LEI
☐ 4 LUNI	24,00 LEI
☐ 5 LUNI	30,00 LEI
☐ 6 LUNI	36,00 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

Abonați-vă la magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.

Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe șase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societății.

CUPON MANDAT POȘTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Județul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ștampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POȘTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POȘTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAȚII SPECIALE .....
Nr. mandat poștal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre și litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ștampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAȚII ABONAMENTE

0722625622

Biblioteca Județeană
MUREȘ

SERIE NOUĂ - 1231 ● ANUL LVIII ● 5 FEBRUARIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 5 (2981)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *E mai folositor să cunoşti calităţile duşmanului decât defectele lui.*
Proverb chinezesc

■ *Dacă nu putem să fim buni, să încercăm să fim măcar politicoşi.*
Nicolae Steinhardt

Caleidoscop

Suntem cu toţii nişte „CONTABILI" ÎNGRAŢI?

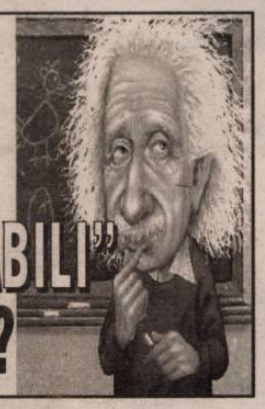

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Misterele cristaloterapiei

Dosarele frumuseţii

Câteva „secrete"

Istorii uitate

A existat „IMPERIUL DE AUR"?

Terapii complementare

Dacă e iarnă, E RĂCEALĂ

TEORII ALTERNATIVE la evoluţia darwinistă

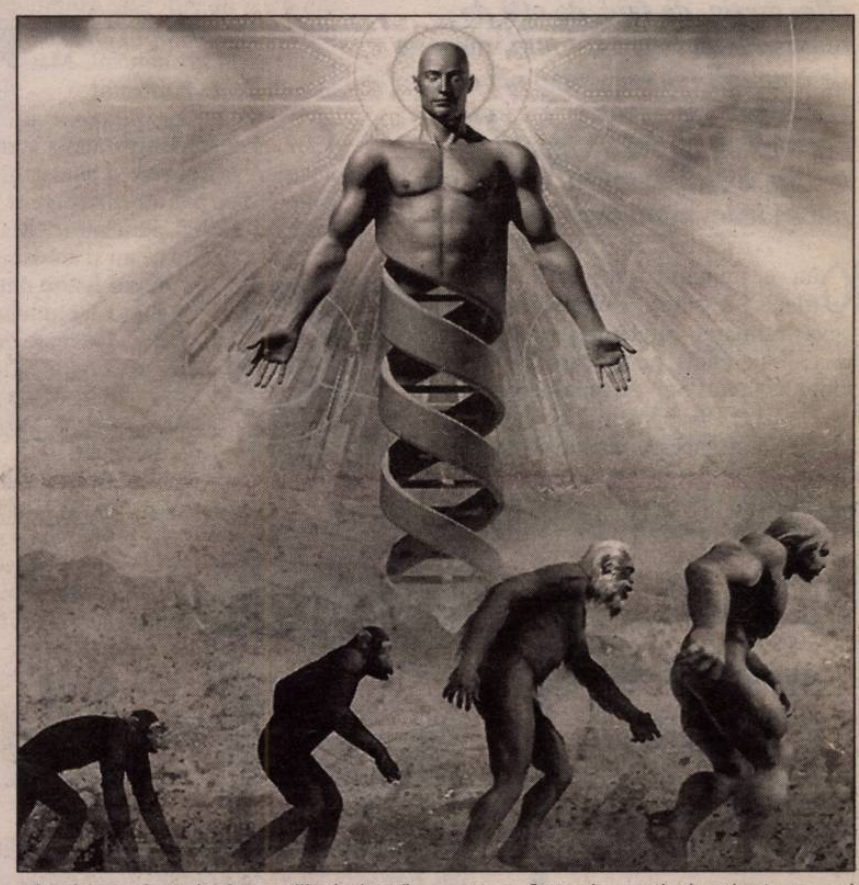

O uriaşă lovitură a secolului al XIX-lea, darwinismul, şi mai ales teoria evoluţionistă se prelungeşte şi în zilele noastre, numai că, între timp, au apărut mai multe teorii alternative. Ele pot sta în picioare cu atât mai mult cu cât evoluţionismul scârţâie la nivelul dovezilor. Sunt idei, la fel de bune sau de contestabile, ca şi teoria lui Charles Darwin.

Azi, dacă te duci pe stradă, printre trecători, şi îi întrebi despre teoria stringurilor vei fi privit cu indiferenţă, dar dacă aduci în discuţie evoluţionismul, rişti să fii înjurat. Conform unui sondaj Gallup, scrie *listverse.com*, doar 15 la sută dintre americani cred că omul a apărut şi a evoluat la întâmplare, ceea ce este mai puţin decât numărul celor care mai cred că preşedintele Obama este musulman. Iată, în continuare, câteva dintre aceste teorii alternative.

Proiectul divin

După o analogie simplă, să ne gândim la sistemele de operare Windows, Mac OSX sau Linux pentru computere. Nimeni nu-şi poate imagina că aceste complexe arhitecturi sunt rodul întâmplării sau al evoluţiei de la şurubelniţă la microcip. Ele sunt rodul muncii unor designeri de software, al unor specialişti de înaltă clasă. Cam acesta este şi cazul apariţiei omului, a arhitecturii sale extrem de complexe. Se spune că structura organismului uman este la fel de infinită şi complicată precum întreg Universul. Această structură nu poate fi decât rodul unui Arhitect Suprem şi nu al unei dezvoltări aleatorii şi întâmplătoare. Omul este un proiect al Arhitectului Divin.

Rezonanţa morfică

Dacă unii cercetători discută evoluţionismul în biologie, Rupert Sheldrake a citit „Originea speciilor" a lui Darwin şi s-a hotărât să o aplice la Univers. După teoria lui, a Rezonanţei morfice, câmpuri invizibile împart un fel de memorie comună, inclusiv stelele şi galaxiile. În cartea sa „O nouă ştiinţă a vieţii", Sheldrake sustine ca nu toate fenomenele vieţii sunt explicabile în termenii legilor fizice şi chimice, zise şi mecaniciste, propunând ipoteza „cauzalităţii formatoare", care umple golul existent. „Structura sistemelor trecute afectează apariţia sistemelor similare ulterioare prin «rezonanţa morfică», ce acţionează dincolo de timp şi spaţiu".

Ştiinţa creştină

Ştiinţa creştină face parte din mişcarea Noua Gândire, care afirmă că Dumnezeu este pretutindeni şi totul este divin. Ea face un pas înainte atunci când susţine că nimic nu există în afara spiritului, ceea ce înseamnă că tot ce se află în jurul nostru, de la telefonul inteligent din buzunar sau tipul morocănos din apartamentul alăturat, până la tableta la care scriem articolul pentru revistă, este doar o iluzie. Ca balenele vorbitoare care ne apar în vise, fără să ştim de unde vin.

Strămoşii cosmici

Majoritatea oamenilor acceptă ideea că Universul are o zi de naştere. Chiar dacă acesta a fost creat de Dumnezeu sau de Big Bang, suntem de acord că a fost un punct înainte ca realitatea pe care o ştim noi azi să existe. Teoria strămoşilor cosmici vede lucrurile altfel. Conform suporterilor ei, Universul există dintotdeauna şi viaţa a existat dintotdeauna în acest univers. Viaţa complexă s-a format atunci când microbii din spaţiu au ajuns pe Pământ, unde s-au multiplicat. Şi cum aceşti microbi purtau urme ale altor microbi, viaţa avansată de aiurea din Univers, noi am evoluat imitând viaţa anterioară şi aşa mai departe. În fond, teoria capătă sens, de vreme ce nu există dovezi nici ale Big Bang-ului, nici ale civilizaţiilor extraterestre.

Vechii astronauţi

Teoria strămoşilor noştri, astronauţii, este similară cu cea a Arhitecturii Divine a strămoşilor cosmici; toate elementele de bază sunt prezente: extratereştrii au venit pe Pământ cu milioane de ani în urmă şi au sădit aici seminţele vieţii. Cei care cred în această teorie aduc în sprijin vechi scrieri şi desene care ar vorbi despre farfurii zburătoare şi capsule spaţiale ciudate. Erich von Däniken a fost cel care a lansat cu succes această teorie, în celebra de acum carte a sa, intitulată „Chariots of the Gods. Unsolved Mysteries of the Past" („Carele Zeilor. Mistere nerezolvate ale trecutului"). Extratereştrii ar fi controlat astfel evoluţia umană de la începuturi. Ideea este cuceritoare, dar rămâne întrebarea: cine i-a creat pe extratereştri? Şi astfel ajungem din nou la Arhitectul Suprem.

Creaţionismul progresiv

Ştim cu toţii povestea Genezei: Dumnezeu a făcut Pământul în şase zile, apoi, în a şaptea zi s-a odihnit puţin. Ceea ce nu se ştie este faptul că aceste „zile" au durat câteva milioane de ani fiecare şi au însemnat modificări evolutive uriaşe! Într-adevăr, în gândirea creaţionistă progresivă, Dumnezeu nu s-a grăbit, a creat „cu încetinitorul" plantele şi animalele şi tot restul, de-a lungul unei perioade lungi de timp, parcă pentru a lăsa fiinţele nou-create să se obişnuiască unele cu altele. Practic, teoria este o încercare de a pune de acord dovezile geologice (care spun că Pământul are o vârstă de câteva miliarde de ani) cu creaţionismul (care spune că Pământul e tânăr, nu are decât şase mii şi ceva de ani).

Evoluţia teistă

Această teorie îl aduce cel mai aproape pe Dumnezeu de Darwin. În vreme ce majoritatea creştinilor respinge evoluţia ca fiind incompatibilă cu Biblia, cei care cred în evoluţia teistă cred că Dumnezeu a creat Universul şi tot ce există în el, numai că el a creat totul cu sprijinul ştiinţei. Aşadar, Big Bang-ul, fizica cuantică, viteza luminii şi evoluţia au fost toate produse ale profesorului Dumnezeu, care a amestecat o mână de atomi în laboratorul lui ştiinţific celest apoi, i-a făcut să explodeze pentru a vedea ce se întâmplă. Teoria este inteligentă, pentru că nu-i mai face pe oameni să se certe pe argumente ştiinţă versus religie, în acest fel dispărând diferenţele. Aşa că nu ne mai pierdem timpul cu filozofări inutile, cronofage...

Creaţionismul

Spre deosebire de teoria creaţionismului progresiv, creaţionismul susţine că tot ce se spune în Cartea Genezei este adevărat. Adică: Dumnezeu a creat Pământul şi restul în şase zile consecutive, fiecare de câte 24 de ore. Noi suntem descendenţii lui Noe şi la un moment dat au existat şi nişte Giganţi. Pământul are o vârstă de numai şase mii de ani, aşa că toate probele geologice, incluzând fosilele, nu sunt decât baloane de săpun sau elemente plantate de Dumnezeu pentru a ne induce în eroare. Ca teorie, creaţionismul este cea mai îndepărtată de evoluţionism, fără a-i declara război lui Darwin, dar este atât de controversată, încât chiar şi o faţă bisericească, precum fostul arhiepiscop de Canterbury era împotriva predării ei. Cu toate acestea, ca să încheiem cum am început, cu un sondaj Gallup, 46 la sută dintre americani cred în creaţionism. Poate că în subconştient, lumea crede în Arhitectul Suprem, cel care a proiectat organismul perfect şi infinit de complex al vieţuitoarelor de pe Pământ. Sistemul de operare al vieţii care e imposibil de spart, oricât de mult ar încearca ştiinţa. Nu încă...

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

05
5 948427 000119

SUDOKU

jocul săptămânii: 5

	2				9			
3	1			8			9	
6		9		3				
			7					2
		5	3		2	7		
4					5			
				5		3		7
	4			7			5	8
			4				6	

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Suntem cu toţii nişte „contabili” ingraţi

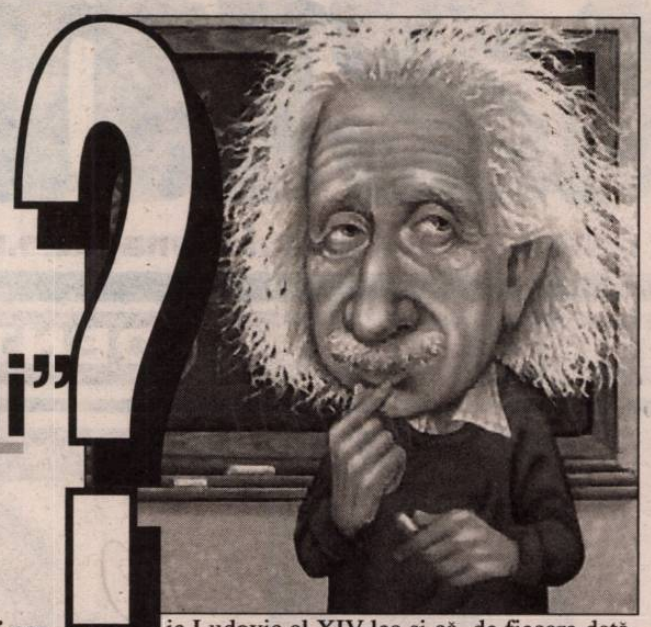

Ştiţi cumva cam câte nituri are Turnul Eiffel? Sau câte ore pe noapte dormea Einstein? Ori poate câţi bizoni a împuşcat faimosul Buffalo Bill? Sigur că nu, dar aflaţi că asemenea chestiuni legate de cifre nu ţin, de fapt, de atât de plictisitoarea, pentru mulţi, meserie de contabil (să mă scuze cei ce se simt oarecum „atacaţi”), ci mai degrabă de un fel de fapt divers insolit. De care, totuşi, uneori, nu e rău să luăm cunoştinţă. Aşadar...

0 nu e numărul „absolut”, ci (dacă vă puteţi închipui aşa ceva) numărul cafelelor pe care le-a... băut (sic!), pe tot parcursul vieţii, celebrul Steven Spielberg.

1 De fapt, 1% reprezintă greutatea în minus pe care oricare dintre noi o înregistrează în zona ecuatorială; totuşi, doamnelor, nu e cazul să (e)migraţi în „ţările calde”!

3 Pregătiţi-vă să fiţi şocaţi: se zice că de atâtea ori a făcut barbie Ludovic al XIV-lea şi că, de fiecare dată, a făcut-o cam forţat. I se spunea „regele-soare”. Pardon?

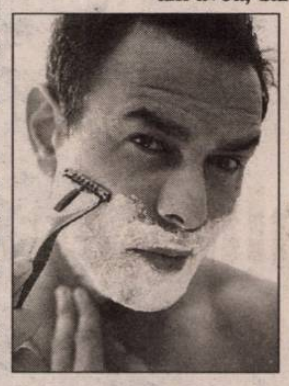

4 Cam pe la vârsta de 4 ani aflăm că geniul de mai târziu Einstein a început să vorbească. Mare semn de mirare şi de întrebare asupra tuturor sistemelor oficiale de educaţie şi învăţământ. Mai ales că nu e un caz unic!

6 În fiecare an, pe planeta noastră se cultivă atâţia cartofi câţi ar fi necesari să acopere o autostradă (oh, ce vis frumos!) cu patru benzi, care ar înconjura de şase ori globul pământesc. Mă rog, cartofi am avea, dar de ce nu şi autostrăzi, că nu ne-ar trebui foarte mulţi, deh!?...

7 Slavă Domnului că nu e la noi: 7% reprezintă proporţia din populaţia SUA care mănâncă zilnic (!) la McDonalds. Păi, vă mai miraţi de epidemia de obezitate?

8,5 Hai, că p-asta chiar n-o ştiaţi: în medie, 8,5 metri de barbă îşi rade un bărbat pe parcursul vieţii. Sigur că asta depinde totuşi de mulţi factori individuali!

20 Doar atâtea minute (!) a domnit asupra Franţei regele Ludovic al XIX-lea, în 1830.

51 Fix, numărul lamelor de ras marca Gilette vândute în primul an de producţie!

80 Categoric, viaţa bate filmul! Chiar şi o capodoperă a genului cum e „Pe aripile vântului”. Fiindcă, pe durata filmărilor, candida Vivien Leigh fuma cam 80 de ţigări pe zi, capitol la care îl cam „bătea” pe partenerul ei, şarmantul Clarck Gable, care nu dovedea decât 60 de bucăţi...

97 Aviz „dolarofililor”: nu mai puţin de 97% din totalul bancnotelor emise de SUA conţin urme de cocaină. Oricum, dacă trage careva pe nas...

269 Este recordul de minute (carevasăzică, aproape 5 ore!) al duratei unui discurs ţinut la ONU. Performerul imbatabil – ţineţi-vă bine! – „dictatorul” Fidel Castro, în 1960.

250.000 în fine, să ne oprim aici, cu o informaţie din categoria „Nu faceţi ca ei!” (oricine ar fi Ei): cam pe-aici se estimează numărul ţigărilor fumate de-a lungul întregii sale vieţi de Winston Churchill. De fapt, de obicei erau trabucuri; sigur, şi cubaneze, că doar nu aveau miros... politic!

Teste anti-Ebola în Africa

Medicamentele produse de câteva laboratoare farmaceutice din lume, destinate persoanelor care au căzut victime febrei Ebola, şi-au dovedit parţial eficacitatea.

Noul medicament produs într-un laborator din Monrovia (Carolina de Nord), a primit în decembrie 2014 avizul Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii doar pentru tratamentele experimentale. Un medicament care s-a dovedit eficace în cadrul testelor efectuate asupra celulelor infectate de virus. Motivele pentru care testele clinice nu s-au efectuat asupra unor persoane afectate nu a fost dat publicităţii. În aşteptarea aprobării, din decembrie, o serie de organizaţii umanitare s-au pregătit pentru a duce la bun sfârşit campaniile sanitare în Africa.

Primele ţări în care pacienţilor voluntari li s-au administrat medicamentele au fost Liberia şi Guineea (din martie 2014 şi până în prezent febra a făcut peste 8.000 de victime în Africa).

Efectele tratamentului s-au dovedit până acum eficace fără să se înregistreze efecte secundare. Rămâne însă de văzut, pe termen mediu, cât de eficace este medicamentul.

DORIN MĂRAN

Panorama

Să vorbim corect!

„De pe terasa hotelului puteai admira panorama de ansamblu a oraşului”.

Pleonasmul este cauzat de necunoaşterea corectă a substantivului „panoramă”.

În dicţionar acesta este definit (în sensul care ne interesează): „Privelişte din natură, cu orizont larg, văzută de departe şi de la înălţime” şi figurat „Vedere generală” sau „privire de ansamblu consacrată unei probleme...”.

Aşadar tot greşite sunt formulările ca „panoramă generală” sau „largă panoramă” şi altele asemănătoare. *(I.S.)*

Starea de veghe

Un gest simplu

Nu trebuie să fii filosof ca să pricepi — atâta numai: privind jur-împrejur şi mai ales ascultând ce-şi (mai) spun oamenii — că am ajuns sau, poate, am fost „îndrumaţi” programatic să uităm şi să blasfemiem ceea ce înseamnă a avea relaţii afective la modul autentic. Iubire? Păi, asta nu poate fi asimilată — nu-i aşa? — decât cu fata de la pagina 5 a tabloidelor, cu dezbrăcata care „prezintă” vremea ori cu musai incendiarele dezvăluiri senzaţionale despre cupluri ce fac deliciul topiţilor după manele şi după iscodiri prin gaura cheii.

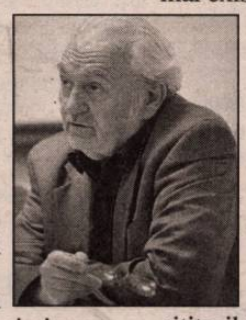

De la copile aparent inocente şi puştani teribilişti care mestecă chiştoace, până la bionseuri şi biance siliconate, absolut nule, ataşate de niscaiva neica-nimeni cu titlu de beizadele, vedem cu toţii că peste noi au dat năvală, vorba (ne)uitatului Eminescu, toţi „fonfii şi flecarii, găgăuzii şi guşaţii, bălbâiţi cu gura strâmbă”, care au pus stăpânire pe naţia română. Faptul că nu doar noi am ajuns atât de jos nu ne poate încălzi absolut deloc, ba, din contră, ar trebui să ne alarmeze în cel mai înalt grad.

Dar nu un comentariu steril, despre tot şi despre nimic, voiam să fac. Am pornit de la realitatea că din ce în ce mai puţin ştim să ne bucurăm, să iubim cu adevărat, să nutrim sentimente pozitive, totalmente dezinteresaţi, faţă de cei din jur. Lumea e plină de ură şi invidie, de crime şi conspiraţii reale, chiar dacă neprezentate drept cazuri „incendiare”, tribunalele gem de procese şi spitalele de bolnavi... şi totuşi e atât de uşor să gândeşti pozitiv, să faci bine, să dăruieşti speranţă şi viaţă! Din fericire, mai există printre noi şi oameni – solitari în „utopiile” lor, dar solidari între ei – care aproape că îşi abandonează viaţa personală pentru a-şi ajuta semenii.

Un astfel de om pe care îl putem considera, în peisajul societăţii româneşti, *rara avis*, este eminentul doctor Pavel Chirilă. Nădăjduiesc ca nu peste mult timp să avem prilejul de a-l face mai apropiat şi cititorilor „Magazin”-ului, cu ceea ce poate acesta oferi oricui îi trece pragul cabinetului, dar mai ales al sufletului. Aici însă vreau doar să evoc un episod de o încărcătură simbolică şi afectivă ce ar trebui să ne zguduie pe toţi.

La Gala Premiilor Naţionale de Televiziune APTR 2014, premiul pentru eseu l-a primit reportajul „Ca-n cer” de Dite Dinesz de la TVR Timişoara. În film, ni se prezintă o iniţiativă unică în România, care deja prinde viaţă: proiectul iniţiat de dr. Pavel Chirilă alături de măicuţele de la Mănăstirea Slatina-Nera – Clinica Nera, prima clinică de recuperare oncologică din România. Este o lucrare realizată cu fonduri din donaţii (statul nu prea are preocupări de esenţă legate de sănătatea populaţiei), unde bolnavii de cancer vor putea să reînveţe să trăiască la fel ca orice om normal.

În finalul episodului decernării premiului sus-amintit, realizatoarea reportajului l-a invitat pe scenă pe cel care era, de fapt, principalul artizan al acestuia, doctorul Chirilă, pentru a arăta publicului lucrul cel mai important pe care l-a învăţat de la domniasa: o îmbrăţişare omenească, făcută cu sufletul, o atingere ce valorează infinit mai mult decât aurul şi petrolul, palatele şi coroanele împărăteşti din întreaga lume. Atât: un gest simplu, de câteva clipe, însă dăruind o întreagă eternitate.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **INTACT S.A.**

„Păianjeni" marţieni

În urma topirii calotelor carbonice polare, în fiecare primăvară, pe planeta Marte apar forme surprinzătoare asemănătoare cu cele ale păianjenilor. (Cei de la NASA le-au numit terenuri arahneiforme.) Au fost puse în evidenţă cu un aparat foto de înaltă definiţie – HIRISE –, aflat la bordul sondei spaţiale americane Mars Reconnaissance Orbiter, de la o distanţă de 250 kilometri de solul marţian.

Formele apar în urma acţiunii de eroziune a bioxidului de carbon care trece din stare solidă în stare lichidă.

Peşti sub banchiza arctică!

În decembrie 2014, o echipă internaţională de cercetători a plecat în Antarctica pentru a studia istoria şi stabilitatea celui mai mare gheţar din Atlantic, Scott. Cu această ocazie au făcut o descoperire surprinzătoare.

Un robot subacvatic cu o lungime de 1,5 metri, dotat cu o cameră de luat vederi şi un reflector a pătruns prin gheaţă, propulsat de un jet continuu de apă fierbinte, străbătând 740 metri. Odată ajuns pe fundul oceanului, el s-a deplasat, filmând mediul lipsit de viaţă, aşa cum era de aşteptat, şi solul arid (apa de o limpezime de cristal avea o adâncime de 10 metri).

Sârguincios, robotul a colectat eşantioane în care oamenii de ştiinţă sperau să descopere viaţă microbiană. La un moment dat, camera a surprins o umbră alungită care se deplasa. Umbra, cu o lungime de câţiva centimetri, apărea în culori diferite: brun, albastru, roz. Filmată de aproape, lucrurile s-au lămurit: era un peşte translucid prin al cărui corp se vedeau organele interne.

Peştele nu părea deloc speriat de prezenţa robotului, dimpotrivă, s-a apropiat de el atras de lumina reflectorului. În aceeaşi zi, au fost detectate şi filmate alte 20 de exemplare. Surpriza, entuziasmul membrilor expediţiei care şi-au instalat un punct de observaţie pe banchiză au fost de nedescris. Din păcate capturarea vreunui exemplar era imposibilă. Până la următoarea misiune, în acelaşi loc, robotul ar putea fi dotat cu un sistem de capturare. Pot fi folosite o plasă proiectată de tip prostovol sau şocuri electrice, soluţii simple dar impracticabile întrucât legislaţia Organizaţiei mondiale de protecţie a mediului interzice cu strictețe acest gen de practici în apele de sub banchizele arctice.

O nouă enigmă ştiinţifică

Un misterios semnal radio care a durat câteva milisecunde a fost captat pentru prima oară în timp real de către o echipă internaţională de cercetători cu radiotelescopul Observatorului din Parkes (Australia). Sistemul de detectare în timp real al emisiilor radio cosmice folosit de radiotelescopul Parkes a înregistrat în premieră şi polarizarea emisiei.

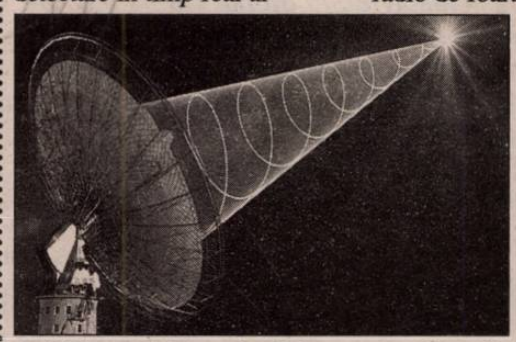

Semnalul provenea dintr-o zonă situată dincolo de galaxia noastră, probabil din vecinătatea Constelaţiei Vârsătorului. Care ar putea fi originea acestui semnal? Ar putea proveni din explozia unei stele cu neutroni? A unui astru uriaş care ar fi creat o gaură neagră? Să fi fost un semnal al extratereştrilor? Aceste unde nu puteau fi emise decât de la o distanţă de miliarde de ani-lumină, probabil 5 miliarde.

Alte şase astfel de emisii radio de foarte scurtă durată, provenind din afara Căii Lactee, au fost descoperite până în prezent cu ajutorul radiotelescopului Parkes, iar o a şaptea, cu ajutorul uriaşului radiotelescop Arecibo, din Puerto Rico, dar nu au fost înregistrate în timp real.

Fenomenul care a produs semnalul radio ar fi putut emite la fel de multă energie în câteva secunde câtă emite Soarele într-o zi. Studiul înregistrării este util în posibila determinare a naturii materiei – necunoscută – dintre galaxii.

Luna şi... somnul

Fazele lunare influenţează calitatea somnului? O întrebare la care de decenii oamenii de ştiinţă au încercat să răspundă.

Am auzit de nenumărate ori persoane care s-au plâns că au adormit greu, s-au trezit în timpul nopţii... În multe din aceste cazuri, răspunsul liniştitor a venit instantaneu: „Păi e firesc, a fost Lună Plină. Nici eu n-am dormit bine".

Să fie vorba de o legendă populară (accentuată în mediul citadin) sau de o reală influenţă a astrului nostru nocturn asupra somnului pe care îl perturbă? S-au efectuat numeroase experimente cu voluntari monitorizaţi de camere de luat vederi şi instrumente de măsură, datele obţinute înclinând spre o influenţă perturbatoare a Lunii Pline. S-a constatat o reducere a nivelului de melatonină, hormonul care reglează unele procese ale somnului, în special cele din prima fază, între aţipire şi adormire. În ce constă această influenţă nu s-a putut avansa o teorie validă. Doar ipoteze...

Un studiu recent a fost realizat de o echipă de cercetători internaţionali la Universitatea Semmelweis din Budapesta care au coroborat datele obţinute de numeroşi specialişti din lume cu cele rezultate în urma experimentelor efectuate.

Au fost cooptaţi 320 de voluntari (57% bărbaţi) monitorizaţi în timpul nopţilor cu Lună Plină. S-au înregistrat însă mari diferenţe ale calităţii somnului, în funcţie de persoană, între calitatea somnului profund, al celui paradoxal şi între perioadele în care au reuşit să adoarmă.

În cazul a 61% dintre voluntari calitatea somnului a fost afectată. Cât despre deslușirea mecanismelor biologice care ar acţiona asupra somnului, cercetătorii nu s-au putut pronunţa. Au fost invocate ipotezele legate de modificarea câmpului electromagnetic şi de influenţa gravitaţională.

În condiţii experimentale, subiecţii, inhibaţi de faptul că sunt monitorizaţi şi că se află sub „influenţa" Lunii pline adorm mai greu. Pe de altă parte, adormirea, calitatea somnului şi durata acestuia depind şi de alţi factori, cum ar fi, de pildă, gradul de oboseală, starea psihică şi fiziologică etc. Datele obţinute în urma experimentelor nu pot fi utilizate pentru a determina riguros influenţa astrului şi mecanismele aferente.

Experimentul a fost realizat în aceeaşi perioadă şi de cercetători de la Universitatea din Göteborg (Suedia) cu 50 de voluntari. S-a constatat o diminuare cu 25%, în medie, a duratei somnului în nopţile cu Lună Plină, în raport cu nopţile cu faze lunare diferite.

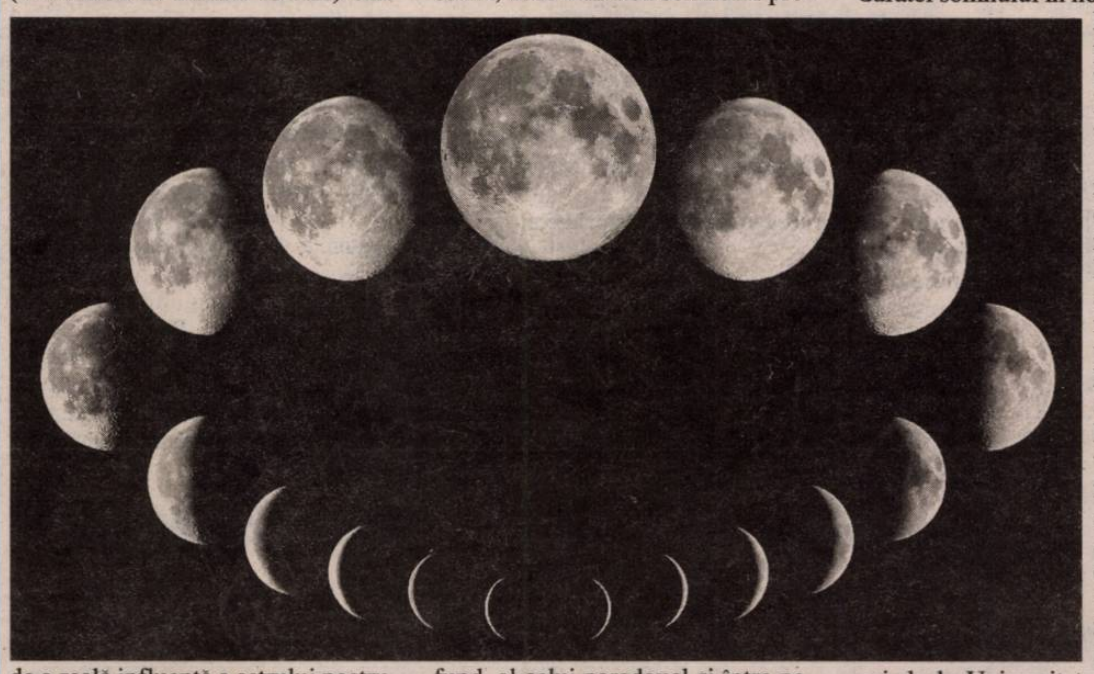

Cea mai mare parte din experimentele realizate în lume au relevat influenţa negativă a Lunii Pline asupra somnului. Dar rezultatele nu au fost coerente şi similare, aşa cum s-au exprimat o seamă de cronobiologi, cum ar fi, de pildă, cei de la Universitatea Oxford sau de la Institutul Max Planck (Germania), experţi în astfel de studii.

Pentru a elucida acest mister, oamenii de ştiinţă, neîncrezători (prudenţi), consideră că experimentele trebuie făcute cu un număr mare de voluntari – între 1.000 şi 2.000 – de-a lungul a 3-4 ani, utilizându-se aparate de măsură a activităţii biologice, mai performante, în special a celei cerebrale şi a tuturor parametrilor fiziologici implicaţi.

Ipoteze reevaluate

Oamenii de ştiinţă au ajuns de multă vreme la concluzia că omul nu a fost creat de Dumnezeu, că a apărut pe o foarte lungă scară a evoluţiei, din forme primare de viaţă — organisme monocelulare — care au trecut prin nenumărate stadii de dezvoltare, timp de vreo două miliarde de ani. Au beneficiat de o atmosferă dătătoare de viaţă, de materii organice, de apă. De foarte multă apă. Toate au apărut în urma unor procese pe care oamenii de ştiinţă le-au explicat riguros, raţional dobândind un statut de certitudini. Definitive. Să fie oare infailibil sofisticatul scenariu al apariţiei primelor forme de viaţă, a vegetaţiei, animalelor şi a omului? Al creării unui mediu propice evoluţiei? Al originii diverselor materii? Se pare că nu, cel puţin în cazul originii apei terestre atribuită cometelor. În urma analizei apei îngheţate de pe cometa Tchuriumov — Guerassimenco explorată de robotul Philae s-a constatat că semnătura chimică a acesteia este diferită, având un conţinut de deuteriu de trei ori mai mare decât al apei terestre.

O descoperire care descalifică teoria originii acesteia. Aşadar, cometele, alcătuite în cea mai mare parte din gheaţă nu constituie sursa principală a apei terestre. În urma acestei descoperiri se repune în discuţie ipoteza aprovizionării cu apă a Terrei de către asteroizi constituiţi din rocă şi gheaţă în timpul unor bombardamente intensive care ar fi avut loc în urmă cu 4 miliarde de ani, apa acestora fiind aproape identică cu cea terestră.

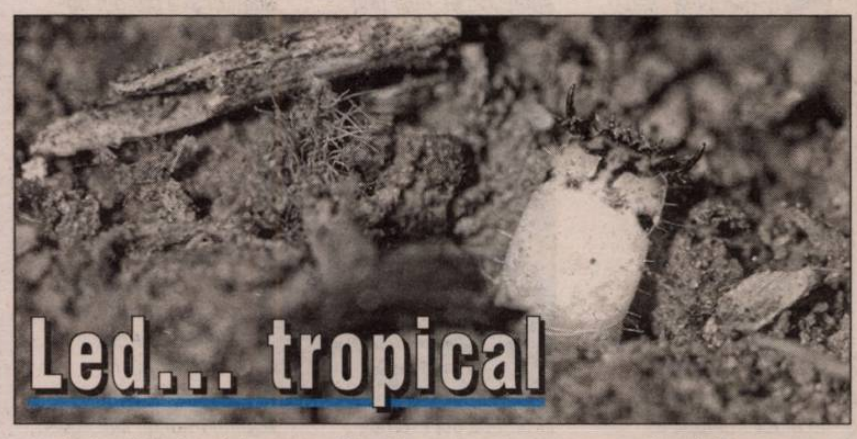

Led... tropical

Animalele luminiscente, dincolo de atracţia exercitată, prezintă un interes deosebit pentru biologi. O nouă vieţuitoare din această categorie a fost descoperită de entomologi din Tambopata, în pădurea tropicală peruviană. Seamănă cu o larvă de scarabeu care emite o lumină verde intensă care atrage furnicile cu care se hrăneşte. Au fost identificate mai multe exemplare, în special în timpul nopţilor, câteva dintre ele, capturate, făcând obiectul cercetării.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

A existat „Imperiul de aur”?

Un posibil „Pol al aurului mondial” este Ţara Condorilor, actuala Columbie. Amerindienii făcând parte din etnia Chichas aveau periodic o sărbătoare ciudată, desfăşurată în preajma miraculosului lac Guatavita, în timpul căreia preotul (vraciul) oficiant apărea în faţa mulţumii îmbrăcat în aur. Era celebrul El Hombre Dorado. Pe ce se baza această ceremonie în care metalul galben era folosit cu atâta generozitate? Acest mister au vrut să-l afle nesăţioşii conchistadori, dar se pare că au eşuat.

Lacul Guatavita

Speranţe spulberate

Mitul Eldorado – denumire care a început să fie dată unui ipotetic imperiu amerindian, şi nu unei simple localităţi – s-a născut atât din datele reale furnizate de băştinaşi şi parţial constatate de invadatorii europeni ai Noului Continent, cât şi din disperare. Contextul istoric al descoperirii Americii fusese unul favorabil răspândirii unor astfel de zvonuri. Regatul spaniol era aproape secătuit de îndelungatele lupte pentru alungarea musulmanilor din ţară (Reconchista), iar una din misiunile (promisiunile) lui Columb a fost şi aceea a aducerii unor bogăţii inimaginabile Coroanei spaniole. Astfel, începând din veacul al XVI-lea şi până în secolul XX, aşa-numitul imperiu El Dorado a fost căutat cu o fervoare uriaşă. Nenumărate expediţii spaniole (şi nu numai) s-au orientat iniţial după spusele cronicarului Gonzalo Fernandez de Oviedo.

Conform relatărilor acestuia, o veche tradiţie a indienilor Chichas amintea de „depozitarea” unor cantităţi inestimabile de obiecte din aur în lacul Guatavita, ca mijloc de adorare a unui zeu ancestral. Şeful religios al comunităţii respective, „cacicul”, se înveşmânta cu praf de aur şi se scufunda o dată pe an în mijlocul lacului, pretinzând că astfel comunică cu divinitatea şi „verifică” existenţa comorilor în adâncuri...

Evident, în zona respectivă ar fi trebuit să existe mine de aur. Unde? La această întrebare au încercat să răspundă expediţiile sângeroase ale europenilor, a căror arie de desfăşurare s-a extins din Venezuela şi până în Peru. Nici o etnie amerindiană găsită în cale şi măcelărită n-a divulgat secretul „Imperiului de aur”. Cu toate acestea, împotriva unei realităţi dezamăgitoare, legendele înfloreau. Chiar şi marele explorator englez Sir Walter Raleigh a propagat cu înflăcărare acest mit (în secolul XVIII).

El Dorado, viziune artistică

O ipoteză verificată

O dată cu evoluţia ştiinţifică şi tehnologică a metodelor de căutare a metalelor preţioase, lacul Guatavita, cel în jurul căruia s-au conturat atâtea speranţe (după ce cercetătorii au ajuns la concluzia că El Dorado nu există), a fost „atacat” cu mijloacele cele mai eficiente. Pomparea apelor şi dragarea, operaţiuni începute la sfârşitul secolului XIX, s-au încheiat definitiv în anul 1912. N-a fost găsit nici un obiect de aur care să confirme existenţa unui tezaur incomensurabil. Astfel, în acel an 1912 se încheia (oficial) căutarea presupusei comori, care debutase în 1540. Mai mult, geologii columbieni au legat mitul omului de aur de un incident petrecut, probabil, la începutul mileniului I d.Ch., şi anume căderea unui meteorit impresionant în apele acelui lac.

Băştinaşii acelor vremuri puseseră fenomenul pe seama unui zeu al Soarelui, care dăduse astfel un avertisment sever asupra bunăstării localnicilor. În aceste circumstanţe, a fost firească naşterea unei legende legate de acea divinitate celestă, care nu putea fi înduplecată decât cu un ceremonial având în centrul său metalul cel mai preţios. Cu toate acestea, toate popoarele amerindiene dispuneau de cantităţi apreciabile de aur...

Fotodocument

Un atac decisiv

În timpul Primului Război Mondial, în intervalul 20-26 septembrie 1917, între forţele aliate şi forţele Imperiului German s-a desfăşurat Bătălia de la Menin Road Ridge, zonă situată pe Frontul de Vest, pe teritoriul Flandrei. Britanicii, conduşi de feldmareşalul Douglas Haig au avut la dispoziţie 11 divizii, în timp ce nemţii conduşi de generalul Erich Ludendorff au atacat cu 5 divizii. Succesul aliaţilor a fost deplin, germanii pierzând 25.000 de oameni. S-au remarcat atunci mitralierele britanice „Vickers”, un exemplu fiind cea din fotografie.

Bătălie aeriană la HELIGOLAND

Celebrul golf Heligoland din nordul Europei, în Marea Nordului, acolo unde se varsă fluviul Elba, a fost locul unde s-au desfăşurat trei importante bătălii, şi anume: două bătălii navale în perioada Primului Război Mondial şi o bătălie aeriană la începutul celui de-al Doilea Război Mondial. În toate cele trei confruntări învrşunate adversarii au fost aceiaşi. Pe de o parte, forţele Regatului Unit al Marii Britanii, iar de cealaltă parte forţele Imperiului German (1914 şi 1917) şi apoi cele ale Germaniei naziste, în 1939.

Bombardier britanic Vickers Wellington

Bombardiere în acţiune

Golful Heligoland a fost „arena” unde s-au desfăşurat premiere de război. Astfel, la 28 august 1914 aici s-au înfruntat pentru prima oară (în cadrul Primului Război Mondial), pe mare, crucişătoarele Flotei germane şi ale Regatului Unit. Istoria consemnează victoria britanicilor conduşi de amiralul baron David Beatty, în timp ce germanii au fost conduşi de amiralul Franz von Hipper. Superioritatea britanică a constat atât în numărul de crucişătoare intrate în luptă, cât şi în cele 8 submarine torpiloare. Ulterior, la 17 noiembrie 1917, cele două flote s-au înfruntat din nou, fără să existe o victorie clară.

În cadrul celui de-al Doilea Război Mondial, Bătălia de la Heligoland a implicat mai multe escadroane ale RAF (Royal Air Force) şi mai multe formaţiuni de luptă specifice germane, adică Jagd-Geschwader (în traducere directă: „Vânătoare-Aripă”), formaţiunile de luptă ale Luftwaffe (Forţele Aeriene ale Germaniei naziste). Acestea din urmă erau dotate cu avioane de tip bombardiere Messerschmitt Bf 109 – aparate de luptă foarte temute de aliaţi, cel de-al Treilea Reich construind aproximativ 34.000 de exemplare, din 1935, şi care poartă numele inventatorului.

Escadroanele RAF erau dotate cu avioane de bombardament (talie medie) de tip Vickers Wellington, astfel realizate încât puteau ataca şi submarinele. Forţele Aeriene Regale au avut la dispoziţie numai 11.461 de aparate, cu variante îmbunătăţite spre finalul războiului (la fel ca la Messerschmitt). Emblema (lozinca) britanicilor pentru bombardierele lor era „The bomber will always get through” (Bombardierul întotdeauna îşi atinge ţinta). Dar în Bătălia de la Heligoland, britanicii au avut pierderi mai mari decât germanii (12 bombardiere distruse faţă de numai 3 ale nemţilor, inclusiv ofiţeri-piloţi bine antrenaţi pentru misiuni de luptă). La 18 decembrie 1939, confruntarea aeriană a dovedit că bombardierele germane Messerschmitt sunt mai eficiente şi că disciplina formaţiunilor de zbor germană erau superioară. Britanicii au pus înfrângerea de la Heligoland pe seama unor decizii eronate ale unor lideri ai escadroanelor, care voiseră să devină neapărat „eroi ai naţiunii” şi care comiseseră mari erori de tactică.

Prima luptă a războiului

Pentru istoria celui de-al Doilea Război Mondial, înainte de Bătălia de la Heligoland s-a desfăşurat prima încleştare dintre britanici şi germani. A fost Bătălia de la River Plata (de fapt în estuarul fluviului), când crucişătorul german „Amiral Graff Spee” a fost atacat de trei crucişătoare britanice, la data de 13 decembrie 1939 (UK declarase război Germaniei la 3 septembrie 1939). Victoria britanicilor din acea zonă a Atlaticului (prima din marea confruntare) a condus la ideea că forţele Reich-ului pot fi învinse uşor, însă ceea ce s-a întâmplat la Heligoland a temperat avântul aliaţilor, doar pentru un timp.

Bombardier german Messerschmitt

Astăzi în istorie

5 februarie 1286

Încoronarea lui Philippe al IV-lea al Franţei

Cunoscut şi sub porecla de „Regele de marmură” sau „Regele de Fier”, Philippe al IV-lea al Franţei şi al Navarrei a fost încoronat la 5 februarie 1286, la Reims (oraş important în istoria monarhiei franceze, în regiunea Champagne-Ardenne, la 130 de kilometri de Paris). Făcând parte din Casa dinastică Capet, Philippe s-a născut în 1268, la Palatul Fontainebleau, ca fiu al lui Philippe al III-lea cel Pleşuv şi al Isabellei de Aragon. La opt ani ani a devenit prim moştenitor al tronului, după moartea fratelui mai mare Louis. Ulterior a murit şi un frate mai mic, iar pentru ambele decese a fost suspectată mama vitregă Maria de Brabant. În adolescenţă, deşi unii apropiaţi îi spuneau „Philippe cel Frumos”, din cauza atitudinii sale inflexibile a fost poreclit şi „Statuia”.

Philippe accede la tron la numai 17 ani. A dorit din primii ani să întărească monarhia cu orice preţ, astfel că a consolidat instituţiile birocratice cu care ţinea sub control teritoriile statului şi a pierdut popularitatea pe care o aveau regii precedenţi. S-a căsătorit cu Joan de Navarra în 1284, care i-a născut patru copii, Louis al X-lea fiind primul fiu şi succesorul la tron... Întrucât regele Angliei Edward I era şi duce de Aquitania, el trebuia să-i prezinte omagii regelui Franţei. Din acest motiv ca şi din alte diferende economice, a izbucnit un război anglo-francez în 1294. După mai mulţi ani de conflicte nedecise, pacea s-a instaurat printr-o căsătorie de convenienţă (fiica lui Philippe s-a măritat cu o rudă a regelui Edward). Pacea s-a „sigilat” în 1308, dar pretenţiile englezilor vor duce la izbucnirea „Războiului de o sută de ani”, în 1337.

Veniturile statului erau mult în scădere, astfel că Philippe al IV-lea a căutat să câştige venituri jefuindu-i pe evrei. Izgonirea acestora şi confiscarea bunurilor lor legale sunt cunoscute în istorie drept „Marele exil din 1306”. Dar evreii au fost rechemaţi în Franţa de Ludovic al X-lea, în 1315... După o domnie de aproape 29 de ani, Philippe al IV-lea al Franţei a murit la 29 noiembrie 1314, la 46 de ani.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Alte observaţii OZN în Polonia

Săptămâna trecută am evocat câteva dintre numeroasele rapoarte privind apariţii aeriene neidentificate, în formă de triunghi sau de bumerang, observate în Polonia în ultimii ani. Rezumăm mai jos şi alte câteva astfel de cazuri, selectate dintre cele menţionate într-un recent articol, scris de Piotr Cielebias şi Michal Kusnierz.

Losice (voievodatul Mazovian), este un oraşel aproape de graniţa de est a Poloniei, care este, de asemenea, frontieră NATO. Aici, în seara de sâmbătă, 3 august 2013, în jurul orei 22, un cuplu de tineri, demni de încredere în privinţa mărturiei, se găseau la o căsuţă izolată de vacanţă. Aşa cum spunea unul dintre martori, pe nume Rafal K., „Un obiect de mari dimensiuni a trecut, în tăcere, la joasă înălţime, deasupra solului. A fost cu siguranţă un singur obiect, deoarece am observat un petic de «întuneric» pe cer, un fel de materie care oculta stelele... Eram departe de luminile oraşului şi era linişte în jur. Am remarcat obiectul în acelaşi moment. Nu ştim ce a fost, dar structura sa, modul în care se mişca şi lipsa oricărui sunet ne-a determinat să presupunem că a fost un OZN".

La *Dobrzykowice* (voievodatul Silezia Inferioară), tot pe 3 august 2013, un inginer pensionat, astronom amator, declara că, în jurul orei 23, „Am văzut un şir de lumini, în mişcare, la mare altitudine. Erau nouă puncte care formau un tablou clar. Unul era în faţă, în timp ce fiecare braţ era compus din câte patru lumini. Strălucirea lor era comparabilă cu cea a unor sateliţi". Observaţia a fost ultima dintr-o serie de trei, care au avut loc pe 3 august între orele 22 şi 23, în diverse zone din Polonia. Diferenţele dintre descrierile martorilor sugerează că acestea nu au fost cauzate de acelaşi obiect.

La *Elizowka* (voievodatul Lublin), pe 14 august 2013, domnul Karol, astronom amator, a văzut un obiect triunghiular, deosebit de celelalte mentionate. „Nava" s-ar putea să se fi îndreptat către zonele superioare ale atmosferei şi a fost observată prin telescop. Aşa cum spune martorul: „Vârful triunghiului era orientat în sus (...) Am văzut şi alte câteva alte detalii în timp ce priveam cum obiectul câştigă altitudine. Era un triunghi isoscel, iar culorile şi «fluctuaţiile» luminoase semănau cu nişte flăcări. Obiectul era roşu purpuriu şi avea înscris în el, în mod simetric, un triunghi isoscel auriu. Cele două triunghiuri nu şi-au schimbat poziţiile în timpul observării, aşa că am presupus că trebuie să fie un singur obiect, sau poate două, ferm îmbinate laolaltă".

Un şir de stele

La *Pabianice* (voievodatul Lodz), pe 13 octombrie 2013, la miezul nopţii, domnul Mateusz, de 30 de ani, care trăieşte într-un bloc de locuinţe din centrul oraşului, a văzut un spectacol neaşteptat. El scria ulterior: „M-am dus pe balcon să fumez o ţigară, când am văzut un lucru ciudat pe cer. Erau ca nişte stele galbene care treceau repede peste Pabianice dinspre nord-est (cum ar fi de la Lodz spre Lask). Arătau ca un şir de stele cu o lumină tulbure, cu o strălucire apoasă în jur (aşezate într-o formă de bumerang de dimensiuni enorme). Observaţia a durat doar 5-7 secunde ... Obiectul era ca un bumerang sau paraşută (sau ceva de genul acesta); părea curbat, rotunjit şi, ca şi cum ar fi fost parţial transparent. Nu puteai recunoaşte un contur material, ci mai degrabă o ceaţă sau un abur care indică o formă".

O altă observaţie a avut loc la *Goldap* (voievodatul Varmia şi Mazuria), în noaptea de 26 aprilie 2013, la ora 1.30. Martorul, care s-a prezentat ca ofiţer în armată, a declarat că a zărit accidental o „navă" ciudată care trecea deasupra norilor cirrus de pe cerul oraşelului. Obiectul semăna cu litera „V", cu un capăt bont, şi se deplasa cu partea deschisă în faţă. Pe coca obiectului erau poziţionate nişte lămpi care-şi schimbau culoarea de la verde deschis şi albastru, la galben şi violet. Omul a fost şocat de dimensiunea obiectului şi de posibilitatea ca „un astfel de lucru uluitor să bântuie pe cerurile Poloniei". Obiectul, care nu scotea niciun sunet, a rămas în raza sa vizuală pentru aproximativ 150 de secunde. Merită de menţionat faptul că regiunea în care a avut loc reperarea, este situată aproape de frontieră rusă şi este cunoscută prin observarea unor apariţii de o formă neobişnuită şi în anii precedenţi, cum ar fi un alt triunghi, văzut în 2003 în Bartoszyce.

La *Szczecin* (voievodatul Pomerania de Vest), la mijlocul lunii mai 2014, în jurul orei 23, o femeie, înfăşurată în pături, observa cerul, alături de fiica sa, în speranţa să vadă căderea unor meteoriţi. „Eram aşezate în mijlocul grădinii şi ne uitam spre cerul de nord-vest. Aceasta a fost şi direcţia către care se îndrepta obiectul. A trecut peste noi fără să se audă niciun sunet. (...) Părea ca şi când ar fi fost „plasmatic". Partea sa frontală se vedea clar, iar pe laturi avea „umbre" ale unor puncte circulare pe care le puteai lua drept un fel de lămpi. Am fost uimită de această apariţie şi la fel a fost şi fiica mea. După un timp, au trecut în aceeaşi direcţie două avioane militare. (...) În baza estimărilor vizuale, obiectul era de aproximativ trei ori mai mare decât ele. Obiectul părea transparent şi am văzut numai conturile sale, ca şi când ar fi fost iluminate de o sursă necunoscută".

Pe 3 august 2014, la ora 2 după miezul nopţii, o persoană din oraşul *Grudziadz* (voievodatul Cuiavia şi Pomerania), s-a trezit şi a ieşit pe balcon să se răcorească. A văzut un satelit în mişcare, apoi alte două puncte luminoase deplasându-se pe cer. La un moment dat, a zărit însă ceva cu totul neobişnuit. Era, aşa cum declara, „un obiect triunghiular, mare şi întunecat, urmat, ca şi când ar fi fost legate, de un alt OZN, având forma de platou". Zburau la o înălţime de circa 600-700 de metri. Le-am văzut circa două secunde. Apariţia era de două ori mai mare decât avioanele ultra-uşoare care decolează frecvent de pe aerodromul local, dar de 3-4 ori mai rapidă şi complet lipsită de zgomot". O reperare aproape identică a fost făcută cu două zile mai devreme, în Zory (Silezia).

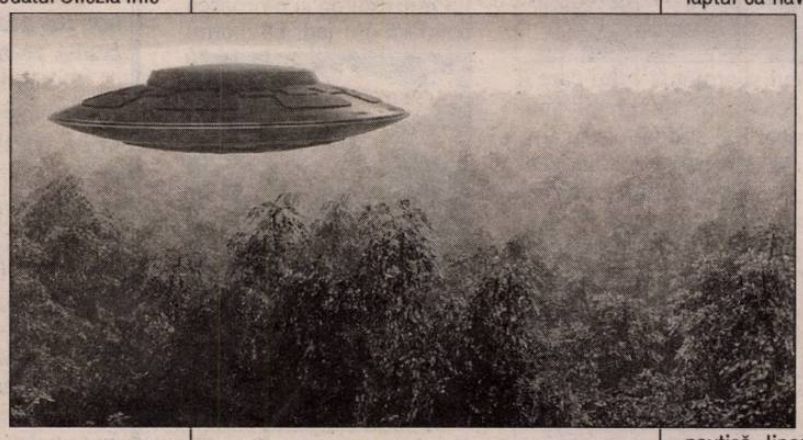

Au fost şi alte rapoarte similare. La *Legnica* (Silezia Inferioară), pe 6 august 2014, la ora 23, a fost văzut, plutind pe cer, un obiect triunghiular, împodobit cu luminiţe de culoarea chihlimbarului (sau roşie), care a ţâşnit la un moment dat, dispărând în câteva secunde. La *Piekary Slaskie* (Silezia), pe 20 septembrie 2014, în jurul orei 20, doamna G. a văzut un triunghi imens, planând peste capul ei într-o tăcere totală, cu un fascicol de lumină ieşind din suprafaţa inferioară a acestuia. Pe 9 septembrie 2013 în *Sokolka* doi oameni au văzut de pe balcon, câteva secunde, zburând un triunghi punctat cu lumini. Alte rapoarte au implicat obiecte de forme neobişnuite, dar comparabile cu avioane, de pildă pe 25 septembrie 2014, în *Lublin*, un obiect care a plutit la 100 de metri de sol, ca la un moment dat să plece cu o viteză imposibilă. Mai mult ca sigur, pe lângă cele de mai sus, au fost şi multe observaţii care nu au fost raportate.

Autorii articolului trag câteva concluzii pe marginea cazurilor examinate. Aceste obiecte sunt în acelaşi timp şi evazive şi dispuse să se manifeste; cu siguranţă ele nu sunt prototipuri şi, din motive necunoscute, ele tind să apară peste zonele locuite. Cu alte cuvinte, în ciuda formei lor cvasi-familiare tehnologic, ele rămân extrem de anormale.

Ipoteze militare

Ar exista, e drept, unele argumente pentru ipoteza originii militare. Printre aparitiile menţionate, multe au avut loc în vecinătatea unor baze militare (Sandomierz, Poznan, Hrubieszow, Lubliniec, Grudziadz). Situaţia actuală din Ucraina ar putea determina decizii ale NATO vizând relocarea în Polonia, în scop de transport şi supraveghere, a unora dintre aeronavele strict secrete. Punctul slab al acestei ipoteze, ca şi al conexiunii cu Ucraina, este faptul că navele exotice au fost observate mai ales în vestul şi în centrul ţării şi (ca argumentul cel mai important), că nu au fost găsite, printre aceste apariţii, „tipuri" sau tactici care să se repete.

Un aspect şocant este şi acela că aceste „nave" operează literalmente doar peste capetele oamenilor. E greu de crezut că nişte militari care posedă o astfel de tehnologie su-perbă ar risca să zboare peste centrele oraşelor şi peste cartiere de locuinţe. Elemente anormale sunt şi formele neobişnuite sau inutile în aeronautică, lipsa sunetelor generate de motoare, rata de accelerare extraordinară, modalităţi stranii de dispariţie ş.a.m.d. Prin urmare — spun cei doi autori polonezi — poate nu ar fi atât de greşit să presupunem că triunghiurile şi bumerangurile formează o ramură a fenomenului complex OZN, în sensul interpretării lui Jacques Vallée, adică presupunând că este mai degrabă un proces mental decât un fenomen material şi acest proces este capabil să evolueze. Triunghiurile zburătoare ar putea fi următorul stadiu de evoluţie al fenomenului OZN, după epoca farfuriilor zburătoare. Iar întregul proces este condus de o misterioasă „metainteligenţă", un alt concept despre care se poate învăţa din lucrările dr. Vallée.

Oricum, fără ajutorul şi comentariile surselor oficiale, militare şi de altă natură, va fi greu să se determine natura exactă a fenomenului. Cei doi autori afirmă că armata şi guvernul din Polonia nu comentează oficial evenimentele OZN, iar de la aderarea Poloniei la NATO, subiectul este aproape „stigmatizat" în televiziunea şi presa de masă. Cetăţenii care ar reperara un OZN nu vor contacta autorităţile militare sau de poliţie, temându-se că vor fi ridiculizaţi sau ignoraţi. Nu aşa s-a întâmplat, de pildă, în Belgia, unde, în 1989-1990, un val de observaţii ale unor OZN-uri triunghiulare a provocat o reacţie serioasă şi promptă din partea militarilor, ca şi a funcţionarilor statului.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Din vremea URIAŞILOR

Gogea Mitu (1914-1936), fost boxer, a fost cel mai înalt român cunoscut vreodată: cei 2,42 metri ai săi l-au făcut celebru în Europa interbelică, fiind supranumit Goliath din România. Ceva mai „mic", baschetbalistul Ghiţă Mureşan (n. 1971) are numai 2,31 metri. Vorbim despre doi sportivi, altfel oameni absolut normali, însă pe teritoriul ţării noastre au existat în vremuri străvechi, încă necunoscute oficial de public indivizi a căror statură depăşeşte orice imaginatie.

Păzitori ai comorilor dace

Totuşi, nu ne referim la ceva totalmente insolit: în mituri şi legende autohtone, nu de puţine ori se face referire la populaţii întregi de oameni foarte înalţi, stăpânitori vremelnici, de la începuturile Lumii, ai anumitor locuri, ale căror nume deosebit de variate cunoscute astăzi au rămas în memoria colectivă în toponime ca La Urieşi sau Novaci, dar acestora li se spunea şi căpcăuni, jidovi, tartari (titani?) etc. în zona Bihorului, se povesteşte din bătrâni că însuşi regele dac Decebal a fost de acord să-i lase să trăiască în Muntii Apuseni, liniştiţi, cu conditia ca aceştia să-i păzească comorile. Şi asta, relativ aproape de zilele noastre, cu numai două milenii în urmă., dar descoperiri ale unor schelete umane uriaşe s-ar fi făcut chiar şi în zilele noastre!

Cea mai uimitoare descoperire din România, necropola de uriaşi de la Argedava-Popeşti-Novaci, se pare că este şi cea mai secretă. Este vorba despre scheletele roz (ca în urma unei iradieri!) a 80 de uriaşi, apreciaţi de localnici ca având o înălţime de peste 5 metri, deshumate la Nucet, de la Necropola Zeilor, din vestul cetăţii. Un anume Ioniţă Florea, care între 1939 şi 1951 a participat la săpăturile arheologice de la Argedava, declara că a văzut cu ochii lui schelete de uriaşi. Bărbatul a povestit că a dezgropat cu mâna lui un craniu neobişnuit de mare, mult mai mare decât cele de om, iar când i-a anunţat pe arheologi, şeful echipei, Dinu V. Rosetti, i-a trimis pe săteni acasă. „Rămâneau şi săpau doar ei, cu oamenii lor", povestea bărbatul. Osemintele erau urcate într-un camion şi duse în altă parte, nimeni nu ştie unde. Povestea s-a repetat şi în anii următori, în care se spune că au fost descoperite în total 80 de schelete.

Necropola „tartarilor"

Legende despre uriaşi întâlnim şi în Munţii Buzăului, la Scăieni. Aici, în cel mai vechi sat din zona Boziorului, au fost descoperite schelete umanoide care măsurau peste 2,40 metri. A frapat în mod deosebit dimensiunea craniilor, care erau „cât dovlecii de prăsilă".

Descoperirea a fost făcută întâmplător, când oamenii au vrut să planteze o livadă de meri pe o colină din zonă. Scheletele erau intacte, iar lângă ele au fost găsite mai multe fragmente de oale. Oamenii au continuat să sape şi au dezgropat câteva schelete, dar apoi au decis să lase restul mormintelor intacte şi au încercat să sape printre ele. Ei sunt convinşi că scheletele descoperite aparţin uriaşilor despre care vorbeau legendele din bătrâni, dar nimeni nu a cercetat vreodată, din partea vreunei instituţii de specialitate a statului român, straniile relatări şi relicve, dacă ele (mai) există ingropate sub rădăcinile pomilor.

În vechime, cu mult înainte ca localitatea să fie atestată, se spune că zona Boziorului era locuită de uriaşi sau „tartari". Legenda spune că aceştia ar fi construit două subterane sub nişte stânci enorme şi că tot ei ar fi sculptat Stâlpii Tainiţei, de

pe muntele cu acelaşi nume, zonă în care nu poate ajunge picior de om în zilele noastre. De asemenea, pe muntele Tainiţa există un loc unde în stâncă sunt săpate „scaune" domneşti a căror origine este inexplicabilă pentru localnici, deoarece se află, de asemenea, la înălţimi foarte mari şi în zone inaccesibile.

Legenda tartarilor este susţinută şi de Herodot, care amintea despre ei ca despre un trib nobil şi glorios. Numiţi şi „teutari" sau „titani", aceştia erau, relata Homer, „favoriţii zeilor", deoarece „întreceau pe toţi oamenii în înălţime, forţă şi frumuseţe". Ei au ridicat altare imense pe care aduceau ofrande zeilor, dar şi construcţii sub formă de turnuri şi fortificaţii ciclopice de apărare, după cum spunea Aristotel. Şi – aşa cum vom vedea în numărul viitor – exemplele de acest fel nu se opresc aici.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Despre vitamine se ştie că intervin în toate procesele metabolice care înseamnă, de fapt, viaţa. Cea mai mare concentraţie în vitamina A o au organele de animal tânăr, dar şi peştele oceanic. Cea mai mare cantitate de vitamine B se găseşte în drojdia de bere şi în cereale.

Vitamina C se găseşte în mare cantitate în măceşe sau în ardei roşu. Vitamina D poate fi luată din peştele gras, dar şi din unt sau gălbenuş de ou. Vitamina E este prezentă în uleiuri presate la rece, iar vitamina K este furnizată de lactate fermentate, murături conservate în saramură şi unele leguminoase.

Dar să vedem care este necesarul de vitamine penru femei. Spre exemplu, vitamina D

Să nu uităm vitaminele

e necesară în proporţie de 600 UI zilnic. Puteţi asigura organismului acest necesar stând zilnic la soare câteva minute şi mâncând 100 de grame de peşte gras sau 3 ouă pe săptămână.

Zilnic aveţi nevoie de 1,3 miligrame de vitamine B6 sau 2,4 miligrame de vitamina B12. Le luaţi dintr-o porţie de cereale integrale. Vitamina A e necesară în proporţie de 2300 UI zilnic asigurată de o lingură de ulei şi una de fructe oleaginoase.

Cercetătorii de la Universitatea Louisiana din Statele Unite au demonstrat că bărbaţii care consumă o salată zilnic îşi acoperă necesarul de vitamine. Mai mult, s-a demonstrat că un consum zilnic de 60 de grame de legume creşte speranţa de viaţă cu 2 ani.

Bărbaţii au nevoie de 1,3 miligrame de vitamina B6 şi 2,4 miligrame de B12. 100 de grame de friptură de vită oferă aceste cantităţi. Vitamina C e necesară în proporţie de 75 de miligrame. Un ardei gras roşu asigură acest necesar. Vitamina D, necesară în proporţie de 200 de UI se găseşte în 100 de grame de peşte gras.

Vitamina E, necesară în cantitate de 22,5 UI vă este asigurată de 60 de grame de fructe oleaginoase.

Dr. VALERIU MANTA

În vogă

Stofa ecosez este din nou în mare vogă. Dacă însă în anii '70 se folosea în special pentru fuste şi rochii, acum vedem multe cămăşi, mantouri, pantaloni. Dar şi curele de ceas şi ceasuri... ecosez, poşete, pantofi escarpen acoperiţi cu ţesătură ecosez... Feminitatea îşi cere drepturile sale şi, puteţi îmbrăca, în ocazii deosebite, rochiile bustiere cu desen floral, preferatele dumneavoastră.

Misterele cristaloterapiei

Pentru dumneavoastră, doamnă

Despre pietrele preţioase s-a crezut dintotdeauna că ascund o mare doză de mister. Specialiştii în cristaloterapie, contestaţi de unii, acceptaţi de tot mai multe voci avizate, cred în capacitatea pietrelor preţioase şi a cristalelor de mină de a transmite, dirija şi canaliza energiile, utilizându-le pentru vindecarea emoţională, mentală şi fizică.

Se spune că pietrele care au un număr impar de faţete ajută la vindecare, iar faţetele în număr par transformă piatra respectivă într-un bun energizant. La fel de importantă în folosirea pietrelor în diferite scopuri este culoarea acestora. Astfel, spun specialiştii, pietrele de culoare roşie, galbenă sau portocalie produc energie. Cristalele transparente şi acvamarinul sunt vindecătoare, iar cele de culoarea lavandei sau albastru-violet au un efect calmant.

Pe toate meridianele planetei circulă diferite ipoteze vizând „magia" pietrelor preţioase. Astfel, asiaticii consideră că şi geometria are un cuvânt de spus. Un pandantiv sau un inel de formă pătrată, bătut cu pietre preţioase sau semipreţioase ar avea puterea de a atrage prosperitatea şi puterea celui care îl poartă. Forma de pătrat energizează pietrele făcându-le să acţioneze mai puternic.

Grecii consideră că un colier cu un pandantiv în formă de măr aduce norocul şi armonia celui care îl poartă. Şi tot grecii spuneau că podoabele în formă de struguri simbolizează succesul iminent. Etalarea unui ciorchine de struguri anunţă o turnură favorabilă a şanselor şi a destinului. Dacă sunteţi la început de carieră, purtaţi o bijuterie în formă de strugure, din pietre preţioase sau semipreţioase şi succesul vă va deveni „asociat".

Budiştii au o admiraţie specială pentru jad. Celor care au mari ambiţii în planul carierei le recomandă un mic dragon şi o broască ţestoasă din jad. Dragonul

dă curaj, iar broasca oferă sprijinul de care aveţi nevoie pentru susţinerea ideilor.

Pentru calmarea emoţiilor şi a tracului, în cazul celor care se adresează publicului, egiptenii recomandau folosirea agatei albastre.

Arabii cred că ametistul ajută mult în comunicare. O pietricică de ametist sau un copăcel cu ametiste puse pe birou vor îndepărta animozităţile cu cei din jur şi vor favoriza comunicarea.

Gastronomice

Chec aperitiv

200 g făină, 6 ouă, 100 g măsline negre fără sâmburi, 100 g măsline verzi fără sâmburi, 400 g şuncă, salam sau kaizer, 150 g telemea oaie, 200 ml lapte, 2 felii gogoşar acru, 4 linguri ulei, 100 g caşcaval, 1 plic praf de copt, sare, piper.

Se taie şunca şi castraveţii cubuleţe. Caşcavalul şi brânza se dau pe răzătoarea cu găuri mari. Într-un castron se pune făina, praful de copt şi se amestecă. Într-un alt castron mai mare se sparg ouăle şi se mixează până devin spumă. Se adaugă laptele şi brânza rasă peste ouă şi se omogenizează bine. Peste compoziţia de ou se adaugă făina cernută şi se amestecă bine cu o spatulă până se încorporează toată. Peste compoziţia rezultată se adaugă măslinele, şunca, gogoşarul, caşcavalul, sare, ulei şi piper după gust. Se amestecă până se încorporează toate ingredientele. Se tapetează o formă de chec cu hârtie de copt şi se toarnă compoziţia. Se introduce la cuptor, la foc mediu, până se rumeneşte.

Conopidă à la Richelieu

100 g şvaiţer ras, o conopidă, o linguriţă sare, 50 ml lapte, 100 g ciuperci, 100 g şuncă fiartă.

Pentru sos Bechamel: ***100 g unt, 100 g făină, 500 ml lapte, 1 gălbenuş, zeamă de lămâie.***

Se fierbe conopida în apă clocotită cu sarea şi laptele. Se lasă să se răcească, se taie în două la mijloc, în sens transversal, se pune în tavă prima jumătate, apoi un rând de şvaiţer ras, un rând de ciuperci tăiate julien, un rând de şvaiţer ras, un rând de şuncă tăiată ca tăiţei, iarăşi un rând de şvaiţer şi iarăşi şuncă, se pune deasupra jumătatea cealaltă de conopidă şi se face un sos Bechamel, care se drege cu un gălbenuş de ou. Cine doreşte poate pune şi zeamă de lămâie. Se toarnă deasupra, se dă aproximativ cinci minute la cuptor.

Budincă de iaurt, pere şi smochine

500 ml iaurt, 5 ouă, 6 linguri zahăr, o pară mare, 100 g smochine, o linguriţă esenţă vanilie, coaja rasă de la o portocală, migdale mărunţite.

Se preîncălzeşte cuptorul la 200 grade. Se bat ouăle cu un vârf de sare. Se adaugă iaurtul, coaja de portocală, zahărul şi esenţa de vanilie. Se unge un vas jena cu unt. Se taie para şi smochinele feliuţe şi se aranjează pe fundul şi pe pereţii vasului. Se toarnă compoziţia de iaurt şi ouă, iar deasupra se presară migdalele. Se dă la cuptor pentru aproximativ 45 de minute.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

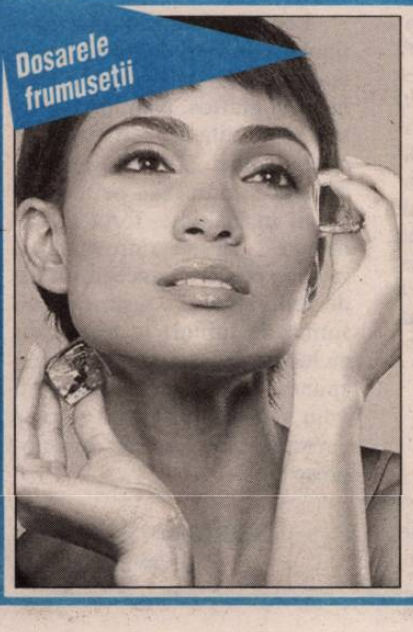

Câteva „secrete"

Vi se pare că în această dimineaţă cearcănele par mai adânci, chipul pare tern şi tenul şi-a pierdut din strălucire? Vă dezvăluim câteva „secrete", câteva soluţii rapide de împrospătare şi revitalizare, care pot reda pielii un aspect sănătos.

❶ ***Masajul cu cuburi de gheaţă*** înviorează aspectul tenului, dezumflă pungile de sub ochi şi înlătură semnele de oboseală. De asemenea, tonifică şi închide porii. Dacă aţi fost prevăzători şi cuburile de gheaţă „ascund" în compoziţie infuzii de plante (gălbenele, tei, muşeţel etc.) beneficiile masajului vor fi mai eficiente.

❷ ***Feliile şi sucul de castravete proaspăt*** ajută la estomparea cearcănelor, calmarea şi hidratarea pielii. E un remediu bun după o noapte de nesomn, dar şi pentru dezumflarea pungilor de sub ochi. Procedeul îmbunătăţeşte rapid aspectul pielii. Pentru rezultate evidente, se repetă metoda câteva zile la rând.

❸ ***Uleiurile naturale, hidratante regenerează şi revitalizează tenul.*** Printre cele mai recomandate, în cazul tenului obosit sunt uleiul de sâmburi de caise sau uleiul de susan. Aceste uleiuri întineresc aspectul tenului şi previn îmbătrânirea, redau luminozitatea şi o culoare naturală pielii. Uleiul se aplică în cantitate mică pe tenul curat, se maseză uşor şi se lasă să intre în piele.

❹ ***O mască cu ingrediente naturale, din miere şi banană,*** are efecte revitalizante care redau pielii strălucirea, luminozitatea şi un aspect întinerit. Banana menţine hidratarea şi furnizează vitamine, iar mierea are efect antioxidant. Se aplică masca pe faţă, se lasă 15 minute să acţioneze, apoi se clăteşte obrazul cu apă călduţă.

Actualitatea arheologică

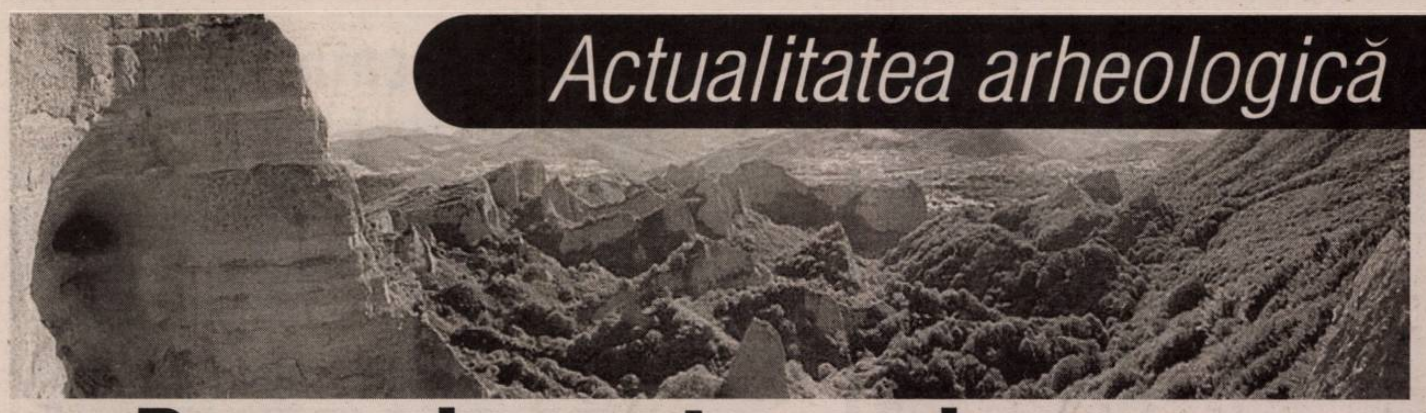

Roma, devoratoare de aur

Regiunea auriferă Las Medulas din nordul Spaniei a fost deosebit de atractivă pentru Imperiul Roman. Arheologii au descoperit într-un sit din regiune, cu ani în urmă, o importantă mină auriferă şi un ingenios sistem hidraulic care asigura aprovizionarea cu apă din râuri pentru spălarea depozitelor de sedimente aurifere. Recent, în aceeaşi zonă, la nord de râul Eria, au fost scoase la iveală vestigii ale unei noi mine în urma cartografierii zonei, acoperită de vegetaţie, prin teledetecţie cu laser. La câţiva metri adâncime se aflau canale, rezervoare şi depozite aurifere. În urma studiilor întreprinse s-a ajuns la concluzia că din această mină s-ar fi extras peste 1.500 de tone de aur.

Primii locuitori ai Tibetului

Omul a cucerit cele mai înalte platouri din Tibet în urmă cu 20.000 de ani dar n-a reuşit să se adapteze mediului şi să-şi asigure hrană suficientă. A ocupat apoi teritorii aflate la altitudini sub 2.500 de metri unde depindeau de culturile de mei. În urma studiilor întreprinse de arheologi de la Universitatea din Cambridge (Regatul Unit) în 53 de situri tibetane, aceştia au descoperit resturi de boabe de orz carbonizate pe care le-au datat cu radiocarbon.

Au ajuns la concluzia că de-abia în urmă cu 3.600 de ani grupuri de indivizi s-au instalat definitiv pe platouri mai înalte, până la 3.400 de metri, hrănindu-se în special cu orz, planta fiind mult mai rezistentă la frig decât meiul.

Puzzle sculptural

În 2011 într-un sit arheologic din regiunea franceză Amiens au fost descoperite 19 fragmente din gresie. După ce le-au degajat de pământ şi le-au examinat, arheologii au înţeles că fragmentele proveneau dintr-o statuetă. Au fost arhivate şi neglijate aşa cum se întâmplă în nenumărate cazuri. De-abia în urmă cu o lună a fost reconstituită, dar nu integral pentru că nu s-au putut identifica locurile în care să fie lipite o parte din fragmente cu atât mai mult cu cât acestea erau erodate.

În urma reconstituirii, deloc dificilă, s-a profilat o superbă statuetă feminină stilizată, cu o înălţime de 12 centimetri, realizată în urmă cu 22.000-29.000 de ani (în Paleolitic), dintr-un singur bloc de gresie. Caracterele feminine pronunţate, tipice figurinelor „Venus" sunt evidente: fese şi piept opulente (în acest caz pieptul nu este voluminos) capul reprezentat printr-o „sferă", fără detalii morfologice, braţe schiţate vag.

Statuetele preistorice de tip Venus, simbolizează în special fecunditatea, dar funcţiile lor, locul ocupat în eventuale ritualuri sunt necunoscute. Au fost descoperite în diverse situri europene, până în Siberia. În Franţa au fost descoperite 15 exemplare.

În această primăvară se vor efectua noi săpături în zona respectivă, în speranţa că vor fi reperate fragmentele care lipsesc.

DORIN MĂRAN

100 de locuri de văzut în România

Dealul Repedea

Dacă vă aflaţi în trecere prin străvechea capitală a Moldovei, puteţi profita de prilej spre a călători nu doar prin „dulşiele târg al Ieşilor", ci prin... timp! Pentru că, la doar câţiva kilometri de oraş se află dealul Repedea, un fenomen natural aproape unic în Europa, o veritabilă relicvă a unor vremuri de mult apuse, când, pe aceste meleaguri se întindea vasta Mare Sarmatică. Tot ce vedeţi în jur era, acum circa zece milioane de ani, acoperit de ape şi e suficient ca, la înălţimea celor 300 m ai săi. De aici, un indicator vă îndrumă, pe un drum pietruit, către „Rezervaţia paleontologică Repedea".

Primul care s-a interesat de aceste locuri a fost cunoscutul geolog Grigore Cobălcescu, care, în 1860 a început să studieze temeinic fosilele de moluşte de aici, publicând, cinci ani mai târziu, lucrarea „Calcariul de la Răpidea", unde specifică descoperirea „celui mai bogat zăcământ fosilifer sarmatian din Podişul Moldovenesc". Pentru a proteja acest monument natural remarcabil, în 1955 zona a fost declarată rezervaţie paleontologică (prima din România), iar în 1994 s-a stabilit şi înfiinţarea unei rezervaţii naturale, întrucât aici trăiesc nu mai puţin de 117 specii

de păsări din totalul de 383 de specii existente pe teritoriul ţării.

Locul, care pare un imens amfiteatru natural, este ideal nu doar pentru drumeţii şi admirarea unor peisaje superbe, ci şi pentru practicarea cicloturismului. Aşadar, dacă aveţi o bicicletă şi chef de aventură la... mare, nu ezitaţi să veniţi la Iaşi: dealul Repedea şi vestigiile Mării Sarmatice vă aşteaptă!

străbătând dealul, să vedeţi scoicile, moluştele şi grotele din zonă (în special în zona numită „La Pietrărie"), ca să înţelegeţi că odinioară aici era o platformă marină.

Platoul se întinde pe o suprafaţă de aproape 50 de hectare şi oferă nu doar prilejul unui expozeu geologic de excepţie, ci şi o priveliştе, la fel de frumoasă, asupra Iaşului. Prima dată, ajungeţi pe dealul Bucium, care vă oferă o superbă panoramă, de

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Bujoreni

Aflată într-un peisaj magnific, Mănăstirea Bujoreni, din comuna Zorleni, judeţul Vaslui, cu obşte de călugări, are hramurile Izvorul Tămăduirii şi Adormirea Maicii Domnului.

Aflat în mijlocul unei păduri, locaşul este învăluit în legendă. În apropierea actualei biserici, în vremea lui Ştefan cel Mare se înalţă Mănăstirea Recea, atestată documentar din 1444. Aşezământul a fost complet distrus în timpul unor lupte cumplite în zonă, dar călugării au dus în pădure icoana Maicii Domnului, ferecată în argint şi considerată făcătoare de minuni. Ascunsă în scorbura unui stejar, icoana a rămas, uitată de toţi, mai bine de 100 de ani.

Tradiţia a spus că aici au poposit, într-o zi de târg câţiva mocani care-şi vânduseră marfa încărcată în desagii transportaţi pe spinările măgarilor. Obosiţi, ei au uitat să lege animalele cu toate că unul dintre măgari purta în desagi o pungă cu bani, aproximativ 3000 de galbeni, obţinuţi din vânzarea produselor.

Spre seară au vrut să-şi împartă banii, dar măgarul la care se aflau era de negăsit. Căutându-l, l-au găsit îngenuncheat în faţa unui stejar pe a cărui scoarţă licăreau trei luminiţe, anunţând astfel prezenţa unui obiect sfânt. După ce au găsit icoana, mocanii s-au hotărât să ridice aici un schit cu banii pe care-i câştigaseră la târg şi trunchiul stejarului a devenit Sfânta Masă a altarului. Locaşul a fost atestat documentar la 27 martie 1602 şi s-a numit iniţial „Schitul măgarului".

În 1840 în locul schitului de lemn se ridică o biserică din cărămidă şi aşezământul devine mănăstire de maici. Între 1955-1958 este realizată pictura dar, în urma decretului din 1959, mănăstirea este desfiinţată şi reînfiinţată în 1993, cu obşte de călugări, grupaţi în jurul unor monahi veniţi de la Mănăstirea Petru Vodă.

Biserica de zid, pe temelie de piatră, este construită în formă de cruce şi este compartimentată în încăperile clasice, fără un zid între pronaos şi naos, despărţirea fiind făcută numai prin doi stâlpi laterali, încastraţi de pereţi şi susţinând arcada pe care se sprijină clopotniţa.

Naosul şi pronaosul prezintă pe fiecare parte câte o fereastră cu ramă de lemn şi geamuri duble, cu grilaj metalic. În interior, geamurile sunt ornamentate cu cercuri şi flori cu o cruce la mijloc.

Altarul este larg, luminat de o fereastră spre răsărit iar deasupra lui se înalţă un turnuleţ cu o cupolă sferică. Catapeteasma este din lemn sculptat, pardoseala din scândură şi acoperişul de tablă zincată. Pridvorul are zidurile dublate în interior şi, între ziduri, se află scara care duce spre clopotniţa cu acoperiş conic.

În exterior pereţii sunt zugrăviţi în alb, împărţit în două registre inegale, cel inferior fiind ornamentat cu ocniţe prelungi iar cel superior cu altele mai mici, pictate.

IRINA STOICA

Renoir şi bucuriile vieţii

Patru prieteni, patru artişti francezi sensibili şi nonconformişti faţă de de rigorile academice ale picturii secolului XIX, au fondat ceea ce pentru istorie va rămâne curentul impresionist. Claude Monet, Alfred Sisley, Paul Cézanne şi Pierre-Auguste Renoir au fost corifeii noului val şi cei care, sub influenţa discretă sau nedisimulată a unor înaintaşi de marcă (precum Ingres, Delacroix sau Boucher), au direcţionat arta spre explozia modernismului din secolul XX.

Dintre cei patru novatori ai artei vizuale, Renoir ne atrage atenţia de fiecare dată prin armonia formelor şi căldura culorilor pe care le foloseşte ca şi cum fiecare atingere a pânzei este o bucurie. Receptăm fără nici un dubiu fericirea cu care Renoir a iubit atât senzualiatea femeii cât şi lumina din ochii personajelor feminine care abundă în lucările sale din toate perioadele carierei. Fie că este vorba despre graţioasele „Femei la scăldat", din 1884 (care parcă sunt nişte balerine care mângâie aerul cu făptura lor), fie că este vorba despre adolescentele din 1892 din „Fete tinere la pian", fie că este vorba despre senzualitatea de-a dreptul rubensiană a femeii din 1911 (din capodopera „După baie"),

Diana

femeile lui Renoir sunt cele mai armonioase şi mai prietenoase „zeiţe printre muritori" pe care le-a cunoscut pictura franceză, după voluptatea odaliscelor din compoziţiile lui Ingres.

Pentru viaţa fericitului „Renoir cel activ până la moarte" – poreclă duioasă care ascunde drama ultimilor ani, când bolile au încercat să-l izoleze de bucuria de a crea – au existat mai mulţi ani de referinţă.

Fetiţă cu stropitoare

Putem spune că un nou destin în pictura franceză a debutat în 1874, când a fost deschisă prima expoziţie a impresioniştilor. A urmat apoi celebra pânză „Dejunul vâslaşilor" din 1881 (în care apare, în prim plan, şi viitoarea sa soţie, Aline Charigot, jucându-se cu un căţeluş), la care artistul se referea când simţea că se apropie sfârşitul: „Nu a trecut o zi din viaţa mea, după ce-am terminat „Dejunul", fără să fi pictat ceva, oricât de neînsemnat". Tristele cuvinte erau spuse de un artist suferind de artrită reumatoidă, cu penelul fixat cu bandaje de mîna dreaptă şi cu umărul bandajat din cauza durerilor atroce. Pentru a picta pe toată suprafaţa pânzei, un asistent îi deplasa suportul. Asistentul era Richard Guino, sculptor francez de origine catalană. Chiar şi aşa, imobilizat şi terorizat de dureri, bătrânul de şaptezeci de ani vizita muzeul Louvre pentru a-şi vedea operele alături de cele ale marilor maeştri ai picturii clasice...

Dar Renoir cel ajuns la senectute avea amintiri uluitoare pentru cei din jur, inclusiv pentru actriţa austriacă Tilla Durieux, care i-a pozat maestrului şi când acesta a trecut de şaptezeci de ani! Astfel, pentru Renoir Comuna din Paris ar fi putut fi o tragedie. Pictând pe malul Senei, mai mulţi comunarzi l-au observat, l-au imobilizat şi l-au acuzat de spionaj. Dar un amic, Rigault, l-a recunoscut şi l-a salvat - era anul 1871. Apoi, în 1882, i-a făcut portretul uriaşului Richard Wagner, aflat la Palermo. În Algeria s-a întâlnit cu Delacroix, marele înaintaş şi marele romantic francez. Ulterior, în 1887, însăşi regina Victoria a Marii Britanii i-a solicitat câteva pânze (cu prilejul Jubileului de Aur), pentru a promova impresionismul francez. Iar căsătoria cu Aline Charigot din 1890 a reprezentat întoarcerea maestrului la scenele casnice, la drăgălăşenia copiilor şi la inocenţa provocatoare a femeii... Renoir s-a bucurat de viaţă până în ultima clipă, 3 decembrie 1919.

Nud

Sculpturi în gheaţă

Spectaculoasa artă a sculpturii în gheaţă a apărut în Rusia veacului XVIII, atunci când a debutat şi moda realizării de palate din această materie primă efemeră. Treptat, în toată lumea au apărut festivaluri ale iernii, în care sculptura în gheaţă este considerată o artă sau un sport. Competiţiile de nivel mondial au debutat la Graz, Austria, în 2002. Primele sculpturi uriaşe din secolul XX au fost realizate la Sapporo, Japonia. Detaliile sunt cele care fac deliciul juriului şi al publicului.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

Riscurile meseriei

Karl Krafft, un celebru astrolog german care s-a făcut cunoscut în perioada interbelică, a lucrat forţat pentru Hitler începând cu anul 1936. Krafft susţinea că astrologia poate fi modificată astfel încât să devină o „ştiinţă exactă" şi nu una supusă hazardului. Deşi era un mare admirator al „ghicitorilor în stele" (care-i dădeau numai veşti bune), Adolf Hitler a renunţat brusc la

serviciile „magicianului fără greşeală" şi a dat ordin să fie ucis în 1944. Care fuseseră motivele führerului?

Una din regulile nescrise ale astrologiei spune că nu trebuie să ai colaboratori, care îţi pot fura meseria şi pot ajunge mai renumiţi decât tine. Krafft n-a respectat această cutumă şi asta i-a fost fatal. În primii ani de studiu a ceea ce el numea „bioastrologie", lucra împreună cu Ludwig von Wohl. Acesta se specializase atât de mult, încât a reuşit să deslueşească prin calcule „planetare" un mare secret de stat: data naşterii lui Hitler. Faptul s-a aflat şi, temându-se de represalii, Wohl s-a refugiat în Marea Britanie, lucrând ca astrolog pentru serviciile secrete. Şi astfel, s-a ajuns la situaţia extrem de neplăcută pentru Krafft, căci toate calculele sale puteau fi uşor anticipate de fostul său colaborator, care folosea aceleaşi metode.

De-a lungul anilor, din 1936 şi până-n 1944, multe persoane din anturajul lui Hitler i-au atras atenţia că englezii anticipau anumite mişcări şi chiar intenţii ale maşinii de război naziste. Dar încăpăţânarea celui mai mare criminal al istoriei îl făcea să dea vina pe spioni şi nu pe presupusele calcule astrologice paralele ale lui Krafft şi Wohl. Führerul ştia că, deşi erau în slujba Marii Britanii, unii astrologi consultaţi de Intelligence Service prevăzuseră victoria finală a Germaniei, fapt care-i dăduse o mare încredere în sine. În cele din urmă, respectivele previziuni astrale nu s-au confirmat, din fericire.

Privită ca o metodă de dominare a viitorului, istoria astrologiei este plină de exemple care îi şifonează blazonul (şi aşa şubred). Se cunosc numeroase cazuri de sinucideri sau crime din pricina unor preziceri fataliste şi chiar situaţii incredibile în care comunităţi de oameni (cum a fost în Franţa anului 1524) s-au refugiat în peşteri din cauza „iminenţei" unui potop prezis de un „cunoscător al viitorului".

Plante-capcană

Cataloagele oficiale ale plantelor carnivore conţin numai 600 de specii şi subspecii, dar botaniştii apreciază că numărul real este mult mai mare.

Din punct de vedere al hranei, cea mai „puternică" prădătoare a fost identificată în Filipine. În capcana unor „Nepenthes petiolata" (foto) au fost găsite rămăşiţe de broaşte, de păsări mici şi chiar de şoareci! La rândul lor, unele plante carnovire care trăiesc sub apă (precum „Utricularia") pot captura

chiar şi peşti mici. Aceste constatări au iscat o controversă cu privire la denumirea ciudatelor plante: doar astfel de specii (consumatoare şi de vertebrate) ar trebui să fie definite drept carnivore, întrucât marea majoritate este reprezentată de cele insectivore.

Alte descoperiri uimitoare se referă la relaţiile de intrajutorare dintre anumite specii şi aşa-numitul gândac-asasin. Acesta, după ce planta a vânat, reuşeşte să intre în cavitatea ucigaşă fără să fie prins şi apucă prada (insecte mici), care este consumată în interior; apoi gazda se hrăneşte cu ceea ce elimină gândacul după ospăţ! Ca record, genul „Nepenthes" poate atinge şi zece metri lungime, fiind cea mai mare dintre suratele ei şi „antrenată" pentru prinderea batracienilor de talie mică.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Întors din cer...

Criminalistica are un capitol mai „jucăuş" pentru anchetatori, şi anume pseudocidul sau falsul deces. De regulă, este vorba despre persoane care îşi simulează propria moarte pentru a scăpa de datorii financiare sau de urmărirea penală; multe cazuri sunt motivate de plata poliţei de asigurare pe viaţă, pe care „decedatul" o împarte cu anumiţi urmaşi. Din păcate, catastrofa de la New York din 11 septembrie 2001 a fost folosită de cîteva persoane pentru a-şi simula dispariţia şi moartea în scopuri financiare. Astfel, Dorothy Johnson a fost declarată decedată de către fiica sa, Twila McKee. Aceasta a încasat suma de asigurare, dar în 2003 cele două au fost prinse cu mâţa în sac şi acuzate de fraudă. Un alt caz legat de acel atac terorist a fost cel al lui Ace Baker, compozitor şi adept al teoriei conspiraţiei, membru al „Grupului pentru aflarea adevărului din 9/11". Baker, în timpul unei emisiuni radio în direct din 2009, a simulat că s-a împuşcat în semn de protest. Marea de oameni adunată la sediul postului respectiv a aflat că de fapt fusese un „act artistic"...

Unul dintre cele mai interesante cazuri a fost cel al excentricului afacerist american Timothy Dexter (foto, 1748-1806). Acesta s-a îmbogăţit din publicarea şi vânzarea Bibliei. Avea o reşedinţă uriaşă în Chester, New Hampshire şi o grădină în care erau peste 50 de busturi de mari personalităţi (Washington, Bonaparte etc.), printre care şi el însuşi. Pe la vârsta de cincizeci de ani a scris o autobiografie trăsnită, în care se plângea de politicieni şi de nevastă. Lucrarea de nouă mii de cuvinte nu are punctuaţie şi nici majuscule, dar a avut un succes formidabil.

La ediţiile următoare a scris un capitol numai cu semne de punctuaţie, rugând cititorii să le pună unde trebuie. Cel mai palpitant lucru din viaţa sa a fost propria moarte, pe care a simulat-o (prin spânzurare) pentru a verifica sentimentele nevestei. Declarat mort de câţiva amici, Dexter a fost pus pe catafalc şi astfel şi-a ascultat discursurile de adio şi slujba cu pricina. Nevasta nu părea deloc afectată, aşa că pe la finele „manifestării artistice" s-a sculat din morţi şi a început o discuţie foarte aprinsă cu jumătatea sa. În loc să se bucure de revenirea din Cer a lui Timothy, femeia l-a făcut cu ou şi cu oţet şi la un moment dat a vrut să-l lovească cu o bârnă smulsă din gard. Totul s-a încheiat cu un majestuos grătar şi whisky pentru toată lumea din partea casei. Mark Twain va folosi povestea în „Aventurile lui Tom Sawyer", roman apărut în 1876.

Ştiaţi că...

◆ *...din punct de vedere botanic, roşia şi dovleacul sunt considerate fructe? Ele nu intră în categoria legumelor, deşi le consumăm ca atare.*

◆ *...se crede că regina Cleopatra îşi datora vestita frumuseţe*

băilor în lapte? Era lapte de capră, cunoscut pentru calităţile sale antiinflamatoare.

◆ *...furnicile nu dorm niciodată? Pentru a se dezmorţi se întind asemenea oamenilor.*

◆ *...merele sunt eficiente în trezirea de dimineaţă? Din acest*

punct de vedere sunt superioare cofeinei din cafea.

◆ *...în provincia Alberta, din Canada, au fost ucişi toţi şoarecii? Este singurul loc din lume lipsit de aceste rozătoare.*

◆ *...se estimează că în lume trăiesc cir-*

ca 1 miliard de vite? 200 de milioane se află în India.

◆ *...există locuri în lume în care nu s-a înregistrat niciun cutremur? Unul dintre ele este Dakota de Nord din SUA.*

◆ *...fiecare dintre noi visează mult în timpul somnului, chiar dacă*

în zori nu-şi mai aminteşte? O persoană are în medie 1460 de vise pe an.

Ştiaţi că...

Memorialul Lincoln

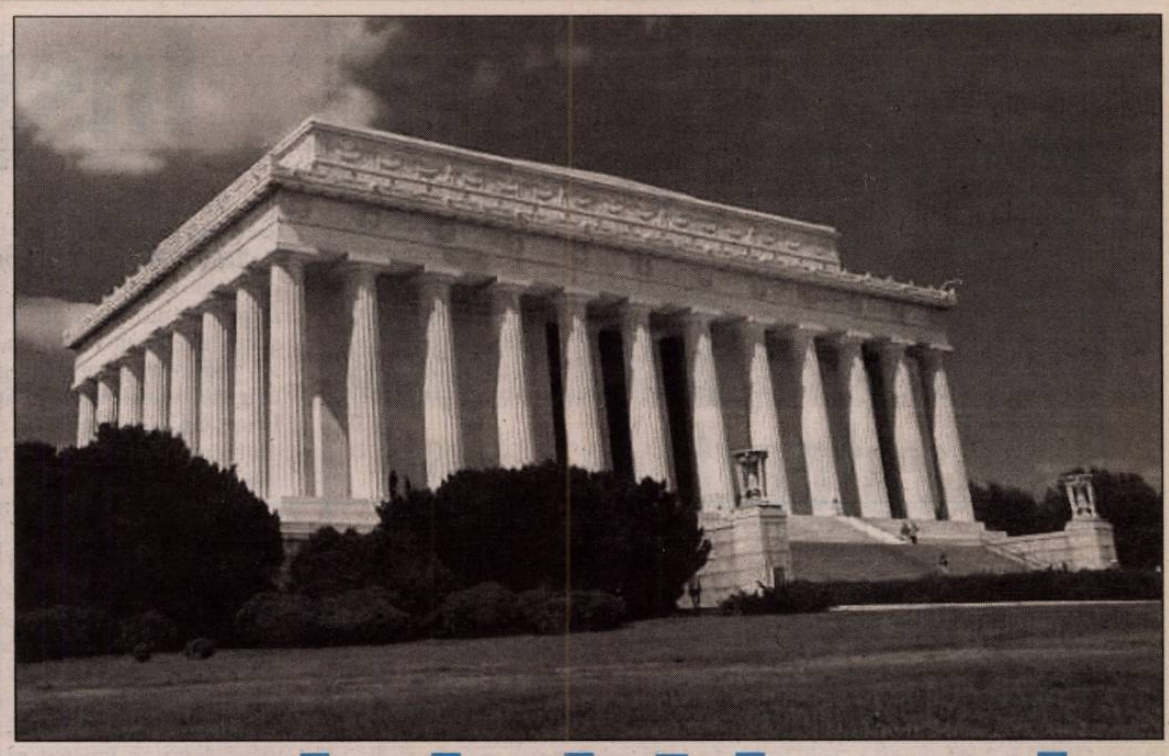

Pe lângă Statuia Libertăţii şi Muntele Rushmore, Casa Albă sau Sala Independenţei din Philadelphia, Statele Unite au şi un alt simbol al statului modern, la fel de drag şi apropiat sufletelor celor de aici. Acesta este Memorialul Lincoln, înălţat în memoria celui de al 16-lea preşedinte al ţării, înverşunat luptător împotriva sclaviei şi salvator al statului.

Construit între 1911-1922, după o pregătire preliminară îndelungată, Memorialul este o clădire impunătoare, ridicată după modelul unui templu doric, având un acoperiş asemănător cu cel al Parthenonului din Athena. Ideea creării unui asemenea monument a apărut la doi ani după asasinarea preşedintelui când în Congres s-a format Asociaţia Monumentului Lincoln.

Înălţat pe o suprafaţă verde înierbată, plasat între clădirea Capitolului şi râul Potomac este perfect amplasat, dând impresia că s-a aflat acolo dintotdeauna. La o distanţă apreciabilă – se află monumentul închinat lui George Washington dar Memorialul Lincoln pare să aibă o semnificaţie şi o frumuseţe aparte.

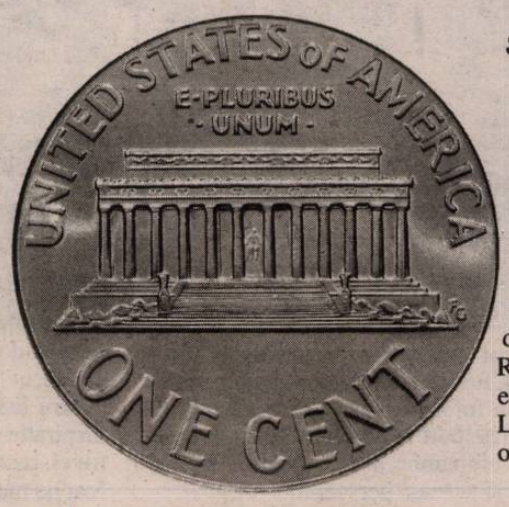

În 1910, doi membri ai Congresului, Shelby M. Cullion şi Joseph G. Cannon, care îl cunoscuseră pe Lincoln în Illinois şi-au unit forţele pentru crearea Memorialului Lincoln. În februarie 1911 ei au înaintat preşedintelui Taft un memoriu în acest sens şi o listă cu evaluarea următoarelor cheltuieli. Documentele au fost semnate, aprobându-se două milioane de dolari, costurile finale ridicându-se la trei milioane.

Alegerea locaţiei s-a dovedit nespus de dificilă, suscitând numeroase discuţii dar în cele din urmă se pare că amplasamentul a convenit tuturor. Construcţia, începută practic în 1914 a fost inaugurată la 30 mai 1922 şi la ceremonie au participat atât preşedintele în funcţie, Warren Harding, cât şi fostul preşedinte William Howard Taft. Ei au vorbit în faţa unei mulţimi de 50.000 de oameni, printre care foşti veterani ai Războiului Civil. Printre participanţii la eveniment trebuie amintit Robert Todd Lincoln, singurul fiu în viaţă al celui omagiat.

Arhitectul construcţiei, new-yorkezul Henry Bacon a realizat o intrare sobră dar impresionantă alcătuită din 36 de coloane dorice, înalte de 13,5 metri, cu un diametru de 2 metri. Acestea simbolizează cele 36 de state care alcătuiau SUA în momentul morţii lui Lincoln. Friza evocă însă 48 de state, încă 12 fiind adăugate Statelor Unite în momentul inaugurării monumentului. Pentru realizarea construcţiei a fost folosită piatră din diferite colţuri ale ţării: marmură albă din Colorado pentru exterior, calcar din Indiana pentru interior, marmură roz din Tennessee pentru podea şi marmură din Alabama pentru tavane.

Intrarea este dominată de statuia preşedintelui înaltă de 6 metri. Este opera sculptorului Daniel Chester French iar în apropierea statuii sunt inscripţionate două discursuri ale lui Lincoln, cel de la Gettysburg din 1863 şi cel de la preluarea mandatului în 1865.

Pereţii de marmură sunt de asemenea împodobiţi cu picturile lui Jules Guerin: „Eliberarea sclavilor", „Unirea Sudului cu Nordul" şi altele.

Memorialul a fost adesea folosit ca loc de întâlnire pentru protestele politice. De pe scările sale, în 1963, Martin Luther King şi-a ţinut celebrul său discurs „I Have a Dream" („Eu am un vis").

Monumentul Eroului Român din Miercurea Ciuc

Aflat în Parcul Central din municipiul Miercurea Ciuc, Monumentul Eroului Român a fost dezvelit la 19 august 1974.

Creaţie a sculptorului Marius Butunoiu, este realizat în stilul ronde-bosse şi reprezintă un infanterist echipat de luptă, ţinând deasupra capului o armă şi un drapel.

Pe piedestal sunt inscripţionate cuvintele: „Glorie eternă ostaşilor români care s-au jertfit în luptele pentru eliberarea patriei".

Pagină realizată de **IRINA STOICA**

Simboluri ale umanităţii

Hero şi Leandru

Făcând parte dintre celebrele cupluri de îndrăgostiţi, Hero şi Leandru sunt simboluri ale unei iubiri veşnice.

Hero era o tânără preoteasă a Afroditei, într-un templu din Sestus. Iubitul ei, Leandru, care trăia în Abydos, traversa în fiecare noapte, înotând, Helespontul numai ca s-o vadă şi să petreacă împreună câteva clipe.

Într-o noapte, tânărul este surprins de o furtună şi îşi găseşte moartea în valuri. Hero nu poate suporta la rândul ei moartea iubitului şi se sinucide aruncându-se în mare dintr-un turn înalt.

Cultivatorul de inimi

Se spune că fiecare om are Graalul său, adică acel ideal unic în viaţă care îl defineşte numai şi numai pe el. Pentru japonezul Hiroichi Kimura, această comoară personală de nepreţuit are forma unei inimi. Sau, dacă vreţi, capătă forma unei inimi, o dată şi-ncă o dată, şi tot astfel, până la nesfârşit.

Faptul că Hiroichi nu este altceva decât un agricultor de pe insula Kyushi nu diminuează, ci, dimpotrivă, sporeşte farmecul priceperii sale transformate în artă. Pentru că rodul ciudatei şi totodată fascinantei sale munci sunt pepenii pe care îi face să crească, aşa cum spuneam, în formă de inimă.

Ceea ce Hiroichi obţine astăzi înseamnă ani şi ani de căutări şi speranţe şi încredere, o lucrare sisifică fără egal în lumea de astăzi. Iar ca să rămânem cu picioarele pe pământ, trebuie să menţionăm şi că – absolut firesc – agricultorul nipon îşi vede răsplătită la propriu munca răbdătoare, fiindcă pepenii în sine doar sunt şi ei o legumă savuroasă, totuşi foarte perisabilă.

În ultimul an, Hiroichi a produs 50 de „inimi" de câte 1,7 kilograme, fiecare exemplar fiind vândut cu circa 74 de euro. Vi se pare mult sau puţin? La urma-urmei nici nu contează, câtă vreme nicio inimă nu poate fi preţuită la adevărata ei valoare. *(A.N.P.)*

Inspiraţie de geniu

„Ştiu cine-i asasinul! Îmi oferiţi zece mii de dolari dacă-l demasc?" Astfel a intervenit Brian Jones în cadrul unei emisiuni de noapte a unui post de radio local din West Valley, statul american Nebraska. De nouă ani poliţia se chinuia să-l găsească pe ucigaşul unui bancher din oraş. Iar Brian, un tânăr şofer de taxi, punea problema cât se poate de tranşant. El ştia că dezvăluirile sale ar fi crescut popularitatea postului respectiv, ceea ce însemna bani grei, desigur.

La început, ciudatul ascultător n-a fost băgat în seamă. Dar cum oferta venea noapte de noapte, şefii radioului şi-au propus să verifice, cu sprijinul poliţiei, dacă este sau nu o farsă. Interceptându-i-se telefonul, Brian a fost în cele din urmă localizat. Oamenii legii au început să-l supravegheze şi aşa au dat de un fir. Ce se întâmplase? Era modestul taximetrist un detectiv cu fler mai puternic decât al poliţiştilor? Orice era posibil.

Într-o noapte, Brian a observat pe o anumită stradă că un bărbat staţionează pe trotuar în dreptul unei foste staţii de tramvai. Dar linia fusese desfiinţată de mai mulţi ani, ce rost avea acel gest? Curios, şoferul de taxi a oprit şi a încercat să intre în vorbă cu necunoscutul. Aşa a constatat că avea de-a face cu un somnambul. Nu auzea şi nici nu vedea nimic, stătea acolo de parcă aştepta tramvaiul, apoi pleca şi intra într-o casă din apropiere... Mai multe nopţi l-a urmărit extrem de interesat de bizareria situaţiei. A început să se informeze despre acest fenomen şi, discutând despre caz cu mama sa, a făcut din senin a făcut o legătură incredibilă cu crima de acum nouă ani. Pe atunci, tramvaiul circula pe acea stradă, iar anchetatorii ştiau că un

bărbat necunoscut considerat suspect, fusese zărit la locul faptei; acesta nu folosise maşina, ci acel mijloc de transport în comun. Ce şanse erau ca somnambulul şi ucigaşul să fie una şi aceeaşi persoană?

Prin intermediul lui Brian, poliţia l-a arestat şi interogat pe Richard Ferry, bărbatul cu pricina. S-a aflat că acesta dispăruse din oraş şi se întorsese de curând. Nu ştia pe unde umblă în timpul crizei de somnambulism. Încet-ncet, chestionat şi de un medic, el a început să cedeze. În noaptea crimei luase tramvaiul chiar din staţia unde amintirile subconştientului îl duceau acum, pe când se plimba dormind. În final, Ferry a recunoscut că-l omorâse pe bancher pentru bani... Brian Jones avusese o inspiraţie de geniu. Din păcate pentru el, recompensa oferită de poliţie a fost de numai o mie de dolari cu care nu şi-a putut cumpăra nici măcar o nouă maşină pentru munca lui de taximetrist de noapte. *(D.M.)*

Drapel din oi

Văzut din aer, drapelul australian, cu contururi mişcătoare, părea o constelaţie terestră de puncte albe. Privită mai îndeaproape, această constelaţie şi-a dezvăluit misterul: punctele albe mişcătoare erau mioare, aliniate pe urmele realizate de o australiancă, Hanna Marriott, în Kalkallo (sud-estul Australiei). Prin această realizare de anvergură, cu totul insolită, a omagiat sărbătoarea naţională.

Ne întrebăm, firească, cum a reuşit să disciplineze zecile de mioare? Le-a dresat? Le-a sedat? Le-a legat de câte un ţăruş? Nici vorbă. Pe liniile desenului a presărat orz pe care mioarele l-au mâncat pe îndelete. Nu i-a fost uşor să le fixeze în formaţia dorită, dar după câteva încercări, a reuşit. Drapelul a fost filmat, fotografiat, mediatizat, făcând înconjurul lumii. *(D.M.)*

O muzică „de gheaţă"

Există pe lume oameni care ştiu să ne încânte la propriu, folosindu-se de cele mai neaşteptate mijloace. Astfel, probabil aţi auzit (şi ascultat) de aşa-zisele orchestre ale căror instrumente nu au aproape nimic comun cu cele clasice, cum ar fi, de pildă, cele confecţionate din legume!

Şi totuşi, sunetele scoase de ele prin anumite procedee – de regulă, percuţie şi suflat – au drept rezultat melodii adevărate şi deosebit de agreabile. Iar dacă acest exemplu v-a uimit, aflaţi că sunt oameni care se ocupă în mod curent să

ofere concerte cu aşa-numite instrumente efemere. Pentru că aceste instrumente pot fi folosite o singură dată, cel mult. Motivul e cât se poate de simplu, dar şi uluitor: ele sunt realizate din gheaţă.

Totul se întâmplă în Laponia suedeză, în oraşul Luleă, unde concertele la instrumente de gheaţă se ţin – evident! – într-un igloo uriaş, care poate adăposti 160 de spectatori. Un orificiu situat în vârful micii cupole permite evacuarea căldurii emanate de oamenii prezenţi, astfel încât temperatura în interior să nu urce mai sus de -5º C. E temperatura ideală pentru orchestra de gheaţă: dacă scade prea mult, instrumentele se sparg, iar dacă e prea cald, se topesc. Şi se cuvine să remarcăm că din orchestră fac parte viori, tobe, un xilofon, o mandolină. Mai greu e cu flautul şi cu alte instrumente de suflat. S-ar acorda mult prea greu şi apoi – spun muzicienii cu un umor... cald – ar fi păcat ca buzele suflătorilor să rămână lipite de instrumente. *(A.N.P.)*

Din victimă, vedetă

Se mai întâmplă prin lumea mare ca o persoană care a suferit cine ştie ce necazuri să fie transformată peste noapte în celebritate, neavând alt „merit" decât că s-a aflat în momentul potrivit la locul... nepotrivit. Dar aici nu e vorba despre vreun semen de-ai noştri, ci vedeta ad-hoc prezentată este o căţeluşă simpatică-foc, îndrăgită de o mulţime de oameni după ce a trecut printr-o experienţă dramatică începută fără voia ei tocmai când se afla – să nu vă mire! – într-un pelerinaj ceva mai neobişnuit pentru noi: împreună cu stăpânii săi, pornită la drum către celebrul Memphis, unde se aniversau 80 de ani de la naşterea lui Elvis Presley.

După cum povestea Lorie Travis, stăpâna căţeluşei din rasa Yorkshire, s-au oprit pe drum la un restaurant ca să mănânce, lăsând-o pe Dixie în maşină. La întoarcere au observat un geam al maşinii spart şi prietena lor cu blană, de negăsit. Din fericire, o cameră de supraveghere le-a arătat cum un individ o furase pe micuţa căţeluşă.

Cum ei nu aveau copii, iar pe Dixie o crescuseră de mică la fel ca pe un bebeluş, au dat alarma, apelând la mass-media din zonă. În scurt timp, pe posturile de televiziune şi pe reţelele de socializare s-au adunat sute şi sute de contacte legate de furt, printre cei dispuşi să ajute la găsirea victimei neobişnuitei răpiri aflându-se chiar şi patronal unei companii aeriene, care s-a oferit să o ducă pe Dixie acasă gratis, după ce va fi găsită. Şi a fost depistată într-un service auto, unde fusese vândută soţiei proprietarului. Avea blana tunsă, dar încă purta vesta roz cu care o îmbrăcaseră stăpânii ei adevăraţi.

În culmea extazului, aceştia au mers cu maşina o zi şi o noapte, pentru a-şi recupera odrasla răpită şi care, în acest fel, a devenit o mică celebritate îndrăgită pe bună dreptate de nenumăraţi oameni. *(A.N.P.)*

Protest cu apă sfinţită

Lenin, una dintre cele mai mari personalităţi ale istoriei, continuă să fie iubit de o mare parte din cei din generaţia veche care reprezintă aproximativ 25% din populaţie. De noua generaţie nu s-ar spune, cea care prin opozanţi înverşunaţi au încercat pe diverse căi să demoleze mitul unui „Lenin nemuritor". Au contestat şi legitimitatea păstrării corpului mumificat în mausoleul din Piaţa Roşie.

Recent opinia publică a fost şocată de faptele a doi tineri care, sub ochii organelor de ordine, au răsturnat o barieră din faţa mausoleului pe care l-au stropit din belşug cu apa sfinţită din cele două canistre pe care le aveau asupra lor, strigând: „Ridică-te şi mergi!".

Bineînţeles că au fost imobilizaţi de forţele de ordine şi în cele din urmă arestaţi pentru tulburarea ordinii publice. Instanţa a fost cât se poate de clementă, condamnându-i la doar 10 zile de detenţie. *(D.M.)*

François Truffaut

„copilul sălbatic" al cinematografului francez

Ar fi împlinit săptămâna aceasta 83 de ani, dacă destinul nu l-ar fi răpit într-o după-amiază ploioasă de octombrie, acum mai bine de trei decenii. Cu siguranţă, dacă ar mai fi trăit François Truffaut ar fi realizat încă multe capodopere pe celuloid, născocite de geniul lui creator. Din păcate, a plecat prea devreme într-o lume mai bună unde – cine poate ştii? – poate ne aşteaptă, cu surâsul său zeflemitor şi cu alte creaţii, la fel de surprinzătoare şi de fascinante.

Şapte ani de acasă şi alţi şapte de... cinema

Truffaut a evoluat rapid de la băiatul care chiulea de la şcoală pentru a merge la cinematograf la criticul rău de gură de la Cahiers du Cinema, spre a deveni, la doar 27 de ani, liderul de necontestat al „noului val" din cinematografia franceză, val care a măturat tot ce se ştia şi se credea de la Lumiere încoace despre cum trebuie făcut un film.

Cariera lui a fost ca un foc de artificii — zgomotoasă, flamboaiantă, dar efemeră, mai ales în contrast cu a prietenului şi colegului său, Jean-Luc Godard, aflat încă în activitate. Dar, în sfertul de veac în care a impresionat lumea cu creaţiile lui, Truffaut a realizat enorm de mult pentru a şaptea artă, oscilând între autobiografie (seria filmelor cu Antoine Doinel), thriller-uri, policier-uri sau comedii amare. Marele prieten şi în acelaşi timp marele rival al lui Truffaut, Jean-Luc Godard spunea cândva „Singurul mod de a critica un film e de a face un alt film".

Ceea ce Truffaut a şi făcut: după ce, din pricina comentariilor sale negative la adresa majorităţii peliculelor şi regizorilor (care ajunseseră să-l numească „groparul cinema-ului francez") a fost singurul critic de film neinvitat la Festivalul de la Cannes, în 1958, îşi va lua o strălucită revanşă un an mai târziu.

„Cele 400 de lovituri", o lovitură dată criticilor

Debutul său ca regizor a fost o dramă inspirată din propria dramă a copilăriei lui: fiu nelegitim, care nu şi-a cunoscut niciodată tatăl, Truffaut şi-a transpus frustrările şi năzuinţele în „Cele 400 de lovituri" — povestea lui Antoine Doinel, un adolescent de 14 ani neînţeles, certat cu şcoala, familia şi societatea, un fel de răspuns galic la generaţia „tinerilor furioşi", ce se impunea în lumea anglo-saxonă prin producţii ca „Priveşte înapoi cu mânie" sau „Rebel fără cauză".

Filmul i-a şocat pe critici, iar juriul de la Cannes, trecând peste toate răutăţile lui Truffaut, a recunoscut în

el opera unui geniu. Ridicat în slăvi, adulat şi devenit peste noapte o celebritate ("Cele 400 de lovituri" a fost cel mai vizionat film al anului, în Franţa), Truffaut nu a fost prea impresionat, pentru că el nu făcuse şi nici n-a făcut vreodată filme pentru alţii, nici măcar pentru spectatori. Le făcuse pentru el, ca un fel de catharsis prin care dorea să se elibereze de traumele unei copilării nefericite. Spre a dovedi însă că poate face şi altceva, în 1960 Truffaut regizează „Trageţi în pianist", un policier cu accente de comedie care s-a bucurat de prezenţa, în rolul principal, a lui Charles Aznavour.

Debusolaţi de schimbarea bruscă de partitură, criticii au fost total dezarmaţi când, doi ani mai târziu, apare „Jules şi Jim", povestea clasicului „menage a trois", transpusă însă de Truffaut în gamă proprie, ca o idilă lirică în care străluceşte o tânără actriţă ce va deveni curând legendară în Franţa: Jeanne Moreau.

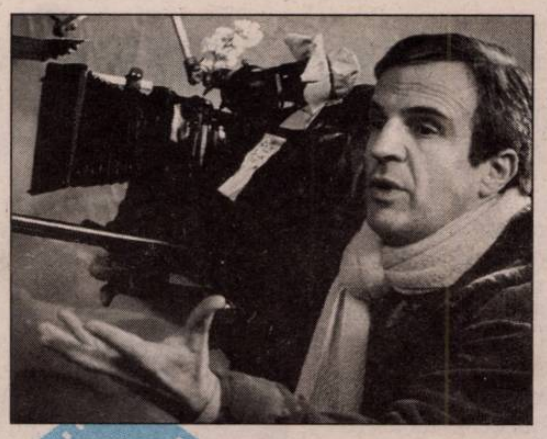

Un pariu pierdut

În 1968, regizorul reia povestea lui Doinel cu „Săruturi furate", poate cel mai frumos film al seriei, apoi cu alte două episoade, „Patul şi tabla" şi „Dragoste pe fugă". Una dintre cele mai controversate creaţii ale lui Truffaut e „Copilul sălbatic", din 1970, povestea adevărată a unui copil numit Victor din Aveyron, care, la începutul secolului XVIII apare brusc într-un sat din Franţa, după ce-şi petrecuse, aparent, primii ani ai vieţii în sălbăticie.

Rezultatul e o dramă memorabilă, aproape un documentar, total diferit de tot ce făcuse Truffaut până atunci. Dar cea mai importantă creaţie a lui Truffaut rămâne „Noaptea americană", din 1972, considerată astăzi „cel mai bun film despre realizarea de filme făcut vreodată" şi laureat cu Oscar pentru „cel mai bun film străin". A fost creaţia care a deschis drumul spre glorie al frumoasei şi cvasinecunoscutei pe atunci Jacqueline Bisset.

Se părea că Truffaut e un fel de Midas modern, care transforma în aur orice peliculă de celuloid pe care o atingea, dar „Camera verde", din 1978 va fi pentru el primul eşec al carierei şi un mare dezastru financiar. Adaptare a nuvelei lui Henry James, „Altarul morţilor", ea marchează debutul preocupării tot mai intense a lui Truffaut faţă de problematica morţii. Venind din partea unui ateu declarat, filmul reprezintă o surpriză, prin felul cum tratează moartea, suferinţa şi tristeţea pricinuită de pierderea celor dragi. Faptul că Truffaut a decis să joace el rolul principal în această dramă a fost parcă o anticipare a propriei drame: în iulie 1983, pe când se afla la casa de vacanţă a cântăreţei France Gall, Truffaut leşină şi este diagnosticat, după câteva zile, cu tumoră cerebrală.

Nu mai apucă să participe la premiera filmului „Amadeus", al regizorului Milos Forman, întrucât moare, pe 21 octombrie 1984, la doar 52 de ani, fără să-şi poată ţină promisiunea pe care şi-o făcuse atunci când era copil şi chiulea de la şcoală spre a se ascunde în cinematografe, printre scaune, spre a vedea cât mai multe filme: să facă 30 de filme şi apoi să se retragă, până la sfârşitul zilelor, ca să scrie cărţi despre cum se fac filmele...

CURIOZITĂŢI:

◆ *identitatea tatălui biologic al lui Truffaut a rămas necunoscută, deşi o agenţie de detectivi a dezvăluit, în 1968, că acesta ar putea fi Roland Levy, un dentist evreu din Bayonne.*

◆ *regizorul a văzut primul lui film pe când avea opt ani: „Paradisul pierdut" (1939), al lui Abel Gance*

◆ *la 14 a abandonat definitiv şcoala, urmând o „educaţie" paralelă: vedea trei filme pe zi şi citea trei cărţi pe săptămână.*

◆ *după ce s-a înrolat în armată la 18 ani, a dezertat, dar a fost prins şi arestat, fiind eliberat doar în urma unor intervenţii ale mentorului şi protectorului său, renumitul critic de film André Bazin.*

◆ *singurul lui film vorbit în engleză (şi primul color) a fost Fahrenheit 451, adaptarea clasicului SF Ray Bradbury.*

PORTRET

Ionuţ Fulea

Născut în 1971, după propria-i mărturisire, cu pasiunea, dar şi cu nevoia de a cânta, ca un catharsis dat omului spre a-şi ostoi dorul şi tristeţea, Ionuţ Fulea provine dintr-o familie în care cântul popular a fost mereu la loc de cinste.

Bunicului dinspre tată îi plăcea să doinească vechi melodii ardeleneşti, iar tatăl lui era îndrăgostit de romanţe. De altfel, primul cântec pe care Ionuţ l-a învăţat, a fost romanţa „De ce oare eu te-am cunoscut", pe care tatăl lui i-o cânta mamei şi pe care, după divorţul părinţilor, băiatul a continuat să o interpreteze, cu vocea lui cristalină, mamei. N-a crezut însă că va face muzică — şi cu atât mai puţin muzică populară — până când, elev de liceu fiind, nu l-a auzit cântând pe Nicolae Furdui Iancu, la emisiunea „Floarea din grădină".

Atunci şi-a pus pentru prima oară întrebarea dacă nu cumva cariera de rapsod popular i s-ar potrivi, mai ales că toţi colegii şi profesorii îl încurajau în această direcţie, impresionaţi de vocea lui plăcută, baritonală. Mai întâi a participat la festivaluri locale, la Abrud, Ocna Mureş sau Zlatna şi, deşi mama lui îl zorea să „pună mâna pe carte", Ionuţ a îmbinat studiile (a devenit inginer, dar nu a profesat niciodată) cu dragostea pentru muzică, fiind cooptat în Ansamblul Românaşul, al Universităţii Tehnice din Cluj. Cântăreţi deja celebri, precum Furdui Iancu, Sava Brudaşcu sau Dumitru Sopon, l-au încurajat şi l-au sfătuit să urmeze studii de specialitate.

Astfel, Ionuţ Fulea a absolvit Şcoala populară de artă, la secţia canto clasic. Debutul „televizat" s-a produs într-o emisiune a Televiziunii Române, iar apoi, în 1994, artistul a câştigat Marele Premiu al festivalului de muzică populară de la Braşov. De atunci, au urmat înregistrări pentru radio şi televiziune, albume cu străvechi cântece ardeleneşti şi, mai ales, numeroase turnee în ţară şi în străinătate.

Frumuseţea doinelor de jale pe care le-a cântat românilor de pretutindeni, fie ei din Statele Unite, Germania, Franţa, Olanda, Spania, Italia, Grecia şi chiar Mexic i-a ajutat pe aceştia să-şi mai ostoiască dorul de casă.

Ionuţ Fulea e un artist cu care ne mândrim, un român frumos, care crede din tot sufletul ceea ce a declarat de nenumărate ori: că îşi manifestă iubirea faţă de aproape prin cântec.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Jurnal de adolescent

Când vorbim despre literatura japoneză a secolului trecut sunt câţiva mari autori care ne vin în minte, în funcţie de valoarea lor naţională şi universală. Alături de Yukio Mishima, cu scrierile lui nihiliste, care a sfârşit prin a-şi face seppuku în 1970, îi mai putem aminti pe Kobo Abe, autorul splendidului roman (ecranizat la un moment dat) *Femeia nisipurilor* (1960), Kenzaburo Oe, al doilea scriitor japonez care a câştigat Premiul Nobel pentru literatură, cu al său roman *O afacere personală* (1964) sau poate cel mai valoros dintre ei, Yasunari Kawabata, primul laureat japonez al Premiului Nobel pentru literatură.

El a devenit cunoscut cititorului român încă din deceniul al şaptelea al secolului trecut atunci când Editura Univers a tradus extraordinarul său roman, scris în 1934, *Ţara Zăpezilor,* publicat în foileton între 1935 şi 1947. Iată că acum, editura Humanitas, în colecţia Memorii/Jurnale, readuce în atenţia cititorilor români opera marelui scriitor japonez, editând volumele *Jurnal de la şaisprezece ani* şi *Adolescentul.*

Vorbind despre ideea de a scrie un jurnal, Kawabata scria la un moment dat: „Ceea ce mi s-a părut cel mai straniu când am descoperit jurnalul a fost faptul că nu-mi aminteam deloc de viaţa de zi cu zi povestită aici. Dacă nici eu nu-mi amintesc de zilele astea, oare unde s-or fi dus? Unde-or fi dispărut? M-am uitat în urmă după amintirile vechi şi m-am gândit la ce pierd oamenii odată cu trecutul lor. Şi acum mi se pare straniu faptul că am trăit zilele astea şi nu-mi amintesc de ele — prima dintre problemele pe care le prezintă Jurnalul. Chiar dacă nu-mi aduc aminte de zilele astea, nu-mi vine să cred că pur şi simplu au dispărut, ori s-au pierdut undeva în trecut. Dar Jurnalul nu este o lucrare despre memorie sau lipsa ei. Nu e nici un comentariu asupra semnificaţiei timpului şi a vieţii. Am certitudinea, însă, că pentru mine este un punct de reper, un indiciu".

Să amintim, pentru cei care ştiu mai puţin despre Yasunari Kawabata, că scriitorul s-a născut la Osaka, în 1899. În 1924 a absolvit Universitatea Imperială din Tokyo. A debutat în 1925, şi doi ani mai târziu a devenit cunoscut prin nuvela *Dansatoarea din Izu* (Humanitas Fiction, 2008), iar în 1948 şi-a câştigat definitiv notorietatea cu romanul *Ţara zăpezilor* (Humanitas, 2007). În 1968, Kawabata devine primul scriitor japonez care primeşte Premiul Nobel pentru literatură, motivaţia juriului fiind „măiestria lui literară, care exprimă cu mare sensibilitate esenţa spiritului japonez". S-a sinucis în aprilie 1972, la mai puţin de doi ani după sinuciderea prietenului său, scriitorul Yukio Mishima.

Cunoscând valoarea acestui scriitor, editurile Humanitas şi Humanitas Fiction au publicat de-a lungul ultimilor 15 ani unele dintre cele mai cunoscute cărţi ale sale, cum ar fi *O mie de cocori* (2000), *Maestrul de go* (2007; 2014), *Lacul* (2012), *Sunetul muntelui* (2010), *Frumoasele adormite* (2006; 2009), *Vechiul oraş imperial* (2009) sau *Frumuseţe şi întristare* (2000, 2013).

GEORGE CUŞNARENCU

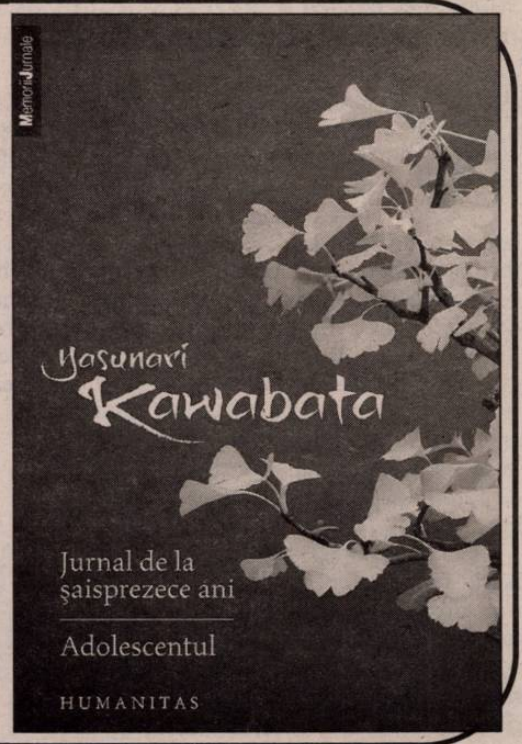

Stilul de viaţă

diferenţa dintre a fi şi a nu fi

Peste 40% din totalul cazurilor de cancer ar putea fi prevenite dacă oamenii ar face alegeri mai sănătoase în ceea ce priveşte stilul de viaţă, afirmă autorii unui studiu publicat în Marea Britanie, care însă ar putea fi extrapolat la nivelul oricărei ţări europene, dar şi de pe mapamond, cu eventuale mici coeficiente de variaţie.

Potrivit datelor analizate, fumatul reprezintă cel mai important factor de risc care poate fi evitat. Pe locul al doilea în acest clasament se află dietele nesănătoase. Cercetătorii britanici îi îndeamnă pe oamenii din lumea întreagă să se gândească la sănătatea lor atunci când adoptă celebrele „rezoluţii de Anul Nou". Limitarea consumului de alcool şi practicarea cu regularitate a exerciţiilor fizice se află pe lista hotărârilor sănătoase.

Potrivit datelor oficiale, analizate între 2007 şi 2011, peste 300.000 de cazuri de cancer diagnosticate în Marea Britanie au fost asociate cu fumatul. Alte 145.000 de cazuri au fost asociate cu dietele nesănătoase, care conţin prea multe alimente procesate. Obezitatea a cauzat 88.000 de cazuri, iar consumul excesiv de alcool a provocat 62.200 de cazuri de cancer.

Cancerul de piele cauzat de expunerea prelungită la soare şi sedentarismul reprezintă la rândul lor alţi doi factori de risc importanţi. În consecinţă, specialiştii afirmă că stilul de viaţă sănătos joacă un rol vital în diminuarea factorilor de risc care stimulează apariţia cancerului, lucru ce trebuie, înainte de toate, să vizeze creşterea gradului de conştientizare în rândul populaţiei a importanţei pe care o are stilul de viaţă asupra stării de sănătate.

La vremuri noi, boli noi

Recent, cercetătorii americani au anunţat descoperirea unei aşazise noi maladii, pe care au numit-o „text neck" (dureri ale gâtului provocate de postura aplecată asupra telefonului mobil), anunţă Mediafax. Menţinerea posturii „cocoşat asupra unui ecran de telefon" ar duce la apariţia unor tensiuni prelungite asupra gâtului, ceea ce în cele din urmă poate conduce la nevoia unei intervenţii chirurgicale. Sindromul „text neck" îi afectează pe cei care petrec ore în şir, în fiecare zi, cu capul aplecat, concentrându-se asupra ecranului telefoanelor mobile.

Medicii britanici au raportat cazul unei femei în vârstă de 20 de ani care şi-a suflat nasul atât de tare, încât presiunea creată i-a provocat o fractură a craniului, iar aerul a găsit o cale de a ajunge în cavitatea toracică. Femeia şi-a revenit după câteva zile de odihnă şi tratament cu analgezice. La rândul lor, medicii germani au raportat un caz în care un bătrân a suferit o mică ruptură a peretelui inimii în momentul în care a vrut să-şi sufle nasul, din cauza creşterii bruşte a tensiunii arteriale. De asemenea, în Statele Unite, o femeia s-a prezentat la spital cu pleoapele ochiului drept foarte umflate după ce a încercat să-şi cureţe nara dreaptă suflând puternic, în timp ce nara stângă o blocase cu degetul.

Şi simpla aranjare a unui cearşaf pe pat poate fi periculoasă. Medicii au avertizat că mişcările repetate ale încheieturilor mâinilor în mişcarea de a face un cearşaf să cadă peste marginea patului duc la formarea de cheaguri de sânge în principala venă care alimentează braţul cu sânge, cauzând amorţirea şi slăbirea forţei şi a nivelului de control asupra mâinii.

Pe de altă parte, partidele de sex pot provoca ceea ce medicii numesc amnezie post-coitală, care presupune o pierdere completă a memoriei în urma unui act sexual intens. Un raport publicat în Japonia în 1993 relatează cazul unei femei care a suferit de amnezie după o partidă de sex; pacienta şi-a revenit după şase ore. Una dintre teoriile oferite de

medici pentru apariţia acestui episod de amnezie este că actul sexual duce la o creştere a tensiunii arteriale, care apoi scade foarte rapid, lucru ce poate duce la o alimentare problematică, pentru scurt timp, cu oxigen a creierului.

Fracturarea craniului în momentul unui strănut sau a suflării mai viguroase a nasului este de asemenea o ciudăţenie medicală. Mai mult, suflatul nasului poate afecta inima.

Sedentarism vs. obezitate: o „competiţie" nocivă

Circa 676.000 de decese sunt legate anual de sedentarism, comparativ cu 337.000 de decese legate de o greutate corporală excesivă, la nivel european. Experţii au ajuns la concluzia că un program de exerciţii simplu, cum ar fi 20 de minute de mers pe jos la pas vioi, în fiecare zi, ar aduce beneficii importante. În plus, exerciţiile fizice sunt benefice oricui, indiferent de greutatea corporală. Pe de altă parte, este cunoscut faptul că persoanele slabe au un risc mai mare de a avea probleme de sănătate dacă sunt inactive, iar persoanele obeze care fac exerciţii au o stare de sănătate mai bună decât cele care nu urmează niciun fel de programe de exerciţii fizice. Studiul a încercat să prezinte pericolele relative ale sedentarismului şi obezităţii.

Oamenii de ştiinţă au urmărit 334.161 de europeni pe o perioadă de 12 ani, evaluând nivelul de exerciţii fizice urmate, circumferinţa taliei şi înregistrând fiecare deces. Riscul cel mai mare de deces prematur a fost descoperit în rândul subiecţilor inactivi, atât în rândul participanţilor cu o greutate normală, cât şi al celor supraponderali şi obezi.

Eliminarea sedentarismului în Europa ar duce la o scădere cu 7,5% a ratei mortalităţii, în timp ce eliminarea obezităţii ar scădea rata deceselor cu doar 3,6%. Dar nu se pune problema în a alege doar una dintre probleme.

Trebuie să facem eforturi pentru a reduce şi incidenţa obezităţii, însă activitatea fizică trebuie recunoscută ca fiind o strategie foarte importantă privind sănătatea publică. Este suficient ca oamenii să facă exerciţii de tipul mers vioi, pentru a influenţa pozitiv starea de sănătate. Oamenii ar trebui să ia în considerare faptul că o zi are 24 de ore; 20 de minute de activitate fizică, echivalentul unei plimbări mai rapide, ar trebui să fie uşor de inclus în programul oricui, în drumul spre sau de la muncă, în pauzele de masă sau seara, în loc să se uite la televizor.

Bolile provocate de inactivitate şi obezitate au fost, în mare parte, aceleaşi, cum ar fi maladiile cardiovasculare, potrivit studiului. Totuşi, diabetul de tip II a fost mai frecvent în cazul subiecţilor obezi.

Vitamine anticancer

Ideea în sine a unei alianţe obligatorii între vitamine şi alte substanţe, pentru a preveni şi a combate bolile, nu este nici pe departe nouă.

Vom menţiona aici o descoperire extrem de valoroasă, cu atât mai dătătoare de speranţe cu cât ea face referire la maladii extrem de grave precum cancerul şi bolile cardiovasculare, care aparţine prof. dr. Terrence Lawson de la Institutul Eppley de Cercetare Oncologică al Universităţii Nebraska: cele 11 reprezentante ale familiei vitaminelor B, printre care: thiamina, riboflavina B2, B3, B6, acidul folic, acţioneaza sinergic, ajutând celulele să absoarbă şi să proceseze energia. Ele transformă proteinele, carbohidraţii şi grăsimile în combustibil, iar în creier ajută la sintetizarea substanţelor de care depinde starea noastră psihică pozitivă.

Vitamina B3 este indicată în pelagră, herpes, acnee, prurit, tulburări circulatorii periferice, degerături, afte, inflamaţii bucale, enterocolită, diferite psihoze, stări depresive, în diaree, hipertensiune arterială şi ateroscleroză, respiraţie dificilă, alcoolism, stres, insomnii, artrită, indigestii, cefalee, ameţeli, iritabilitate, senzaţie de rău general etc.

Cercetătorii din domeniul oncologiei de la Universitatea Nebraska au folosit nicotinamida, o variantă a niacinei, cunoscută şi sub numele de vitamina B3, pentru a contracara efectele toxice ale unui medicament ce induce cancer pancreatic letal la hamsteri. Niacina este un antitoxic eficient binecunoscut. Dar, surpriză: s-a constatat că, după 52 de săptămâni, animalele nu prezentau deloc tumori pancreatice. Într-un alt studiu, prof. dr. Lawson a descoperit că hamsterii trataţi cu o doză de nicotinamidă după doza de cancerigen aveau mai puţine modificări ale ADN-ului decât cele uzuale produse de cancer. Altfel spus, niacina s-a dovedit a „curăţa" celulele bolnave, având chiar un rol „chemopreventiv" protector.

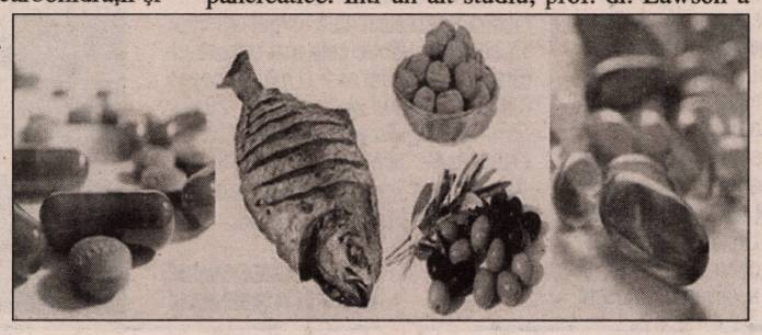

Acidul nicotinic (altă formă a niacinei) a fost utilizat în teste pentru a suprima procesul de ateroscleroză. S-a dovedit astfel că, pe lângă împiedicarea formării ateroamelor, reduce colesterolul şi trigliceridele, fapt ce-i dă un rol potenţial folositor ca terapie în bolile de inimă. Studiile, efectuate pe un lot de 1.119 bărbaţi care au supravieţuit unui infarct major şi care au luat niacină timp de 16 ani, au arătat că aceştia au trăit cu doi ani mai mult decât grupul de control cu placebo, adică rata mortalităţii a fost cu 11% mai scăzută.

Niacina acţionează împotriva aterosclerozei scăzând nivelul de grăsimi din sânge (colesterolul şi trigliceridele), fiind unul dintre cei cinci agenţi cu rol hipoglicemiant, testaţi de un lot de 8.000 de bărbaţi, ce au supravieţuit infarctului. Niacina s-a clasat pe primul loc în ceea ce priveşte eficacitatea.

PE SCURT, DESPRE

sănătatea dumneavoastră

Există o convingere aproape unanimă, peste tot în lume, că viaţa în mediul urban este incomparabil mai bună decât cea din zonele rurale, din toate punctele de vedere. Dacă ne referim la confort, utilităţi publice, transport, oportunităti sociale etc., este adevărat, însă din punctul de vedere al stării sănătăţii problema e discutabilă. Ceva mai clar, orăşenii sunt considerabil mai expuşi riscurilor de îmbolnăvire decât cei trăitori la tară. Şi nu e doar o diferenţă relativă sau neglijabilă.

Un studiu complex, realizat în Marea Britanie, arată că persoanele născute şi crescute în oraşele mari vor avea probleme deosebite, atât privitoare la sănătatea corpului fizic, cât şi la bolile psihice, atunci când vor atinge vârsta maturităţii. Studiul arată că în preajma anului 1900, doar 14% din populaţia lumii locuia în mediul urban. Până în 2050, 70% din populaţia globului va fi reprezentată de săteni, conform unui sondaj realizat de Naţiunile Unite. Într-un asemenea context, conform specialiştilor, persoanele care

Oraşul surclasează satul şi în privinţa bolilor

locuiesc la oraş ar trebui să fie mai sănătoase decât cele de la sat, deoarece au acces mult mai rapid la medic şi şanse mari de a se angaja rapid, deci de a se pune cumva la adăpost faţă de problemele psihice. Cu toate acestea, sănătatea orăşenilor devine din ce în ce mai îngrijorătoare, într-un ritm accelerat cu fiecare an, dar crescut şi din perspectiva evoluţiei nivelului de poluare, a calităţii hranei,a factorilor de stres ş.a.m.d.

Motivele pentru care orăşenii nu sunt chiar atât de sănătoşi cât ar fi de aşteptat pot fi observate încă de la naştere: deşi se nasc mult mai durdulii, micuţii sunt poluaţi încă de când se află în uter cu o substanţă chimică ce determină aspectul „umflat". În plus, în copilărie, micuţii sunt crescuţi în case cu un nivel de igienă mult prea ridicat faţă de traiul într-un mediu foarte apropiat de natura nealterată, ceea ce duce la o dezvoltare slabă a anticorpilor. În acelaşi timp, orăşenii sunt cu 39% mai predispusi la afectiunile psihologice, precum depresia şi caracterul bipolar. Reclamele şi abuzul de fast-food la orice colţ de stradă influenţează în special tinerii în ceea ce priveşte alimentaţia, 20% dintre aceştia fiind afectaţi de bulimie şi, respectiv, de supraponderalitate şi obezitate.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Cum ne purifică „semnul crucii”

Oamenii de ştiinţă ruşi susţin că au demonstrat experimental proprietăţile miraculoase ale semnului crucii şi ale rugăciunii. Ei spun că gestul făcut de credincioşi poate purifica mâncarea şi apa, având proprietăţi bactericide. „Am stabilit că obiceiul de a face semnul crucii deasupra mâncării şi băuturii, înainte de masă, are un profund sens mistic. În spatele lui însă există un important folos practic, incontestabil: mâncarea este purificată, efectiv, instantaneu! Este un mare miracol, ce se întâmplă fizic în fiecare zi.”, a declarat fizicianul Angelina Malakhovskaya.

Cercetătoarea a studiat puterea semnului crucii timp de 10 ani. Ea afirmă că a descoperit, în special, bactericide unice ale apei după ce aceasta este binecuvântată cu o rugăciune ortodoxă şi cu semnul crucii. Oamenii de ştiinţă au studiat impactul rugăciunii „Tatăl nostru” şi al semnului crucii asupra bacteriilor patogene. Mostre de apă din diferite surse – fântâni, râuri, lacuri – au fost folosite în cercetare. Toate mostrele conţineau anumite bacterii. S-a observat că dacă se rosteşte rugăciunea domnească şi se face semnul crucii asupra apei, numărul de bacterii dăunătoare scade de şapte, zece, sute chiar de mii de ori.

Rugăciunea a fost spusă atât de credincioşi, cât şi de persoane autodeclarate atee, iar numărul bacteriilor, indiferent de mediu, a scăzut. Oamenii de ştiinţă au mai demonstrat efectul benefic al rugăciunii şi al semnului crucii asupra oamenilor. S-a stabilit că presiunea sângelui tuturor celor supuşi la teste s-a îmbunătăţit. S-a mai observat că dacă semnul crucii este făcut neîngrijit (se cunoaşte anecdoticul dezacord exprimat de părintele Ilie Cleopa faţă de cei care fac gestul închinăciunii „ca şi cum s-ar apăra de muşte”!) şi fără să atingă punctele corespunzătoare – centrul frunţii, centrul plexului solar şi umerii – rezultatele pozitive ale testelor sunt mai slabe sau chiar absente.

Dacă e iarnă, e răceală

Nu e o regulă, însă ne cam aşteptăm ca, pe durata sezonului rece, să ne „încerce” la un moment dat o tradiţională răceală. De altfel, vedem asta acum la tot pasul: un strănut în stânga, o tuse în dreapta, suflatul nasului... E bine totuşi că ştim: vremea schimbătoare ne face mult mai vulnerabili la răceli şi gripe, iar noi trebuie sa ne protejăm cât putem de mult. Împotriva acestora, vă prezentăm câteva sfaturi-remedii de utilizat chiar la domiciliu, în speranţa că astfel vom ocoli vizita la medic.

Hidrataţi-vă! Răceala şi gripa ne pot deshidrata serios, mai ales dacă boala este însoţită de febră. Aveţi grijă de propriul organism şi hidrataţi-vă corespunzător. Beti cât mai multă apă şi cât mai multe ceaiuri de plante (îndulcite cu miere, vor ajută mult şi gâtul) sau sucuri naturale.

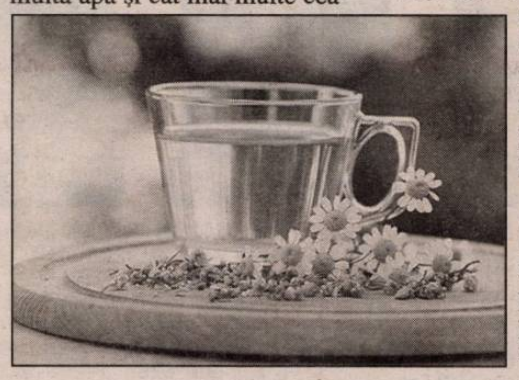

Comprese. Plasaţi comprese calde în zona frunţii şi a nasului. Este o metodă excelentă de a scăpa de durerile de cap şi de presiunea din sinusuri.

Ascultaţi-vă corpul! Nu încercaţi să munciţi sau să faceţi alte activităţi grele, dacă organismul vă avertizează că nu poate. Dacă e nevoie să vă luaţi câteva zi libere şi să staţi în pat, nu ezitaţi! Odihna constituie un alt mod prin care ne putem pune pe picioare mai repede.

Supa „de leac”. Poate vă mai amintiţi: în copilărie, mama vă pregătea o supă de fiecare dată când eraţi răciţi. Şi ştia ea bine ce făcea! Studiile arată că supa (mai ales cea de pui şi legume) reprezintă un ajutor de nădejde în cazul răcelilor, pentru că ne ajută să scăpăm de infecţiile tractului respirator.

Sarea. Pentru a scăpa de secreţia deranjantă din zona gâtului puteţi să încercaţi un remediu simplu şi la îndemână: gargara cu apă şi sare.

Irigaţiile nazale implică repetate clătiri ale nasului şi ale căilor nazale cu o soluţie preparată dintr-un sfert de linguriţă de sare, 200 ml de apă călduţă şi un sfert de linguriţă de bicarbonat de sodiu. Irigaţiile se pot realiza cu ajutorul unui picurător sau seringi fără ac. Aplecaţi-vă capul peste chiuvetă şi apăsaţi seringa introdusă în nară. (Procedeul trebuie efectuat de 2-3 ori pentru fiecare nară.)

Umiditatea. În perioada hibernală o să staţi mai mult în casă, aşa că aveţi nevoie de un aer respirabil cât mai bun. Cumpăraţi un umidificator pentru aer, faceţi duşuri fierbinţi (aburul vă va ajuta) sau utilizaţi băile de abur (fierbeţi circa un litru de apă şi staţi cu capul peste recipient cu un prosop în jurul capului).

Remedii naturale

Prietenii noştri pentru eternitate

Un fel de prieten ce nu vorbeşte în grai omenesc, pădurea ne oferă dintotdeauna absolut tot ce ne este necesar traiului, inclusiv (sau, poate, înainte de orice altceva) cele trebuincioase protejării, păstrării şi remedierii sănătăţii. Toate acestea ne sunt alături şi nu ne trădează niciodată.

◆ ***Mugurii cu acţiune expectorantă ai pinului*** sunt utilizaţi la fabricarea produselor destinate căilor respiratorii, de mai multe mii de ani. Pe timpul faraonilor, vracii egipteni foloseau pinul pentru dezinfectarea bronhiilor. Extractele din răşini sunt, de asemenea, eficace contra reumatismului, gutei şi a bolilor de piele. Hidroterapia se poate lăuda cu calităţile conurilor verzi şi ale acelor, care se găsesc ca extracte în numeroase săruri de baie. Datorită uleiurilor esenţiale, taninului şi vitaminei C pe care le conţin, mugurii de pin *(Pinus sylvestris)* vindecă spectaculos bolile aparatului respirator şi sunt cicatrizanţi. Uleiul esenţial este antiinflamator, expectorant, antiseptic, fluidifiant al secreţiilor bronşice, sedativ al tusei, dezinfectant al căilor respiratorii şi diuretic.

De asemenea, dă rezultate bune în vindecarea afecţiunilor laringelui, traheei şi a bronhiilor şi mai este indicat în tratamentul pleuritelor şi pneumoniilor. Pentru afecţiunile laringelui şi traheei se foloseşte sub formă de inhalaţii. De asemenea, se utilizează şi în cistite, cataracte, uretrite, pielite.

◆ ***Seva mesteacănului*** are cea mai importantă calitate terapeutică dintre toate secreţiile arborilor. În Suedia se produce din aceasta zahăr şi vin; în Rusia se prepară bere şi un fel de pastă pentru a se amesteca şi cu caviar; în anumite provincii franceze se prepară un vin spumos asemănător cu şampania.

Scoarţa mesteacănului are calităţi febrifugă, diuretică şi stimulează digestia. Infuziile din frunze de mesteacăn sunt eficace contra gutei, reumatismului şi calculilor renali, iar mugurii activează secreţia biliară.

Mesteacănul *(Betula alba)* este perfect şi pentru reglarea sistemului nervos sau tratarea bolilor de rinichi. De asemenea, curăţă organismul de toxine. În gemoterapie se

folosesc muguri, seminţe şi seva de mesteacăn, puse la macerat.

(Produsele pe bază de mesteacăn se administrează diferit. Gemoderivatul din muguri 30-50 picături, de 2-3 ori pe zi, în tulburări de creştere; 50-70 picături, de 1-2 ori pe zi, în caz de afecţiuni reumatismale şi renale. Gemoderivatul din seminţe: 50 picături, de 2 ori pe zi, în caz de surmenaj, pierderi de memorie. Se indică în special pentru tinerii care au de susţinut examene dificile. Gemoderivatul din sevă: 50 picături, de 2 ori pe zi, ca diuretic, în hiperuricemie, hipercolesterolemie, inflamaţii articulare, renale şi conjunctivale.)

Evitaţi Dormitul pe burtă!

Cantitatea şi calitatea somnului contează mult pentru sănătate, dar foarte importantă e şi poziţia în care dormim. Studiile de specialitate ne arată cum, după poziţia din timpul somnului, putem să ne acutizăm bolile sau să căpătăm altele noi.

Poziţia de recuperare este cea culcat pe o parte, cu mâinile şi picioarele uşor îndoite şi depărtate. Se numeşte astfel deoarece se aseamănă cu poziţia bolnavilor în timpul urgentelor medicale. Ajută la reducerea reflexului de acid gastric şi uşurează crizele de indigestie, dar accentuează în schimb ridurile. Pentru a combate refluxul acid din stomac în esofag, resimţit sub formă de arsuri, e bine să dormim în poziţia de recuperare, culcaţi pe partea stângă a corpului. Pentru suferinzii de arsuri la stomac care nu pot dormi în această poziţie, specialiştii recomandă dormitul cu capul şi partea superioară a trunchiului uşor ridicate faţă de restul corpului. În cazul ridurilor, experţii explică faptul că pielea din zona cuprinsă între colţul nărilor şi cel al buzelor este supusă presiunii exercitate de greutatea capului asupra obrazului culcat pe pernă.

Poziţia fătului. În această poziţie, corpul stă ghemuit ca fătul în uterul mamei. Ea îi avantajează pe cei care suferă de dureri de spate, dar la rândul ei poate provoca dureri de gât şi de cap. Poziţia fetală relaxează coloana vertebrală supusă zilnic presiunii din poziţia ortostatică sau şezând. Ameliorează durerile de spate şi previne tasarea vertebrelor, pentru că reduce presiunea la nivelul discurilor intervertebrale. În timpul somnului, când nu se produce presiune asupra coloanei vertebrale, apa din corp este atrasă către discurile intervertebrale şi astfel tensiunea la nivelul acestora scade, vertebrele se „reaşază” şi durerile de spate se diminuează sau dispar. Specialiştii susţin că este poziţia ideală de dormit, cu condiţia ca şi capul să fie la acelaşi nivel cu trunchiul, adică să folosim o pernă care să „umple” spaţiul dintre umeri şi cap, iar o pernă mai mică plasată între genunchi menţine coloana dreaptă, prevenind contorsiuni la nivelul şoldurilor şi bazinului.

Poziţia mortului este cea culcat pe spate, cu mâinile şi picioarele întinse. Suferinzilor de artrită şi de dureri de încheieturi le este bună această poziţie. Dezavantajele şi riscurile acesteia constau în sforăit, astm, apnee în timpul somnului (întreruperi de minimum 10 secunde ale ritmului respiraţiei) şi, în general, o sănătate precară a inimii. Avantajele constau în faptul că, dormind pe spate, greutatea corpului este distribuită uniform, fără a provoca puncte de presiune în anumite zone. Supraponderalii sunt cei mai avantajaţi de această poziţie.

Poziţia culcat pe burtă, în care capul este orientat către stânga sau dreapta, împiedică sforaitul. Pentru cei care suferă de bruxism (scrâşnitul dinţilor în somn), dormitul pe burtă nu este bun. Nici pentru suferinzii de artrită această poziţie nu este recomandată. Comprimă nervii spinali, provocând membrelor superioare dureri şi amorţeală, precum şi în partea superioară a trunchiului. Totuşi, pentru a contracara efectele adverse ale acestei poziţii, cei obişnuiţi să doarmă aşa pot folosi saltele pe bază de spumă de latex sau un tip asemănător de saltea care ia forma corpului, relaxând tesiunea din coloana vertebrală.

LUNI – 9 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Mărturii pentru viitor (r) 10.30 Prin Ţara zânelor (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" (r) 12.30 În grădina Danei (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Cu 80 de tablouri la capătul lumii (r) 17.35 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Film: „Intervenţia" (SUA, 1998) 1.25-5.30 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Patru asasini" (SUA, 2014). Cu: Jean-Claude Van Damme, Mindy Robinson 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „CSI: New York" 23.45 Serial: „Nikita" 0.45-5.30 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi pe la noi! (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Serial (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Click! Poftă bună! (r) 10.30 Playtech 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe fază 12.30 Amintiri din viitor 14.00 Casa: construcţie şi design (r) 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 18.00 Focus 19.30 Familii la răscruce 20.30 Revendicarea 21.30 Dosarele DNA 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00 Serial (r) 1.30-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.00 Reluări 14.00 Serial: „Înger sălbatic". Cu: Natalia Oreiro 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Rezistenţa prin cultură (r) 8.30 Pescar hoinar (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Film: „Dreptate în lanţuri" (r) 13.00 Interviurile Festivalului George Enescu, 2013 (r) 14.00 Credinţă şi celebritate (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Hoaţa" 18.00 Telejurnal 19.00 Replay 20.10 Teatru: „Nunta"de A.P. Cehov 21.00 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu 22.00 Ora de ştiri 23.10 Filmul de artă: „Un om care strigă" (coprod., 2010) 0.50-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.00 La Măruţă 9.30 Serial: „La bloc" 12.00 Film: „Jocul destinului" (r) 14.00 Film: „Strălucire" (r) 16.00 Film: „Vorbeşte tot oraşul" (SUA, 1942) 18.00 Film: „De două ori dal" (SUA, 1969). Cu: Farrah Fawcett, Larry Hagman 20.30 Film: „Fostele iubite ale iubitului meu" (SUA, 2004). Cu: Brittany Murphy, Holly Hunter 22.45 Film: „Carantina" (SUA, 2008). Cu: Jennifer Carpenter, Steve Harris 0.45 Film (r) 2.45 Lumea Pro Cinema 3.15 Cine A.M.

MARŢI – 10 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Cu 80 de tablouri la capătul lumii (r) 17.35 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Film: „Black Pimpernel, ambasadorul-erou" (coprod., 2007) 1.30-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 11.30 Serial: „Trandafirul negru" (r) 12.30 Serial: „Dădaca" 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Blackjack" (coprod., 1998). Cu: Dolph Lundgren, Kate Vernon 22.15 Ştirile ProTv 22.45 Serial: „CSI: New York" 23.45 Serial: „Nikita" 0.45-5.30 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi pe la noi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi pe la noi! (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Revendicarea (r) 8.30 Click! Poftă bună! (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Codul magicienilor (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe fază 12.30 Familii la răscruce (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Secrete de Stil (r) 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii 18.00 Focus 19.30 Familii la răscruce 20.30 Film: „Minţi diabolice" (SUA, 2002). Cu: Sandra Bullock 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.00 Reluări 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Istorii încălcite (r) 8.30 Cap compas (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00-14.00 Reluări 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Hoaţa" (ultimul ep.) 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme 22.00 Ora de ştiri 23.00 Drumul lui Leşe (r) 0.10 Serial: „Escroci de treabă" 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.00 La Măruţă (r) 9.30 Serial: „La bloc" 11.30 Film (r) 13.45 Film (r) 15.45 Film: „Gloria" (SUA, 1999). Cu: Sharon Stone, Jean-Luke Figueroa 18.00 Film: „Tootsie" (SUA, 1982). Cu: Dustin Hoffman, Jessica Lange 20.30 Film: „Balul absolvenţilor" (coprod., 2008). Cu: Brittany Snow, Scott Porter 22.30 Film: „Şcoala de domnişoare" (Mexic, 2007). Cu: Martha Higareda, Blanca Guerra 0.45 Film (r) 2.15 Lumea Pro Cinema 2.45 Cine A.M.

MIERCURI – 11 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Europa mea (r) 13.00 Opre Roma — Ora romilor 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Cu 80 de tablouri la capătul lumii (r) 17.35 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Film: „Poliţistul" (Franţa, 1972). Cu: Alain Delon, Catherine Deneuve 1.30-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.15 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „21 Jump Street - O adresă de pomină" (SUA, 2012). Cu: Jonah Hill, Channing Tatum 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „CSI: New York" 0.30 Serial: „Nikita" 0.30-5.30 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Te pui cu blondele? (r) 3.15 Observator special (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Dosarele DNA (r) 8.30 Playtech (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Codul magicienilor (r) 10.30 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe fază 12.30 Familii la răscruce (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Levintza prezintă (r) 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Cronica Netului 21.00 Ajutor! Vreau să slăbesc! 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.00 Reluări 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Citeşte românește! (r) 8.30 WELLnessimţim bine în România (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00-14.00 Reluări 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Tată de vacanţă" (ep.1) 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Telecinemateca: „Mumia" (SUA, 1932). Cu: Boris Karloff, Zita Johann 22.00 Ora de ştiri 23.00 Noapte indigo 0.10 Serial: „Escroci de treabă" 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.15 La Măruţă 9.45 Serial: „La bloc" 11.45 Film (r) 14.00 Film (r) 16.15 Film: „O zeiţă pe Pământ" (SUA, 1947) 18.30 Film: „Epoca trădării" (SUA, 1993). Cu: Bryan Brown, Matthias Hues 20.30 Film: „Tigru şi dragon" (SUA, 2000). Cu: Chow Yun Fat, Michelle Yeoh 23.00 Film: „Limbo" (SUA, 1999). Cu: Mary Elizabeth Mastrantonio, David Strathairn 1.30 Film (r) 3.30 Lumea Pro Cinema 4.00 Cine A.M.

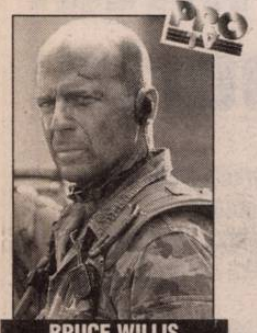

BRUCE WILLIS
— joi, 20.30 —

GWYNETH PALTROW
— sâmbătă, 23.30 —

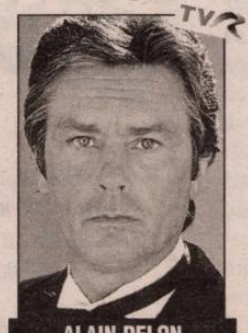

ALAIN DELON
— miercuri, 23.50 —

NATALIA OREIRO
—luni-duminică, 14.00 —

NICOLAS CAGE
—sâmbătă, 20.30 —

DREW BARRYMORE
— joi, 20.30 —

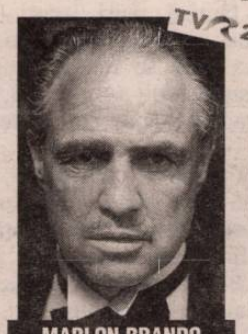

MARLON BRANDO
—sâmbătă, 22.20 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 12 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Film: „La fel, dar diferiţi" (Germania, 2009). Cu: David Kross, Apinya Sakuljaroensuk 1.35-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.15 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Lacrimi din Soare" (SUA, 2003). Cu: Bruce Willis, Monica Belluci 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „CSI: New York" 0.00 Serial: „Nikita" 1.00-5.30 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei" 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Burlacul 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Burlacul (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Ajutor! Vreau să slăbesc! (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Codul magicienilor (r) 10.30 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe fază 12.30 Casa: construcţie şi design (r) 14.00 Click! Poftă bună! (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Mondenii 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.00 Reluări 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Jurnal de front (r) 8.30 Natură şi aventură (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00 Ieri-Azi-Mâine (r) 11.10 Ferma (r) 12.00 Mistere şi conspiraţii (r) 13.00 Interviurile Festivalului George Enescu, 2013 (r) 14.00 Negustorii de ocazii (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Tată de vacanţă" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Aurora boreală" (SUA, 2006) 22.00 Ora de ştiri 23.00 Omul cu chitara 0.10 Serial: „Escroci de treabă" 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.15 La Măruţă 9.45 Serial: „La Bloc" 12.15 Film (r) 14.30 Film (r) 16.30 Film: „Crima din Beverly Hills" (SUA, 1994, partea I) 18.30 Film: „Cumplitul adevăr" (SUA, 1937). Cu: Irene Dunne, Cary Grant, Ralph Bellamy 20.30 Film: „Băieţii din viaţa mea" (SUA, 2001). Cu: Drew Barrymore, Steve Zahn, Adam Garcia 23.30 Film: „Prinţese războinice" (SUA, 1996). Cu: Kevin Light, Cristian Letelier 1.30 Film: „Băieţii din viaţa mea" (r) 3.45 Lumea Pro Cinema 4.15 Cine A.M.

VINERI – 13 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Oameni cu minte (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Parlamentul României 17.00 Zon@ 17.30 Europa mea (r) 18.00 Maşini, teste şi verdicte (r) 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.10 Film: „Detectiv cu greutate: Yo Yo" (coprod., 1992). Cu: Bud Spencer 22.55 Nocturne (r) 23.55 Film: „Ultimul jaf" (Canada, 2004). Cu: Michel Côté, Jean Lapointe 1.45-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.15 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Serial: „Trandafirul negru" 15.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Film: „Predators: Fără scăpare" (SUA, 2010). Cu: Adrien Brody, Topher Grace 22.30 Film: „Sechestraţi în tren" (SUA, 1995). Cu: Steven Seagal, Eric Bogosian 0.30-5.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Cei ce veghează" (SUA, 2009). Cu: Patrick Wilson, Malin Akerman 22.30 Film: „Semnul dezlănţuirii" (SUA, 2004). Cu: Stephen Baldwin, Eric Roberts 1.45-4.00 Reluări.

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Mondenii (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Codul magicienilor (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe fază 12.30 Secrete de Stil (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Playtech (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Astă seară dansăm în familie" (România, 1972). Cu: Dem Rădulescu, Sebastian Papaiani, Stela Popescu 22.30 Film: „Da, dar mai degrabă ba" (coprod., 2004) 0.00 Trăsniţii 3.00-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.00 Reluări 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 15.00 Serial: „Cununa de lacrimi" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Parteneri de week-end (r) 8.30 Natură şi sănătate (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00-14.00 Reluări 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Tată de vacanţă" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Ghidul secretelor" (SUA, 2010). Cu: Josie Davis, William McNamara 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Hibrid" (coprod., 2009). Cu: Adrian Brody, Sarah Polley 1.05 Film: „Copoiul" (Coreea de Sud, 2009) 3.15-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.15 La Măruţă 9.45 Serial: „La Bloc" 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Crima din Beverly Hills" (r) 16.15 Film: „Crima din Beverly Hills" (partea a II-a) 18.15 Film: „Sheena, regina junglei" (SUA, 1984). Cu: Tanya Roberts, Ted Wass 20.30 Film: „Cricket sau nimic" (India, 2008) 23.00 Film: „Nu-mi pasă" (coprod., 1998). Cu: Liza Weil, Chad Morgan, Frederic Forrest 1.15 Film (r) 3.00 Lumea Pro Cinema 3.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 14 februarie

TVR 1

7.00 După Cortina de Fier (r) 8.00 Serial: „Necazuri de puştoaică" 8.30 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 9.15 Film (r) 11.00 Gala umorului (r) 12.10 Dor de tata (r) 14.00 Telejurnal 14.25 Mărturii pentru viitor — Dinu C. Giurescu 14.55 Rugby: România — Spania 17.05 Medici de gardă (r) 18.00 Exclusiv în România (r) 18.50 Teleenciclopedia 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Film: „Angelica şi regele" (coprod., 1966). Cu: Michèle Mercier, Robert Hossein 23.00 Profesioniştii 0.10 Film: „Cod «Crimă»" (coprod., 2002). Cu: Samuel L. Jackson 2.05-5.35 Reluări.

PRO TV

6.00 Serial: „SpongeBob, pantaloni pătraţi" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 Serial: „Diva cu greutate" 11.00 Film: „Jaf la Harvard" (SUA, 2002) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Film: „Cei 3 ninja lovesc din nou" (SUA, 1994) 15.00 Film: „Scrisori către Julieta" (SUA, 2010) 17.00 Film: „Larry Crowne" (SUA, 2011) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Jaful perfect" (coprod., 2013) 22.15 Film: „Prietenie cu folos" (SUA, 2011). Cu: Justin Timberlake 0.15-5.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 9.00 Film: „Declaraţie de dragoste" (România, 1985) 11.00 Film: „Bărbatul perfect" (SUA, 2005) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Te cunosc de undeva! 23.30 Film: „Shakespeare îndrăgostit" (SUA, 1998). Cu: Gwyneth Paltrow, Joseph Fiennes 2.00 Film (r) 3.30 Film: „Declaraţie de dragoste" (r) 5.15 Desene animate: „Ciocănitoarea Woody".

PRIMA TV

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniţii (r) 9.00 Secrete de Stil 9.30 Teleshopping 10.00 Codul magicienilor (r) 11.00 Click! Poftă bună! 11.30 Film (r) 13.30 Revendicarea (r) 14.30 Miss fata de la ţară (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Îngerul păzitor" (SUA, 1998). Cu: Nicolas Cage, Meg Ryan 22.30 Film: „Dragoste cu preaviz" (coprod., 2002). Cu: Sandra Bullock, Alicia Witt, Hugh Grant 0.30-6.00 Reluări.

acasa

6.00-8.00 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-12.00 Reluări 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 11.00 Deportaţii 12.00 Artdelenisme 13.00 Negustorii de ocazii 13.30 Istorii încălcite 14.10 Film: „Bluegrass" (SUA, 1988, partea I). Cu: Cheryl Ladd, Wayne Rogers 16.00 Memorial '90 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Arte, carte şi capricii 20.10 Film: „Phoebe în Ţara minunilor" (SUA, 2008). Cu: Elle Fanning, Patricia Clarkson 22.20 Film: „Noaptea zilei următoare" (SUA, 1968). Cu: Marlon Brando, Richard Boone 23.50-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.15 La Măruţă 9.45 Serial: „La Bloc" 12.15 Film (r) 14.15 Film (r) 16.30 Film: „Cu toţii au sărutat mireasa" (SUA, 1942). Cu: Joan Crawford, Melvyn Douglas 18.30 Film: „Noul Domn Jordan" (SUA, 1941). Cu: Robert Montgomery, Evelyn Keyes 20.30 Film: „Mireasa e iubita mea!" (coprod., 2008). Cu: Patrick Dempsey, Michelle Monaghan 22.45 Film: „Nu mă cheamă Gary" (SUA, 1998). Cu: Vincent D'Onofrio, Salma Hayek 0.45 Film (r) 2.45 Lumea Pro Cinema 3.15 Cine A.M.

DUMINICĂ – 15 februarie

TVR 1

7.00 Lumea şi noi 7.30 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat 14.00 Telejurnal 14.30 După 25 de ani 15.00 Serial: „Familia Kennedy din Massachusetts" 16.00 Tezaur folcloric (r) 17.00 Gala umorului (r) 18.00 Lozul cel mare 18.30 Starea naţiei 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Eurovision România 22.50 Starea naţiei — Best of 23.50 Garantat 100% 0.50 Film: „Nopţi însângerate" (coprod., 2010). Cu: Kodi Smit-McPhee, Chloë Grace Moretz 2.45-5.35 Reluări.

PRO TV

6.00 Serial: „SpongeBob, pantaloni pătraţi" (ultimul ep.) 6.30 Serial: „Curcubeul de peştişori" (ep.1) 7.00 Ştirile Pro Tv 11.00 Film: „Krull" (M. Britanie, 1983) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.15 Film (r) 15.15 Film: „Larry Crowne" (r) 17.15 Film: „Mereu la prima întâlnire" (SUA, 2004). Cu: Adam Sandler, Drew Barrymore 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Teroare în Paris" (Franţa, 2008) 22.15 Film: „Traficantul de arme" (SUA, 2005). Cu: Nicolas Cage, Ethan Hawke 0.45-5.45 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 9.00 Serial: „Hercule" 10.00 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 14.00 Film: „Mă dau în vânt după cumparaturi" (SUA, 2009). Cu: Isla Fisher, Krysten Ritter 16.00 SuperBingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Film: „Parteneri neobişnuiţi" (SUA, 2003). Cu: Jet Li, DMX, Mark Dacascos 22.30 Film: „Armata celor 12 maimuţe" (SUA, 1995). Cu: Bruce Willis, Madeline Stowe 1.30 Film (r) 3.15 Star News (r) 3.45 Film (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniţii (r) 9.00 Casa: construcţie şi design 9.30 Teleshopping 10.00 Film: „Îngerul păzitor" (r) 12.00 Levintza prezintă 12.30 Amintiri despre viitor 13.30 Mondenii 14.00 Playtech 14.30 Imagini incredibile din lume 15.50 Cronica Netului (r) 16.00 Film: „Sosesc păsările călătoare" (România, 1984). Cu: Emil Hossu, Tora Vasilescu 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30 Serial: „Undercover" (ep.1) 0.30-6.00 Reluări.

acasa

6.00-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-12.00 Reluări 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.30 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00-8.00 Reluări 9.00 Ferma 10.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 11.00 Parteneri de week-end 11.30 Cap Compas 12.00 Pescar hoinar 12.30 Jurnal de front 13.00 Natură şi aventură 13.30 Natură şi sănătate 14.10 Film: „Paraşutiştii" (România, 1972). Cu: Florin Piersic, Silviu Stănculescu 16.00 Mistere şi conspiraţii 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leşe (r) 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Ion: blestemul iubirii" (România, 1981). Cu: Şerban Ionescu, Ion Besoiu 22.10 Film: „Caravana cinematografică" (România, 2009) 23.50 Credinţă şi celebritate 0.20-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.00 La Măruţă 9.30 Serial: „La Bloc" 12.30 Film (r) 14.30 Film (r) 16.30 Film: „Destin la indigo" (SUA, 1995) 18.30 Film: „Păcate de familie" (coprod., 2004). Cu: Kirstie Alley, Deanna Milligan 20.30 Film: „Afurisitul de telefon" (coprod., 2000). Cu: Meg Ryan, Diane Keaton, Lisa Kudrow 22.30 Film: „Nina are un amant" (SUA, 1994). Cu: Laura San Giacomo, Paul Rhys 0.30 Film (r) 2.15 Lumea Pro Cinema 2.45 Cine A.M.

Miniaturi

Integramă de **M. ALBU**

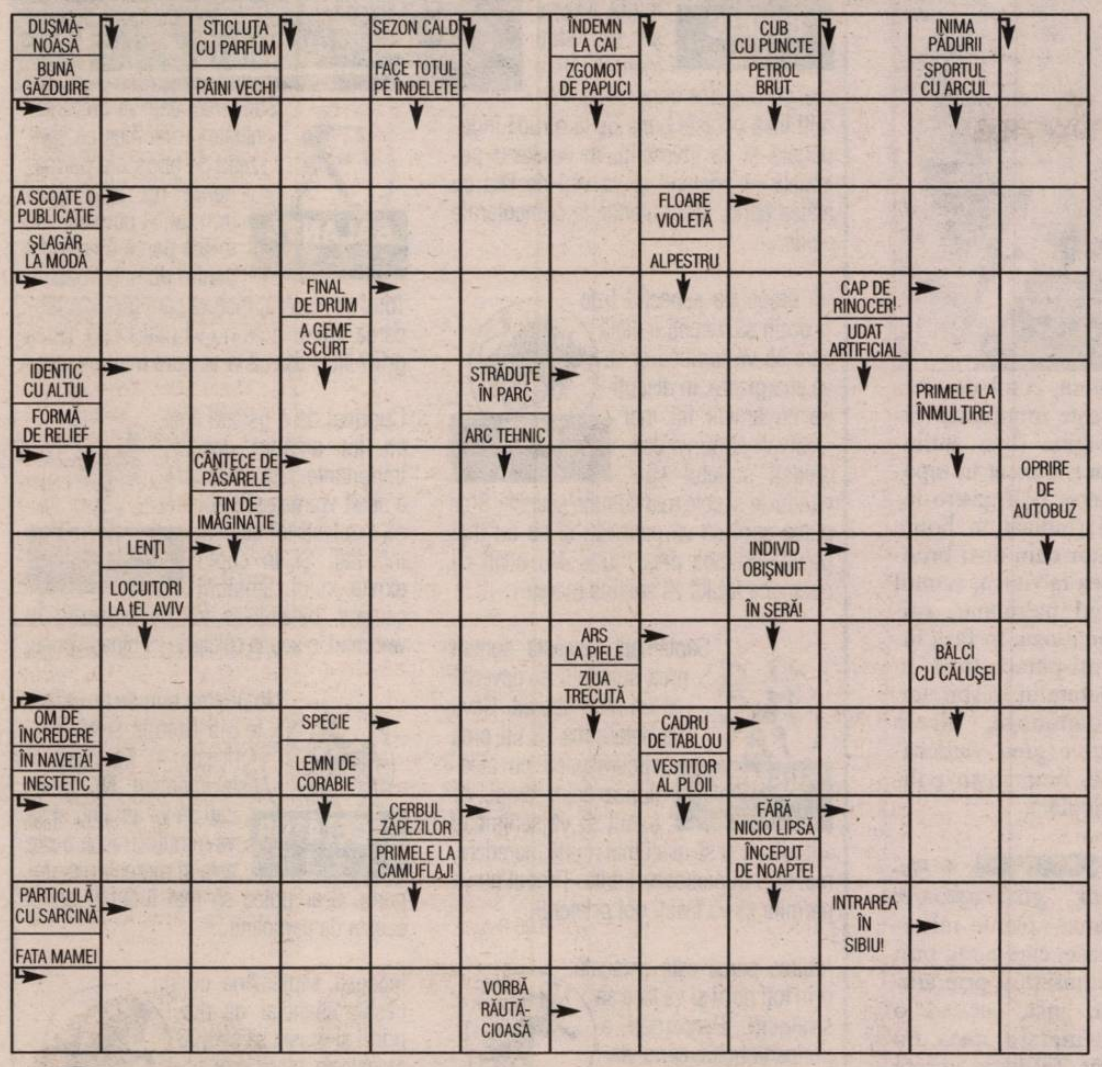

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Zăpadă

1. Ce se înţelege de obicei prin zăpadă?
2. Ce este zăpada carbonică?
3. Ce se înţelege prin „zăpada berzelor”?
4. Ce autor contemporan a publicat, în 2002, romanul „Zăpada”?
5. Ce pictor francez, promotor al fovismului (1876-1958) a pictat tabloul „Peisaj cu zăpadă”?
6. Cine a compuns muzica operei „Fata de zăpadă”?
7. Cine a realizat în 1997 filmul american „Alba ca Zăpada, poveste contemporană”?

Răspunsurile pentru numărul trecut 1) Otrava este o substanţă care, introdusă în organism în cantităţi relativ reduse poate provoca leziuni grave sau chiar moartea. 2) Mithridate al VI-lea din Pont se obişnuise cu otrava, aşa că, învins fiind, şi vrând să se otrăvească, nu a reuşit s-o facă şi a rugat un supus să-l înjunghie. 3) Familia Borgia a rămas celebră şi pentru celebra otravă numită „la chantarella”. 4) Domnitorul Pătraşcu cel Bun a murit otrăvit de vornicul Socol în seara de 26 decembrie 1558. 5) Tabloul „Socrate bând cupa de otravă” poartă semnătura lui Jacques-Louis David (1748-1825) 6) Romanul „Cutia cu bomboane otrăvite” aparţine prozatorului Anthony Berkeley. 7) Filmul „Arsenic şi dantelă veche” a fost realizat de regizorul Frank Capra.

Poşta cititorilor Pentru întrebările la tema „Zilele săptămânii” am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Topliţa; *Mioara Popa,* Iaşi; *Elena Ispas,* Piatra Neamţ; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminiţa Popescu* şi *Georgeta Ioan,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Ing. Mihai Călcăianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Matei Bărbulescu* şi *Florin Mateescu,* Iaşi; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Mihai Waspusch,* Bucureşti.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* şi *Raluca Petrescu,* Iaşi; *Viorica Cernea,* Arad; *Ilinca Simionescu,* Ploieşti; *Constantin Mihăescu,* Urziceni; *Gheorghe Stamatescu,* Piteşti; *Cristian Zamfirescu* şi *Radu-Andrei Ciobanu,* Bucureşti.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Mioara Nicolescu,* Galaţi; *Rodica Vasilescu,* Brăila; *Codruţa Petre,* Iaşi; *Ileana Popa* şi *Maria Nicolae,* Arad; *Ion Mardare,* Vâlcea; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Ion Cristea,* Curtea de Argeş; *Mirel Petrescu,* Ploieşti; *Mihai Popa* şi *Ionel Cristescu,* Bucureşti.

✉ ***MONICA VLAD, Timişoara.*** Vă mulţumim pentru aprecieri. Despre bisericile pe care le menţionaţi am mai scris în revistă. Aşteptăm fotografiile fetiţei dumneavoastră. Să vă trăiască!

✉ ***LIVIU LIVESCU, Focşani.*** Am cerut autorului articolului respectiv să vă răspundă! *(Irina Stoica)*

Comorile noastre

Sfaturi practice

Planta umbrelă
Schefflera

Din genul Schefflera (schefflera, planta umbrelă) fac parte aproximativ 900 specii de arbuşti, arbori sau liane originare din zonele tropicale ale Americii Centrale şi de Sud şi din insulele din Oceanul Pacific. Dintre acestea, cele mai cultivate ca plante de interior sunt speciile Schefflera actinophylla Harms. Şi Schefflera arboricola (Hayata) Kaneh.

Schefflera actinophylla. În zonele de origine creşte ca un arbore, cu înălţimea de până la 12 m. În condiţii de apartament prezintă ramificaţii cu o lungime de 50-150 cm. Frunzele mari, de un verde intens, sunt dispuse radial. La unele varietăţi, precum Variegata, pe fondul verde apar „pete” de culoare alb-crem.

Schefflera arboricola. Este mai viguroasă şi mai ramificată decât specia precedentă. Frunzele sunt însă mai mici dar cu mai multe foliole.

Plantele au nevoie de temperaturi de minim 13-15ºC, inclusiv în timpul iernii, temperatura optimă fiind de 20-22ºC. Deşi preferă semiumbra se adaptează bine şi în condiţii de umbră. Nu suportă soarele direct. Are nevoie de spaţii cu aer umed, bine aerisite.

Aerul uscat şi închis determină căderea rapidă a frunzelor. Se udă abundent din primăvară până toamna, fără a se exagera, mai rar iarna. Indiferent de anotimp, plantele se pulverizează frecvent pe frunze pentru menţinerea unei umidităţi relativ ridicate. Solicită substraturi de cultură uşoare, afânate, fertile, bine drenate, cu pH uşor acid. *(Va urma)* (D.M.)

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

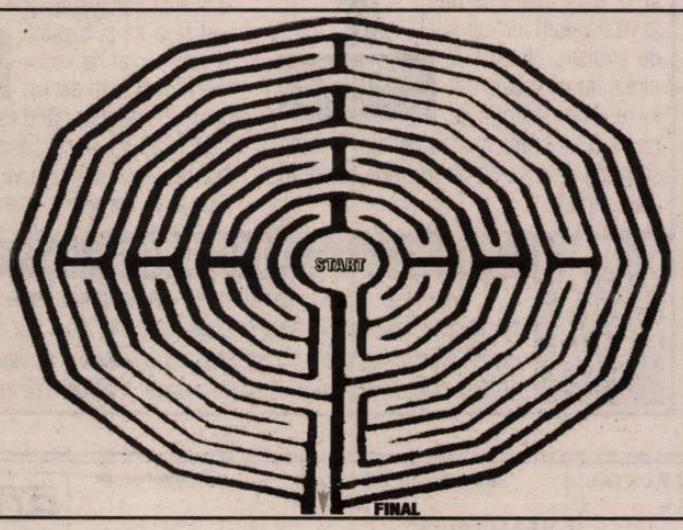

SOLUŢIA INTEGRAMEI „INCURSIUNI:
M - A - C - O - U - U - NEASCULTATOR - TRUFIE - RARI - SOIM - BITI - IA - DIAC - TINE - S - SA - RICIN - STI - A - IERI - TATA - CAT - CNEAZ - BO - LIPAIT - IMAM - BB - ARCAN - ACE - IVI - ITALIAN - SIRET - ESUARI.

Soluţia **«SUDOKU»** *— jocul săptămânii 04*

4	7	5	1	3	6	2	8	9
1	8	9	5	7	2	4	3	6
2	3	6	4	8	9	5	7	1
8	9	7	6	4	3	1	5	2
5	4	1	2	9	7	8	6	3
3	6	2	8	5	1	9	4	7
6	5	3	9	2	8	7	1	4
9	1	8	7	6	4	3	2	5
7	2	4	3	1	5	6	9	8

Umor

Un tip mergea printr-o pădure deasă şi dintr-o dată aude:

– Mi-e foame, mi-e foame.

Se uită el în stânga şi în dreapta şi vede la rădăcina unui copac un vierme urât care urla:

– Mi-e foame, mi-e foame.

Se opreşte şi-l întreabă:

– Ce-i, măi?

Viermele răspunde:

– Io-s Aristide şi mi-e foame.

Atunci tipul pune un picior, îl striveşte cu sete şi zice:

– Io-s nervos şi n-am chef de discuţii...

Un vierme îi spune prietenei sale:

– Dacă nu te măriţi cu mine, mă arunc în faţa găinii!

CRONICA TV

Pescarul-vrăjitor

Suntem în plină iarnă. O frustrare pentru pescari? Pentru cei mai mulţi, firește, pe de-o parte pentru că nu sunt dispuşi să îngheţe pe mal iar pe de alta pentru că peştii, cu excepţia răpitorilor, hibernează în gropile lacurilor, ale apelor cugătoare, în desişul trestiilor, sub plauri etc. Pentru cei care nu se sinchisesc de frig, ninsori, pescuitul iarna continuă să fie o mare provocare. Nu doar pe lacuri la copcă ci şi pe Olt, Dunăre în căutarea şalăului, a ştiucii, avatului... Dar pentru a izbândi e nevoie de experienţă, pricepere „inginerească”, răbdare şi mult, mult noroc.

Într-o recentă emisiune realizată de Victor Ţăruş *(Pescar hoinar, TVR2)* am văzut imagini în care a fost surprins un fenomen atipic pentru sezonul rece. Un pescar înarmat cu două lansete prindea frecvent din barcă, în mijlocul Braţului Sulina, crapi, caraşi, plătică, somni... Imagini care i-au lăsat probabil perplecşi pe pescarii sportivi. În toiul iernii aceşti peşti sunt extrem de greu de prins, chiar şi cu năvodul. Cum a reuşit să-i atragă? Să-i scoată din adăposturile lor? Bineînţeles că a păstrat secretul pentru a descuraja concurenţa.

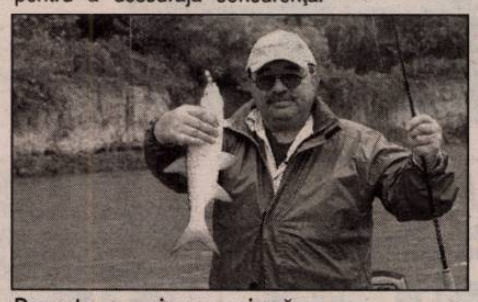

Dar asta ne e singura enigmă pe care încercăm s-o dezlegăm. M-am întrebat cum de s-au aflat în acea zi norocoasă în barca pescarului cameramanul şi realizatorul emisiunii. În niciun caz nu l-au însoţit zile de-a rândul în speranţa că se va produce minunea. O explicaţie plauzibilă există.

Scenariul ar fi fost cam aşa: cu o zi, două înainte de a sosi echipa televiziunii, pescarul a observat unele zone ale Dunării (ale Braţului Sulina) pentru a detecta o eventuală activitate a peştilor — sărituri la suprafaţa apei, atacuri ale răpitorilor, în special a avatului, care indicau prezenţa prăzilor...

Pentru a stârni şi aduna cât mai mulţi peşti în acea zonă, cu siguranţă că a aruncat vreo doi saci cu nadă, s-a convins că peştii trag pentru a asigura succesul unei partide de pescuit demonstrative. Şi, uite-aşa, Victor Ţăruş, în colaborare cu pescarul-vrăjitor, a realizat o emisiune cum nu s-a mai văzut.

Pescarii din Deltă cunosc bine comportamentul peştilor, când şi cu ce se hrănesc, care sunt traseele de migraţie, locurile din ghiolurile şi canalele Deltei cu o mare densitate de peşti pe care îi capturează cu plase, vârşe... Cu toate astea, deseori se întorc pe mal cu doi, trei peşti. Eroul nostru, cu două lansete, în condiţii vitrege de iarnă, a făcut o demonstraţie rarisimă. *(Dorin Măran)*

ZODIILE şi plantele medicinale 2

LEU. ● ***Planeta guvernatoare:*** Soare – plante iubitoare de soare, cu florile galbene ● ***Trăsături de caracter:*** aceşti nativi sunt temperamentali, cu o fire sangvină, măcinaţi de orgoliu şi care foarte des îşi ascund suferinţele. Îşi neglijează sănătatea mizând doar pe forţa lor. ● ***Boli specifice zodiei:*** Soarele guvernează inima. Sunt predispuşi la boli ale articulaţiilor, reumatismul cronic, meteosensibili. Ochii sunt foarte sensibili. ● ***Alimentaţie:*** le sunt recomandate orezul, mierea, ierburile aromatice precum şofranul, dafinul şi rozmarinul. Primăvara ar trebui să consume verdeţuri bogate în fier: lobodă, ştevie, spanac, urzici. ● ***Plante medicinale recomandate:*** rostopasca (reduce presiunea arterială, combate angina pectorală, tahicardia, insuficienţa cardiacă şi artrita), sunătoare (tratează bolile hepatice, cardiace, ale vezicii urinare şi ale aparatului digestiv. Este un bun cicatrizant şi antiinflamator.), angelica (ajută digestia, decoctul vindecă tusea cronicizată, tinctura din rădăcină vindecă răcelile şi tratează ulcerul), arnica (cicatrizant, calmează bolile de inimă, resoarbe hematoamele).

FECIOARĂ. ● ***Planeta guvernatoare:*** Mercur – plante aromate ● ***Trăsături de caracter:*** calmi, optimişti, înclinaţi spre meditaţie, studioşi, iubesc la nebunie lectura, generoşi, înţelegători şi buni diplomaţi, iată cam care sunt calităţile acestor nativi. ● ***Boli specifice zodiei:*** Mercur influenţează circulaţia sângelui, circulaţia limfatică a abdomenului, pancreasul, intenstinele şi nervul motor ocular extern. Problemele Fecioarelor sunt legate de tractul digestiv, diabet, pancreatită. Foarte sensibil este şi sistemul nervos, mai ales în situaţii de stres maxim. ● ***Alimentaţie:*** alimentele recomandate acestor nativi sunt cartofii, guliile, ţelina. Foarte bine le fac plimbările prelungite şi yoga. ● ***Plante medicinale recomandate:*** rozmarinul (tratează bolile digestive şi este un bun aromant al mâncărurilor), valeriana (ajutor de nădejde împotriva tulburărilor nervoase şi crizelor de inimă), plămânăria (folosită în bolile pulmonare şi anemie), levănţica (ceaiul are un efect tonic).

BALANŢĂ. ● ***Planeta guvernatoare:*** Venus – plante frumos mirositoare ● ***Trăsături de caracter:*** nativii au un temperament plăcut dar o vitalitate destul de scăzută, fiind semn de Aer. ● ***Boli specifice zodiei:*** Venus guvernează rinichii, partea lombară a coloanei vertebrale, vezica biliară, iar la bărbaţi prostata. Organismul acestor nativi are tendinţa de a reţine toxinele, ceea ce înclină spre afecţiunile renale. Sunt sensibili psihic şi spre vârsta a doua sunt predispuşi neurasteniilor. ● ***Alimentaţie:*** ar trebui să consume multe cereale, sparanghel şi fasole. ● ***Plante medicinale recomandate:*** ardeiul iute (capsicina conţinută de ardeii iuţi este excelentă pentru tratarea diabetului, prostatei, a tulburărilor digestive şi chiar împotriva bacteriei Helicobacter. Este un bun detoxifiant şi depurativ.), măceş (combate anxietatea, greţurile, palpitaţiile, creşte secreţia biliară, combate viermii intestinali, creşte imunitatea organismului), pătlagină (bun antiinflamator, cicatrizant, indicat în hipoaciditate şi în diverse boli gastro-intestinale), podbal (indicat în bolile sistemului respirator cum ar fi bronşita, laringita, tusea tabagică, astmul bronşic, emfizemul pulmonar, silicoza şi chiar tuberculoza, în fază incipientă), trei-fraţi-pătaţi (util în tratea bolilor aparatului respirator, avitaminoze, ulcere trofice greu vindecabile, reumatism poliarticular).

SCORPION. ● ***Planeta guvernatoare:*** Pluto – plante misterioase, care atrag prin frumuseţe şi prin aromă, însă ascund o ameninţare dacă nu sunt folosite corect ● ***Trăsături de caracter:*** Nativii au un temperament în aparenţă calm, dar de fapt sunt chiar colerici. ● ***Boli specifice zodiei:*** Pluto guvernează organele genitale externe şi interne, colonul, rectul şi anusul. Nativii Scorpion sunt predispuşi la hepatită, afecţiuni ale organelor sexuale, dureri violente de cap, hemoroizi. Suportă destul de greu boala şi au nevoie de o lungă convalescenţă. ● ***Alimentaţie:*** le sunt indicate ceapa, ardeiul capia, prazul şi urzica. Uleiurile esenţiale de rododendron şi aloe au efect liniştitor asupra acestor nativi. ● ***Plante medicinale recomandate:*** porumbarul (are proprietăţi laxative, depurative, calmează durerile de stomac şi dischineziile biliare, antiseptic şi antiinflamator. Siropul îi ajută să-şi revină după boală.), hamei (calmează sistemul nervos, reglează funcţiile hormonale), pelinul (îmbunătăţeşte apetitul şi digestia), socul (combate febra. Scoarţa şi frunzele au efect diuretic foarte puternic.), macul (are efect calmant al durerilor însă trebuie consumat doar în preparate medicamentoase).

Săptămâna viitoare vom continua prezentarea.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Voiajul ca sport extrem ■ O societate cu stomac de struţ ■ Uriaşii noştri de peste milenii ■ Războiul armelor tăcute ■ Opera din Napoli ■ Un rege foarte enigmatic ■ Chagall şi modernismul ■ Când şi de ce „avem pofte"? ■ Viciu „electronic", boli autentice! ■ Armonia alungă insomnia

HOROSCOP

9-15 februarie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Cele mai importante proiecte sunt amânate parcă de prea multă vreme şi nu staţi tocmai bine nici cu deciziile importante. Primiţi însă o veste bună de la o rudă îndepărtată şi vă înveseliţi. În weekend petreceţi cu prietenii şi vă veţi desfăta cu atâtea bârfe. Mare atenţie la comentariile acide...

TAUR 21.04-21.05

Vă preocupă aspectul fizic şi doriţi să începeţi o dietă care să vă tonifice şi să vă energizeze. În discuţiile cu amicii fiţi mai rezervaţi şi nu vă deschideţi sufletul spunându-le şi cele mai tăinuite secrete. S-ar putea apoi să vă pară rău şi să nu mai puteţi schimba prea multe. Nu uitaţi că persoana iubită vă susţine mereu.

GEMENI 22.05-21.06

Săptămâna aceasta sunteţi prea sensibili şi deveniţi ca un arici speriat. Ceva vă determină să fiţi prea circumspecţi cu afecţiunea celor dragi. Ar trebui să vă schimbaţi atitudinea şi să aveţi mai multă încredere, mai ales în persoana iubită. Timpul nu vă permite să vă faceţi noi prietenii.

RAC 22.06-21.07

Iubirea parcă este emanată prin toţi porii şi vă face să străluciţi. Parcurgeţi o perioadă bună, când viaţa vi se pare chiar frumoasă şi parcă pentru dumneavoastră primăvara se iveşte deja la orizont. Nu faceţi nimic să dispară aceste sentimente şi bucuraţi-vă de tot ce vă înconjoară.

LEU 22.07-22.08

În topul preocupărilor dumneavoastră se află, desigur, familia. Vreţi să le arătaţi cât de mult îi iubiţi şi să-i răsfăţaţi. Până şi cei mai mici membri ai casei vă vor arăta la rândul lor cât de mult vă apreciază. Persoana iubită vă face şi ea o surpriză de proporţii, plăcută, bineînţeles!

FECIOARĂ 23.08-22.09

Zilele acestea sunteţi extrem de nehotărâţi. Parcă totul vi se pare întors pe dos şi vă învăluiţi într-un nor de egoism. Nimeni şi nimic nu vă scoate din stare. Mare atenţie să nu vă izolaţi prea tare de ceilalţi. Trebuie să faceţi ceva ca să vă schimbe starea în care sunteţi.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Supravegheaţi-vă atent sănătatea, mai ales că senzaţia de oboseală permanentă nu este ceva normal. Lucrurile se mişcă parcă prea încet pentru dumneavoastră. Totul se rezolvă, însă vă cam lipseşte răbdarea. Ce-ar fi să nu vă mai faceţi atâtea griji? Nu-i aşa că vi se pare mai relaxant?

SCORPION 23.10-21.11

Cuprinşi de o uşoară lene, aţi tot amânat decizii importante. Iată că acum a sosit vremea şi trebuie să rezolvaţi tot ce este întârziat. Şi în cuplu există mici tensiuni cauzate, bineînţeles tot de indecizii. În weekend, o scurtă călătorie vă binedispune.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Un prieten bun se dovedeşte a fi făţarnic şi vă mărturiseşte în faţă care îi este interesul. Nu încercaţi să vă amăgiţi şi să vă mințiți. Treceţi peste asta şi mergeţi mai departe. S-ar putea să mai întâlniţi genul acesta de persoane...

CAPRICORN 22.12-19.01

Începeţi săptămâna cu un câştig financiar de proporţii şi reuşiţi să stârniţi şi gelozia celor mai insensibili dintre amici. Oricum, parcă nici timpul nu vă mai ajunge să faceţi tot ce v-aţi propus. Discreţia vă determină să îi ignoraţi şi să vă vedeţi de treburi.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Trăiţi clipe frumoase alături de partenerul de viaţă şi vă înconjuraţi doar de prietenii care vă plac. Primiţi parcă mai multă atenţie din partea lor şi dumneavoastră vă simţiţi obligaţi să le răspundeţi cu aceeaşi monedă. Organizaţi-vă cheltuielile ca să nu depăşiţi prea mult bugetul.

PEŞTI 19.02-20.03

Problemele legate de persoana iubită s-ar putea ameliora dacă veţi deveni mai conciliant şi o veţi lăsa să-şi expună şi ea punctul de vedere. Nu mai luaţi decizii de unul singur crezând că aşa e mai bine. Consultaţi-vă şi cu ceilalţi, mai ales cu familia. Sunt cei care vă înţeleg cel mai bine şi vă vor sprijini necondiţionat.

Nativul săptămânii: TITU MAIORESCU (15.02.1840-18.06.1917)

Acest nativ al zodiei Capricorn este o personalitate remarcabilă a României sfârşitului de secol al XIX-lea şi începutul secolului XX. A fost academician, avocat, critic literar, eseist, filozof, pedagog, politician şi scriitor român. Între anii 1912 şi 1914 a fost prim-ministru al României şi ministru de interne.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. „MAGAZIN" S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....
Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1232 ● ANUL LVIII ● 12 FEBRUARIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 6 (2982)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Nu te îngrijora de ceea ce gândesc oamenii, nu li se întâmplă prea des.*

Jerome K. Jerome

■ *În spatele oricărui bogat se află un diavol, iar în spatele fiecărui sărac, doi.*

Proverb elveţian

Caleidoscop

VOIAJUL ca sport extrem

Femina club

Lecţie de nutriţie

Dulciurile creează dependenţă?

Dosarele frumuseţii

„Piese de rezistenţă" ale feminităţii

Istorii uitate

UN REGE enigmatic

Terapii complementare

Când şi de ce **„AVEM POFTE"?**

Descoperirile ştiinţifice uimitoare la început de an 2015

Soarele cu găuri şi două planete în plus!

Luna ianuarie, care tocmai s-a încheiat, a fost marcată de descoperirile unor fenomene spaţiale misterioase, dar şi de scoaterea la iveală a unor mărturii arheologice sau tehnologice.

Ştirea lunii ianuarie privitoare la galaxia noastră a fost că cercetătorii de la NASA au descoperit un fenomen de-a dreptul misterios şi anume o gaură uriaşă la nivelul coroanei Soarelui, undeva, spre Polul Sud al stelei. E vorba de fapt despre o pată solară de dimensiuni mai neobişnuite în comparaţie cu cele observate în mod constant de-a lungul deceniilor.

Descoperirea este spectaculoasă, însă lucrurile se complică mult atunci când sunt căutate cauzele acestui fenomen natural. Cercetătorii recunosc că deocamdată cauzele producerii acestei găuri coronale nu se cunosc cu exactitate, ceea ce dă frâu liber supoziţiilor de tot felul. Teoria celor de la NASA este că astfel de fenomene ar fi provocate de particule care se dispersează de la suprafaţa Soarelui cu viteze foarte mari, de peste 800 de kilometri pe oră (?). Imprecizia cauzelor este compensată de observaţiile, arhicunoscute, conform cărora „găurile negre" din coroana solară pot avea un impact direct asupra Pământului, putând provoca fenomene precum aurore boreale sau australe pe Terra sau furtuni geomagnetice. Dar asta nu e tot atunci când vorbim despre Sistemul nostru Solar.

Potrivit unor cercetători britanici şi spanioli, Sistemul nostru Solar ar putea conţine alte două planete, pe lângă zestrea cunoscută. Să o spunem totuşi de la început: este vorba despre o deducţie, nu despre o realitate.

Cercetătorii au ajuns la această concluzie observând traiectoria neaşteptată a unor obiecte aflate în spatele planetei Neptun. Mai exact, cercetătorii îşi bazează teoria pe studierea comportamentului orbital al unui număr de peste zece obiecte transneptuniene extreme. Acestea ar prezenta „parametri orbitali neaşteptaţi(...), care lasă să se înţeleagă că forţe invizibile le alterează traiectoria orbitală", după cum explică astrofizicianul Carlos de la Fuente Marcos de la Agenţia de informare ştiinţifică spaniolă SINC. Rămânând în aria spaţială, lărgind însă observaţiile, să amintim şi o altă descoperire recentă, referitoare la galaxia noastră.

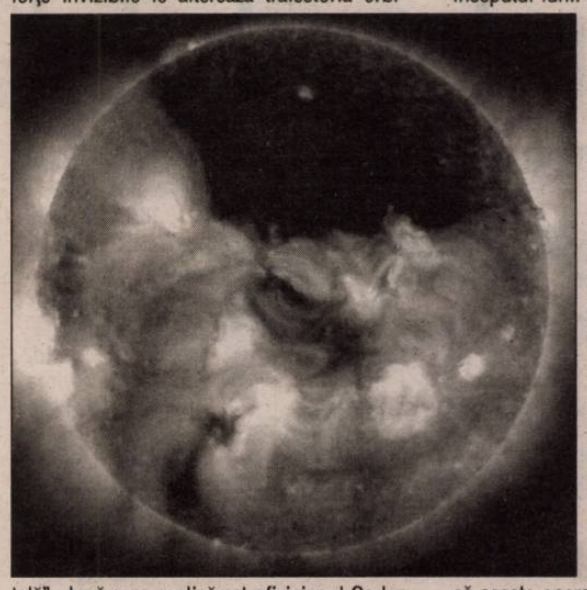

Cu ajutorul telescopului Kepler a fost descoperit cel mai vechi sistem planetar din Calea Lactee. Botezat Kepler-444, sistemul se află la 117 ani-lumină de Pământ şi este format dintr-o stea pitică portocalie — cu 25% mai mică decât Soarele şi, prin urmare, mai puţin caldă — în jurul căreia se rotesc cinci planete, al căror diametru variază între 0,4 şi 0,7 din diametrul Terrei. Sistemul Kepler-444 s-a format în urmă cu 11,2 miliarde de ani, adică la 2,4 miliarde de ani după Big Bang (dacă admitem că această Explozie Iniţială a avut loc acum 13,6 miliarde de ani, un lucru cu care nu toţi astrofizicienii sunt de acord). Când au apărut Pământul şi întregul nostru Sistem Solar, în urmă cu 4,5 miliarde de ani, Kepler-444 avea o vârstă venerabilă.

Controversatele gaze de şist

Despre tehnologia fracturării hidraulice sau a gazelor de şist s-a vorbit mult în ultimii ani, fanii acesteia mizând pe beneficiile unei producţii de gaze neconvenţionale, în vreme ce adversarii s-au oprit la efectele nedorite asupra mediului înconjurător. Confruntarea a avut loc şi în ţara noastră, dar acum noi studii vin să atragă atenţia asupra acestei tehnologii „cu două feţe". Astfel, un studiu publicat la începutul lunii ianuarie de revista *Bulletin of the Seismological Society of America* a ajuns la concluzia că fracturarea hidraulică se află la originea unei serii de cutremure care s-au înregistrat în Ohio în martie 2014 — cinci seisme între 2,1 şi 3 grade pe scara Richter.

Seismele au coincis cu operaţiunile de fracturare hidraulică pe care compania Hilcorp Energy le-a realizat la puţurile de petrol şi gaze situate la mai puţin de un kilometru distanţă de oraş. Cercetătorii de la Miami University din Ohio, care au analizat datele seismologice ale reţelei Earthscope Transportable Array, au ajuns la concluzia că aceste operaţiuni au dus la activarea unei falii până atunci necunoscute. Ei au descoperit că, în perioada 4-12 martie, în zona Poland s-au înregistrat 77 de seisme de 1 şi 3 grade —cel cu magnitudinea de 3 a fost simţit de populaţie la 10 martie —care au coincis cu fazele specifice de stimulare a fracturării hidraulice.

Departamentul pentru Resurse Naturale (ODNR) din Ohio a solicitat, în consecinţă, sistarea imediată a lucrărilor realizate de Hilcorp. Iată că, dacă până acum disputa era mai mult politică, inclusiv în ţara noastră, datele ştiinţifice recente vin să confirme ceea ce şi alţi cercetători, din alte ţări decât SUA, au declarat în ultimii ani.

Palindromul descoperit în Cipru

O regină necunoscută şi rămăşiţele lui Cervantes

Şi în domeniul arheologiei, luna ianuarie s-a dovedit generoasă pentru cercetători. Mai întâi, o echipă de arheologi cehi a anunţat descoperirea mormântului unei regine necunoscute până în prezent, *Khant Kaous III*, cum se numeşte ea, soţia unui faraon egiptean care a domnit în urmă cu 4.500 de ani. Această descoperire ar putea să clarifice unele aspecte necunoscute ale celei de-a V-a dinastii care, împreună cu cea de-a IV-a dinastie, a fost martoră a construirii primelor piramide. Mormântul, care datează probabil de pe la mijlocul celei de-a V-a dinastii (2494-2345 î.Ch.), se găseşte la sud-est de Cairo, în situl Abou Sir, care cuprinde mai multe piramide din acea perioadă. Întrucât mormântul este în complexul funerar a lui Neferefrê, se poate presupune că regina (înmormântată acolo) ar fi fost soţie a acestui faraon din cea de-a V-a dinastie.

Un alt succes al lunii trecute este descoperirea în Cipru a unei amulete străvechi, cu două feţe, care conţine o inscripţie de 59 de litere în limba greacă, al căror mesaj se citeşte la fel atât de la stânga la dreapta, cât şi de la dreapta la stânga (un palindrom, cum se numeşte). Amuleta se pare că are o vechime de aproximativ 1.500 de ani. Una dintre feţele amuletei conţine palindromul, iar pe cealaltă faţă se află câteva reprezentări, printre care şi cea a unei mumii, probabil o imagine a zeului egiptean Osiris întins într-o barcă, şi o reprezentare a lui Harpocrate, zeul copil al liniştii, aşezat pe un scăunel, acoperindu-şi gura cu mâna dreaptă. Harpocrate este de fapt zeul egiptean Horus, fiul lui Isis şi Osiris, care a fost adoptat în mitologia elenă după cucerirea Egiptului de către Alexandru Macedon. Ciudat este că pe amuletă se regăseşte şi o reprezentare a unei creaturi mitologice denumite *cynocephalus* (un om cu cap de câine), care imită gestul lui Harpocrate de a-şi acoperi gura cu mâna. Mesajul palindromului de pe cealaltă parte a amuletei se traduce cam aşa: *Iahweh este cel ce poartă numele secret, leul lui Re păzeşte (sau este păzit în) templul său.*

În fine, aflăm şi despre o descoperire care ar putea avea conotaţii literare şi o legătură cu marele scriitor spaniol Miguel de Cervantes, autor al celebrului roman *Don Quijote*, de la a cărui moarte se vor împlini 400 de ani în 2016. Cercetătorii au descoperit pe capacul unui sicriu din biserica Trinitarias din Madrid două simple iniţiale: „MC". Suficiente pentru a-i pune pe jar pe arheologi şi pe oamenii de litere, deopotrivă. Ipoteza lor este că aceste iniţiale ar putea reprezenta dovada că în sicriul respectiv se află rămăşiţele pământeşti ale marelui scriitor spaniol. În lunile ce vor veni, echipe de oameni de ştiinţă vor continua excavarea şi analizarea osemintelor şi a obiectelor aflate în nişele şi mormintele din cripta în care a fost găsit capacul de sicriu purtând iniţialele „MC", în speranţa că bănuielile lor s-ar putea adeveri.

Mormântul reginei Khant Kaous III

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

SUDOKU

jocul săptămânii: 6

	1	8	2				6	
3			8			1		
		2			5			
8		4	6				1	
	5				7	8		6
			3			4		
		5			9			1
	4				1	5	9	

Soluţia în numărul viitor

5 "948427" 000119 06

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

VOIAJUL ca sport extrem

Dacă în săptămânile precedente am prezentat, ca idee generală, doar câteva dintre hibele parțial ascunse ale unor mari obiective turistice mondiale ce țin de evoluția civilizației umane, trebuie să arătăm că și natura are de suferit foarte serios de pe urma celor ce vor să profite rapid și cât mai mult din această activitate. Alteori, natura însăși pare mai puțin îngăduitoare cu noi, parcă dorind să ne amintească acea tristă vorbă, pe care prea puțini o cunosc și aproape nimeni nu o respectă: „Natura nu are nevoie de om, dar omul are nevoie de natură"!

Cu drujbele pe Iguazu. Apa cascadelor de pe fluviul Iguazu poate fi maronie. Aflate la granița dintre Argentina și Brazilia, acestea sunt considerate a fi unele dintre cele mai spectaculoase căderi de apă din lume. Renumele și cele mai multe dintre fotografii ne duc cu gândul la curgeri de apă turcoaz și cascade înspumate, dar în unele locuri culoarea acestora se apropie mai mult de cea a cafelei braziliene. Din cauza despăduririlor și a ploilor abundente, apa fluviului capătă o nuanță maronie, mult mai puțin spectaculoasă decât în fotografiile din ofertele agențiilor de turism.

La bătrânețe, nimic nu mai merge ca pe vremuri... Gheizerul Old Faithful erupe mai rar, așa că luați-vă de citit dacă țineți musai să vedeți spectacolul. Cunoscutul gheizer din Parcul Yellowstone a fost numit Old Faitfhul, Bătrânul Credincios, datorită predictibilității erupțiilor. În ultimii ani însă, intervalul dintre două erupții a crescut semnificativ, ajungând la aproximativ 91 de minute în prezent. Mai răruț, că-i mai drăguț!

Unele băi nu-s sănătoase. Băile în Marea Moartă pot fi neplăcute. Marea Moartă este, de fapt, unul dintre cele mai sărate lacuri din lume, iar acesta atrage numeroși turiști în fiecare an. Salinitatea extremă a apei poate fi neplăcută însă și, chiar dacă scufundarea e aproape imposibilă, cauzează destule accidente, uneori mortale. Autoritățile recomandă turiștilor să poarte sandale impermeabile, să evite contactul apei cu ochii, să nu se radă înainte, deoarece pielea sensibilă și micile tăieturi pot fi afectate de sare... De asemenea, vizitatorii sunt sfătuiți să plutească doar pe spate și să nu încerce să înoate, iar în cazul în care înghit apă sărată, să contacteze salvamarii.

O plimbare pentru sinucigași. Drumețiile prin Marele Canion pot fi deosebit de periculoase. Marele Canion din SUA oferă priveliști uimitoare, iar mulți dintre turiști nu se mulțumesc să se fotografieze pe marginea prăpastiei, ci preferă să facă drumeții în zonă. Autoritățile americane avertizează însă că temperaturile variază foarte mult, unele trasee sunt foarte dificile, iar drumețiile sunt periculoase, mai ales pentru turiștii neexperimentați. În jur de 250 de persoane sunt salvate în fiecare an din Marele Canion.

* * *

Turiști au fost, turiști sunt încă și-or fi cât neamul omenesc... Iar dacă ar fi să ne referim la un portret-robot al turistului mondial, am înclina către japonezul cu aparatul foto atârnat de gât, care pozează din toate pozițiile, tot ce-i iese-n cale. Bine-bine, la noi e altceva. Berea și cârnații sfârâind pe grătar parcă alunecă mai bine având ca decor niscaiva ziduri multiseculare de cetate, iar după pozele individuale, în perechi și de grup, e obligatoriu să lăsăm și noi ceva amintiri posterității: sticle goale, pungi slinoase, coji de pepene și alte asemenea mărturii ale civilizației umane. La așa „poză", mai că-ți vine să zici, cu năduful unui nenea Iancu: „Iubesc plimbarea, dar urăsc pe plimbăcioși!"

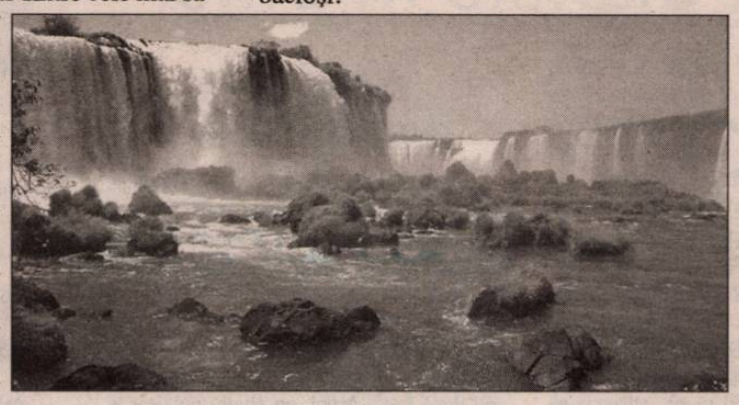

Cronica neagră a braconajului

Și 2014 a fost un an sângeros pentru Africa de Sud. Nu, nu în urma unor conflicte umane ci a cruzimii braconierilor care au ucis 1215 rinoceri (în 2013 s-au înregistrat 1004 victime, iar în 2012, 668). Și asta în condițiile în care lupta împotriva braconierilor s-ar fi intensificat. Doar în parcul Național Kruger au căzut sub gloanțe în 2014 două treimi din rinoceri (827).

Braconajul a făcut un număr extrem de mare de victime și în rândul elefanților din Africa, cifra estimată fiind de 10.000 de elefanți, uciși între anii 2010 și 2014. Rata mortalității este foarte ridicată în centrul Africii și în estul continentului (în special în Tanzania și Kenya). În Parcul național Hwange din Zimbabwe a fost semnalat un alt masacru oripilant, braconierii otrăvind cu cianură aproximativ 100 de elefanți care se adăpau din aceeași sursă de apă. Odată cu elefanții au pierit sute de alte animale.

Cererea tot mai mare pe piața neagră asiatică de coarne de rinoceri și de fildeș fiind tot mai mare, a dus la înmulțirea braconierilor și, implicit, a victimelor în rândul animalelor.

Încheiem această succintă cronică neagră cu o altă veste sumbră. Satao, cel mai mare elefant din lume și unul dintre ultimii urmași ai giganților ai căror colți de fildeș ajungeau până în pământ, a fost ucis de braconieri în Parcul Național din Kenya.

DORIN MĂRAN

A semna

Să vorbim corect!

„Documentul a fost semnat de rege (președinte, ministru) personal".

Este o exprimare întâlnită frecvent, atât în vorbirea de zi cu zi, cât și – din nefericire – chiar la unele posturi tv.

Pleonasmul este cauzat de dorința de intensificare a sensului, atunci când – ca să zicem așa – ne omoară elocința.

„A semna" înseamnă „A iscăli pentru confirmare, a certifica purtând o iscălitură".

Așadar, tot greșite sunt combinațiile ca „a iscălit personal", „a semnat cu mâna proprie", „a semnat cu propria iscălitură". *(I.S.)*

Starea de veghe

O societate cu stomac de struț

Avem noi, românii, o înclinație de-a dreptul patologică de a ne autodenigra, de a batjocori nu doar valorile naționale, ci tot ce este românesc — de la istorie și personalități, cultură și civilizație, până la mici „fleacuri" ce fac parte din cotidian, purtând marcă autohtonă: de exemplu, mașina Dacia e „un jaf", mămăliga e „pentru proști", rudele de la sat sunt „niște țărani nespălați" etc.

Recunoaștem în asemenea clișee, desigur, un complex ajuns la apogeu, al individului despuiat de calități autentice și, mult mai grav, lipsit totodată de repere și obiective majore în viață. Iar când ajungi să nu mai ai o identitate, conform acestei gândiri înguste nu poți face decât două lucruri: să arunci cu noroi în propriile origini, ca o acuză că tu ai ajuns atât de jos, și apoi să sorbi cu nesaț, fără discernământ, toată zeama chioară cu aromă de potiune magică pe care o vând viclenii samsari pribegiți la noi de pe tărâmuri — zice-se — mai răsărite. Așa am ajuns să nu mai cunoaștem sărbători neaoșe străvechi, dar să ne dăm în stambă imitând alte sărbători, străine, cu care n-avem nici în clin, nici în mânecă; să ne pocim limba cu vorbe de împrumut pe care nici măcar nu le pricepem prea bine; să ne îmbrăcăm ca niște paiațe și să ne comportăm precum drogații, fiindcă așa ni se pare că „facem ca" tipii ăia de prin țările intitulate cu emfază drept civilizate...

Carevasăzică, noi nu am fi civilizați? Bine, atunci hai să adunăm de-a valma și să înghițim pe nemestecate tot ce găsim pe „dincolo"! Iată, de pildă, un „model" de toată frumusețea, care cu siguranță își va face loc generos și în rândul tineretului nostru de o anumită categorie. La britanici există de Anul Nou, dar și cu alte ocazii de socializare masivă (în week-end, după absolvirea studiilor), un obicei care lasă perplex orice om normal: bețiile colective până dincolo de orice limită și suportabilitate. Iar de mai mulți ani încoace, elementul cel mai șocant este participarea fetelor la asemenea orgii cel puțin pe picior de egalitate cu „sexul tare".

Sub sloganul „libertate fără frontiere", zeci de tinere beau până își pierd orice nuanță de bun-simț, ajungând să provoace scandaluri majore, să doarmă întinse pe trotuare, printre gunoaie, despuiate sau să se dedea la acte de toată jena. La ultimul revelion, în Londra, peste 100 de apeluri de urgență s-au primit în acest sens numai în primele 15 minute din noul an. Faptul că nu putem vorbi, desigur, despre un dezmăț unanim nu înseamnă că nu a luat naștere deja un fenomen absolut abject. Sute de tinere au băut până și-au pierdut mințile, au căzut inconștiente în mijlocul străzilor, au ajuns la spital și le-au dat de furcă polițiștilor. Iar imaginile prezentate de presa din Regat nu mai au nevoie de niciun comentariu.

Ei bine, trebuie să spun că nu am vrut să denigrez ori să supăr pe cineva, abordând un asemenea subiect incomod. Problema e cam așa: astfel de episoade venite către noi dintr-o anumită zonă de civilizație umană prind la români, și mai ales la tineri, îngrozitor de rapid și de puternic. Așa că, sub semnul imitației necondiționate, al lipirii cu fudulie, pe frunte, de etichete cu vorbe străine, dar și al unei așa-zise libertăți de exprimare și de manifestare deșănțată, încurajată din plin în mod oficial, să nu ne mire dacă la revelioanele următoare, pe străzile orașelor noastre ne vom împedica de trupurile unor domnișoare împopoțonate ca la bâlci și „dovedite" definitiv de râurile de alcool vărsate pe gât!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Președintă
GEORGE CUȘNARENCU – Administrator
NICUȘOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACȚIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacție: Gabriela Nițu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicușor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Țiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, București

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef

ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și din punct de vedere juridic, pentru exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Infanticid în serie

Nu, nu este vorba despre specia umană, ci despre animale în rândul cărora infanticidul (ne referim la uciderea progeniturii congenerilor) este foarte răspândit. Frecvenţa acestui comportament îi incită pe etologi din anii '70, când au apărut primele studii legate de observaţiile care l-au pus în evidenţă în mediul natural.

Ce anume le determină să recurgă la acest gen de agresivitate? Unii cercetători au emis ipoteza conform căreia speciile sunt stresate de limitarea, distrugerea habitatului şi de apropierea lor de oameni. Primele cazuri au fost semnalate la maimuţele langur care au invadat oraşele Indiei. Alţi cercetători au invocat o strategie sexuală care permite animalului ucigaş să-şi mărească şansele de reproducere.

Unul dintre cei mai consecvenţi observatori ai acestui tip de comportament a fost cercetătoarea franceză Elise Huchard, care a studiat 260 de specii de mamifere (principalele specii vizate fiind primatele, marii carnivori şi rozătoarele) de-a lungul ultimelor 3 decenii. 120 dintre ele – masculi – au fost surprinse în timp ce ucideau puii congenerilor.

Infanticidul intervenea la speciile care trăiau în grup şi puteau să se reproducă în tot timpul anului, motivaţia fiind legată de instinctul de dominare al masculilor şi de imposibilitatea de a asigura hrană suficientă grupului. Acest comportament intervine însă după luptele cu rivalii pe care încearcă să-i îndepărteze. Deseori, învingătorii continuă să devină agresivi ucigând puii rivalilor pentru a stopa lactaţia femelelor şi a se reproduce (în această situaţie, femelele intră în călduri).

Uşor de observat în savana africană australă sunt babuinii chacma. Aceştia trăiesc în grupuri dominate fiecare de un mascul, care trebuie să-şi reînnoiască „învestitura" dacă poate să-şi învingă rivalii aflaţi mereu cu ochii pe el. Ştiind că poate fi învins, este foarte preocupat de acuplare pentru a-şi asigura descendenţa şi de eliminarea puilor pentru a asigura fecunditatea femelelor din grup. În medie, 70% din pui sunt sortiţi pieirii.

De menţionat faptul că masculii îşi recunosc progenitura după mirosul pe care îl degajă, după strigăte şi după forma feţei. În pofida simţurilor foarte ascuţite, totuşi se pot deseori înşela...

În cazul felinelor, masculii sunt itineranţi, în vreme ce femelele trăiesc în grupuri sedentare. Masculii din aceeaşi familie devin agresivi în perioadele în care se acuplează pentru a-şi impune întâietatea. Cei învingători îşi împart „haremul", dar nu fără tensiuni... Şi în rândul lor se produce acest fenomen sângeros. O parte din puii celor învinşi sunt ucişi.

Toate maimuţele de talie mare – gorilele, babuinii sau cimpanzeii – practică infanticidul. În afară de bonobo. Masculii bonobo nu se încaieră pentru putere şi pentru a cuceri femelele. În grupuri nu există rivalitate între masculii curtezani. Libertatea sexuală este neîngrădită, femelele având mulţi parteneri sexuali. O competiţie există, dar între... spermatozoizii fiecărui individ.

Din nou despre Ötzi

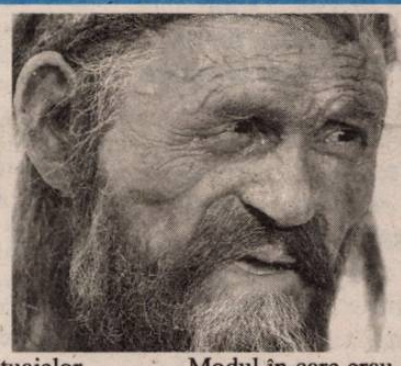

Corpul acestui bărbat descoperit în 1991 într-un ghețar din Alpi, care a trăit în Neolitic cu 3000 de ani î.Hr., a fost studiat în detaliu cu cele mai performante aparate, ani şi ani de zile. S-a spus tot ce se putea spune despre corpul său, despre modul de viaţă.

Cercetătorii Institutului italian al mumiilor din Bolzano, care au identificat şi studiat cele 60 de tatuaje ale acestuia, au descoperit recent un nou tatuaj, format din 4 linii paralele cu lungimi cuprinse între 20 şi 25 milimetri, situat la nivelul toracelui, recurgând la o tehnică de imagistică de ultimă oră care a permis cartografierea cu o precizie fără precedent a tatuajelor. Corpul a fost scanat din diferite unghiuri. Tatuajul se ascundea în straturi mai adânci ale pielii, în partea inferioară dreaptă a toracelui. O poziţie neobişnuită în raport cu cele repartizate la baza spatelui şi pe membrele inferioare.

Tatuajele lui Ötzi, printre cele mai vechi descoperite, sunt semne (linii, în special) cu lungimi diferite, repartizate în 19 grupuri, unele dispuse în paralel, altele în cruce, fiind realizate prin incizii în care s-a presărat praf de cărbune.

Cercetătorii au încercat să explice semnificaţia tatuajelor. Modul în care erau dispuse a configurat ipoteza unui tratament, un fel de acupunctură, care să-i reducă durerile articulaţiilor (individul suferea de artroză). Noul tatuaj repune în discuţie această ipoteză. Este posibil însă ca şi această incizie să fi avut un rol terapeutic, durerile, de altă natură, manifestându-se şi în această zonă.

Noua descoperire va da multă bătaie de cap cercetătorilor care vor să afle semnificaţia tatuajelor lui Ötzi. Terapeutică, simbolică, religioasă sau doar ornamentală?

Metale cu suprafaţă superhidrofobă

Cercetători de la Universitatea din Rochester au reuşit să confere suprafeţei unor metale particularitatea de a respinge brutal apa, particulele acesteia sărind pur şi simplu după ce intră în contact cu aceasta. Suprafaţa, care a devenit superhidrofobă, mai alunecoasă decât teflonul, a fost tratată cu impulsuri laser puternice şi ultrascurte pentru a o modifica la scară nanoscopică.

Aplicaţiile vizate deocamdată sunt atractive. Din acest material pot fi realizate carcase pentru diverse aparate utilizate în mediul subacvatic, inclusiv în zonele arctice, pentru că nu permite nici depunerea gheţii.

Megaasteroid pe lângă Terra

În noaptea de 26 spre 27 ianuarie a trecut pe lângă Pământ asteroidul 2004 BL86 cu o lungime de peste 500 de metri, apropiindu-se la o distanţă de 1,2 milioane de kilometri (aproximativ de trei ori distanţa de la planeta noastră la Lună).

Pasionaţii de astronomie l-au putut vedea şi cu telescoape de mici dimensiuni. Trecerea asteroidului pe lângă Terra nu a prezentat niciun risc de coliziune.

Asteroidul a fost descoperit în urmă cu 11 ani, însă abia în ianuarie traiectoria sa l-a adus la cea mai mică distanţă de Terra. O altă apropiere similară a acestui asteroid va avea loc peste 200 de ani.

În uma unui impact, asteroidul ar fi făcut un crater cu diametrul de aproximativ 10 km, iar efectele ar fi fost devastatoare: ploi acide, furtuni, iarnă îndelungată şi creşterea efectului de seră. În cazul prăbuşirii într-un ocean, valul tsunami produs ar fi făcut ravagii pe mii de kilometri distanţă.

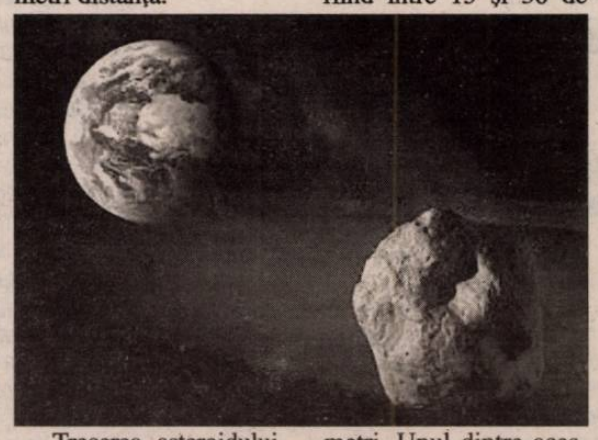

Trecerea asteroidului 2004 BL86 reprezintă cea mai apropiată deplasare a unui corp ceresc cunoscut, de dimensiuni similare, pe lângă Terra. NASA afirmă că următoarea apropiere similară de planeta noastră va fi în anul 2027, cea a asteroidului 1999 AN10.

Marea majoritate a asteroizilor care trec pe lânga Terra sunt de talie mică, cu diametrul variind între 15 şi 30 de metri. Unul dintre aceştia, cu diametrul de 30 de metri, trecut la 348.000 km de Pământ, mai puţin decât distanţa până la Lună, în 5 martie 2014, fără a prezenta însă vreun pericol.

Noi dezvăluiri ale cometei

Recentele fotografii ale cometei Tchuriumov, care se deplasează spre Soare cu viteza de 75.000 km/h, relevă faptul că aceasta nu e constituită dintr-un bloc de gheaţă şi praf, ci din

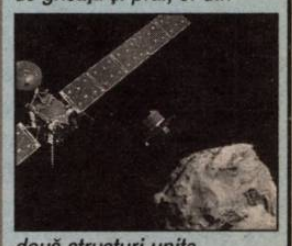

două structuri unite, cu o lungime de 4 kilometri.

Imaginile au pus totodată în evidenţă existenţa unui nor de vapori de apă, bioxid de carbon şi monoxid de carbon format din emisii care provin din interiorul cometei, a unor faleze uriaşe şi dune de praf.

Cei 3 sori de la orizont

Un fenomen excepţional, dar bine cunoscut de meteorologi, a avut loc la sfârşitul lunii ianuarie în estul Mongoliei. Locuitorii care s-au trezit dis-de-dimineaţă şi au surprins răsăritul Soarelui au avut parte de un spectacol fascinant. La linia orizontului au răsărit 3 aştri! Fenomenul celest, care apare în condiţii atmosferice speciale (nivelul ridicat de umiditate a aerului este foarte important), la temperaturi foarte joase, sub -20°C, se manifestă prin apariţia a două imagini cu contururi difuze ale Soarelui, situate de-o parte şi de alta a astrului, care străluceşte însă mai puternic decât „sosiile" sale.

Ce se întâmplă de fapt? Atmosfera se încarcă cu cristale de gheaţă. În cădere, se orientează (uneori) în aceeaşi direcţie formând o reţea care deviază razele solare cu un unghi minim de 22°, creând două replici ale Soarelui mai mult sau mai puţin vizibile care persistă de la câteva secunde la câteva zeci de minute. Fenomenul, care se produce mai ales în regiunile polare, a fost observat la începutul lunii ianuarie şi în New Mexic, dar imaginile replicilor solare au fost difuze şi dificil de observat.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Războiul armelor tăcute

Fără precedent în bogata istorie a conflictelor militare, în perioada celui de-al Doilea Război Mondial a existat un interval foarte lung (după aprecierea multor istorici) când aliaţii din Vestul Europei (Franţa şi Marea Britanie) nu au intreprins nicio acţiune militară împotriva Germaniei naziste. Această bizară situaţie este cuprinsă între octombrie 1939 şi aprilie 1940. Şi asta, după ce ambii aliaţi declaraseră război Germaniei lui Hitler încă din septembrie 1939. În limba engleză, perioada respectivă este numită „Phony War", adică „Falsul război".

Manifestaţie pro-britanică la Varşovia

„Crepuscul"

La 1 septembrie 1939, Germania începea invazia Poloniei şi, conform Pactului Ribbentrop-Molotov, URSS invada la rândul ei acea ţară, la 17 septembrie 1939, după ce ostilităţile cu Japonia fuseseră oprite. Invaziile s-au finalizat la 6 octombrie, când Germania şi URSS au ocupat şi anexat întreaga Polonie. În consecinţă, la 3 septembrie 1939 Franţa şi Marea Britanie declară război Germaniei naziste. Ambele ţări aveau tratate cu Polonia pentru sprijin militar. Astfel, alianţa militară anglo-polonă pentru apărare fusese semnată la 6 aprilie 1939, ambele ţări fiind conştiente de pericolul expansionismului promovat de Hitler. Pe de altă parte, la 19 mai 1939 a fost semnată o nouă alianţă militară între Franţa şi Polonia. Dar, în conformitate cu atitudinile concrete ale Franţei şi Marii Britanii din perioada de după invazia Poloniei, opinia publică (şi nu numai) din acea ţară a numit situaţia „Trădarea Occidentului".

Chiar şi Winston Churchill, atunci când a ocupat funcţia de prim-ministru, a denumit perioada cu pricina „Crepuscul". De altfel, Churchill a fost un critic aspru al prim-ministrului („Pacifist") Neville Chamberlain, care a fost nevoit să-şi dea demisia, iar regele George al VI-lea l-a numit succesor în fruntea guvernului pe Churchill, la 10 mai 1940... În perioada „Războiului tăcut" (francezii îi spun „Drôle de guerre"), germanii s-au concentrat cu forţe minore pe „Linia Siegfried", o fortificaţie de-a lungul graniţei cu Franţa. Iar francezii au pornit, totuşi, operaţiuni militare pe acel front – ofensivă numită „Acţiunea Saar" – cu intenţia de a sprijini Polonia. Numai că acţiunea franceză a durat între 7 şi 13 septembrie 1939, forţele armate franceze retrăgându-se fără a fi forţate la această mişcare! Din cauza acestei atitudini incredibile, prim-ministrul Franţei Edouard Daladier a demisionat la 20 martie 1940. Un alt motiv pentru schimbările guvernelor din Franţa şi Marea Britanie a fost şi atitudinea pasivă faţă de invazia sovietică a Finlandei („Războiul de iarnă", care a început la 30 noiembrie 1939) şi invaziile Germaniei în Danemarca şi Norvegia, începute la 9 aprilie 1940.

Artilerie britanică în Franţa

Sfârşitul pasivităţii

La 10 mai 1940, după opt luni de când Franţa şi Marea Britanie declaraseră război Germaniei, Hitler a intrat cu trupele în Belgia, Olanda şi Luxemburg. Istoricii consideră acea dată ca fiind sfârşitul „Războiului tăcut". La aceeaşi dată, Germania nazistă a invadat Franţa. Mişcarea armatei germane a fost rapidă şi la 22 iunie s-a semnat armistiţiul. Hitler ocupase nordul şi vestul Franţei. Italia urma să ocupe o zonă în sud-estul Hexagonului, iar în zona neocupată, la Vichy, s-a format un guvern prohitlerist în frunte cu mareşalul Pétain. Atât Franţa, cât şi Regatul Unit refuzaseră ofertele de pace ale lui Hitler, la 12 şi respectiv 10 octombrie 1939.

Fotodocument

Pionier al aviaţiei

Constructorul de avioane şi maşini francez Henri Farman s-a născut în1874 şi a murit în 1958. Împreună cu fraţii săi Dick şi Maurice, el a fondat în 1919 compania care a realizat avioanele „Farman". În 1924, el cu fraţii săi au fondat şi „Societatea generală de transporturi aeriene", care va fi integrată în Air France în 1933. În fotografie este celebrul avion al epocii numit „Goliath". Acest inginer de excepţie a creat şi automobile „Farman" (un motor cu 6 cilindri), de 60 cai putere (CP). A primit Legiunea de Onoare în 1937.

Un rege enigmatic

Primul autor care evocă existenţa reală a unui rege celt pe nume Arthur, erou al rezistenţei împotriva anglo-saxonilor, este istoricul francez Nennius, în lucrarea sa „Histoire des Bretons", apărută în anul 1826. Ulterior, în „Analele galeze" (apărute în 1995) sunt menţionate date biografice foarte precise (Arthur ar fi murit la vârsta de 90 de ani, în 529). Cu timpul, numeroase lucrări literare au preluat această temă, îmbogăţind-o atât de mult cu elemente fantastice, încât adevărul ştiinţific se întrevede astăzi din ce în ce mai greu printre fabulaţiile scriitorilor şi poeţilor. A existat sau nu, se întreabă cercetătorii „fenomenului Arthur", un suveran celt devenit simbol al apărării naţiei sale?

Realitate şi basm

Părăsirea teritoriilor Marii Britanii de astăzi de către legiunile romane (retragerea dictată de împăratul Honorius în 410) a generat crearea unei multitudini de mici regate celte şi ulterior războaie interne pentru supremaţie. În toiul luptelor fratricide, apare, probabil în anul 439, rodul dragostei dintre regele Uther Pendragon şi frumoasa Igraine, viitorul rege Arthur. În faţa invaziilor din ce în ce mai periculoase ale francilor şi saxonilor, numai uniunea dintre micile regate ar fi putut face faţă. Această unificare ar fi fost reuşită de viteazul Arthur, care a ştiut să-şi atragă ajutorul celor mai vajnici cavaleri ai miniregatelor celte...

Până aici, nimic nu poate fi pus pe seama ficţiunii, căci, într-adevăr, spre sfârşitul secolului V şi începutul secolului VI, toate incursiunile barbare s-au lovit de o neaşteptat de puternică rezistenţă şi au fost respinse în totalitate, invadatorii fiind urmăriţi chiar pe continent. De asemenea, istoricii confirmă existenţa unui centru de comandă, şi anume capitala regelui din cetatea Camelot – nume provenind de la zeul celt al războiului, Camulos. Aceasta se situa în zona oraşului de azi Cadbury, din Ţara Galilor, unde au fost descoperite impresionante fortificaţii circulare. Dar cea mai mare lovitură dată legendei de către unii cercetători este ipoteza conform căreia un conducător care să poată avea calităţile impuse de dificila situaţie a celţilor nu putea fi decât un... general roman asociat cauzei lor!

Regele Arthur

Misteriosul Merlin

Unde începe legenda? De viaţa regelui Arthur este legat numele misteriosului personaj Merlin, preot şi magician, omul din umbră, specialistul intrigilor de la Curte. Un alt element de basm este sabia vrăjită, botezată Excalibur, căreia marele erou i-ar datora toate victoriile. Dar cel mai nebulos aspect al existenţei lui Arthur (nume incert) este relaţia dintre el şi fiul său, Mordred. Acesta ar fi fost născut de zâna Morgana şi s-ar fi ridicat împotriva tatălui său, pentru a-i lua locul pe tron. Între cei doi se dă o luptă în urma căreia mor amândoi. Dar acest mod în care dispare un erou cu o astfel de faimă, parţial atestată de realitate, este inacceptabil. Legenda vrea cu orice preţ să scoată în evidenţă faptul că regele Arthur nu putea fi ucis de un om, ci de un semizeu.

Merlin

Preţuirea pentru faptele acestui suveran a mers atât de departe, încât în castelul Winchester este prezentată publicului celebra Masă Rotundă la care ar fi ţinut sfat Arthur şi neînfricaţii săi cavaleri (Perceval, Lancelot, Tristan etc.). De fapt, nu mai este un secret pentru nimeni că acea masă (cu diametrul de 10 metri!) conţinând numele aliaţilor regelui datează din secolul XIII şi a fost repictată ultima oară în timpul lui Henric al VIII-lea, în secolul XVI.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

12 februarie 1809

S-a născut Abraham Lincoln

Preşedintele celei mai mari crize morale şi constituţionale din istoria SUA, Abraham Lincoln, s-a născut la 12 februarie 1809 în familia lui Thomas Lincoln, la o fermă din statul Kentucky. Era o familie foarte religioasă, aparţinând cultului baptist, care, printre altele, interzicea consumul de alcool şi sclavia. Dar Abraham Lincoln a fost mai degrabă un sceptic, deşi frecventa cu familia biserica. Era un bun cunoscător al Bibliei şi de mic a avut pasiunea lecturii.

După mai multe legături sentimentale, Lincoln se căsătoreşte cu Mary Todd în 1842. Cuplul a avut patru copii. Profesional, el a fost admis în baroul avocaţilor şi a intrat în politică, în Partidul Whig (republicani conservatori).

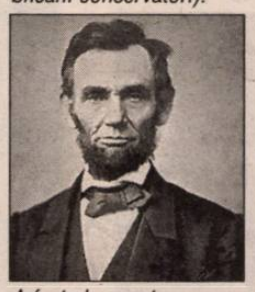

A fost ales pentru Congress (Parlamentul SUA) în 1846, fiind un militant pentru reformarea sistemului bancar, a sistemului de taxe şi pentru extinderea căilor ferate. S-a opus războiului dintre Mexic şi SUA şi de aceea s-a retras temporar din politică. A revenit în 1854 şi a clădit un nou Partid Republican. A început să susţină o serie de dezbateri pe tema abolirii sclaviei din 1858.

A câştigat alegerile prezidenţiale din 1860 şi la 4 martie 1861 şi-a început primul mandat de preşedinte al SUA (al 16-lea). Din cauza vederilor sale antisclavie, şapte state din sudul SUA au format o Confederaţie, dar Lincoln nu admitea secesiunea. A izbucnit Războiul Civil din SUA, care a durat oficial între 12 aprilie 1861 şi 9 mai 1965. Victoria a fost a Unioniştilor („Nordiştilor"), însă preşedintele Lincoln a fost asasinat la cinci zile după ce generalul Robert Lee, comandantul confederaţilor, s-a predat. Dar sclavia fusese abolită prin al 13-lea Amendament al SUA, conform căruia „sclavia şi munca forţată" au fost considerate infracţiuni. Senatul SUA a ratificat acest amendament la 31 ianuarie 1865.

La 14 aprilie 1865, în ziua de Vinerea Mare, Abraham Lincoln viziona la Teatrul Ford din Washington piesa „Vărul nostru american" de Tom Taylor. John Booth, actor cunoscut şi adept al sclaviei, l-a împuşcat în cap, strigând „Sudul s-a răzbunat!" Preşedintele Lincoln a fost declarat mort la 15 aprilie 1865, pe când avea 56 de ani. Succesorul său a fost Andrew Jackson, vicepreşedintele lui Lincoln.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

OZN cu fotbal şi „păr de înger”

La sfârşitul lunii octombrie 2014, comunitatea ufologilor a rememorat un caz nerezolvat, petrecut cu şaizeci de ani în urmă. Pe 27 octombrie 1954, la ora 14.20, mulţi locuitori din Florenţa şi din localităţi vecine au observat că deasupra capetelor lor au apărut nişte „corpuri” strălucitoare ciudate, de culoare albă, care navigau pe cer, de la un capăt la altul, uneori în perechi, alteori grupate. Efectuau mişcări în zig-zag şi apoi se depărtau rapid spre sud-est. Într-o oră au fost numărate douăzeci, poate treizeci.

Pe Stadio Artemi Franchi, faimosul club de fotbal Fiorentina juca un meci împotriva rivalului local Pistoiese. Zece mii de fani îşi încurajau favoritele. Dar abia începuse repriza a doua, când peste stadion s-a lăsat dintr-odată o tăcere stranie — apoi un vuiet s-a pornit să crească din mulţime. Spectatorii nu mai urmăreau meciul, ci priveau cu toţii în sus, spre cer, arătând cu degetele. Jucătorii s-au oprit din joc, iar mingea a rămas nemişcată.

Unul dintre fotbaliştii de pe teren — Ardico Magnini — o fostă legendă a clubului, care a jucat şi pentru Italia la Cupa Mondială din 1954, povestea: „Îmi amintesc totul, de la A la Z... A fost ceva ce semăna cu un ou care se mişca încet, încet, încet. Toată lumea se uita în sus şi, de asemenea, a existat un fel de sclipici coborând din cer, un sclipici argintiu... Eram cu toţii uimiţi; nu am mai văzut aşa ceva niciodată înainte. Am fost absolut şocaţi”.

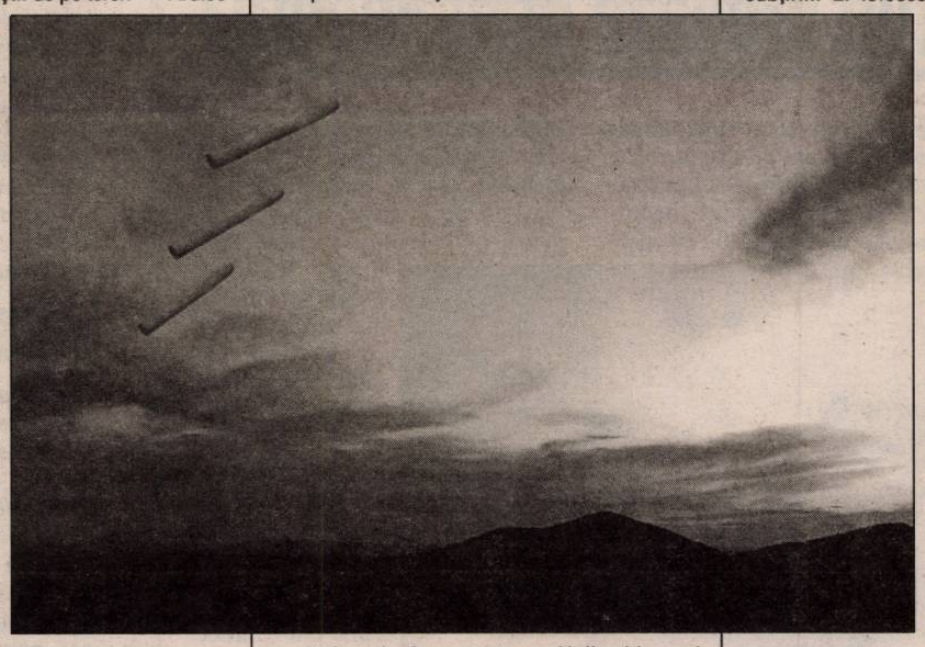

Beppe Chiappella, fost jucător la Fiorentina, spunea că două obiecte albicioase mergeau încoace şi încolo la mare altitudine. „Au apărut lângă *torre di Maratona* (turnul de 70 de metri de pe o latură a stadionului), unul în spatele celuilalt... Se deplasau cu o viteză constantă. Apoi, unul s-a oprit la mijlocul terenului. A fost atât de mult vacarm, încât arbitrul a fost obligat să oprească jocul pentru câteva minute... La un moment dat se părea că «farfuriile zburătoare» o iau spre Fiesole, dar apoi şi-au schimbat direcţia, întorcându-se înapoi şi depărtându-se spre sud”.

Trabucuri pe cer

Jocul a fost suspendat pentru că spectatorii au văzut ceva pe cer, a scris arbitrul în raportul de meci. În mulţime a fost şi Gigi Boni, un suporter pe viaţă al echipei Fiorentina. „Îmi amintesc că am văzut clar această priveliştе incredibilă”, spune el. Descrierea lui, care vorbeşte despre mai multe obiecte, diferă puţin de cea a lui Magnini. „Ele se mişcau foarte repede, apoi s-au oprit. Totul a durat câteva minute. Eu le-aş descrie ca semănând cu nişte trabucuri cubaneze. Îmi aminteau de trabucurile cubaneze prin felul în care arătau”. În decursul anilor, Boni a retrăit în minte de multe ori acea zi. „Cred că au fost extraterestre. Asta e ceea ce cred eu şi nu există nicio altă explicaţie pe care să mi-o pot da”.

Un alt jucător, Romolo Tuci, încă vioi în pofida celor bine peste 70 de ani, era şi el de acord: „În acei ani toată lumea vorbea despre extratereştri, toată lumea vorbea de OZN-uri, iar noi chiar am avut o asemenea experienţă, i-am văzut, i-am văzut în mod direct, de-adevăratelea”.

Incidentul de la stadion nu poate fi pur şi simplu interpretat ca o isterie în masă. În plus, au fost văzute numeroase OZN-uri şi în mai multe alte oraşe din Toscana, în acea zi, ca şi în cele care au urmat. Potrivit unor martori oculari, a mai fost observată pe cer şi o rază de lumină albă, venind dinspre Prato, la nord de Florenţa.

Birourile ziarelor au fost asaltate cu apeluri telefonice. Un student în inginerie, Alfredo Iacopozzi, a spus că a observat, împreună cu alte persoane, mai multe perechi de obiecte care zburau. Primele două au fost ca nişte peşcăruşi în zbor. La scurt timp a venit a doua pereche: „fiecare ca o picătură de apă care stă să cadă”. A treia pereche, observată tot cu binoclul, semăna cu nişte „pălării chinezeşti”. Când treceau deasupra oraşului, obiectele încetineau, ca apoi să ţâşnească spre est, dispărând în câteva secunde. La sfârşit, după câteva „bile albe”, a început să cadă ceva ca o ninsoare, din fire rare şi subţiri, care semănau cu vata de zahăr.

Ceea ce a impresionat cel mai mult pe florentini, după survolul misterioaselor obiecte, au fost aceşti fulgi albicioşi, similari cu vata, care au căzut din cer, acoperind case, peluze şi câmpuri. Substanţa misterioasă se volatiliza în scurt timp, iar în contact cu mâinile chiar mai rapid.

Roberto Pinotti, preşedintele asociaţiei *Centro ufologico nazionale (CUN)* din Italia, povesteşte: „Pe atunci ziarele vorbeau despre vizitatori veniţi de pe Marte. Desigur, acum ştim că nu e aşa, dar putem trage concluzia că a fost un fenomen inteligent, un fenomen tehnologic şi un fenomen care nu poate fi legat de nimic ce ştim pe Pământ... Este un fapt că, în acelaşi timp cu observarea OZN-urilor, la Florenţa a căzut din cer o substanţă ciudată, lipicioasă. Ufologii numesc această substanţă «păr de înger». E un fenomen care a fost observat şi în mai multe alte ocazii similare... Singura problemă este că, după o perioadă scurtă de timp, substanţa se dezintegrează”.

Pinotti a asistat el însuşi la strania apariţie, ca un băiat de 10 ani: „Îmi amintesc că am văzut, în plină zi, acoperişurile caselor din Florenţa acoperite de această substanţă albă, timp de o oră, după care, ca şi zăpada, ea s-a evaporat... Nimeni nu ştie ce legătură este între această substanţă ciudată şi OZN-uri”.

Descrisă în diverse moduri de martori, ca fiind similară cu vata sau cu pânzele de păianjen, substanţa era greu de colectat, deoarece se dezintegra la contact; dar unii oameni erau decişi să afle ce anume era. Unul dintre ei a fost Giorgio Batini, jurnalist la ziarul florentin La Tara. În 2003, la vârsta de 81 de ani, el a declarat, la un program de televiziune italian, *„Voyager”*, că în acea zi a primit sute de apeluri telefonice despre observarea apariţiei. Din birourile ziarului, aflate în centrul oraşului, vederea cerului era blocată de Catedrală, aşa că Giorgio spunea că a mers până la cel mai înalt punct al clădirii în care se afla, pentru a vedea despre ce se tot vorbeşte. Îşi reamintea că a zărit nişte „bile strălucitoare” care se deplasau rapid spre cupola Catedralei.

Plecat să investigheze fenomenul, în afara oraşului, Batini a dat de o pădure de brazi acoperită de aceste fire. El a adunat mai multe mostre, rulându-le pe un băţ de chibrit, apoi le-a dus la Institutul de Analiză Chimică de la Universitatea din Florenţa. Când a ajuns acolo a aflat că mai mulţi făcuseră la fel ca şi el.

Substanţe ciudate

Laboratorul, condus de respectatul om de ştiinţă profesorul Giovanni Canneri, a supus materialul analizei spectrografice şi a determinat că aceasta conţinea elementele: bor, siliciu, calciu şi magneziu, aluminiu, fier etc. Şi că nu a era radioactiv. O „linie pur ipotetică” avansată de profesor era că substanţa ar fi „sticlă de borosilicat”.

Putea oare substanţa să provină dintr-un OZN? „Este o idee absolut prostească. Ştiinţa respinge în totalitate această idee”, spune fostul pilot US Air Force transformat în astronom, James McGaha. „Tot fenomenul OZN nu este altceva decât mit, magie şi superstiţie, împachetate în ideea că vor veni la noi nişte nepământeni, fie să ne salveze, fie să ne distrugă”, spune el. În opinia lui McGaha, tot spectacolul, plus „părul de înger” şi toate celelalte, nu au fost nimic altceva decât „păianjeni migratori tineri, care au ţesut pânze foarte, foarte subţiri... Ei folosesc aceste pânze subţiri ca vele şi se leagă împreună, formând un glob mare, cu care păianjenii se deplasează dintr-un loc în altul. Ei zboară doar duşi de vânt, prezenţa lor fiind înregistrată chiar şi la 14.000 de picioare (4200 de metri n.n.) deasupra solului. Atunci când lumina soarelui străluceşte, cade pe acest ghem, producând tot soiul de efecte vizuale... Deoarece o parte din acest material se rupe şi cade pe pământ, fenomenul pare desigur magic”, a adăugat McGaha. „Dar eu sunt destul de sigur că asta s-a întâmplat în acea zi”. Teoria este susţinută şi de faptul că septembrie şi octombrie sunt lunile în care, în emisfera nordică, păianjenii migrează, iar aceste migraţii sunt uneori spectaculoase.

„Bineînţeles că ştiu despre ipoteza migraţiei păianjenilor” — spune Pinotti — ipoteză care „este un nonsens pur. E o poveste veche şi, în acelaşi timp, o poveste prostească”. Pinotti contestă teoria cu păianjenii, între altele, din cauza analizei chimice a probelor de „păr de înger”. Firul de păianjen este o proteină — un compus organic, care conţine azot, calciu, hidrogen şi oxigen — deci alte elementele decât cele găsite în probele pe care Batini şi ceilalţi le-au adus la universitate.

Scriitorul de ştiinţă Philip Ball scria: „Nu aş avea încredere în rapoartele referitoare la un eveniment vechi şi ciudat ca acesta, în afară de cazul că l-aş fi văzut cu ochii mei”. Dar şi el este de acord că elementele care se spune că au fost puse în evidenţă în „părul de înger” nu par să corespundă cu teoria păianjenilor. „Magneziul şi calciul sunt elemente destul de comune în organismele vii; în schimb, borul şi siliciul mult mai puţin. Dacă acestea au fost principalele elemente conţinute în puful alb, nu cred că substanţa a provenit de la paianjeni” spune Ball.

Deci, totul rămâne un mister. Şi, indiferent ce spun oamenii de ştiinţă, martorii oculari au rămas convinşi că ceea ce au văzut a fost ceva diferit de orice de pe pământ.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

URIAŞII NOŞTRI de peste milenii

Unul dintre cele mai mari secrete ale omenirii, ocultate şi ferecate sub şapte lacăte, este chiar istoria adevărată a umanităţii. Mai exact, evoluţia vieţii pe Pământ şi, desigur, a diverselor populaţii şi civilizaţii umane, acea evoluţie care nu mai „respectă” litera, spiritul şi mai ales interesele reprezentate de manualele şi tratatele oficiale. Între aceste taine, relatările despre dovezi ale existenţei unor oameni de dimensiuni uriaşe, într-o epocă ascunsă ori relevată (depinde din ce unghi privim lucrurile) de mituri. Teritoriul României de astăzi păstrează şi el din abundenţă asemenea izvoare, însă şi la noi politica de ascundere a adevărului funcţionează din plin, aşa cum am început să arătăm în numărul precedent al Magazinului.

Glasul din adânc al legendelor

„Spuneau bătrânii demult că la noi ar fi trăit ceva uriaşi. Spuneau că la Şes, pe Troian, între Groşi şi Suciu erau nişte oameni foarte mari faţă de cum suntem noi, cei de azi. S-a săpat acolo unde se zicea că trăiau şi au găsit ceva cioburi, care, bag seamă, că au fost ceva oale foarte mari în care se îngropau” (P. Bilţiu, 1999). Tot despre uriaşi vorbesc legendele consemnate în Maramureşul istoric, ca fiind întemeietorii unor localităţi (vezi cazul Rozavlea) sau locatari ai unor cetăţi străvechi: „Uriaşii au fost colea-n cetate. Aşa spunea moşul”; „Uriaşii au fost aici, la Onceşti, în locul care-i zic Cetăţaua. De la Borcut meri pe un deluţ rotund” (P. Bilţiu, 1999). Arheologii au dat alt verdict: în zona indicată din Onceşti s-au descoperit, într-adevăr, urmele unei aşezări bimilenare, însă e vorba despre un ansamblu de locuinţe de suprafaţă, fără temelie de piatră, construite din materiale uşoare (probabil nuiele lipite cu un strat subţire de lut). „Uriaşii” aparţineau populaţiei dacice din zonă şi probabil erau crescători de animale.

Oameni mari şi dinozauri pitici

Ţara Haţegului este şi ea plină de legende despre uriaşi. Se spune că în zonă două fete de uriaşi au ridicat cetăţi: una la Deva, alta pe vârful muntelui Retezat. Cum cea de pe munte era mult mai frumoasă, cealaltă fată de uriaş s-a supărat şi a aruncat cu un fier de plug, distrugând cetatea „rivalei” sale şi retezând totodată şi vârful muntelui despre care se spune că atunci şi-a primit şi numele. La începutul secolului al XX-lea, în depresiunea dintre Petroşani şi Deva s-au găsit câteva schelete despre care s-a crezut că aparţineau uriaşilor.

Baronul ungur Franz Nopcsa, care studiase ştiinţele naturale la Viena, a fost interesat de descoperiri şi a cercetat oasele găsite de ţărani, însă a stabilit că acestea aparţineau unor dinozauri pitici. În România, schelete de uriaşi au mai fost descoperite la Polovragi (localitate situată în apropiere de Novaci, acesta fiind un alt nume dat uriaşilor!), în mai multe etape de săpături, finalizate până în 1994, la Cetăţeni, două schelete, deshumate în 2005, din dealul de sub mănăstirea Negru Vodă. Nu s-au continuat cercetările. Din Pantelimon — Lebăda, în octombrie 1989, au fost scoase 20 de schelete de uriaşi.

Roşia Montană — „top secret”

Pe Facebook circulă un material potrivit căruia, la Roşia Montană, ar fi fost găsit în urmă cu 36 de ani un schelet de uriaş, măsurând 10 metri. Zvonurile au prins contur după ce o echipă de geologi ar fi descoperit, într-o galerie, o lespede de 12 metri lungime, 6 metri lăţime şi 3 metri înălţime, cântărind 1.700 de tone, cu o compoziţie de 15% praf de granit, 30% wofram şi 55% pulbere de aur, ce ar fi aparţinut agatârşilor — strămoşi ai dacilor. Potrivit aceluiaşi articol, în locul în care s-a găsit lespedea, numit Galeria Hiperboreană, s-ar fi descoperit, în urmă cu 36 de ani, un schelet uman de circa 10 metri lungime, pe care comuniştii l-au trimis la Moscova, pe ascuns.

Rămăşiţele gigantice ar fi fost scoase la iveală de mineri, în timpul unor lucrări. Se spune că unul dintre ortaci s-a decis să rupă tăcerea şi că ar avea o fotografie cu scheletul în cauză, făcută pe vremea aceea. Omul, un anume Ion Moiş, care în 1976 era şef de echipă, ar fi povestit că el şi colegii săi au găsit un os foarte mare, care a atras atenţia securiştilor şi că aceştia au chemat la Roşia Montană mai mulţi arheologi din Bucureşti, care au săpat, până au găsit tot scheletul uriaşului.

Apoi, minerii ar fi fost ameninţaţi să păstreze secretă descoperirea: „Am mâncat bătaie vreo săptămână încheiată şi m-au pus să semnez că n-am văzut şi că nu cunosc nimic(...) Am semnat şi am tăcut... Nici cu ortacii mei nu am mai vorbit despre asta”. Singurul care ar fi deschis vorba despre subiect ar fi fost un om al Securităţii, care i-ar fi lăsat o poză cu scheletul uriaş, spunându-i, totodată, că acesta a fost transportat la Moscova. Dacă Ion Moiş există, iar povestirea sa este reală ori totul reprezintă o plăsmuire a imaginaţiei umane rămâne încă un mister pe care mulţi au tot interesul să îl perpetueze la infinit.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

❶ ***Pentru întărirea arterelor coronare putem face o terapie cu ulei,*** folosind uleiul de floarea-soarelui sau de palmier. Dimineaţa luăm câte o lingură cu ulei, îl plimbăm în gură circa 10-15 minute. Nu îl înghiţim! Repetăm de 2 ori pe zi. Urmările se văd: dinţii albi, coronare ce nu mai suferă, inima e bine, îşi găseşte ritmul ei. Facem cura cu ulei şi când suntem bolnavi de plămâni, în cazul bronşitei, al ulcerelor rebele la tratament. Combinată cu aloe vera, este utilă în reumatismul articular.

❷ ***Vă mai amintiţi de oţetul de mere?*** Mărul reţine potasiul atât de necesar dumneavoastră, iar în oţetul de mere găsim minerale: fosfor, clor, sodiu, magneziu, fier, calciu, potasiu, important în echilibrul osmotic acidobazic. Luăm 2 linguriţe de oţet de mere într-un pahar cu apă (diluăm oţetul), dimineaţa. Este bun în insomnii, scleroze, boli ale vaselor de sânge, flebite, în intoxicaţii alimentare, pentru a slăbi, împotriva oboselii cronice.

❸ ***Ceapa şi usturoiul.*** Mixăm 3 căpăţâni de usturoi, bem sucul dimineaţa şi nu mâncăm până la ora 12. Usturoiul este vermifug, laxativ, este antiseptic, scade tensiunea arterială, este bun şi împotriva reumatismului. Pentru circulaţie: 2 morcovi, 2 căpăţâni de usturoi, 1 rădăcină de pătrunjel — se curăţă, se mărunţesc şi se storc. Obţinem un suc, bem timp de 10 zile (la început de lună, dimineaţa, câte un pahar mic).

❹ ***Pentru refacerea sănătăţii după perioade de convalescenţă,*** culegem boabele de pe un ciorchine de strugure, decojim o căpăţână de usturoi, le mixăm şi facem un suc. Bem timp de o lună. La nevoie îl amestecăm cu un vin dulce-roze.

6 remedii naturale, uneori uitate

Mirosim a usturoi? Mestecăm 2 tije de pătrunjel şi 2 boabe de cafea.

❺ ***Ceapa este o veche prietenă a gospodinelor şi a medicului.*** Cum trataţi un furuncul profund? Din bătrâni se folosea o ceapă coaptă, care se ţine la locul infecţiei. Evident, pasul următor, dacă nu se rezolvă, este mersul la medic. În caz de răguşeală facem o fiertură, un ceai de ceapă. Bem ceaiul, coacem o ceapă şi o mâncăm. Ceapa fiartă este bună pentru fortificare, în special iarna. Se pun într-un recipient 150 g de ceapă mărunţită, 100 g miere şi se completează cu vin până la 1 litru. Se macerează 10 zile, apoi bem 3 linguri macerate, înainte de masă. Ceapa combate reumatismul, gripa, iar în stare crudă favorizează transpiraţia. Este bună şi pentru diabet. Conţine vitaminele A, PP, B5, C, E şi oligoelemente: cupru, fier, magneziu, siliciu, cobalt. Este bună pentru pancreas şi pentru prostată. Se storc 2 cepe, se adaugă sucul de la jumătate de lămâie şi suc de pătrunjel. Se bea dimineaţa, înainte de masă cu 2 ore. Pentru digestie: se mixează 2 cartofi, 2 roşii, o ceapă. Se bea sucul timp de 10 zile cu pauză de 5 zile între cure.

❻ ***Argila, cunoscută Antichităţii,*** a fost din nou folosită în timpul marii epidemii de holeră asiatică în 1903, dar şi în timpul războiului din 1914-1918. Puteţi folosi şi această terapie doar după un consult medical, fiind contraindicată în hipertensiune, în constipaţii cronice, în ocluzii intestinale, în hernie. Argila scoasă de la 3 metri adâncime se amestecă bine cu muştar şi se lasă în apă curată. Se bea dimineaţa apa argiloasă, care absoarbe substanţele toxice. Are efect bactericid. Este recomandată extern în răni care nu se închid: acestea se cicatrizează definitiv, argila ajutând la regenerarea celulelor. De asemenea, este bactericidă. O mai folosim pentru cataplasme externe, în furuncule cu puroi care a migrat în profunzimea muşchiului. Se foloseşte cu succes şi în măşti cosmetice.

Dr. VALERIU MANTA

Balul Debutantelor

Pentru prima dată, la cea de-a 22-a ediţie a „Balului Debutantelor" s-a descoperit magia foaierului palatului Chaillot din Paris, locul de desfăşurare a evenimentului.

La bal au participat peste 400 de invitaţi, reprezentând un amalgam savant de aristocraţi, oameni de afaceri şi vedete, alături de cele 24 de tinere cu „sânge albastru" din întreaga lume.

Imaginile surprind fără echivoc eleganţa desăvârşită la „debutul în frumuseţe" al acestor tinere.

Dacă ar fi să amintim partea umanitară a „balului", ar trebui spus că în ultimii cinci ani fondurile adunate au permis şcolarizarea câtorva mii de tinere asiatice, din Laos şi din Filipine.

Lecţie de nutriţie

Dulciurile creează dependenţă?

Vă chinuieşte zilnic pofta de ceva dulce? Cu mult zahăr? Este posibil să fi dezvoltat deja o dependenţă periculoasă pentru silueta şi sănătatea dumneavoastră.

Din păcate, răspunsul ştiinţei la întrebarea din titlu este un categoric DA, ne avertizează dr. nutriţionist Cristian Panaite. Mai mult, dependenţa de zahăr este comparabilă cu cea de droguri tari sau de alcool!

Comportamentul consumatorilor de dulciuri poate fi uşor comparat cu cel al dependenţilor de cocaină. Sună grav şi drastic, dar nu poţi contrazice ştiinţa, susţine dr. Cristian Panaite.

Până acum câţiva ani, o asemenea comparaţie era considerată chiar jignitoare şi nefondată. Între timp a fost inventat tomograful, incredibilul aparat care măsoară şi activitatea creierului. Un studiu recent demonstrează că persoanele obeze au un nivel al sensibilităţii dopaminei extrem de scăzut.

De ce este dopamina importantă? Pentru că reprezintă neurotransmiţătorul responsabil cu energia necesară funcţionării organismului, pentru că activează metabolismul şi menţine greutatea.

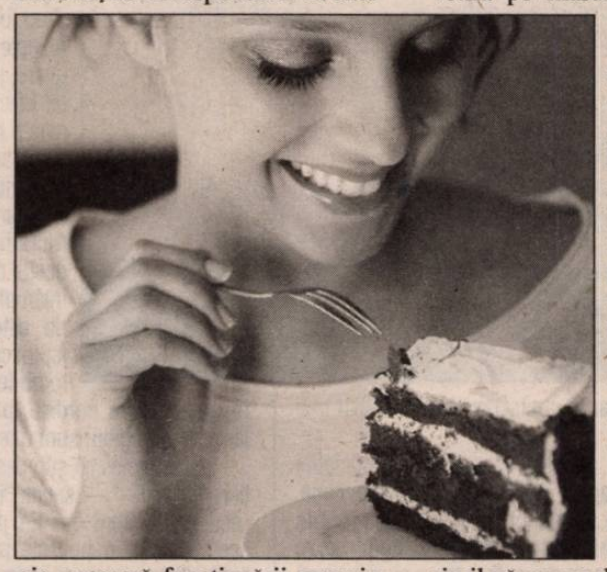

Ei bine, nivelurile scăzute ale sensibilităţii la dopamină sunt asociate cu un comportament adictiv, indiferent de sursa care l-a generat, fie că aceasta ar fi cocaina sau alcoolul. Dar şi zahărul are aceleaşi efecte adictive, care se agravează pe măsură ce creşte cantitatea ingerată. Studiul menţionat mai sus arată că, cu cât creşte mai mult numărul de kilograme corporale peste cel normal, cu atât mai insensibili devin receptorii dopaminei. Dependenţii vor simţi aşadar nevoia să consume din ce în ce mai mult pentru a se simţi satisfăcuţi.

În concluzie, dulciurile aduc kilograme în plus şi o dependenţă similară cu cea de alcool şi de droguri. Ca să vă eliberaţi de această dependenţă, singurul tratament sigur este o dietă sănătoasă, în care dulciurile să fie înlocuite cu fructe, nuci şi seminţe.

Dosarele frumuseţii

„Piese de rezistenţă" ale feminităţii

Genele lungi şi dese şi sprâncenele conturate şi arcuite sunt „piese de rezistenţă" pentru frumuseţea unei femei. Din acest motiv este firesc să ne întrebăm ce îngrijiri speciale necesită această zonă sensibilă. Iată câteva sfaturi care nu au în vedere genele false sau alte „mici artificii" folosite azi în mod frecvent.

◆ Demachierea este foarte importantă. În special rimelul de pe gene poate duce la iritarea ochilor, la ruperea şi căderea genelor.

◆ Folosiţi un demachiant special pentru zona ochilor.

◆ Evitaţi să folosiţi aparatul de întors genele în fiecare zi, deoarece acesta poate duce la slăbirea şi ruperea lor.

◆ Demachiaţi-vă cu blândeţe, nu frecaţi atunci când îndepărtaţi rimelul de pe gene şi machiajul ochilor.

◆ Pentru a avea sprâncene sănătoase şi a preveni rănirea lor e indicat să le periaţi zilnic cu ajutorul unei periuţe din păr natural. Se începe de la coada sprâncenelor spre nas, apoi în sens invers, repetând de 10-15 ori. Periajul se face dimineaţa, înainte de fardare şi seara, după demachiere.

◆ Bogat în vitamine şi acizi graşi esenţiali, uleiul de ricin este renumit pentru efectele sale miraculoase asupra creşterii şi îndesirii genelor şi sprâncenelor. Seara, după demachiere, se aplică pe gene, de la rădăcină spre vârf şi pe sprâncene, prin masaj uşor, insistându-se la rădăcină.

◆ Uleiul de măsline, bogat în vitamine şi în alte substanţe hrănitoare pentru piele şi păr, accesează creşterea genelor şi sprâncenelor, le hidratează şi le hrăneşte.

◆ Decoctul de salvie, concentrat, făcut din 3 linguri de salvie la 300 ml de apă, se aplică pe sprâncene, pentru că stimulează creşterea şi îndesirea lor, accentuându-le şi culoarea.

Gastronomice

Chiftele de ton în crustă de susan

250 g ton mărunţit, 2 ouă, 2 cartofi, 2 morcovi, 2 căţei de usturoi, câteva fire de pătrunjel şi mărar, 2 linguri griş, zeama de la jumătate de lămâie, seminţe de in şi susan.

Legumele se curăţă, se spală şi se dau prin răzătoarea mică. Într-un bol se pun tonul, legumele răzuite, verdeaţa tocată mărunt, ouăle, zeama de la lămâie şi se amestecă foarte bine. Se adaugă şi grişul, omogenizând compoziţia. Cu mâinile uşor umede se ia câte puţin din compoziţie şi se formează biluţe mici, care se dau prin seminţele de in şi susan. Se pun biluţele obţinute într-o tavă tapetată cu hârtie de copt şi se dau la cuptor pentru aproximativ 45 minute.

Friptură de curcan în foi de varză

1 curcan, o ceaşcă ulei, sare, piper boabe, o varză albă, 100 g slănină afumată.

Curcanul se curăţă şi se spală, după care se sărează şi se lasă la rece o oră. Se înveleşte apoi cu foi de varză crudă sau murată şi se aşază într-o tavă cu slănină afumată, tăiată fâşii. Se aşază cu pieptul în jos împreună cu o ceaşcă de apă şi una de ulei. Se ţine în cuptor o oră, după care se întoarce pe o parte. Se continuă frigerea până când carnea devine rumenă. Este gata când varza este arsă.

Ciuperci pane

1 kg ciuperci mari, 2 ouă, 3 linguri făină, 5 linguri pesmet condimentat, sare, piper, pătrunjel.

Ciupercile se taie în felii groase de 1 cm, se condimentează bine şi se lasă acoperite 10 minute. Se trec apoi prin făină, prin ouăle bătute bine şi, în final, prin pesmet. Se prăjesc în ulei sau în unt bine încins. Înainte de a fi servite, se aşază pe un platou şi se presară pătrunjel tăiat mărunt.

Prăjitură rapidă

1/4 cană ulei, 1/2 cană zahăr, 2 căni apă, 3 căni făină, 4 linguri marmeladă, 1/2 cană nuci pisate, 3 linguri cacao, 1 praf de copt, sare.

Într-un castron se amestecă făina, zahărul, sarea, cacaoa, praful de copt şi nucile mărunţite fin. Apoi se adaugă apă, marmeladă şi se amestecă, iar la final se pune uleiul. Omogenizăm toate ingredientele foarte bine şi punem aluatul în tava de cuptor unsă cu puţin ulei şi tapetată cu făină. Se dă la cuptorul încălzit înainte şi se lasă 40 de minute. Se verifică dacă este coaptă, cu o scobitoare. Se taie după ce s-a răcit.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Cea mai veche „OPERĂ DE ARTĂ”

În urmă cu 500 de mii de ani, un bărbat (specia Homo erectus) din situl Trinil, de pe malul fluviului Solo, din insula Java, a gravat pe o cochilie un zigzag. Este primul „artist” atestat sau, altfel spus, este vorba despre cele mai vechi desene descoperite vreodată.

Cochilia se afla în Muzeul de Istorie Naturală din Leyde (Ţările de Jos) într-o rezervă în care au fost depuse colecţiile lui Eugène Dubois, cel care a descoperit Omul din Java în 1891. Un tânăr australian care studia arheologia şi care s-a făcut remarcat prin câteva studii legate de moluşte s-a arătat interesat de această cochilie în timp ce inspecta câteva din obiectele colecţionarului. A studiat-o sub lupă şi a rămas consternat în clipa în care a observat zigzag-ul. În mintea sa au început să prindă viaţă scenarii peste scenarii. Desenul a fost gravat undeva, în preistorie?

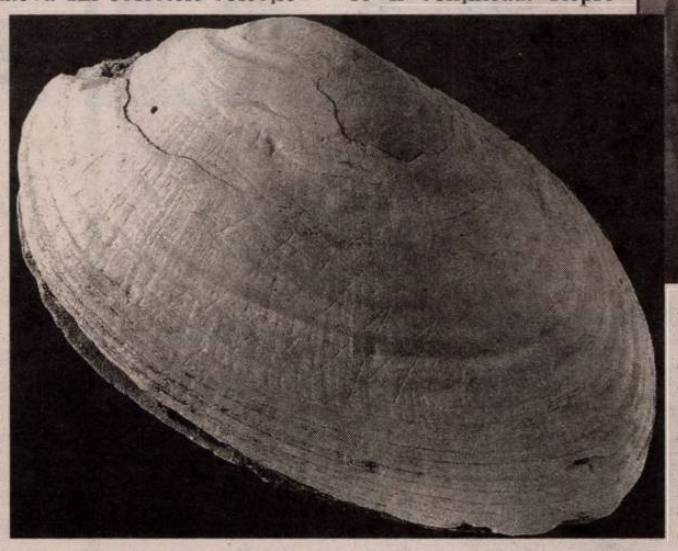

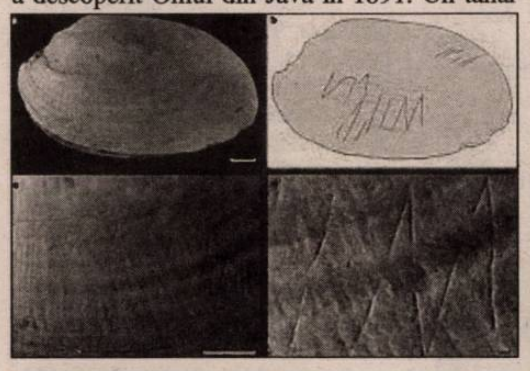

Cochilia a fost „zgâriată” în epoca modernă? A fost o joacă de „copil”? O seamă de specialişti s-au arătat interesaţi să o studieze recurgând la tehnici de vârf. Lucru curios, dar cert: cochilia a făcut obiectul unor cercetări minuţioase timp de... 7 ani!, mobilizând 20 de specialişti. Cel mai important lucru a fost evaluarea vechimii. Au fost comparate şi datate urmele de sedimente de pe cochilie cu cele ale straturilor geologice din situl Trinil, care datează de acum aproximativ 430.000 de ani, măsurându-se luminiscenţa argonului pe care îl conţineau. Reprezentarea grafică a fost realizată dintr-o singură trăsătură. Urmele albe pe fondul brun al cochiliei sunt foarte clare. De ce a făcut acest gest? Pentru a marca un semn care să-i confere „dreptul” de proprietate asupra cochiliei? Să fi reprezentat „pecetea” unui cadou? A fost un gest instictiv? Oricum, a fost, fără îndoială, unul deliberat.

Zigzagul a fost realizat cu un obiect ascuţit pe o cochilie proaspătă pe care s-au identificat urme de materie organică.

Cu 3 luni înainte ca această cochilie să fie redescoperită, la Paris a avut loc o conferinţă în care preistoricii şi paleontologii din diverse ţări au încercat să răspundă la întrebarea: Omul de Neanderthal a fost capabil să graveze motive geometrice asemenea lui *Homo sapiens?*

Iată că strămoşul lor comun s-a remarcat prin această performanţă, atribuită în premieră oamenilor moderni printr-un gest asociat gândirii simbolice.

În urma săpăturilor efectuate în zona indicată de Eugène Dubois, unde a descoperit cochilia, au fost scoase la lumină şi alte cochilii. Niciuna nu prezenta vreo gravură, în schimb printre ele au fost identificate cochilii... perforate! Se presupune că instrumentele utilizate pentru găurire ar fi fost dinţi de rechin.

Cele mai vechi cochilii gravate descoperite datează din urmă cu 300.000 de ani.

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Peştera Liliecilor — satul Peştera

Peştera Liliecilor este situată în zona satului Peştera, la numai 5 kilometri de comuna Moeciu. E relativ uşor de ajuns aici, fiind suficient să urmaţi indicatorul către Peştera, situat cam la jumătatea localităţii Moeciu, şi să urcaţi cu grijă şi răbdare drumul în pantă, destul de dificil, mai ales că nu este în totalitate asfaltat. La ieşirea din sat veţi mai găsi încă un indicator,

care vă va confirma că sunteţi pe drumul cel bun şi, după mai puţin de 500 m (parcurşi pe jos, de această dată), veţi ajunge la destinaţie.

Chiar dacă nu este amenajată şi nu este înscrisă în circuitul peşterilor de la noi din ţară, Peştera Liliecilor atrage an de an numeroşi turişti, curioşi să admire ceea ce doar natura a creat în milioane de ani. Numele i se trage de la numeroasele colonii de lilieci care o populează şi care au făcut obiectul multor cercetări biospeologice iniţiate de către Institutul de Speologie din Capitală. A fost declarată monument natural, fiind înscrisă în zona de protecţie specială a Parcului Piatra Craiului.

Cunoscută şi ca Peştera Mare sau Peştera Badichii, grota a fost semnalată în documente cu mulţi ani în urmă, primele săpături arheologice datând din anul 1957. Este situată la o altitudine de 950 m şi are suprafaţa de circa 4 hectare. Incinta are lungimea de 162 m, fiind modelată în calcare jurasice. Atmosfera din interior este destul de prietenoasă, iar temperatura moderată nu vă obligă să vă luaţi geaca în plină vară, aşa cum se întâmplă, de exemplu, la gheţarul Scărişoara. Sălile cu tavane colorate diferit constituie punctul de atracţie numărul unu! Interesante sunt şi numeroasele formaţiuni calcaroase cu care este presărată grota, precum şi pârâiaşul care o străbate de la un capăt la altul.

Dacă doriţi să vă aventuraţi şi să vizitaţi peştera, nu uitaţi să vă luaţi o lanternă destul de puternică şi încercaţi să puneţi deasupra hainelor un echipament de protecţie, deoarece riscul de a vă murdări din cap până-n picioare de argilă şi excremente de liliac este foarte mare.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Mamu

Aflată în satul Stăneşti-Lunca din comuna Lungeşti, judeţul Vâlcea, Mănăstirea Mamu, ctitorie a domnitorului Constantin Brâncoveanu, constituie un ansamblu alcătuit din biserica „Sfântul Nicolae”, biserica bolniţă din lemn „Sfânta Treime”, ruinele unor chilii şi zidul de incintă de la sfârşitul secolului al XVII-lea.

Nu există prea multe date despre începuturile mănăstirii, dar satul este atestat documentar în 1437, când moşia Mamul aparţinea boierilor Flutas, Coica, Novac şi Straţimir.

Mai târziu devine proprietatea lui Constantin Brâncoveanu şi mama sa, jupâneasa Stanca, soţia lui Papa Brâncoveanu, ridică pe locul unei foste ctitorii o biserică din lemn, în memoria soţului ei, ucis în 1655 în răscoala seimenilor. În 1695 domnitorul vizitează satul şi hotărăşte înlocuirea bisericii de lemn cu una de zid. Locaşul este construit în 1696 şi în 1699 este terminată pictura, executată de renumiţii pictori ai vremii Pârvu Mutu şi Marin. Mănăstirea este înzestrată de domnitor cu numeroase odoare şi moşii, fiind construite şi corpurile de chilii.

Între 1842-1843, stareţa mănăstirii, Maica Meletina, reface din lemn turla căzută în urma unui cutremur. Totodată hotărăşte restaurarea picturii şi valoroasa frescă este acoperită de o lucrare în tempera, realizată de ieromonahul Ghermano şi ucenicii săi Popa Constantin zugravul şi Gheorghe Bălăceanu zugravul.

În 1873, în urma Secularizării, mănăstirea este desfiinţată şi devine biserică de mir, iar maicile sunt mutate la Mănăstirea Horezu.

În 1910 biserica este restaurată în vederea reînfiinţării mănăstirii. Cu acest prilej este curăţată fresca, punându-se în lumină valoroasa lucrare brâncovenească. În 1932 locaşul redevine mănăstire de călugăriţe, care însă este din nou desfiinţată în 1960, în urma decretului din 1959 şi transformată într-un azil de bătrâni şi bolnavi cu deficienţe mintale. După 1989 biserica este supusă unor serioase reparaţii şi din 2004 este restaurată vechea frescă de pictorii Gina Barnovschi şi Călin Bârzu.

În anul 2007 sosesc aici trei călugăriţe de la Mănăstirea Clocociov, începând munca pentru desfăşurarea activităţii monahale, care se reia după 2009, când azilul este mutat.

Biserica Sfântul Nicolae nu a suferit modificări de-a lungul anilor. Este de formă treflată, are lungimea de 20 de metri şi lăţimea de 7 metri. Deasupra naosului are o turlă poligonală luminată de ferestre, aşezată pe un soclu pătrat. Tot pătrată este şi clopotniţa aşezată deasupra pridvorului deschis, clopotniţă în care se află şi cele două clopote care au bătut în 1696. Pereţii, albi în exterior, sunt străpunşi de ferestre şi decoraţi cu ocniţe.

Mănăstirea deţine multe obiecte de pereţi, printre care icoane din secolul al XIX-lea, un policandru de alamă din 1842, un disc de argint, iar pe lângă sfântul locaş funcţionează un atelier de pictură.

IRINA STOICA

Chagall şi modernismul

Marc Zakharovich Chagall s-a născut în Vitebsk (teritoriul Belarus), în anul 1887, într-o familie evreiască. Acest pionier al modernismului în arta europeană a trăit 97 de ani, decedând în 1985.

Autoportret cu şapte degete

Pentru a înţelege spiritul artei lui Chagall, îl citãm pe criticul Michael J. Lewis: „Chagall a fost ultimul supravieţuitor al primei generaţii de modernişti şi a fost respectat şi pentru cã a fost un proeminent artist evreu". Iar Marc Chagall însuşi spunea despre opera sa cã este „...ca un vis al umanităţii, nu al lui personal". De altfel, personalitatea acestui maestru al modernismului se regăseşte şi în importante lucrări publice precum bolta Operei din Paris (pictată la cererea lui André Malraux, ministru al culturii), vitraliile catedralelor din Reims şi Metz şi ferestrele pictate din sediul ONU.

Numele său la naştere a fost Moishe Segal şi a fost primul băiat al familiei din cei nouă copii. Sărăcia era foarte cruntă în acea regiune, dar Marc a făcut şcoala şi a citit Biblia în ebraică. Pe vremea aceea, copiii evrei nu erau primiţi la liceu şi viitorul maestru a învăţat cu greu, mai ales că-i spusese mamei că vrea să devină pictor. Este primit în cele din urmă la un atelier fotografic şi urmează cursuri particulare de pictură. Îşi continuă studiile la Academia de arte frumoase din Sankt Petersburg, apoi pleacă în Franţa.

Atmosfera boemă a intelectualităţii pariziene şi mai ales a cartierului Montparnasse (unde a locuit o perioadă) îl inspiră şi-l entuziasmează. Cu sprijinul amicilor, reuşeşte să expună lucrări la Salonul de toamnă din 1912. Expune şi la Berlin, dar războiul îl prinde în Rusia. Se împrieteneşte cu Maiakovski şi Esenin şi pictează foarte mult inspirându-se din spiritualitatea culturii evreieşti. În 1919 inaugurează o şcoală de arte frumoase în oraşul natal, dar intră în conflict cu un lider local

Îndrăgostiţi în profil

al mişcării avangardiste. Se decide să emigreze şi ajunge în cele din urmă în Franţa.

Lucrările lui Chagall, care descoperă cu pregnanţă esenţa cubismului, simbolismului şi fovismului, fără să se înregimenteze în vreun curent anume şi promovând modernitatea, sunt din ce în ce mai apreciate, inclusiv la New York. Din păcate, venirea lui Hitler la putere şi legile de persecuţie a evreilor îl obligă să se mute în sudul Franţei. Campania furibundă a naziştilor împotriva artei moderne şi a tot ceea ce era creat de „străini" a determinat forţele direcţionate de Goebbels să distrugă mii de opere de artă considerate „degenerate" şi „neînţelese de poporul patriotic german". În cele din urmă, Chagall realizează pericolul de moarte reprezentat de guvernul de la Vichy şi pleacă în SUA (1941). După război, maestrul, bine primit de intelectualitatea americană, se întoarce în Franţa şi se căsătoreşte cu Vava Brodski, în 1952.

Operele sale sunt preţuite din ce în ce mai mult şi Chagall se ocupă, pe lângă pictură, şi de sculptură, ceramică şi litografie. Lucrările sale, având un colorit şi un stil modernist inconfundabil, sunt rodul imaginaţiei unui visător bun cunoscător al tradiţiilor iudaice şi al folclorului rus. După moartea lui Henri Matisse (1954), Picasso spunea: „Chagall a rămas singurul pictor care înţelege ceea ce este cu adevărat culoarea".

Una dintre cele mai prestigioase lucrări ale sale este pictura pe sticlă de la sinagoga asociată cu University Hadassah Medical Center din Ierusalim.

Aniversarea

Timpul nu are culoare

Nu toţi tragem cu urechea...

Personajul din fotografie este o vedetă din SUA şi o cheamă „Harbor". Motivul pentru care acest câine a ajuns faimos îl reprezintă urechile. Cea stângă are o lungime de 34,3 centimetri, iar cea dreaptă are numai 31,1 cm. Exemplarul are 7ani şi face parte din rasa Coonhound (un fel de ogar), locuieşte în Colorado şi cântăreşte 41 de kilograme. Când e caniculă, are evantaiul asigurat...

ZIGZAG în timp şi spaţiu

Doi cavaleri grei

Cândva, în Evul Mediu, un cavaler câştigător al vreunui turnir se-mpleticea sub povara armurii mergând spre loja specială a nobililor spectatori. Făcea o plecăciune şi primea în schimb o floare aruncată dintr-un decolteu discret de prinţesă... Peste veacuri, un bărbat-cosmonaut, cuprins şi el de temeritate, îşi împovărează trupul cu altfel de straturi protectoare şi pleacă să sfideze duşmănia unui adversar indescriptibil de cumplit: neantul cosmic.

Ce legătură ar putea fi între cei doi? Dacă impenetrabilul costum al unui cavaler al secolului XV (perioada în care această categorie socială dispărea) cântărea între 30 şi 35 de kilgrame, astăzi, pentru a roboti în spaţiul cosmic, astronautul poartă o ţinută care duce acul cântarului spre 120 de kilograme! Aici, pe Pământ, căci în vidul care-i poate îngheţa şi sufletul, dincolo de mrejele gravitaţiei, hainele sale nu sunt mai grele decât trupul unui fluture care i s-a aşezat pe mână. Şi ambilor cavaleri nu le sunt lăsate decât privirile să ţâşnească dincolo de viziere.

Multiplele straturi ale vestimentaţiei scafandrilor cosmici se justifică prin multiplele agresiuni la care sunt supuşi pe când lucrează în afara staţiilor orbitale. Scuturi termice, antimeteoritice şi antiradiaţii, sistemele de presurizare, de climatizare şi de circulaţie interioară a apei, toate perfecţionate de-al lungul deceniilor pentru a permite o cât mai mare elasticitate a mişcărilor, au transformat cavalerul Cosmosului într-o miniuzină a supravieţuirii în ultra-ostilul mediu de dincolo de Terra. Un motor reactor îi asigură deplasarea spre navă în caz de nevoie, un proiector şi o cameră video îi imortalizează travaliul în vid, iar un rucsac-rezervor cu oxigen îi permite să respire în voie. Vaporii expiraţiei nu pot aburi viziera, căci un sistem bazat pe un curent interior de oxigen îi permite să vadă limpede în permanenţă. Mănuşile au un triplu strat: unul maleabil, de cauciuc, altul care-i conferă aderenţă şi încă unul drept scut termic. Mâna trebuie să poată folosi cât mai eficient uneltele şi dispozitivele speciale cu care repară şi/sau fixează sateliţii artificiali, aparatele de măsură, panourile fotovoltaice... Cavalerul medieval şi cavalerul Cosmosului sunt dependenţi de costumele împovărătoare.

Filosof-vizionar

Se ştiu puţine lucruri despre filosoful Ferekyde din Syros, profesor al lui Pitagora şi un maestru al viziunilor clasice (a trăit în secolul VI î.Ch.). Cel mai spectaculos fapt amintit de Diogene Laertios este legătura onirică dintre Ferekyde şi eroul grec Heracles (Hercule la romani). În multe dintre visele pe care filosoful din Syros le-a dezvăluit apropiaţilor, Heracles este un fel de coordonator al principiilor şi activităţilor muritorului pe care-l „patrona". Unul dintre aceste principii era acela al modestiei materiale a grecilor şi al cumpătării — idei pe care le va promova peste secole doctrina

christică. Tot Heracles a fost acela care, apărându-i în vis lui Ferekyde, îi „spunea" ce strategie al trebui să urmeze suveranii diverselor cetăţi greceşti în faţa unor conflicte iminente. Şi, dacă relatările istoricilor sunt cât de cât veridice, ceea ce prevestea Ferekyde se confirma.

Ca şi în cazul multor altor vizionari, filosoful din Syros şi-a văzut propriul sfârşit. Astfel, pe când războinicii din Efes se confruntau cu cei din Magnesia, Ferekyde i-a cerut eruditului Hermip din Smyrna să-l îngroape într-un loc anume, după terminarea bătăliei. Legenda spune că filosoul-vizionar, chiar dacă n-a participat la bătălie, a fost găsit mort printre luptătorii care-şi pierduseră viaţa.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Asasinul din tren

Dacă te naşti cu „gena ucigaşului", cum se spune quasiştiinţific, atunci îţi trebuie doar un „declic" sau o traumă care să te determine să devii o brută. Monstrului din Liguria, Donato Bilancia (n.1951) i-a trebuit un astfel de şoc pentru a începe seria incredibilă a crimelor, în total şaptesprezece. Până în 1982 a trăit din furturi şi spargeri, a fost arestat şi eliberat de mai multe ori. Dar în acel an, fratele său, cu copilul mic în braţe, se aruncă în faţa trenului... Bilancia s-a transformat total, devenind un ucigaş în serie care a speriat Italia, mai ales regiunile Venezia şi Genoa.

Lovit de maşină în 1990, el a stat în comă câteva zile. Dar şi-a revenit şi a început să practice cu asiduitate jocurile de noroc. Aşa s-a născut motivul pentru primele crime, când a omorât foşti parteneri de poker (într-un caz, intrând cu forţa în casa victimei). Dar pofta de a ucide a inventat în mintea sa bolnavă un motiv care-i oferea cu generozitate posibile victime: prostituatele. Printre primele pe care le-a împuşcat, la ieşirea din baruri sau pe străzi lăturalnice, au fost femei imigrante. Ştiind că poliţia e pe urmele sale, văzând emisiunile speciale dedicate lui, Donato Bilancia şi-a schimbat modul de operare, adoptând un stil unic în „breasla" ucigaşilor în serie: crima în tren. Omul cunoştea faptul că pe trenurile Inter-City circulă prostituate de lux, unele având chiar cabină proprie, altele având mici afişe prin

gări şi chiar în interiorul vagoanelor. Aşa a ucis trei dame de companie (care depăşeau 30 de ani şi păreau a deţine bijuterii şi bani asupra lor), numai în patru zile ale lunii aprilie din anul 1998. Femeile au fost găsite cu urme de lovituri şi împuşcate în piept. Pentru carabinieri, acest inamic public părea de neoprit.

Criminaliştii italieni mai sperau că în urma unei erori va veni sfârşitul. Şi Bilancia a greşit. Cineva i-a furat Mercedesul (1998) şi după ce a fost prins, analizele minuţioase ale vehiculului au dovedit că era maşina descrisă de o victimă care n-a murit pe loc. Asasinul lăsase urme ADN în limuzină (pe mucuri de ţigară, pahare de cafea) şi monstrul a fost identificat. A recunoscut doar 14 crime, unele motivându-le prin faptul că a fost înşelat la cărţi. A primit 17 termene de închisoare pe viaţă, încă o glumă a justiţiei care a eliminat pedeapsa cu moartea.

Ştiaţi că...

◆ *...o parte importantă din greutatea corpului uman o reprezintă microbii, bacteriile şi alţi paraziţi? Existenţa acestora este necesară pentru buna funcţionare a organismului.*

◆ *...trenurile ca mijloc de transport există de circa 200 de ani?*

Primele vagoane erau trase de locomotive cu aburi.

◆ *...un om poate identifica până la 50 de mii de mirosuri diferite? Cu toate acestea mirosul lui este mult mai slab decât cel al unor animale.*

◆ *...Marea Moartă are o suprafaţă de numai 600 kmp? Este o*

mare închisă şi este alimentată numai de râul Iordan.

◆ *...alfabetul nativilor din Hawaii are numai 12 litere? Acestea sunt cinci vocale (a, e, i, o, u) şi şapte consoane (h, k, l, m, n, p şi w).*

◆ *...pentru construcţia vaporului Titanic în 1912 s-au cheltuit 7,5 milioane dolari şi se*

estimează că în prezent s-ar cheltui 400 de milioane? Pentru filmul despre acesta, din 1997, s-au cheltuit 200 de milioane.

◆ *...hidrogenul este un gaz exploziv, iar oxigenul întreţine arderea? Când însă cele două elemente se combină rezultă apa, folosită la stingerea incendiilor.*

◆ *...cei mai răspândiţi papagali de companie sunt peruşii? Sunt originari din Australia.*

Ştiaţi că...

Vestit pentru frumuseţea sa, pentru marea albastră ca niciunde în lume, pentru mulţimea grotelor încărcate de mistere şi pentru tot ceea ce pare să facă din Napoli un adevărat Paradis pe Pământ, oraşul cel mai mare din sudul Italiei încântă localinicii şi vizitatorii deopotrivă şi prin mulţimea monumentelor ridicate aici de-a lungul veacurilor.

Opera din Napoli

Din mulţimea bisericilor şi muzeelor, a parcurilor şi statuilor se profilează şi vestitul Teatru de Operă San Carlo, inaugurat în 1737, cel mai vechi teatru de operă activ din lume şi considerat, până la inaugurarea vestitei construcţii Scala din Milano, cel mai prestigios din Italia.

Edificiul, cunoscut şi sub numele „Teatro di San Carlo", a fost construit la iniţiativa regelui Carol al VI-lea, înlocuind vechiul teatru San Bartolomeo, construit în 1631, care ajuns într-o stare de adevărată ruină a fost restaurat şi transformat în biserică. Deschiderea festivă a noului teatru a avut loc chiar de ziua regelui – 4 februarie – suveranul dorind astfel să-şi marcheze dragostea pentru cultură. Clădirea a fost împodobită cu ornamente aurite, iar culoarea predominantă a fost albastrul, culoarea casei de Bourbon. La spectacolul inaugural a fost prezentată opera „Achile in Sciro" de Domenico Sarro, rolul titular fiind interpretat, după obiceiul timpului – de o femeie în travesti – Vitoria Tesi.

Înălţat după proiectul arhitectului militar Giovanni Antonio Medrano, are o sală care poate găzdui 3285 de spectatori. Lojele, fiecare discret luminată şi având câte o mică oglindă, dispuse sub formă de potcoavă, sunt înălţate pe şase etaje. Există o vastă lojă regală şi un parter cu lungimea de aproximativ 36 de metri.

În ziua de 12 februarie 1816, teatrul este distrus de un incendiu, rămânând din splendida construcţie numai pereţii exteriori. Reproiectat de arhitectul Antonio Niccolini, este reconstruit în 10 luni, inaugurarea având loc la 12 ianuarie 1817 cu piesa „Il Sogno di Partenope" de Johann Simon Mayr. Restaurarea fusese comandată de regele Ferdinand al IV-lea dar, cu tot efortul arhitectului, care împodobise construcţia cu basoreliefuri alegorice, şi cu tot entuziasmul exprimat de unele personalităţi ale vremii, strălucirea de odinioară dispăruse cu totul.

De aceea, în 1844 se dispune o nouă redecorare, condusă de Fausto Niccolini, fiul lui Antonio. Terminată în 1855, noua lucrare obţinea efecte cu adevărat magice prin folosirea combinaţiilor de roşu şi auriu.

Între 1844-1845 au loc şi alte lucrări privind exteriorul şi consolidarea edificiului. Astfel Francesco Gavaudan şi Pietreo Gesuè refac latura vestică dinspre Palatul Regal.

Distrus de bombardamente în timpul Celui de al Doilea Război Mondial, este reconstruit de Forţele Aliate în numai şase luni. Faţada sobră din piatră, cu un şir de arcade în registrul superior, are instalat în vârf grupul statuar Triada della Partenope, grup restaurat şi reinstalat aici la 11 iunie 2007.

Formidabilul prestigiu al acestui teatru de operă nu se datorează numai frumuseţii sale, ci şi celor care s-au ocupat de muzica interpretată în spectacole. Astfel, între 1815-1822, director muzical a fost Gioachino Rossini, urmat de Gaetano Donizetti. Giuseppe Verdi a scris trei opere pentru această scenă pe care au răsunat şi acordurile unor lucrări de Bellini, Puccini şi ale altor maeştri ai operei italiene şi nu numai. Teatrul a servit ca decor pentru multe lucrări literare şi cinematografice, cea mai cunoscută fiind „Castelul din Carpaţi" (1892) de Jules Verne, a cărei eroină, Stilla, moare pe scena de aici.

Simboluri ale umanităţii

Wör

Cunoscută şi sub numele Wara (Cea care rosteşte adevărul), Wör este zeiţa legămintelor în mitologia scandinavă. Este o divinitate secundară, dar se bucura de o cinstire deosebită, pentru că veghea asupra respectării jurămintelor şi îi pedepsea pe sperjuri.

În timpul iernii, mai ales, lupul Fénhrir se hrănea cu măduva din oasele sperjurilor morţi.

Wör este martora şi garanta tuturor învoielilor şi tratatelor, simbolizând corectitudinea şi fidelitatea. Ea reprezintă însă şi curiozitatea, vrând să cunoască toate amănuntele unei învoieli, chiar şi pe cele aparent neînsemnate, pentru a putea judeca totul cu obiectivitatea necesară.

Turnul Olarilor din Sibiu

Construit în secolul al XIV-lea, Turnul Olarilor din Sibiu făcea parte din cea de a treia centură de fortificaţii a oraşului.

Este construit din piatră şi cărămidă şi are la bază o formă dreptunghiulară.

La etajul intermediar construcţia se retrage ca dimensiuni, pentru a se încheia în partea superioară cu o porţiune ieşită în afară, susţinută de console cu guri de foc între arce.

La primul şi cel de al doilea nivel se află metereze, realizate pentru executarea focului de archebuze.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

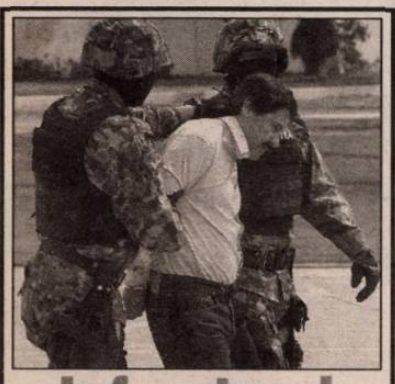

Infractorul a sunat la Jandarmerie

Prostia nu cunoaşte graniţe, iar unii infractori care se cred unşi cu toate alifiile îşi sfârşesc uneori „cariera" în cel mai lamentabil şi mai ilar mod cu putinţă. Aşa cum s-a întâmplat de curând în Vancouver, Canada, cu doi traficanţi de droguri care efectiv s-au oferit ca pe tavă autorităţilor, după o gafă de proporţii, inimaginabilă, a unuia dintre ei.

Mai precis, un agent al Jandarmeriei regale a Canadei (GRC) a primit un apel pe telefonul mobil, prin care un bărbat îi propunea, nici mai mult, nici mai puţin decât să-i vândă – desigur, ilegal – canabis. Cu o remarcabilă prezenţă de spirit, omul legii a intrat în joc, afirmând că ar cam avea nevoie de ceva marijuana, astfel că a stabilit o întâlnire cu traficantul. Întâlnire la care, parolist, agentul a fost prezent, însă nu singur, ci însoţit de colegii săi, care au reţinut dealerul de droguri, un tânăr de 25 de ani, şi pe complicea acestuia de 23 de ani, ambii din oraşul Coquitlam.

„Nu se întâmplă în fiecare zi să fim sunaţi de traficanţii de droguri care vor să facă afaceri cu noi!", a comentat cu umor insolita întâmplare comandantul jandarmilor, adăugând că, în cadrul aceleiaşi acţiuni, au realizat şi o captură de cocaină, heroină şi metamfetamine, de la bordul maşinii celor doi infractori nătângi. *(A.N.P.)*

„Răcanele" pot avea plete!

Pentru cine (mai) ştie ce înseamnă efectuarea stagiului militar, din vocabularul de cazarmă făcea parte şi termenul „răcan", referitor la cei de-abia intraţi în noul univers uman, supus unor bizare, dar şi necesare – spun unii – reguli scrise şi mai ales nescrise. Între altele, veritabilul rit de trecere includea, încă din prima zi, tunsul chilug al recrutului. Mai puţin cunoscut e faptul că, acolo unde şi fetele pot accesa această profesie deloc uşoară, asemenea restricţii le erau adresate aproape în aceeaşi măsură. Cum ar fi, de pildă, US Army, adică forţele armate americane. Unde, mai nou, par a se face concesii majore celor ce ţin la anumite aspecte legate de individualitatea fiecăruia/fiecăreia, inclusiv în ceea ce priveşte portul podoabei capilare.

În luna martie se încheie un program-pilot al forţelor navale americane (US Navy), prin care fetele nu mai sunt obligate să aibă părul tuns scurt. Paradoxul este că, puse în faţa noii opţiuni, marinăriţele efectiv nu mai ştiu cum să-şi pieptene pletele, în caz că doresc totuşi să nu şi le mai tundă.

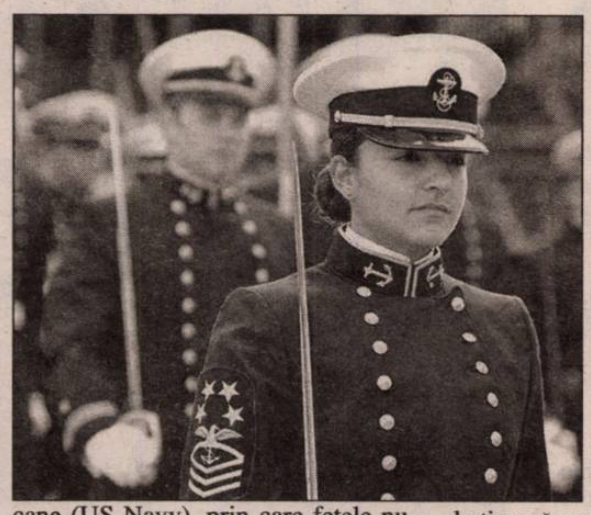

Un gen de ciudată pierdere a unui atu feminin de bază, care ne indică în ce măsură o educaţie şi o instruire de o strictete extremă poate face dintr-o fiinţă umană un fel de plastilină însufleţită. Dilemă din care, iată, tot decidenţii armiei yankee au găsit ieşirea.

Aşadar, mare atenţie: odată aleasă ţinuta militară cu plete (mă rog, doar atât cât să le acopere ceafa), fetele de la timonă vor beneficia de fix 19 modele de coafură reglementate şi aprobate la nivel de conducere. Pesemne că tocmai de-aia şi funcţionează aşa, de neoprit, pe toate meridianele lumii, această redutabilă oştire... *(A.N.P.)*

Fără frică

La 48 de ani, o americancă a fost afectată de un sindrom rarisim. Din cauza depunerilor de calciu în creier, mai exact în complexul amigdalian, n-a mai resimţit senzaţia de frică.

În faţa diverselor situaţii periculoase, bătăile inimii sale nu s-au înteţit, n-a simţit că i se înmoaie picioarele... Niciun semnal biologic nu o punea în gardă. Iar situaţiile periculoase n-au ocolit-o. Într-o seară, pe o alee lăturalnică, în drum spre casă, un tânăr a ameninţat-o cu un cuţit, încercând să-i fure poşeta şi bijuteriile pe care le purta. Imperturbabilă, i-a pus mâna în gât şi i-a spus cu sânge rece: Hai, încearcă să mă ucizi!

Înmărmurit şi derutat de reacţia femeii, bărbatul a rămas câteva clipe înţepenit, după care a dat bir cu fugiţii. Într-o altă zi, potenţial fatidică, în parcarea din faţa unui magazin un individ a abordat-o cerându-i o informaţie, după care a scos un pistol, ameninţând-o cu moartea dacă nu îi va da toţi banii şi lucrurile de valoare pe care le avea asupra ei. L-a tratat cu acelaşi curaj, spunându-i: Hai, încearcă să mă ucizi! Ai impresia că mi-e frică? Hai, îndrăzneşte!

Ca şi în cazul precedent agresorul şi-a luat tălpăşiţa. Până acum au fost cazuri fericite. Acest misterios sindrom are o faţă, dar şi un revers, care îi poate crea femeii mari neplăceri atâta vreme cât creierul nu-i transmite niciun semnal de pericol. Până acum au fost înregistrate 400 de cazuri în lume. *(D.M.)*

Din dragoste pentru animale...

Unele persoane împing uneori prea departe dragostea pentru animale. Este şi cazul unei femei de 56 de ani din SUA, Cynthia V. Anderson. Aceasta venise în Nebraska să-şi viziteze mama, însoţită de cei doi câini doberman, de la care, în timpul şederii, obţinuse încă trei căţei.

Când a vrut să se întoarcă însă la ea acasă, în Florida, nu a obţinut aprobările necesare pentru cei trei. A încercat să se urce cu ei în avion ascunzându-i în cuştile celor mari, care aveau actele necesare, dar manevra ei a fost depistată şi a fost întoarsă din drum.

Părinţii au acceptat să păstreze doi dintre căţeluşi şi ea spera că îl poate trece pe al treilea în bagajul de mână. A fost din nou descoperită şi atunci s-a gândit să scape de bagajul nedorit. De aceea, a intrat cu el într-o toaletă şi a ieşit singură. Lăsase animăluţul în chiuvetă şi deschisese apa care, curgând, făcea un zgomot ce acoperea scâncetele micuţului, cel puţin până când avionul îşi va lua zborul. Din nefericire apa a umplut repede bazinul, iar căţelul a fost găsit înecat, fiind prea mic să se poată salva.

Avionul nu decolase încă, Cynthia a fost dată jos şi arestată de poliţie. Acuzată de rele tratamente aplicate animalelor, s-a scuzat spunând că a făcut totul din dragoste pentru necuvântătoare şi că fusese sigură că animalul va găsi un stăpân iubitor.

Scuzele ei nu au impresionat pe nimeni şi pentru a fi eliberată a fost nevoie să plătească o cauţiune de 10.000 de dolari, riscând ca la proces să primească şi o condamnare de cinci ani. (I.S.)

Balene deranjate de priviri indiscrete

Observarea balenelor în mediul lor natural — „Whale watching" — constituie o mare atracţie pentru turiştii aflaţi pe ambarcaţiuni speciale, la bordul cărora se află şi ghizi care trebuie să respecte cu stricteţe regulile impuse pentru a nu deranja cetaceele. Acestea pot fi observate doar de departe. Recent, în largul coastelor insulei Lahaina din arhipelagul Hawai s-a petrecut un lucru mai puţin obişnuit în astfel de cazuri. Pentru a contempla în linişte balenele cu cocoaşă şi pentru a le asculta „cântecele" (sunetele ascuţite) căpitanul vasului a oprit motoarele. Aparatele foto, camerele de luat vederi s-au pus în mişcare. Unii dintre turiştii înghesuiţi pe puntea vasului aveau asupra lor câte un binoclu sau o lunetă.

La un moment dat, câteva balene s-au desprins de grup şi au înaintat cu rapiditate spre vas. Una dintre ele, masivă, l-a lovit cu atâta înverşunare cu spinarea, încât acesta a început să se balanseze iar o alta l-a lovit cu coada.

Turiştii, înspăimântaţi, au fost liniştiţi de oamenii echipajului, care i-au îndrumat spre cabine. După aceste atacuri care nu au pricinuit vătămări balenelor şi nu au afectat vasul, cei doi agresori s-au îndepărtat, reintegrându-se în grup. (D.M.)

Un sfert pentru confortul dumneavoastră

Nici nu ne putem închipui noi câte şi mai ales ce fel de lucruri de o ciudăţenie extremă aduc liniştea, confortul şi bucuria interioară a unora dintre semenii noştri. Dacă ne referim numai la ambientul domestic al unei case de locuit, putem menţiona, cu totul aleatoriu, pasiunea unora pentru un interior plin de plante decorative, alţii preferă să vadă în jur mult lemn, alţii să fie înconjuraţi de vestigii antice ori de opere de artă şi aşa mai departe.

Există însă şi oameni ceva mai „originali", extrem de atraşi de morbid şi macabru, pentru care atmosfera de cavou pare tot ce poate fi mai fascinant pe lumea aceasta (carevasăzică, nu se face vorbire chiar despre lumea cealaltă!). Şi, se-nţelege, imediat în întâmpinarea lor vin şi cei ce le pot oferi cele mai atractive şi mai practice artefacte ale – brrrr! – universului cimitirelor.

Astfel, producătorul Kent Leclerc s-a specializat în aşa-numitele sicrie decorative (!?), de vreo 10 ani încoace. De asemenea, el creează pentru amatorii de

simbolism morbid mobilier special pe aceeaşi temă, cum ar fi mesele pentru servirea cafelei, bibliotecile sau paturile, inclusiv pentru animalele de companie (care nu e deloc clar ce caută în această lume dementă). „Există unele persoane care cred că sunt un tip bizar, fiindcă fabric asemenea sicrie!", recunoaşte Leclerc, dar se repliază imediat, încercând să ne convingă că se află cu picioarele pe pământ: „Să ştiţi însă că sunt normal! Sunt multe firme profesionale care fabrică sicrie. Care e diferenţa între acelea şi mine, care fac sicrie pentru propria mea plăcere?" Mă rog, diferenţa ar putea fi ca aceea dintre cer şi pământ sau, poate, dintre pământ şi... doi metri mai jos. Noi să fim sănătoşi! Totuşi... *(A.N.P.)*

Şapte filme pe care nu trebuie să le ratezi de

SFÂNTUL VALENTIN

În ciuda faptului că a devenit, ca şi Crăciunul, o sărbătoare mult prea comercială, Ziua Sfântului Valentin constituie un binevenit prilej, pentru fiecare dintre noi, de a ne reaminti că putem fi romantici. Pe lângă buchetul de trandafiri şi bomboanele de ciocolată care nu trebuie să lipsească din arsenalul acestei zile, un film bun va fi un cadou minunat pe care să-l împărtăşiţi cu persoana iubită. Câteva dintre cele mai „sigure" reţete de a o cuceri pe deplin vă dezvăluim în rândurile ce urmează.

Casablanca

Cine poate uita melodia din Casablanca, privirea înlăcrimată a frumoasei Ingrid Bergman şi chipul de piatră al aparent insensibilului Humphrey Bogart? La decenii bune de la realizarea lui, filmul regizat în 1942 de Michael Curtiz

rămâne un *must see*, dovedind că filmele sunt ca şi vinul: devin tot mai bune pe măsură ce timpul trece. Sau, ca să fim în acord cu melodia cântată în „Casablanca" de pianistul de culoare Sam, „As Time Goes By"...

Love Story

Un film la care au plâns milioane de tineri, o creaţie de un dramatism rar întâlnit, un „Romeo şi Julieta" cu sfârşit la fel de tragic, dar cu un mesaj optimist: dragostea învinge totul: şi prejudecăţi, şi boli, şi moarte. Ca şi în drama shakespeareană, protagoniştii sunt doi tineri care, din cauza tabuurilor sociale nu au voie să se îndrăgostească unul de altul şi totuşi o fac: bogatul student la

Harvard şi tânăra hippy studentă la Conservator vor trăi o idilă emoţionantă, pe care nici măcar destinul crunt nu o poate destrăma. Morala întregii poveşti poate fi rezumată în replica unuia dintre eroi: „Iubirea înseamnă să nu fii niciodată nevoit să spui «Îmi pare rău»".

Ultimul tango la Paris

Pregătiţi-vă pentru unul dintre cele mai controversate filme realizate vreodată, o poveste de dragoste fascinantă, bizară, dar care vă va bântui, cu siguranţă. Nominalizat pentru două Oscaruri (regizorul Bernardo Bertolucci şi actorul Marlon Brando) şi emanând o energie sexuală cum niciun alt film de până atunci nu o făcuse, acest clasic al anilor 80 a şocat cinefilii şi criticii de film. Brando e un american de 45 de ani care trăieşte la Paris, obsedat de sinuciderea soţiei sale şi care se îndrăgosteşte de o puştoaică de 20 de ani (Maria Schneider). Deşi nu-şi vor cunoaşte niciodată numele unul altuia, aceste două suflete torturate se vor uni pentru a depăşi traumele trecutului şi a-şi satisface patimile trupeşti într-un apartament la fel de gol ca şi vieţile lor întunecate şi tragice, prinşi într-un ritm frenetic al dansului carnal din care se pare că nu se pot opri decât prin moarte.

Când Harry a întâlnit-o pe Sally

Absolvenţi ai Universităţii din Chicago, Harry (Billy Cristal) şi Sally (Meg Ryan) decid să-şi urmeze fiecare calea lui, considerând că un bărbat şi o femeie nu pot rămâne doar prieteni, fără ca sentimentele romantice să apară. Dar meandrele vieţii îi fac să se reîntâlnească iar şi iar, determinându-i, la un moment dat, să-şi pună întrebarea: sunt doar prieteni sau relaţia lor e ceva mai mult de atât? Dincolo de situaţiile amuzante, cu siguranţă o să vă placă următoarea replică (pe care o puteţi spune şi persoanei iubite, sigur o să-i facă plăcere şi n-o să acuze nimeni de plagiat): „Atunci când realizezi că vrei să-ţi petreci tot restul vieţii cu cineva, ai vrea ca restul vieţii să înceapă cât mai curând posibil".

Iubitul meu se însoară

Realizat în 1997, filmul, deşi pare o doar o uşoară comedie romantică, a fost nominalizat la Oscar şi la Globurile de Aur, reuşind să fie catalogat drept „cea mai bună comedie a anului". Julia Roberts şi Cameron Diaz fac roluri de excepţie în rolul rivalelor îndrăgostite de acelaşi bărbat. Julianne (Julia Roberts) e o tânără ajunsă la 28 de ani care, tot căutându-l pe Domnul Perfecţiune, descoperă că e pe cale să rămână fată bătrână. Deşi a avut prilejul să se mărite cu iubitul ei din liceu, ea nu-şi dă seama cât îl iubeşte decât atunci când acesta o anunţă că se va căsători cu Kimmy (Cameron Diaz). Evident, Julianne va face tot posibilul ca nunta să nu aibă loc, inclusiv apelând la ajutorul unui prieten homosexual. Situaţiile care decurg de aici vor face deliciul telespectatorilor, cu atât mai mult cu cât aceştia nu s-ar fi aşteptat ca dulceaţa de fată din „Pretty Woman" să fie şi aşa o scorpie...

Un sărut de milioane

Când logodnicul ei, aflat la Paris, se îndrăgosteşte de o franţuzoaică... o-la-la!, Kate (Meg Ryan) ia primul avion spre Franţa, decisă să-şi facă singură dreptate. Pe drum însă destinul i-l trimite, drept partener de zbor, pe Luc Teyssier (Kevin Kline), un francez trecut prin viaţă şi uns

cu toate alifiile, de meserie hoţ de lux. Individul îi strecoară tinerei americance în poşetă câteva bijuterii pe care tocmai le furase, în vreme ce-i promite că o va ajuta să-şi recucerească iubitul. Ajunşi la Paris, Luc se ţine scai de ea, dar nu ca să facă pe expertul în amor, ci ca să-şi recupereze diamantele furate. Destinul are însă are alte planuri...

Ca apa pentru ciocolată

La început o carte de mare succes, scrisă de autoarea mexicană Laura Esquivel şi vândută în peste 4 milioane de exemplare în întreaga lume, „Ca apa pentru ciocolată" a devenit şi un film la fel de reuşit, regizat de Alfonso Arau. Fiindcă, din cauza unor cutume ancestrale, Pedro, un tânăr mexican, nu se poate căsători cu Tita, mezina unei familii vecine, de care e îndrăgostit, alege, pentru a rămâne în preajma acesteia, să se însoare cu sora ei. Tita, pasionată de gastronomie, îşi va exprima dragostea pentru Pedro pregătindu-i cele mai alese meniuri. Astfel, mirodeniile obişnuite devin, în mâinile ei, veritabile condimente ale iubirii în această veritabilă variantă modernă a basmului „Sarea-n bucate".

PORTRET

Tudor Aron Istodor

Tudor Aron Istodor este, fără doar şi poate, încă o confirmare a zicalei „Aşchia nu sare departe de trunchi!". Fiul celebrilor Maia Morgenstern şi Claudiu Istodor, Tudor Aron Istodor se declară un om fericit, pentru că face cea mai frumoasă meserie din lume, iar faptul că are doi părinţi care ştiu exact cu ce „se mănâncă" profesia de actor îl ajută în propria sa perfecţionare.

În copilărie nu era câtuşi de puţin pasionat de teatru. Faptul că părinţii îl târau prin marile săli de spectacole din Capitală şi de prin ţară era mai mult decât o corvoadă pentru el. Ca să stea cât mai departe de domeniul artistic, a ales să urmeze un liceu cu profil real, Colegiul Tudor Vianu din Capitală. Dar, se pare că nu a fost suficientă această opţiune, efectul fiind exact contrar celui pe care îl urmărea, căci, exact în perioada când era licean, el s-a molipsit de microbul scenei, care nu l-a mai părăsit niciodată.

A urmat, cum era şi firesc, cursurile Facultăţii de Teatru, din cadrul U.N.A.T.C., secţia actorie, sub îndrumarea profesorului Ion Cojar, de la care a avut de învăţat, după cum declara recent într-un interviu, nu numai indicaţii „tehnice" pentru a deveni un excelent actor, ci şi valoroase sfaturi de viaţă, valabile de la începutul şi până la sfârşitul existenţei. Acestea, alături de experienţa proprie şi, neapărat, de bun-simţ, sunt ingredientele perfecte ale unei cariere de succes în domeniul teatrului.

În cariera sa de actor, a urcat de sute de ori pe scenă, pentru a interpreta roluri dintre cele mai diverse, de la Oberon din „Visul unei nopţi de vară" de W. Shakespeare, la Ghilgameş în „Epopeea lui Ghilgameş", ori Robert din „Şi caii se împuşcă, nu-i aşa?" de Horace McCoy, Treplev din „Pescăruşul" lui Cehov. În ultimii ani, a început să fie cunoscut şi pentru rolurile din filmele „Hârtia va fi albastră", în regia lui Radu Muntean, „Weekend cu mama", de Stere Gulea, ori din serialul „Băieţi buni" de la ProTv. Alături de mama sa, Maia Morgenstern, a jucat în ecranizarea nuvelei „Domnişoara Cristina" de Mircea Eliade, în regia lui Alexandru Maftei, unde l-a întruchipat pe pictorul Egor Paşchievici.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

„Libertate sau moarte", strigătul unui Maestru

Recent, editura *Humanitas Fiction*, în colecţia Raftul Denisei coordonată de cunoscutul editor Denisa Comănescu, a lansat pe piaţă romanul marelui scriitor grec Nikos Kazantzakis intitulat *Căpitanul Mihalis. Libertate sau Moarte*, într-o traducere din neogreacă de Ion Diaconescu.

„Mulţi care au citit *Căpitanul Mihalis* cred că asemenea copii — asemenea bărbăţei, cum spunem în Creta — n-au existat niciodată, nici bărbaţi atât de vânjoşi, atât de tari la suflet, care să iubească viaţa cu atâta ardoare şi să înfrunte cu atâta dispreţ moartea. Cum să creadă cei necredincioşi ce minuni poate să nască credinţa. Ei uită că sufletul omului devine atotputernic când este vrăjit de o idee măreaţă. Te înspăimânţi când, după amare încercări, înţelegi că în noi există o forţă care poate să întreacă forţa omului; te înspăimânţi fiindcă, din clipa în care vei înţelege că există forţa aceasta, n-ai să mai poţi să găseşti justificări pentru faptele tale neînsemnate sau laşe, pentru viaţa ta irosită, aruncând vina pe alţii; mai ştii şi că tu, nu norocul, nu soarta, nici oamenii din jurul tău, ci numai tu porţi, orice ai face, orice ai fi, întreaga răspundere. Şi te ruşinezi atunci că râzi, te ruşinezi că îţi baţi joc dacă un suflet înflăcărat caută imposibilul... Dacă neamul grecesc s-a salvat până astăzi, dacă a supravieţuit după atâţia duşmani — externi şi interni, înainte de toate interni —, după atâtea veacuri de nefericire, robie şi foame, aceasta se datorează nu logicii, ci minunii. Scânteii neadormite care arde în măruntaiele Greciei.", scrie Kazantzakis în cartea pe care a scris-o în anul 1953.

Cuvinte tulburătoare, în linia marilor scriitori care au găsit cuvintele cele mai inspirate şi mai tulburătoare atunci când au vorbit despre patrie şi neam. În cazul lui, despre greci şi Grecia, un neam şi o ţară care au fost aproape cinci secole sub ocupaţia Imperiului Otoman. Ceva din spiritul acestor fraze răzbate şi în romanul care i-a adus consacrarea internaţională, *Viaţa şi peripeţiile lui Alexis Zorba*. Alături de Zorba, de *Hristos răstignit din nou* sau de *Ultima ispită a lui Hristos* (şi el ecranizat), *Căpitanul Mihalis. Libertate sau Moarte* rămâne una dintre cele mai cunoscute opere ale scriitorului cretan. „În 1889, în satul-fortăreaţă Megalo Kastro (astăzi Iraklion, oraşul natal al lui Kazantzakis), viaţa comunităţii — furnicar pitoresc şi pestriţ de greci şi turci trăind laolaltă, zdruncinat la răstimpuri de cutremure de pământ şi legănat, în rest, de valurile mării şi de briză — este ritmată de încleştările violente dintre rezistenţa antiotomană (cetele neînfricaţilor „căpitani" creştini — căpetenii ale comunităţilor cretane) şi turcii mereu puşi pe măcel şi distrugeri.

Se perindă pe scena romanului marinari, negustori, proprietari de prăvălii şi taverne, preoţi şi călugări, clopotari, învăţători, doctori, bătrâni căpitani veterani, copii care se pregătesc să ajungă şi ei bărbaţi de arme neînfricaţi, gospodine, smintiţi şi caraghioşi ai satului, bei, cadâne şi paşale. Iar dintre figurile brave, cea al cărei crez şi strigăt de bătălie, „Libertate sau Moarte!", răsuna aprig este a căpitanului Mihalis (posibila întruchipare a tatălui scriitorului, Mihalis Kazantzakis) — erou asemenea celor din Grecia epopeilor homerice". Publicaţia *Saturday Review* scrie într-o recenzie a sa: „Căpitanul Mihalis este lumea întreagă. Este scris din inimă, din spirit, din suflet, din rărunchi, cu forţă şi cu umor pătrunzător. Este o lucrare de Maestru".

Nikos Kazantzakis s-a născut în 1883 la Iraklion, în insula Creta, unde a şi fost înmormântat în 1957. Între 1902 şi 1906 a urmat dreptul la Universitatea din Atena, apoi, timp de doi ani, şi-a continuat studiile la Paris, unde a audiat cursurile filozofului Henri Bergson. S-a bucurat de celebritate ca niciun alt autor grec, deţinând recordul de traduceri, în peste 100 de ţări. A fost nominalizat în mai multe rânduri la Premiul Nobel, dar nu l-a primit niciodată.

În jumătatea de secol dăruită literaturii, Kazantzakis a fost creatorul unei opere de dimensiuni impresionante, care prin grija editurii Humanitas a ajuns, într-o oarecare parte şi la cititorul român: poezie *(Odiseea. O continuare modernă*, 1938, conţine 33.333 de versuri), proză — *Viaţa şi peripeţiile lui Alexis Zorbas* (1946), *Hristos răstignit din nou* (1948; Humanitas Fiction, 2008), *Ultima ispită a lui Hristos* (1955; Humanitas Fiction, 2011), *Căpitanul Mihalis* (1953), — dramaturgie, lucrări de memorialistică — între care volumul autobiografic *Raport către El Greco* (1961; Humanitas Fiction, 2012), *Jurnal de călătorie: Italia, Egipt, Sinai, Ierusalim, Cipru, Moreea* (1926-1927; Humanitas, 2013) —, eseuri şi traduceri *(Divina Comedie, Iliada, Odiseea* etc.). Recitirea operei marelui scriitor grec este mereu un prilej de bucurie interioară.

GEORGE CUŞNARENCU

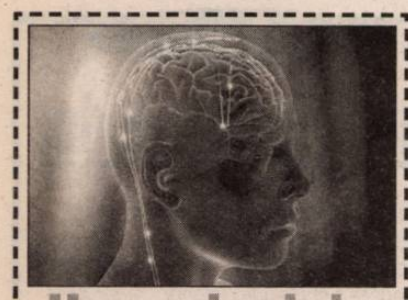

Un „principiu al dominoului" mintal

Am mai spus-o şi majoritatea medicilor susţin un lucru logic şi extrem de important: toate afecţiunile sunt legate între ele mai mult sau mai puţin, pentru că organismul nostru nu e un mecanism alcătuit din compartimente separate, ci un tot unitar. Acest adevăr exprimat simplu are o semnificaţie vitală mai ales în privinţa stării noastre mentale. Astfel, oamenii de ştiinţă britanici au reuşit să demonstreze teza lui Sigmund Freud potrivit căreia depresia se deosebeşte de tristeţe prin înclinaţia spre autoflagelare. Ei au studiat în acest sens două grupuri de persoane: în primul au fost incluşi voluntari care au urmat un curs de tratament de depresie cronică, iar în al doilea au intrat persoane care nu s-au confruntat cu această problemă.

Experimentul nu a fost deloc simplu, deoarece participanţii au fost rugaţi să facă ceva rău, negativ cu privire la prietenii sau la rudele lor, iar apoi să discute despre impresiile lor cu psihologi calificaţi. În paralel, a fost monitorizată activitatea creierului voluntarilor cu ajutorul imagisticii prin rezonanţă magnetică. Pe parcursul experimentului s-a constatat că, la acei oameni care sunt predispuşi la depresie, anumite zone ale creierului responsabile pentru sentimente şi analiza comportamentului sunt legate mult mai slab decât la persoanele sănătoase. În consecinţă, persoana respectivă îşi asumă toată vina răului înfăptuit. De asemenea, s-a remarcat faptul că în cazul în care voluntarii acuzau pentru problemele lor pe altcineva, astfel de „deconectări" între zonele creierului nu s-au observat. Se speră că aceste studii vor ajuta la tratamentul depresiei, şi, eventual, că în viitorul apropiat va apărea posibilitatea de a diagnostica fără echivoc înclinaţia către depresie.

Viciu „electronic", boli autentice!

„Tutunul/Fumatul dăunează grav sănătăţii." Acest slogan ce se dorea odinioară avertisment şi chiar ameninţare s-a demonetizat aproape total, poate şi pentru că această deprindere (de fapt, dependenţă cronică) a fost încetişor, dar ferm redirecţionată către altceva care să semene, să creeze pentru fumători iluzia că în continuare consumă tutun, dar în realitate doar să menţină vie (sic!) dependenţa de fumat, deşi, în esenţă, nu se mai poate vorbi despre ţigări. Ne referim, se-nţelege, la tot mai utilizatele ţigări electronice, cu care fumătorii încă sunt păcăliţi sub ideea că ar fi mai puţin dăunătoare sănătăţii decât ţigările cu tutun „adevărat". Din nefericire pentru victimele respectivului obicei-viciu, substanţele conţinute de pseudoţigările cu baterii sunt cu mult mai periculoase decât predecesoarele lor naturale.

Cercetătorii americani din Oregon afirmă că vaporii care conţin nicotină produşi de ţigările electronice pot duce la formarea formaldehidei, o substanţă cancerigenă care face ca aceste dispozitive să fie de 5 până la 15 ori mai toxice decât ţigările clasice. Oamenii de ştiinţă au folosit o maşină de „inhalare" a vaporilor produşi de ţigările electronice, la voltaje scăzute şi ridicate, pentru a afla cum se formează formaldehida, un agent cancerigen cunoscut, din substanţele chimice de aromatizare. Ei nu au

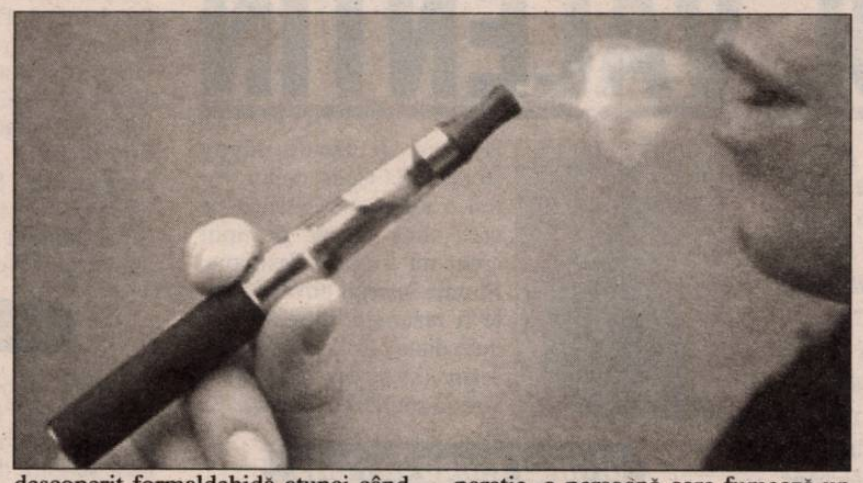

descoperit formaldehidă atunci când ţigara electronică, funcţionând la un voltaj scăzut (3,3 volţi), încălzea în mod normal lichidul care se găseşte în rezervorul ei. Aceste dispozitive folosesc o rezistenţă electrică alimentată de o baterie, pentru a produce căldura necesară.

Dar atunci când lichidul era încălzit mult mai mult (rezistenţa folosind o tensiune electrică de 5 volţi), nivelul de formaldehidă care se forma era mult mai ridicat decât cel care apare în cazul ţigărilor obişnuite.

Mai concret, un utilizator (consumator) de ţigări electronice care inhalează zilnic echivalentul a trei mililitri din acest lichid încălzit la maximum absoarbe aproximativ 14 miligrame de formaldehidă. Prin comparaţie, o persoană care fumează un pachet de ţigări pe zi absoarbe circa 3 miligrame din acest agent cancerigen. Pe termen lung, inhalarea zilnică a 14 miligrame (plus/minus 3 miligrame) din această substanţă nocivă poate multiplica de 5 până la 15 ori riscul de cancer, potrivit studiilor precedente. Cu toate acestea, rămân destul de mulţi experţi în domeniu – care nu au participat la acest studiu, dar care susţin cu tărie (ba, chiar şi cu ironie!) că „deşi vaporii ţigărilor electronice nu sunt sunt la fel de siguri ca aerul curat de munte, sunt totuşi mai puţin nocivi decât ţigările clasice". Din punctul nostru de vedere însă, ambele tipuri de „sinucidere lentă" ar trebui să dispară definitiv din această lume...

Armonia alungă insomnia

Relaţiile familiale pozitive sau negative nu influenţează doar moralul şi starea psihicului partenerilor din cuplu, ci pot determina substanţial şi o evoluţie benefică a sănătăţii sau, dimpotrivă, diverse afecţiuni care până la momentul critic doar „mocneau" în străfundurile celor doi.

Somnul insuficient constituie deseori izvorul instalării unor boli, însă relaţiile din casă pot ajuta la alungarea germenilor acestora. În acest sens, cercetătorii din Pittsburgh au descoperit că persoanele care beneficiază de un mediu familial favo-

rabil rareori suferă de insomnie. Dacă în familie apar probleme, dacă se iscă scandaluri, acest fapt afectează nu numai dispoziţia, ci şi somnul. Studiul a fost realizat cu implicarea unui grup de 1938 de femei căsătorite cu vârsta medie de 46 de ani.

Fiecăreia dintre acestea i-au fost puse o serie de întrebări referitoare la viaţa de familie. De asemenea, fiecare femeie a trebuit să determine cât de profund este somnul ei şi care este probabilitatea de a adormi repede după o ceartă în familie (cu focalizare pe conflictele conjugale, deci nu pe necazurile pricinuite, de pildă, de copii).

După cum s-a observat, cel mai frecvent suferă de insomnie femeile în familiile cărora apar conflicte permanente. Ele adorm târziu şi se trezesc devreme, iar pe parcursul nopţii nu reuşesc să-şi recupereze forţele. Oamenii de ştiinţă ne sfătuiesc să nu petrecem nopţi nedormite în acelaşi pat cu soţia, respectiv soţul. E mai bine, sunt ei de părere, în loc să riscăm o îmbolnăvire din motive „neidentificate", să ne trimitem partenera(ul) să doarmă pe canapeaua clasică pentru asemenea situaţii nedorite şi să ne sătură în linişte de somn!

Nopţi premonitorii

Suntem prea puţin ori deloc dispuşi să luăm în seamă – în ideea conturării unei imagini de perspectivă pe termen lung – anumite indicii din perioada copilăriei şi adolescenţei legate de evoluţia în timp a unei persoane. Totuşi, după cum susţin specialiştii, unele repere pot dobândi o importanţă vitală.

De pildă, somnul de proastă calitate în perioada adolescenţei poate constitui un semnal de alarmă privind consumul de alcool şi de droguri, dar şi comportamentul sexual periculos la maturitate, potrivit unui studiu american. Cercetătorii americani au descoperit că adolescenţii cu obiceiuri proaste legate de somn sunt mult mai predispuşi la a avea comportamente riscante în anii următori decât cei care dorm profund. Oamenii de ştiinţă spun că în primul rând părinţii sunt cei care ar trebui să fie mai atenţi la programul de somn al adolescenţilor.

Un alt studiu sugerează că un somn sănătos este esenţial pentru a lua decizii sănătoase. Cercetătorii au analizat date privitoare la peste 6.500 de adolescenţi din SUA, referitoare la modelele de somn, consumul de droguri şi alcool, cu ajutorul unui sondaj la nivel naţional, efectuat în trei etape, în perioada 1994-2002. Persoanele care dormeau prost când au fost chestionate prima dată erau cel mai predispuse la probleme cu alcoolul şi drogurile în acea perioadă. Dar cercetătorii au vrut să afle dacă somnul de proastă calitate şi somul insuficient sunt legate independent de astfel de probleme, mai târziu, în viaţă. Adolescenţii care au raportat probleme în a adormi cel puţin o dată pe săptămână erau mai predispuşi la a bea foarte mult, la a avea comportamente sexuale pe care le-ar regreta apoi sau la a lua droguri în anii următori.

Potrivit studiului, cu cât era mai gravă problema de somn, cu atât legătura cu problemele amintite era mai mare. Cei care aveau probleme mari în a adormi în aproape fiecare zi erau cu 33% mai predispuşi la a avea probleme cu alcoolul şi drogurile decât adolescenţii care reuşeau să aoarmă foarte repede. Totodată, conform oamenilor de ştiinţă, cu cât erau mai puţine orele de somn raportate de adolescenţi, în medie, cu atât era mai mare probabilitatea de a suferi ulterior o serie de probleme, inclusiv relaţii tensionate din cauza consumului de alcool. Studiul a arătat că fiecare oră de somn în plus părea să ofere o oarecare protecţie. De asemenea, fiecare oră în plus era legată de o scădere a probabilităţii de a consuma alcool în cantităţi mari dintr-odată.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Sucuri care ucid metabolismul

Deşi de mulţi ani nutriţioniştii şi medicii atrag atenţia populaţiei asupra pericolelor majore, dar nebănuite, care se ascund în băuturile răcoritoare carbogazoase dulci, dependenţa instalată în rândul oamenilor obişnuiţi, în special din mediul urban, face ca efectele consumului masiv al acestor produse să fie din ce în ce mai evidente. Este de altfel foarte bine cunoscut faptul că un consum de băuturi carbogazoase dulci provoacă obezitatea. Cu toate acestea, puţini ştiu că acest efect se obţine într-un timp foarte scurt. Doar o lună de consum regulat a băuturilor carbogazoase dulci poate într-atât perturba metabolismul în corpul uman, încât acesta va lua energia necesară din zahărul conţinut de băutura respectivă şi va înceta să ardă grăsimile din organism.

O astfel de perturbare a metabolismului poate duce la consecinţe negative persistente, inclusiv la creşterea concentraţiei de zahăr din sânge şi la diabet de gradul II. O dependenţă de acest tip, a metabolismului, de consumul de băuturi carbogazoase a fost stabilită în cursul unui studiu în care voluntarilor li s-a propus ca, timp de patru săptămâni, să consume în mod regulat băuturi carbogazoase dulci. Aceasta a condus la perturbarea metabolismului muscular în organismul voluntarilor.

Drept urmare, chiar şi la persoanele aparent sănătoase au apărut semne tipice pentru pacienţii cu obezitate şi diabet zaharat de gradul II. Ca o consecinţă logică a rezultatelor cercetărilor, experţii recomandă insistent să se reducă substanţial, până la renunţarea totală la consumul de băuturi carbogazoase. Semnalul e cu atât mai important, cu cât copiii şi tinerii sunt principalele victime (şi cele mai vulnerabile) ale acestui gen de adicţie „modernă".

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Băi pentru suflet...

Un studiu realizat în SUA arată că baia de durată şi fierbinte este perfectă pentru a alunga efectele unei zile dificile şi, pe de altă parte, ne poate face să ne simţim mai puţin singuri. Baia cu apă fierbinte acţionează ca un surogat al companiei cuiva cât de cât apropiat şi poate alunga sentimentele de izolare şi de excludere. Specialiştii în terapii complementare ne recomandă să stăm mai mult timp în cadă, la temperaturi mai ridicate.

Senzaţia de căldură naturală aplicată în contextul dezagreabil şi nociv al depresiei reduce semnificativ izolarea socială. Descoperirile făcute în ultimul timp în acest sens indică faptul că, simultan, căldura fizică şi cea socială sunt la fel de „interschimbabile" în viaţa de zi cu zi. Singuri fiind, simţim nevoia de mai multă căldură reală, pentru a înlocui lipsa acesteia din fizicul social şi afectiv. Specialiştii susţin că această asociere este încorporată în creierele noastre încă din copilărie şi acest lucru explică de ce oamenii caută confort interior sau „evadări" defulante în băuturi calde (ceai, lapte, vin fiert etc.) sau supe.

Când şi de ce

„AVEM POFTE"?

Nu de puţine ori, organismul ne „spune" despre lipsurile şi nevoile sale mult mai mult decât putem noi înşine să percepem şi să înţelegem. Unul dintre parametrii sănătăţii ce pot fi astfel exprimaţi îl reprezintă poftele, adică acea nevoie aproape spontană şi de neoprit de a consuma anumite (tipuri de) alimente – fie ele mâncăruri solide ori băuturi, dar şi alte feluri de produse ce au influenţe directe asupra organismului luat în integralitatea sa.

Dintr-un material care circulă de ceva vreme în spaţiul virtual, am selectat cele mai frecvente şi mai importante asemenea semnale, care vă pot ajuta să vă reglaţi echilibrul metabolismului şi deci al sănătăţii. Aşadar, ce înseamnă pofta de...

...***ciocolată:*** nevoie de magneziu (se găseşte în nuci, seminţe, legume, fructe);

...***grăsimi, chips, prăjeli:*** nevoie de calciu (în muştar, ceapă, broccoli, legume, susan, brânză, napi);

...***dulciuri:*** nevoie de: – crom (în broccoli, struguri, brânză, fasole boabe, pui, ficat de viţel); – carbon (în fructe proaspete); – fosfor (în pui, vită, ficat, peşte, ouă, lactate, nuci, legume, fulgi de cereale); – tryptofan (în brânză, carne de miel, ficat, spanac, cartofi, stafide);

...***cafea sau ceai:*** nevoie de: – fosfor (în pui, vită, ficat, peşte, ouă, lactate, nuci, legume, fulgi de cereale); – sulf (în gălbenuşul de ou, ardei roşu, usturoi, ceapă); – fier (în peşte, carne de pasăre, fructe de mare, verdeaţă, cireşe negre);

...***mâncare prăjită:*** nevoie de carbon (în fructe proaspete);

...***mâncăruri sărate:*** nevoie de cloruri (în peşte, lapte de capră, sare de mare);

...***alcool:*** nevoie de: – proteine (în carne de pui, de porc, nuci, lactate, fructe de mare); – calciu (în muştar, ceapă, broccoli, legume, susan, brânză, napi); – potasiu (în măsline negre, cartofi, spanac, verdeţuri amare);

...***mâncăruri acide:*** nevoie de magneziu (în nuci, seminţe, legume, fructe);

...***băuturi reci:*** nevoie de mangan (în alune, nuci, arahide, ananas, coacăze negre);

...***băuturi acidulate:*** nevoie de calciu (în muştar, ceapă, broccoli, legume, susan, brânză, napi);

...***gheaţă:*** nevoie de fier (în peşte, carne de pasăre, fructe de mare, verdeaţă, cireşe negre);

...***tutun:*** nevoie de: – siliciu (în nuci, seminţe); – tirozină (în suplimentele de vitamina C, portocale, verdeţuri, legume şi fructe roşii).

De asemenea, pofta nu tocmai normală de lichide înseamnă că organismul are nevoie de apă (trebuie să bem circa 8-10 pahare de lichid pe zi). În schimb, dacă apare pofta de solide, mai degrabă decât de lichide, nu trebuie să ne lăsăm „păcăliţi", întrucât corpul simte nevoia tot de apă. Înseamnă că el a fost deshidratat pentru o perioadă destul de lungă de timp, astfel încât nu mai simte nevoie de apă. În concluzie, trebuie să bem cât mai multă apă posibil, pentru a reveni la normal.

Nici cu foamea nu e de glumit! Dacă această senzaţie apare mai tot timpul, înseamnă că avem nevoie de: – siliciu (îl găsim în nuci, seminţe); – tirozină (în suplimentele de vitamina C, portocale,verdeţuri, legume şi fructe roşii); – tryptofan (în brânză, carne de miel, ficat, spanac, cartofi, stafide). Dacă însă nu avem poftă de mâncare, aceasta se traduce prin nevoia de: – vitamina B1 (în fasole, nuci, seminţe, ficat); – vitamina B3 (în ton, carne de vită, pui, curcan, porc, legume, seminţe); – cloruri (în peşte, lapte de capră, sare de mare).

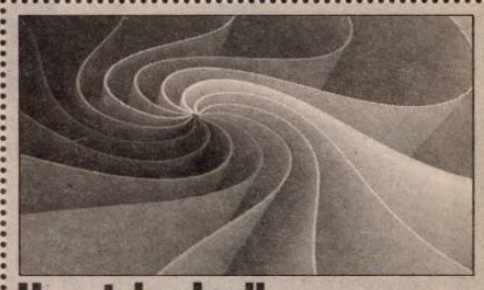

Un „tricolor" cu calităţi terapeutice

Culorile care efectiv umplu lumea înconjurătoare nu au doar darul de a ne încânta privirea şi sufletul, ci şi remarcabile calităţi terapeutice, cunoscute şi aplicate, mai mult sau mai puţin explicit, de mii de ani. Am ales pentru acest moment al începutului de an, fără niciun fel de conotaţie ascunsă, să prezentăm principalele beneficii pe care ni le oferă cele trei culori ale drapelului nostru, lăsând la aprecierea dumneavoastră dacă alăturarea şi ordinea lor pot aduce avantaje în plus pentru sănătate.

- ***ROŞU:*** îndeamnă la dinamism, pune sângele în mişcare, dă senzaţia de căldură şi totodată stimulează formarea de noi celule, precum şi creşterea cantităţii de hemoglobină. Există însă şi un revers al medaliei: excesul de roşu poate demara procese inflamatorii, chiar conjunctivită. Cromoterapia bazată pe culoarea roşie este recomandată în cazuri de: tuberculoză, depresie, paralizie, anemie. Această culoare nu este recomandata persoanelor nervoase, stresate, iritabile.
- ***GALBEN:*** potenţează activitatea intelectuală, stimulează atât creierul, cât şi sistemul digestiv, înlătură oboseala psihică şi neliniştea. Cromoterapia bazată pe galben este recomandată pentru: boli ale ficatului, afecţiuni ale vezicii biliare, dureri de cap, indigestie şi balonare, constipaţie, paraziţi intestinali. În acelaşi timp, galbenul este contraindicat în stările febrile.
- ***ALBASTRU:*** calmează şi linişteşte, aducând somnul şi pacea interioară, reducând accesele de furie. Această culoare transmite o senzatie de răcoare, de curat. Albastrul stimulează sistemul imunitar al organismului şi contribuie la regenerarea celulelor şi a ţesuturilor. Cromoterapia bazată pe albastru se recomandă în cazuri de: migrene, insolaţie, bufeuri specifice pentru femeile aflate la menopauză, înţepături de insecte, dureri menstruale, febră, dureri de dinţi.

Remedii naturale

„Uriaşul" tămăduitor

Pomelo este „un fel de grapefruit" de dimensiuni mai mari, care provine din regiuni exotice precum Taiwan, India, Malayesia, Indonezia, Noua Guinee, precum şi din zonele calde ale Americii.

Pulpa fructului este galbenă cu variaţii de roz şi roşu, iar gustul asemănător celui al grapefruitului dulce. Este cel mai mare fruct dintre citrice, ajungând uneori chiar până la dimensiunile unui pepene! Coaja galben-verzuie este moale şi groasă şi poate fi folosită la prepararea marmeladei. De altfel, în China, aceasta este folosită şi la prăjituri. În Vietnam, florile intră în compoziţia unor parfumuri.

În ceea ce priveşte alimentaţia, de obicei se consumă fructul, pur şi simplu (adică miezul).

Pomelo este bogat în vitamina C, dar conţine şi luteină, betacaroten, potasiu, fier, magneziu şi calciu, precum şi vitaminele B1, B2, B3, B5 şi B9. Coaja fructului poate fi folosită pentru tratarea rănilor pielii. Pomelo poate fi consumat pentru prevenirea şi tratarea răcelilor şi gripelor; stimulează sistemul imunitar; ajută în tratarea diverselor maladii, printre care cancerul, bolile aparatului circulator, varicele, hemoroizii, durerile de articulaţii şi, de asemenea, are proprietăţi diuretice ajutând la tratarea obezităţii. În aceeaşi idee, de interes pentru persoanele care vor să scadă în greutate: pomelo conţine doar 42 de calorii la 100 g de pulpă. Totodată, este un stimulator digestiv ideal, iar mulţi susţin efectele sale împotriva stresului.

Iată şi o scurtă listă cu afecţiuni în care fructul de pomelo poate avea o influenţă pozitivă substanţială: – infecţii virale şi bacteriene; – artrită, când durerile au fost ameliorate; – încetinirea procesului de arterioscleroză prin reducerea colesterolului; – vindecarea rănilor şi escarelor; – hiperfuncţii tiroidiene; – retinopatie diabetică, după ce au fost reduse manifestările hemoragice; – glaucom, pentru a evita sângerarea capilarelor din ochi; – diabet zaharat, pentru îmbunătăţirea metabolismului zahărului şi al grăsimilor; – reducerea riscului apariţiei cataractei şi frânarea procesului de îmbătrânire pentru persoanele în vârstă; – creşterea rezistenţei organismului, întărirea oaselor, reducerea deteriorării smaltului dentar şi a carierii dinţilor la copii; – reducerea stresului şi a oboselii.

Nu vă scurtaţi viaţa!

Uităm mult prea frecvent că, dacă dorim să avem o viaţă cât mai lungă, nu e suficient să evităm prilejurile nefericite de a ajunge la medic, ci avem nevoie şi de anumite componente ale dietei, de anumite stări afective, de însuşirea (sau evitarea, după caz) anumitor obiceiuri. Cum ar fi, de pildă...

◆ ***Nu e deloc o glumă:*** dieta lipsită de nuci, migdale, caju şi de alte oleaginoase, reduce cu circa 20% şansele de a avea un organism sănătos şi, în consecinţă de a trăi mai mult. Un studiu în acest sens arată că cei care consumă în mod regulat aceste fructe prezintă cu 20% mai puţine riscuri de a se îmbolnăvi de cancer şi de boli respiratorii.

◆ ***Aşa-numita pierdere a nopţilor*** periclitează şi ea longevitatea, chiar dacă asta nu înseamnă să cutreieri barurile ori alte asemenea atracţii nocturne maladive. Destul de multe persoane stau noaptea pe internet sau chiar muncesc! Trebuie totuşi să conştientizăm importanţa uriaşă a odihnei în viata noastră. Somnul insuficient creşte riscul unor boli cum e diabetul de tip 2, dar accelerează şi degradarea celulelor creierului. Din păcate, lista efectelor negative poate continua foarte mult...

◆ ***Un punct sensibil,*** dar şi extrem de important: atitudinea mai mereu negativă faţă de evenimentele şi de persoanele din jur chiar dăunează grav sănătăţii! Persoanele geloase, anxioase, morocănoase şi stresate tot timpul îşi măresc singure riscul de a se îmbolnăvi de maladii ca Alzheimer. Persoanele care nu reuşesc să treacă singure peste perioadele triste ar trebui să ia în considerare şi mersul la un terapeut, care ar putea ajuta să desluşească şabloanele de gândire ce fac rău şi care sunt stocate undeva, la nivelul subconştientului.

LUNI – 16 februarie

TVR 1

7.00 Telejurnal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Mărturii pentru viitor (r) 10.30 Prin Ţara zânelor (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 În grădina Danei (r) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Cu 80 de tablouri la capătul lumii (r) 17.35 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Magazin UEFA Champions League 2014-2015 0.25 Film: „Laura zâmbeşte" (SUA, 2006) 2.00-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 13.00 Ştirile ProTv 13.30 Film: „O noapte la muzeu" (r) 15.30 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! Prima ediţie 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „CSI: New York" 0.00 Serial: „Nikita" 1.00-5.30 Reluări.

Fanatik

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Poliţai în misiune" (SUA, 2010). Cu: Bruce Willis, Tracy Morgan 22.30 Un Show Păcătos 1.00 Film (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

Prima TV

7.00 Teleshopping 7.30 Serial (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Click! Poftă bună! (r) 10.30 Playtech 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe fază 12.30 Amintiri din viitor 14.00 Casa: construcţie şi design (r) 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 18.00 Focus 19.30 Familii la răscruce 20.30 Revendicarea 21.30 Dosarele DNA 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

Acasă

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-12.00 Reluări 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Trandafirul negru". Cu: Ece Uslu 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.00 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Teleshopping 7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Rezistenţa prin cultură (r) 8.30 Pescar hoinar (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00 Ieri-Azi-Măine (r) 11.10 Film: „Paraşutiştii" (r) 13.00 Festival SoNoRo 2014 14.00 Credinţă şi celebritate (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Măine 17.00 Serial: „Tată de vacanţă" 18.00 Telejurnal 19.00 Replay 20.10 Teatru: „Alegerea lui Alexandru Sutto" de Dumitru Crudu 22.00 Ora de ştiri 23.10 Filmul de artă: „Imposibila uşurătate a fiinţei" (SUA, 1988) 2.05-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.15 La Măruţă 9.45 Serial: „La bloc" 12.15 Film: „Destin la indigo" (r) 14.15 Film: „Păcate de familie" (r) 16.15 Film: „Gloria" (SUA, 1999) 18.15 Film: „Tootsie" (SUA, 1982). Cu: Dustin Hoffman, Jessica Lange 20.30 Film: „Bătaia e ruptă din rai!" (SUA, 2012). Cu: Jamie Kemmedy, Adam Copeland 22.15 Film: „Nu mă cheamă Gary" (SUA, 1998). Cu: Vincent D'Onofrio, Salma Hayek 1.15 Film (r) 3.00 Lumea Pro Cinema 3.30 Cine A.M.

MARŢI – 17 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Cu 80 de tablouri la capătul lumii (r) 17.35 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Studio UEFA Champions League 21.40 Fotbal: Sahtior Donetk-Bayern München 23.50 Starea naţiei 0.30 Rezumatele UEFA Champions League 1.20-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Sunt celebru, scoate-mă de aici! (r) 16.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „CSI: New York" 0.00 Serial: „Nikita" 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Specialistul" (SUA, 1994). Cu: Sylvester Stallone, Sharon Stone 22.30 Un Show Păcătos 1.00 Film (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

7.00 Teleshopping 7.30 Revendicarea (r) 8.30 Click! Poftă bună! (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Codul magicienilor (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe fază 12.30 Familii la răscruce (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Secrete de Stil (r) 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii 18.00 Focus 19.30 Familii la răscruce 20.30 Film: „Testul final" (SUA, 2005). Cu: Chuck Norris, Sheree J. Wilson 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.00 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

7.00 Teleshopping 7.45 Cartea cea de toate zilele 8.00 Istorii încălcite (r) 8.30 Cap compas (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00 Ieri- Azi - Măine (r) 11.10 Teatru (r) 13.00 Festival SoNoRo 2014 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Măine 17.00 Serial: „Tată de vacanţă" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme 22.00 Ora de ştiri 23.00 Drumul lui Leşe (r) 0.10 Serial: „Escroci de treabă" 1.00-6.00 Reluări.

8.15 La Măruţă 9.45 Serial: „La bloc" 11.15 Film: „Gloria" (r) 13.15 Film (r) 15.30 Film: „Ultimul orizont" (SUA, 1937) 18.00 Film: „Sheena, regina junglei" (SUA, 1984). Cu: Tanya Roberts, Ted Wass 20.30 Film: „Străzile îndurării" (SUA, 2000). Cu: Eric Roberts, Cynthia Watros 22.45 Film: „Fraţi vitregi" (SUA, 2008). Cu: Will Ferrell, John C. Reilly 1.00 Film (r) 3.00 Lumea Pro Cinema 3.30 Cine A.M.

MIERCURI – 18 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Exclusiv în România (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Europa mea (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Cu 80 de tablouri la capătul lumii (r) 17.35 Doc.: „Războiul lui Stalin cu URSS-ul: 1924-1953" 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Film: „Seducţie tulburătoare" (SUA, 2006). Cu: Emmanuelle Chriqui, Matt Long 1.30-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Sunt celebru, scoate-mă de aici! (r) 16.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „CSI: New York" 0.00 Serial: „Nikita" 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Te pui cu blondele? 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Te pui cu blondele? (r) 3.15 Observator special (r) 3.45 Acces direct (r).

7.00 Teleshopping 7.30 Dosarele DNA (r) 8.30 Playtech (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Codul magicienilor (r) 10.30 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe fază 12.30 Familii la răscruce (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Levintza prezintă (r) 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Cronica Netului 21.00 Ajutor! Vreau să slăbesc! 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Clona" (ultimul ep.) 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.00 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 2.00 Doamne de poveste 3.00 Acasă în bucătărie 4.00-5.00 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Citeşte românește! (r) 8.30 WELLnessimţim bine în România (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00 Ieri-Azi-Măine (r) 11.10 Film: „Paraşutiştii" (r) 13.00 Festival SoNoRo 2014 14.00 Credinţă şi celebritate (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Măine 17.00 Serial: „Tată de vacanţă" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Telecinemateca: „Omul invizibil" (SUA, 1933). Cu: Claude Rains, Gloria Stuart 22.00 Ora de ştiri 23.00 Noapte indigo 0.10 Serial: „Escroci de treabă" 1.00-6.00 Reluări.

8.00 La Măruţă 9.30 Serial: „La bloc" 11.00 Film (r) 13.45 Film (r) 16.00 Film: „Krull" (Marea Britanie, 1983) 18.30 Film: „Călătorie periculoasă" (coprod., 2006, partea I). Cu: Robert Duvall 20.30 Film: „Războinarea" (Hong Kong, 1995). Cu: Jet Li, Jacky Cheung 22.45 Film: „Gattaca" (SUA, 1997). Cu: Ethan Hawke, Uma Thurman 1.00 Film (r) 2.45 Lumea Pro Cinema 3.15 Cine A.M.

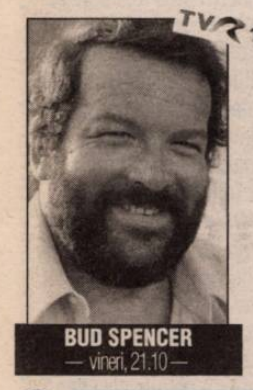

BUD SPENCER
— vineri, 21.10 —

GLENN CLOSE
— sâmbătă, 20.10 —

CHIWETEL EJIOFOR
— duminică, 22.30 —

EDITH GONZALES
— joi-duminică, 17.00 —

JET LI
— miercuri, 20.30 —

MERYL STREEP
— duminică, 23.30 —

SEBASTIAN PAPAIANI
— duminică, 16.00 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 19 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Biziday 22.50 Starea naţiei 23.50 Film: „The Doors: When You're Strange" (SUA, 2010). Povestitor: Johnny Depp 1.35-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Sunt celebru, scoate-mă de aici! (r) 16.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 22.30 Ştirile ProTv 23.05 Serial: „CSI: New York" 0.00 Serial: „Nikita" 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei" 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Burlacul 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Burlacul (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

7.00 Teleshopping 7.30 Ajutor! Vreau să slăbesc! (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Codul magicienilor (r) 10.30 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe fază 12.30 Casa: construcţie şi design (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Click! Poftă bună! (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Mondenii 22.30 Trăsniţii 23.00 Focus din inima României 23.30 Click! 0.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Las Bravo" (ep.1). Cu: Edith Gonzalez 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.00 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00-5.00 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Jurnal de front (r) 8.30 Natură şi aventură (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00 Ieri-Azi-Măine (r) 11.10 Ferma (r) 12.00 Mistere şi conspiraţii (r) 13.00 Concerte Concursul Enescu 2014 (r) 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Măine 17.00 Serial: „Tată de vacanţă" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Malaria" (Italia, 2009, partea I). Cu: Ettore Bassi, Sarah Felberbaum 22.00 Ora de ştiri 23.00 Omul cu chitara 0.10 Serial: „Escroci de treabă" 1.00-6.00 Reluări.

8.00 La Măruţă 9.30 Serial: „La bloc" 11.30 Film (r) 14.00 Film: „Cricket sau nimic" (India, 2008) 16.30 Film (r) 18.30 Film: „Călătorie periculoasă" (partea a II-a) 20.30 Film: „Tentaţia banilor" (coprod., 2005). Cu: James Marsters, John Cassini, Larry Manetti 22.30 Film: „Vânătoarea" (SUA, 1992). Cu: Dona Speir, Roberta Vasquez 0.30 Film: „Tentaţia banilor" (r) 2.15 Lumea Pro Cinema 2.45 Cine A.M.

VINERI – 20 februarie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Biziday (r) 10.50 Teleshopping 11.30 Serial (r) 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Oameni cu minte (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Parlamentul României 17.00 Zon@ 17.30 Europa mea (r) 18.00 Maşini, teste şi verdicte (r) 18.45 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 19.40 Sport 19.59 Telejurnal 21.10 Film: „Detectiv cu greutate: ţintă mişcătoare " (SUA, 1992). Cu: Bud Spencer 22.45 Nocturne — Best of 23.45 Film: „Rătăcitorii" (SUA, 1997). Cu: Vin Diesel, Mike Epps 1.30-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.00 La Măruţă (r) 12.00 Serial: „Trandafirul negru" (r) 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Sunt celebru, scoate-mă de aici! (r) 16.00 Serial: „Puterea destinului" (r) 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 22.30 Film: „Reţeaua de socializare" (SUA, 2010). Cu: Jesse Eisenberg, Rooney Mara, Bryan Barter 0.45-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neaza cu Răzvan şi Dani 10.50 În gura presei 11.40 Teleshopping 12.00 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Riddick: Bătălia începe" (SUA, 2004). Cu: Vin Diesel, Judi Dench 22.30 Film: „Pionul otrăvit" (SUA, 2009). Cu: Dolph Lundgren, Michael Pare, Gina May 0.30-4.00 Reluări.

7.00 Teleshopping 7.30 Mondenii (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Codul magicienilor (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Fii pe fază 12.30 Secrete de Stil (r) 13.30 Teleshopping 14.00 Playtech (r) 14.30 Teleshopping 15.00 Codul magicienilor 15.30 Cireaşa de pe tort (r) 16.30 Focus 17.00 Mondenii 17.30 Trăsniţii 18.00 Focus 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Film: „Harababura" (România, 1990). Cu: Ştefan Bănică, Emil Hossu 23.00 Trăsniţii 1.00-6.00 Reluări.

6.00-8.00 Reluări 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Serial: „Las Bravo" 18.00 Serial: „Trandafirul negru" 19.00 Serial: „Puterea destinului" 20.00 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Terra nostra" 0.00 Serial (r) 1.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00-5.00 Reluări.

7.00 Teleshopping 8.00 Parteneri de weekend (r) 8.30 Natură şi sănătate (r) 9.00 Documentar 360º — GEO 10.00-14.00 Reluări 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Măine 17.00 Serial: „Tată de vacanţă" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO (r) 20.10 Film: „Cu ochii inimii" (SUA, 1996). Cu: Richard Thomas, Annabeth Gish 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Crimă în oraşul perfect" (SUA, 2000, partea I). Cu: Kris Kristofferson, Marg Helgenberger 0.45 Film: „Naţiunea fast-food" (SUA, 2006) 2.40-6.00 Reluări.

8.00 La Măruţă 9.30 Serial: „La bloc" 12.00 Film (r) 14.30 Film: „Călătorie periculoasă" (r) 16.30 Film: „Micuta Picasso — O poveste controversată" (coprod., 2007) 18.30 Film: „Dansând la Harvest Moon" (SUA, 2002). Cu: Jacqueline Bisset, Eric Mabius 20.30 Film: „Nebuni de legat" (SUA, 1985). Cu: Gene Wilder, Richard Pryor 22.45 Film: „Oraşul comorilor" (Japonia, 2006) 1.00 Film (r) 3.00 Lumea Pro Cinema 3.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 21 februarie

7.00 După Cortina de Fier (r) 8.00 Serial: „Necazuri de puştoaică" 9.15 Film (r) 11.00 Gala umorului (r) 12.10 Cântecele nu mor niciodată... 14.00 Telejurnal 14.30 După Cortina de Fier (partea a III-a) 15.00 Ora regelui (r) 16.00 Submarinul României — Prizonier în adâncuri (r) 17.05 Medici de gardă (r) 18.00 Exclusiv în România (r) 18.50 Teleenciclopedia 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Premiile Grammy — cea de-a 57-a ediţie 23.20 Profesioniştii — Best of 0.20 Film: „Şase gloanţe" (SUA, 2012). Cu: Jean-Claude Van Damme, Joe Flanigan 2.15-5.35 Reluări.

6.00 Serial: „Curcubeul de peştişori" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 I like IT 10.30 Ce se întâmpla, doctore? 11.00 Sunt celebru, scoate-mă de aici! (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Film: „Ninja în vacanţă" (SUA, 1995) 15.00 Film: „O duminică de pomină" (SUA, 2008) 17.00 Film: „Tipul cel nou" (SUA, 2002) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 22.30 Film: „Luptătorul" (SUA, 2010). Cu: Mark Wahlberg, Christian Bale 0.45-4.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „El Dorado: Templul Soarelui" (SUa, 2010, partea I) 11.00 Film: „Războiul fanilor" (SUA, 2008) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Te cunosc de undeva! 23.30 Film: „Nu te pune cu tata!" (SUA, 2005) 1.30 Film (r) 3.45 Film: „El Dorado: Templul Soarelui" (r) 5.15 Desene animate: „Ciocănitoarea Woody".

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniţii (r) 9.00 Secrete de Stil 9.30 Teleshopping 10.00 Codul magicienilor (r) 11.00 Click! Poftă bună! 11.30 Film (r) 13.30 Revendicarea (r) 14.30 Miss fata de la ţară (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Vreau să divorţez 22.00 Film: „Batman se întoarce" (SUA, 1992). Cu: Michael Keaton, Danny DeVito, Michelle Pfeiffer 0.30-6.00 Reluări.

6.00-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.00 Dezvăluiri din lumea telenovelelor 17.00 Serial: „Las Bravo" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 20.00 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Teen Mom" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00-5.00 Reluări.

7.00-9.00 Reluări 10.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 11.00 Deportaţii 12.00 Artdelenisme (r) 13.00 Gala Naţională de Poezie 2014 14.10 Film: „Bluegrass" (partea a II-a) 16.00 Memorial durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 5 x 5 minute de istorie 19.00 Arte, carte şi capricii 20.10 Film: „Averea lui Cookie" (SUA, 1999). Cu: Glenn Close, Julianne Moore, Liv Tyler 22.20 Film: „Mesagerul" (SUA, 2009). Cu: Ben Foster, Samantha Morton 0.10-6.00 Reluări.

8.00 La Măruţă 9.30 Serial: „La bloc" 12.30 Film (r) 14.15 Film: „Dansând la Harvest Moon" (r) 16.15 Film: „De două ori da" (SUA, 1969). Cu: Larry Hagman 18.15 Film: „Un geniu autentic" (SUA, 1985). Cu: Val Kilmer, Gabriel Jarret 20.30 Film: „Mereu la prima întâlnire" (SUA, 2004). Cu: Adam Sandler, Drew Barrymore, Rob Schneider 22.30 Film: „Nu-mi pasă" (coprod., 1998) 0.45 Film (r) 2.30 Lumea Pro Cinema 3.00 Cine A.M.

DUMINICĂ – 22 februarie

7.00 Lumea şi noi 7.30 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat 14.00 Telejurnal 14.30 După 25 de ani 15.00 Serial: „Familia Kennedy din Massachusetts" (ultimul ep.) 16.00 Tezaur folcloric (r) 17.00 Teatrul etern şi viţele lui trecătoare (r) 18.00 Lozul cel mare 18.45 Dosar România (r) 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 21.10 Eurovision România (II) 22.50 Starea naţiei — Best of 23.50 Garantat 100% 0.50 Film: „Omul întunericului" (SUA, 2009) 2.50-5.35 Reluări.

6.00 Serial: „Curcubeul de peştişori" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 După 20 de ani 11.00 Sunt celebru, scoate-mă de aici! (r) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Apropo Tv 14.00 Film (r) 16.00 Film: „Larry Crowne" (r) 17.15 Film: „Baschetii fermecaţi" (SUA, 2002) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Sunt celebru, scoate-mă de aici! 22.30 Film: „12 ani de sclavie" (coprod., 2013). Cu: Chiwetel Ejiofor, Dwight Henry 1.00-5.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Serial: „Hercule" 10.00 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 Film: „Şapte ani în Tibet" (SUA, 1997). Cu: Brad Pitt, David Thewlins 16.00 SuperBingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Star News 20.30 Film: „Gladiatorul" (SUA, 2000). Cu: Russell Crowe, Joaquin Phoenix 23.30 Film: „Doamna de Fier" (Marea Britanie, 2011). Cu: Meryl Streep, Jim Broadbent 1.30 Film (r) 3.15 Star News (r) 3.45 Film (r).

7.00 Teleshopping (r) 7.30 Trăsniţii (r) 9.00 Casa: construcţie şi design 9.30 Teleshopping 10.00 Sănătate cu Stil 10.30 Mondenii 11.00 Levintza prezintă 12.30 Amintiri despre viitor 13.30 Playtech 14.30 Imagini incredibile din lume 15.00 Cronica Netului (r) 16.00 Film: „Păcală" (România, 1974). Cu: Sebastian Papaiani, Ştefan Bănică 18.00 Focus 19.00 Răzi şi câştigi 19.30 Cireaşa de pe tort 20.30 Schimb de mame 22.30 Serial: „Undercover" 0.30-6.00 Reluări.

5.45-7.45 Reluări 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Înger sălbatic" 16.00 Dezvăluiri din lumea telenovelelor 17.00 Serial: „Las Bravo" 18.00 Serial: „Regina inimilor" 20.00 Serial: „Îngeri păzitori" 22.00 Serial: „Dragoste de viaţă" 23.00 Serial: „Teen Mom" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00 Doamne de poveste 2.00 Acasă în bucătărie 3.00-5.00 Reluări.

7.00-8.00 Reluări 9.00 Ferma 10.00 Serial: „Viaţa cu Derek" 11.00 Parteneri de weekend 11.30 Cap Compas 12.00 Pescar hoinar 12.30 Jurnal de front 13.00 Natură şi aventură 13.30 Natură şi sănătate 14.10 Film: „Destine romantice" (România, 1981) 16.00 Mistere şi conspiraţii 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leşe (r) 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Premiera" (România, 1976). Cu: Carmen Stănescu, Radu Beligan 22.10 Film: „Moartea Domnului Lăzărescu" (România, 2005) 0.50 Credinţă şi celebritate 1.20-6.00 Reluări.

8.00 La Măruţă 9.30 Serial: „La bloc" 12.30 Film (r) 14.30 Film (r) 16.30 Film: „Fostele iubite ale iubitului meu" (SUA, 2004) 18.30 Film: „Confesiunile unei mirese" (SUA, 2005). Cu: Shannon Elizabeth, Eddie McClintock 20.30 Film: „Jaf la Harvard" (SUA, 2002). Cu: Jason Lee, Tom Green 22.30 Film: „Furie oarbă" (SUA, 1989). Cu: Rutger Hauer, Terry O'Quinn 0.30 Film (r) 2.30 Lumea Pro Cinema 3.00 Cine A.M.

Fictiuni

Integramă de **M. ALBU**

DOMOALE NU IA ŞPAGĂ		MAŞINĂ GRĂUL POTECĂ ÎN PĂDURE		LUPTĂ DE CAVALERI ULTIMELE LA RAPORT!		ÎN SALTEA! A ACHITA IMPOZITUL		FIR PENTRU BRODERII MUNTEAN DE LA NOI		ZONĂ MONTANĂ DIN NOU	
COALIŢIE SINDICALĂ GRĂDINĂ DE IARNĂ							FUGA CALULUI OGLINDA GHEŢII				
				CÂNTĂRI CARAGHIOASE A LIMPEZI RUFELE							
ADĂPOST DE ANIMALE ÎNTREŢINE VIAŢA					CU PĂRUL TĂIAT PLIN DE VIAŢĂ					REGIMURI CU DICTATORI	
			MIREAN PARCAREA MAŞINII					COADĂ DE VEVERIŢĂ! ŢINUT ÎN MĂRAMUREŞ			
	MECI NUL BĂUTURI ALCOOLICE					ATOMI CU SARCINI TOATE RUDELE					A VORBI ÎN DODII
		A REDUCE INTENSITATEA JILAV							ÎN ARAD! PLIURI LA FUSTE		
ÎN SPAŢIU! POLEIRE LA BIJUTIER RĂMĂŞIŢĂ							CIULIN SE VARSĂ ÎN FLUVIU				
				FOST CRAI RUS VÂRF DE IRIDIU!				LOC DE CAMPION RELE!			
ZIUA TRECUTĂ ŞEFI POLITICI					EROU SFÂNT						
						A UNGE TIGAIA					

Cuvinte

Verificaţi-vă cunoştinţele!

1. Ce înseamnă în principal un „cuvânt”?
2. Ce înţelegem prin „joc de cuvinte”?
3. Ce scriitor şi filozof francez (1905-1980) a publicat, în 1964, lucrarea autobiografică intitulată „Cuvintele”?
4. Când a fost publicat primul careu de cuvinte încrucişate?
5. Ce prozator şi om de cultură român a scris ciclul „Cuvente den betrâni” (1878, 1879, 1881), o contribuţie de seamă la lingvistica mondială?
6. Ce compozitor, pianist şi dirijor german (1809-1847) este autorul ciclului pentru pian „Cântece fără cuvinte”?
7. Cine a realizat, în 1985, filmul franţuzesc „Pe cuvânt de poliţist” (Parole de Flic)?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Zăpada este o precipitaţie atmosferică solidă, sub formă de fulgi albi, alcătuiţi din cristale de apă îngheţată. 2) Zăpada carbonică este bioxid de carbon în stare solidă. 3) „Zăpada berzelor” este ninsoarea care cade în luna martie, după încheierea Zilelor Babei. 4) Romanul „Zăpada” aparţine prozatorului turc Orhan Pamuk. 5) Tabloul „Peisaj cu zăpadă” poartă semnătura lui Maurice de Vlaminck. 6) Muzica operei „Fata de zăpadă” aparţine compozitorului rus Nikolai Andreevici Rimski-Korsakov (1844-1908). 7) Filmul „Albă ca Zăpada, poveste contemporană” a fost realizat de regizorul Michael Cohn.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Mihai Eminescu” am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Topliţa; *Mioara Popa,* Iaşi; *Elena Ispas,* Piatra Neamţ; *Luminiţa Popescu* şi *Georgeta Ioan,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Ing. Ion Munteanu,* Şoimari-Lopatniţa; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Ing. Ion Cozma* şi *Ing. Ion Călcăianu,* Adjud; *Ing. Radu-Fetcu,* Suceava; *Prof. Ion Cioran,* Slobozia; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Mihai Waspusch,* Bucureşti.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* şi *Raluca Petrescu,* Iaşi; *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Viorica Cernea,* Arad; *Ilinca Simionescu,* Ploieşti; *Ion Mardare,* Vâlcea; *Constantin Mihăescu,* Urziceni; *Gheorghe Stamatescu,* Piteşti; *Cristian Zamfirescu* şi *Radu-Andrei Ciobanu,* Bucureşti.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Mioara Nicolescu,* Galaţi; *Rodica Vasilescu,* Brăila; *Codruţa Petre,* Iaşi; *Ileana Popa,* Arad; *Mioara Stan,* Oradea; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *Ion Cristea,* Curtea de Argeş; *Ionel Cristescu,* Bucureşti şi *Vlad Costea,* Bucureşti.

✉ ***IONEL IONIŢĂ, Giurgiu.*** Am primit scrisoarea pe care ne-aţi adresat-o şi ne cerem scuze pentru întârzierea unui răspuns prompt. Am reţinut însă dorinţa dumneavoastră, de vechi colaborator al revistei *Magazin,* şi vă promitem că săptămâna viitoare vom publica un articol despre pictorul braşovean Fritz Kimm.

✉ ***Ing. RADU FERTCU, Suceava.*** Ne bucurăm întotdeauna când primim scrisorile dumneavoastră cu detalii atât de documentate. Păcat că ne sosesc cam rar!

✉ ***ION MUNTEANU, Şoimari (?).*** Aveţi perfectă dreptate! În ultimul timp valorile naţionale sunt neglijate, ba chiar, din păcate, contestate. Aşteptăm în continuare scrisori de la dumneavoastră, sperând că veţi deveni unul dintre prietenii noştri activi, aşa cum v-aţi exprimat intenţia.

✉ ***ENACHE HARALAMBIE, Suceava.*** Este adevărat că statuia lui Petru I Muşat nu se mai află în centrul oraşului. Părăsirea locului este însă temporară. După terminarea lucrărilor va reveni acolo unde o ştiau cu toţii. Cel puţin aşa susţin cei mai mulţi dintre locuitori. *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

Planta umbrelă
Schefflera **2**

◆ Plantele se înmulţesc cel mai frecvent prin butaşi de vârf sau fragmente de lăstari, cu 2-3 noduri, perioada propice fiind spre sfârşitul verii. Au nevoie pentru o dezvoltare sănătoasă de temperaturi de 22-25ºC şi de aer relativ umed.

◆ Înmulţirea se poate realiza şi prin marcotaj aerian, când se doreşte reîntinerirea plantelor degarnisite sau obţinerea de plante mari într-un interval scurt de timp.

◆ După plantarea în ghivece, butaşii înrădăcinaţi se ciupesc în vederea ramificării, ciupirea repetându-se şi pe lăstarii care apar în urma primei ciupiri pentru a obţine plante cu ramificare mai bogată. În acelaşi scop se practică şi plantarea mai multor butaşi într-un ghiveci, între 3 şi 5, în funcţie de mărimea ghivecelor. Primăvara devreme se pot aplica tăieri de corectare a formei plantei.

◆ Transplantarea se face o dată la 2-3 ani, primăvara, schimbându-se eventual şi ghiveciul, în funcţie de mărimea plantelor. Substratul se menţine reavăn pe tot parcursul sezonului cald. Iarna se lasă să se usuce foarte uşor între două udări.

◆ Plantele se vor pulveriza frecvent pentru menţinerea unei umidităţi relativ ridicate a aerului, atât în timpul sezonului cald, cât şi iarna. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

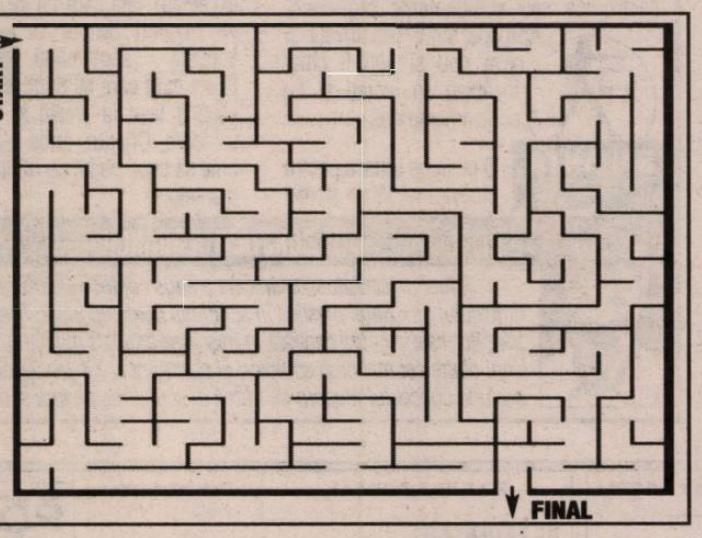

SOLUŢIA INTEGRAMEI „MINIATURI”:
O - S - V - D - Z - D - OSPITALITATE - TIPARI - IRIS - HIT - CAPAT - RI - LEIT - ALEI - S - SA - CIRIPIRI - E - INCETI - INS - SERIOS - NEG - T - VE - SOI - RAMA - URAT - REN - TOT - ELECTRON - SI - FIICA - IRONIE.

Soluţia **«SUDOKU»**
— jocul săptămânii 05

5	2	4	1	6	9	8	7	3
3	1	7	2	8	4	6	9	5
6	8	9	5	3	7	4	2	1
9	3	1	7	4	6	5	8	2
8	6	5	3	9	2	7	1	4
4	7	2	8	1	5	9	3	6
2	9	8	6	5	1	3	4	7
1	4	6	9	7	3	2	5	8
7	5	3	4	2	8	1	6	9

Umor

Secretara deschide cu piciorul uşa directorului:
– Din această clipă, salariul meu va fi 3.000 de lei! Şi voi avea 4 zile de odihnă pe săptămână!
Directorul: – Cine ţi-a zis asta, draga mea?
Secretara: – Ginecologul şi avocatul!

Unul beat ajunge noaptea în cimitir. Se împiedică şi cade într-o groapă de mormânt proaspăt săpată unde şi adoarme. Când se trezeşte îngheţat de frig exclamă:
– Brrrr ce frig e aici!
Paznicul cimitirului care era în apropiere:
– Păi, şi matale, dacă i-ai lăsat să-ţi fure coşciugul...

O blondă îi spune unei prietene:
– Ieri am fost la oftalmolog.
- Şi ce ţi-a spus?
- Să învăţ alfabetul.

CRONICA TV

Confesiuni iresponsabile

Despre pescuit am scris în repetate rânduri fără să las impresia că ar fi un sport... sângeros. În schimb, am incriminat vânătoarea, uciderea unor specii rare, graţioase, care nu aduc niciun prejudiciu mediului. Într-un recent documentar transmis pe postul *Fishing & Hunting,* am zăbovit câteva clipe asupra unor imagini care m-au consternat.

După ce un vânător european a ucis o gazelă în savana africană a comentat isprava, plin de entuziasm şi mândrie, cu aprecieri de genul: „A fost un animal frumos. Am reuşit să-l dobor dintr-un singur foc! Glonţul i-a străpuns inima, plămânii şi a ieşit prin picior. L-am doborât fără probleme; o vânătoare pe cinste. Sper că v-a făcut plăcere...”

Toţi vânătorii ucid cu sânge rece, pasiunea morbidă pentru acest „sport” trezindu-le simţuri atavice care îi umplu de adrenalină. Vânători care în viaţa privată şi socială par oameni deosebiţi, plini de afecţiune, sensibilitate, moralitate. Dar toate astea nu îi absolvă de păcatul uciderii de animale, în special a celor blânde, vulnerabile, care nu au o influenţă negativă asupra mediului. Multe dintre ele, cum ar fi, de pildă, căprioarele, cerbii, de o

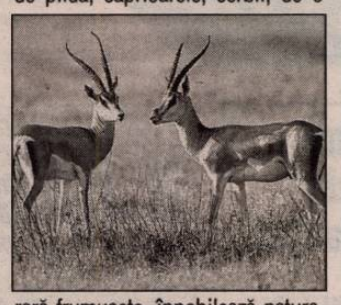

rară frumuseţe, înnobilează natura. Acei indivizi au o personalitate bipolară, ca mulţi alţii care nu sunt însă şi ucigaşi. „Eroul” nostru, înarmat cu o puşcă performantă, cu lunetă, a ucis mişeleşte o gazelă din savana africană care păştea liniştită, iar ceea ce a spus, fascinat, e abominabil. O pledoarie pentru cruzime pe care realizatorii emisiunii au avut nesăbuinţa de a o difuza.

Discursuri cantabile

Există o multime de (ex)şefi de stat cu veleităţi muzicale. Să-l amintim, de pildă, pe Bill Clinton, un saxofonist pasionat, pe care l-am văzut, nu o dată, cântând pe scenă, în formaţie, ca un adevărat profesionist. L-am văzut şi pe Barack Obama săptămâna trecută, într-un clip difuzat de canalul ZU TV, „încercând” să interpreteze vocal o piesă, dintr-un gen necunoscut. A fost amuzant, dar, vai, lipsit de talent. Nu e o opinie personală; toţi cei care au văzut clipul pe internet, pe ZU TV sau pe alt canal de televiziune sunt convins 100% că îmi susţin punctul de vedere. E şi firesc, din moment ce interpretarea a fost un trucaj realizat la montaj. Mai exact, au fost înregistrate frânturi — de câteva secunde — din discursurile sale şi asamblate, în funcţie de tonalitate şi durată, în aşa fel încât să rezulte un... cântec. O găselniţă veche în domeniul divertismentului, cu efecte garantate. Depinde şi ce fel de efecte... *(Dorin Măran)*

ZODIILE şi plantele medicinale 3

cii urinare, în gută, scorbut sau pentru tratarea tulburărilor menstruale).

SĂGETĂTOR. ● ***Planeta guvernatoare:*** Jupiter – plante care au, în general, ceva din măreţia acestei planete. ● ***Trăsături de caracter:*** au un temperament sangvin şi o tendinţă nativă spre excese de tot felul. ● ***Boli specifice zodiei:*** Jupiter guvernează ficatul, vezica biliară, pancreasul, coapsele şi osul sacral, nervul sciatic, circulaţia arterială. Sunt predispuşi spre obezitate, pancreatită sau diabet. Mare atenţie la traumatisme, deoarece le poate fi lezat nervul sciatic sau femurul. ● ***Alimentaţie:*** ceapa şi usturoiul le fortifică organismul de tip jupiterian, iar ţelina şi dafinul folosite drept condimente le fac foarte bine. Grepfrutul sau coacăzele roşii şi negre fac adevărate minuni pentru ficatul obosit, menţin elasticitatea vaselor sangvine şi previn hipertensiunea. ● ***Plante medicinale recomandate:*** scorușul (excelent ajutător împotriva aterosclerozei şi spondilozei), mesteacănul (utilizat pentru a purifica sângele, pentru evacuarea calculilor renali, pentru afecţiunile hepatice), gutuiul (tratează diabetul şi edemele renale), albăstrele (de mare folos în afecţiunile vezicii urinare, în gută, scorbut sau pentru tratarea tulburărilor menstruale).

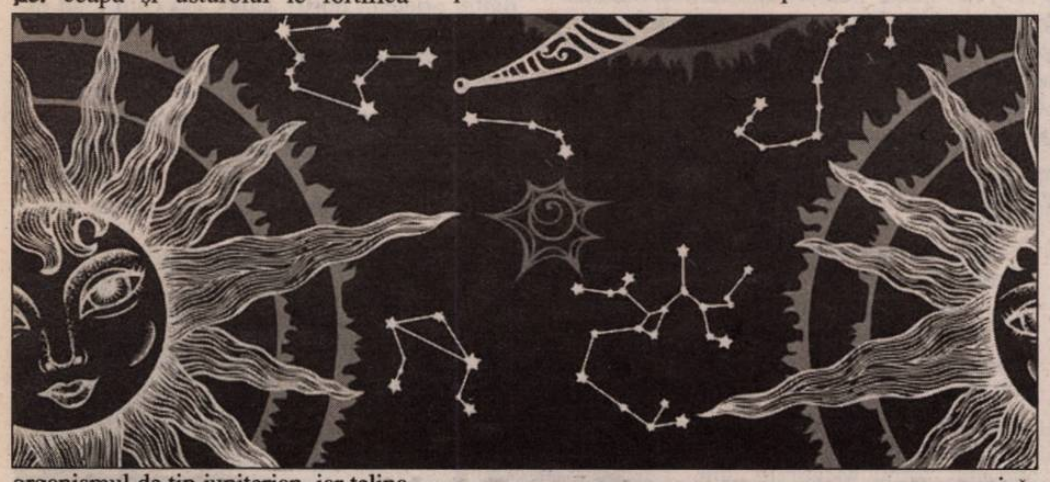

CAPRICORN. ● ***Planeta guvernatoare:*** Saturn – plante uşor parfumate ● ***Trăsături de caracter:*** Nativii acestei zodii au temperament închis, tensionat şi înclinat adesea spre depresii. Ca un remediu natural pentru nervii întinşi la maximum li se recomandă să râdă cât mai des cu putinţă. ● ***Boli specifice zodiei:*** Saturn guvernează scheletul (cu precădere genunchii), pielea şi dinţii. Cele mai frecvente boli cu care se confruntă sunt dermatitele, pancreatitele, afecţiuni hepatice sau nefrite. ● ***Alimentaţie:*** li se recomandă alimentele pe bază de amidon (cartofi, paste, malţ, ovăz), de fier (sfecla roşie, spanac) şi ciupercile de pădure sau gutuile. ● ***Plante medicinale recomandate:*** tătăneasa (are efecte antiinflamatoare, favorizează regenerarea ţesuturilor şi este antitumorală), castan (efect curativ în reumatism, tromboflebite, maladii cardiace), rădăcină de obligeană (îmbunătăţeşte văzul, auzul, utilă în boli hepatice, gastrice), pinul (bun în afecţiunile pulmonare, iar extractul alcoolic este foarte util în reumatism şi răni cutanate).

VĂRSĂTOR. ● ***Planeta guvernatoare:*** Uranus – plante cu gust sau miros pregnant. ● ***Trăsături de caracter:*** Au un caracter închis şi pot acumula stresul fără să izbucnească prea des. Sunt, în general, ursuzi. ● ***Boli specifice zodiei:*** Uranus guvernează circulaţia periferică, sistemul nervos simpatic, cortexul cerebral şi nervul spinal. Nativii Vărsător pot întâmpina probleme legate de depresii, angoase, encefalite, Parkinson, dar şi legat de proasta circulaţie periferică. ● ***Alimentaţie:*** pentru refacerea organismului li se recomandă porumbul, merele, ridichile, ţelina, alunele şi critricele. Fructele uscate (curmale, caise) îi pot ajuta să-şi recapete energia. ● ***Plante medicinale recomandate:*** valeriana (eficientă împotriva depresiilor şi în tratarea bolilor nervoase), brusturele (bun diuretic, diaforetic şi purificator al sângelui, ajută la eliminarea toxinelor renale şi hepatice), zmeura (frunzele sunt recomandate pentru tratarea durerilor menstruale, iar consumul fructelor poate fi eficient pentru combaterea obezităţii, în afecţiuni cardiovasculare şi infertilitate), sulfina (eficientă în răceli şi în dureri abdominale).

PEŞTI. ● ***Planeta guvernatoare:*** Neptun – plante frumos mirositoare. ● ***Trăsături de caracter:*** Cu un temperament calm şi uşor adaptabil, fac faţă aproape oricărui mediu social. ● ***Boli specifice zodiei:*** Neptun guvernează picioarele şi mucoasele. Nativii Peşti sunt predispuşi la tot felul de infecţii microbiene localizate la nivelul mucoasei. Sunt foarte sensibili la frig şi din acest motiv pot capta uşor viroze sau pneumonii. ● ***Alimentaţie:*** li se recomandă consumul fructelor şi al legumelor care conţin multă apă: pepeni, castraveţi, dovlecei, salată verde, ananas. ● ***Plante medicinale recomandate:*** tei (are proprietăţi pectorale, expectorante, antitermice, antiinflamatoare şi calmante), cicoare (stimulează digestia, curăţă ficatul şi splina, detoxifică organismul, scade colesterolul şi glicemia, calmează uşor sistemul nervos, efect uşor laxativ, inhibă pofta de mâncare), brândușa de toamnă (uz intern: psoriazis, boli reumatice, nevralgii, tuse, tumori maligne. Uz extern: leziuni precanceroase, psoriazis, pediculoză – sub formă de băi locale, comprese, cataplasme), degeţelul-roşu (apreciată în tratamentul insuficienţei cardiace).

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Orologiul Apocalipsei ticăie ■ Dispozitive şi invenţii din „Fantastikstan" ■ Ardeni, disperata ofensivă a lui Hitler ■ O premoniţie despre prezent, ocultată... la vedere ■ Delacroix, triumful romantismului ■ Împărăţia tăcerii ■ Un cancer vindecabil ■ Bolile venerice sau pudoarea bine temperată ■ O melodie antiinsomnie ■ Sarea ca elixir pentru sânge

HOROSCOP

16-22 februarie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Noii prieteni vă vor da multe satisfacţii. Aceştia vor fi probabil mult mai diferiţi faţă de cei pe care îi aveţi de obicei. S-ar putea chiar să vă simţiţi mult mai tineri. Oricum, trăirile le consideraţi interesante. Fiţi deschişi şi pregătiţi să acţionaţi rapid în cazul în care cineva are o idee bună de pus în practică.

TAUR 21.04-21.05

Conversaţiile neprevăzute cu persoane autoritare ar putea lua brusc o cu totul altă direcţie. Şi se pare că aceasta va fi benefică, deschizând pentru dumneavoastră noi căi spre afirmare. Fiţi cu ochii în patru la observaţiile şefilor, ale părinţilor sau ale profesorilor, deoarece puteţi beneficia pe viitor de ele.

GEMENI 22.05-21.06

Acţionaţi rapid atunci când se iveşte oportunitatea unei călătorii. Oportunităţi neaşteptate legate de publicitate, mass-media, învăţământ superior sau medicină s-ar putea materializa curând. În niciun caz nu vă doriţi să daţi cu piciorul unei ocazii ca aceasta. Fiţi pregătiţi!

RAC 22.06-21.07

În această săptămână, deşi oportunităţile neaşteptate vin spre dumneavoastră, financiar sunteţi legaţi de câştigurile, de averea sau resursele altcuiva. Surpriza vine totuşi de la o rudă îndepărtată — o moştenire sau ceva legat de impozite, litigii de creanţă, asigurări.

LEU 22.07-22.08

Urmează să parcurgeţi o săptămână fascinantă, deoarece veţi întâlni oameni interesanţi şi neobişnuiţi pentru dumneavoastră. Partenerul de viaţă sau cel mai bun prieten vă propune ceva intersant şi palpitant. Nu uitaţi că vă plac senzaţiile tari şi surprizele, dar să fie controlate de dumneavoastră. Altfel...

FECIOARĂ 23.08-22.09

Schimbări rapide şi neaşteptate legate de locul de muncă vor umple zilele acestei săptămâni. Există o mare posibilitate ca aceste schimbări să fie legate de computere, electronice sau echipamente high-tech. Aproape sigur veţi învăţa şi ceva nou şi veţi fi chiar încântaţi să lucraţi şi cu echipamente noi.

BALANŢĂ 23.09-22.10

O pasiune bruscă pentru cineva mai tânăr şi mai creativ ar putea să vă obsedeze toate aceste zile. Veţi primi o invitaţie surpriză la un eveniment social sau veţi ieşi cu prietenii. Trebuie să vă pregătiţi şi pentru o scurtă vacanţă la munte. Cineva din anturajul dumneavoastră vă face o propunere de afaceri. Fiţi prudenţi când luaţi decizii.

SCORPION 23.10-21.11

Rutina zilnică vă este perturbată de o vizită neaşteptată ce vă aduce veşti despre un membru al familiei. Aveţi de gând să faceţi noi schimbări legate de casă. Poate achiziţionaţi noi accesorii cu nuanţe de primăvară sau veţi rearanja mobila. Indiferent ce se întâmplă, trebuie să recunoaşteţi că viaţa se schimbă într-o nuanţă pozitivă.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Ritmul alert care vă este impus vă pune puţin în mişcare, nelăsându-vă timp să vă mai gândiţi la tot felul de nimicuri. Suprinzător, dar evenimentele vă stimulează şi aveţi câteva idei inteligente. Mental, vibraţiile creative vor fi la cote înalte. În weekend vă bucuraţi de o întâlnire cu cineva drag.

CAPRICORN 22.12-19.01

Încheiaţi o afacere ce se dovedeşte de mare succes financiar. Aceasta poate însemna schimbarea locului de muncă sau o mărire de salariu. S-ar putea să vindeţi ceva valoros sau să cumpăraţi ceva important. Oportunitatea va fi scurtă, ceea ce înseamnă că nu vă permiteţi luxul de a vă gândi la altceva.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Noi idei şi sugestii vă înconjoară şi planează asupra dumneavoastră gândul că puteţi schimba ceva. Nimic nu va fi previzibil. Vor avea loc schimbări bruşte, care nu vor fi însă negative. Totul se mişcă repede şi orice se întâmplă vă va face plăcere, deoarece faceţi şi noi descoperiri.

PEŞTI 19.02-20.03

Începeţi o nouă poveste de dragoste secretă? Sau o expuneţi celorlalţi pe cea existentă? Iată cam cu ce vă ocupaţi timpul în această săptămână. Poate ceva care aţi ţinut ascuns iese la iveală şi vă ia prin surprindere. Oricum, orice s-ar întâmpla, trebuie să ţineţi pasul cu ritmul rapid al evenimentelor!

Nativul săptămânii: CONSTANTIN BRÂNCUŞI (19.02.1876-16.03.1957)

A fost un sculptor român care a adus contribuţii consistente la înnoirea limbajului şi viziunii plastice în sculptura contemporană. Acest nativ al zodiei Vărsător este o figură centrală în mişcarea artistică modernă, fiind considerat unul dintre cei mai mari sculptori ai secolului al XX-lea. Opera sa a influenţat profund conceptul modern de formă în sculptură, pictură şi desen.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

➲ Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

➲ Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. „MAGAZIN" S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1233 ● ANUL LVIII ● 19 FEBRUARIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 7 (2983)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Concluzia este momentul când te-ai plictisit să mai gândeşti.*
Grigore Moisil

■ *Dacă, apucând pe un drum ţi-ai rupt un picior, nu regreta că n-ai apucat pe un altul, căci nu ştii dacă nu ţi le rupeai pe amândouă!*
Edgar Wallace

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
De ce îmbătrânim prea repede?

Dosarele frumuseţii
Măşti... spectaculoase

Terapii complementare

O melodie
ANTIINSOMNIE

Cele mai spectaculoase realizări ştiinţifice ale anului 2014

Rosetta, kiloboţii şi Ebola

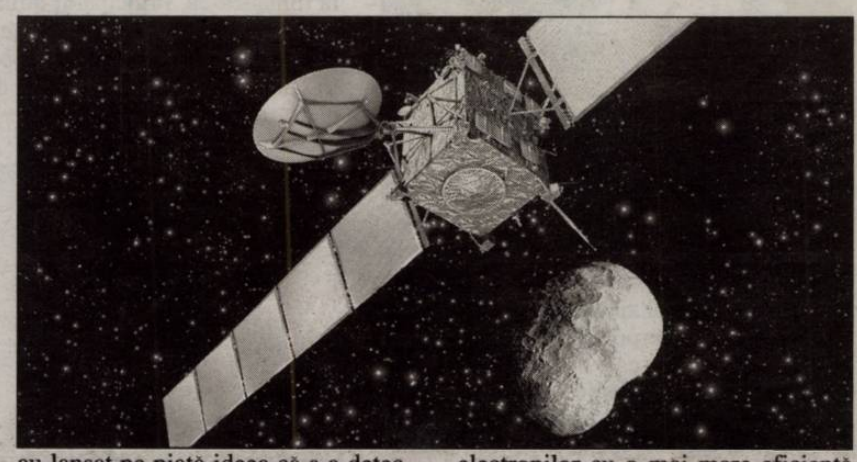

La sfârşitul anului trecut, revista britanică de ştiinţă „Nature” a realizat un clasament al celor mai spectaculoase succese ştiinţifice din 2014. Printre acestea, revista menţionează misiunea sondei europene Rosetta, lupta împotriva virusului Ebola, domeniul inteligenţei artificiale sau lupta împotriva cancerului, după cum prezintă Agerpres.

În capul clasamentului realizat de „Nature” se află fără niciun dubiu misiunea sondei spaţiale europene Rosetta. Pentru prima oară omenirea a reuşit să asolizeze pe o cometă, idee preluată parcă dintr-un film s.f. realizat la Hollywood. Să ne amintim faptul că sonda Rosetta a lansat modulul robotizat Philae, care pe 12 noiembrie s-a aşezat pe nucleul cometei 67/P Ciuriumov-Gherasimenko. O asemenea realizare nu a fost posibilă peste noapte, ci numai datorită eforturilor îndelungate, de peste 20 de ani, ale directorului de zbor al misiunii ESA, italianul Andrea Accomazzo, cel care s-a ocupat de misiunea Rosetta. „A fost ca o ascensiune pe un vârf de 8.000 de metri (...) Trebuie să te antrenezi mult, este ceva pentru care îţi trebuie mulţi ani.”, a spus Accomazzo.

Roiuri de roboţi

La sfârşitul anului trecut am scris în revista *„Magazin”* despre o realizare extrem de interesantă din domeniul inteligenţei artificiale: roiurile de roboţi. A fost ideea unui grup de cercetători de la Universitatea Harvard (SUA), condus de Radhinka Nagpal, inspirată după modul de organizare şi acţiune al albinelor şi furnicilor. Ei au creat o serie de mini-roboţi care pot comunica între ei şi se pot organiza fără intervenţia umană, cel puţin asta susţin autorii studiului publicat în revista Science.

Creatorii acestui proiect i-au denumit kiloboţi, adică o mie de roboţi, după modelul kilowatt-ului (o mie de waţi). Odiseea a început în anul 2011, când au fost realizaţi primii 25 de mini-roboţi, pentru ca doi ani mai târziu Harvard Robotics să ajungă la 100 de roboţi miniaturali, astăzi numărul lor atingând 1024 de „kiloboţi”.

Mii de kiloboţi

Problema cu această „armată de mini-roboţi” nu este atât numărul kiloboţilor, asta e simplu chiar, ci mai degrabă prin ce metodă îi poţi „uni” între ei, cum să devină capabili să comunice între ei în interiorul roiului.

Cercetătorii au reuşit să-i conecteze pe kiloboţi folosind emiţătoare şi receptoare în infraroşu. De aici pornesc tot felul de alte idei fanteziste, cum ar fi aceea că, prin intermediul unor programe avansate, roiurile de kiloboţi ar putea să se organizeze prin ataşarea unul de celălalt, după modelul furnicilor, pentru a forma cu corpul lor punţi peste ape! O altă idee ar fi posibilitatea kiloboţilor de a se autorepara sau autoasambla! Modelul este cel din filmul *Terminator!* Deocamdată este cert faptul că problemele insurmontabile sunt mai numeroase decât ideile fanteziste ale utilizării lor.

Descifrarea codului genetic uman este un alt vis al geneticienilor din întreaga lume. Anunţată cu tam-tam în urmă cu două decenii, descifrarea secvenţei genetice umane a rămas la stadiul de deziderat greu de atins şi prea îndepărtat, dar mici paşi continuă să fie făcuţi. Un asemenea pas, trecut în clasamentul revistei Nature, îl constituie studiile destinate secvenţierii genetice a virusului Ebola, realizate de o echipă condusă de cercetătorul din Sierra Leone, Humarr Khan. Khan a murit pe 29 iulie 2014, după ce a contractat boala pe când lucra în Spitalul guvernamental din Sierra Leone, unde a făcut studii privind mutaţiile virusului. „Virusul ucigaş”, cum a fost numit de mass-media mondiale, a ucis peste 6.000 de persoane după izbucnirea focarului din Africa de Vest.

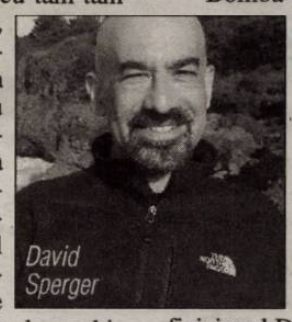
David Sperger

O simplă comparaţie cu virusul gripei, care ucide anual peste 500.000 de oameni pe toată planeta, ne poate trimite la ideea că acesta ar putea fi un argument mai mult decât serios pentru cercetători în efortul lor de a descoperi secvenţa genetică a acestui virus, cu adevărat „ucigaş”.

O eroare remarcabilă

Eroarea e rareori remarcabilă, în clasamentul despre care vorbim remarcabilă a fost mai degrabă descoperirea erorii. O echipă de fizicieni americani a anunţat anul trecut, cu mare expunere mediatică la nivel global, o descoperire stupefiantă: ei au lansat pe piaţă ideea că s-a detectat pentru prima oară în lume prezenţa undelor gravitaţionale produse de naşterea Universului, cu ocazia Big Bang-ului!

Bomba părea cu atât mai plauzibilă, cu cât cercetătorii ne asigurau că aceste unde gravitaţionale fuseseră prevăzute de Albert Einstein în teoria sa, a relativităţii! Deci, o altă descoperire care venea să dovedească adevărul intuiţiilor geniale ale lui Einstein! Numai că euforia a durat puţin: astrofizicianul David Sperger a tăiat entuziasmul lumii ştiinţifice atunci când a demonstrat că măsurătorile realizate de Centrul Harvard-Smithsonian pentru Astrofizică din Massachusetts (EEUU) cu telescopul BICEP2, instalat la Polul Sud, de fapt, nu au luat în considerare distorsionarea provocată de praful cosmic! Fără această corectare, „descoperirea” undelor gravitaţionale devenea o certitudine şi îşi găsea locul în ediţiile revizuite ale enciclopediilor lumii.

În clasamentul amintit mai figurează câteva reuşite ştiinţifice deosebite, cum ar fi tratamentul cu celule stem pluripotente, pus la punct de oftalmologul japonez Masayo Takahashi de la institutul japonez de cercetare Riken. Potrivit cercetătorilor din domeniu, celulele stem pluripotente sunt speciale, deoarece originea lor nu este embrionară, ci provin din celulele pielii pacientului, fiind tratate genetic pentru a ajunge la starea iniţială de celulă stem.

Cercetările de pionierat în dezvoltarea unui tratament imunitar contra cancerului realizate de medicul oncolog Suzanne Topalian, din Statele Unite, sunt şi ele salutate în clasamentul revistei britanice, care mai include tehnica de microscopie pusă la punct de biologul britanic Sjors Scheres, de la Universitatea Cambridge. Această tehnică permite detectarea electronilor cu o mai mare eficienţă şi observarea proteinelor cu cea mai performantă rezoluţie posibilă. În fine, clasamentul mai include şi plasarea sondei indiene Mangalyaan pe orbita planetei Marte, pe 24 septembrie 2014. Acest succes tehnologic, pe care nu l-a mai obţinut până acum nicio altă ţară asiatică, aparţine

Suzanne Topalian

Organizaţiei pentru Cercetări Spaţiale a Indiei (ISRO) şi directorului acesteia, Koppillil Radhakrishnan.

Reuşite ştiinţifice interesante, alături de care mai puteau figura şi alte câteva zeci de descoperiri care au înnobilat anul 2014, dincolo de dezastre şi distrugeri.

TV
■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

SUDOKU
jocul săptămânii: 7

4				1	3			
	1	7		8	5			9
							1	
	5		3		7			
9		3				5		7
			5		2		9	
	9							
6			8	3		7	2	
			6	7				8

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Dispozitive şi invenţii din „Fantastikstan”

Fără niciun fel de îndoială, idei trăsnite, aproape utopice sau, ca să folosim un eufemism, „originale”, avem mai toţi. Dar de la faza virtuală până la materializarea lor e uneori o distanţă atât de mare, încât nimeni nu prea crede că ele ar putea deveni (ori chiar sunt) realitate. Totuşi, unele dintre acestea există în anumite locuri de ani buni, pentru anumiţi oameni vor fi devenit de-a dreptul banale, altele au ajuns foarte utile (unii nu s-ar sfii să le considere indispensabile), iar altele se află încă într-un fel de stand by. Din numeroasele exemple de acest tip, vă prezentăm câteva mai jos.

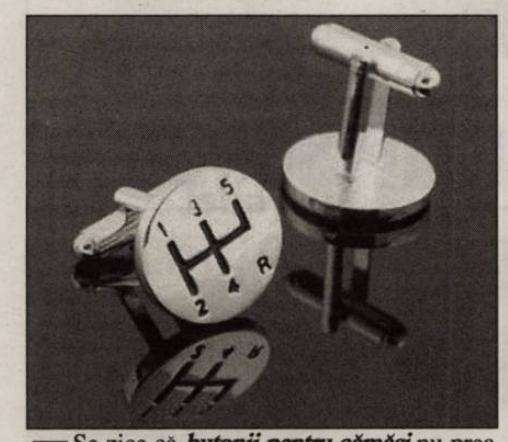

Se zice că ***butonii pentru cămăşi*** nu prea mai sunt la modă, cei ce încă îi poartă fiind consideraţi un fel de „tataie”. Pesemne însă că nu la fel s-ar zice despre o pereche de butoni care au încorporat în ei câte un stick!

Shuriken ninja este o armă albă în formă de stea, cu diferite forme, prezentată în filme, cam exagerat, drept extrem de periculoasă şi deseori letală. Mă rog, cineva cât se poate de paşnic i-a găsit o utilitate foarte domestică: înfiptă într-un suport solid de lemn, mica rozetă cu margini tăietoare poate servi drept portmantou!

Water Jet Pack, acea drăcovenie atârnată în spate care te face să zbori cumva deasupra valurilor mării folosind jeturile puternice de apă, a ajuns de-o vreme şi pe plajele „de fiţe” dintr-o anumită zonă litorală românească. Principalul utilizator al costisitorului aparat de generat senzaţii tari a fost la început chiar un anume primar. Şi, ca să rămânem tot la malul mării, doar menţionăm, tot pentru sejururile buzunarelor generoase, scuterul subacvatic.

Ce iubitor de muzici (mai ales dintre cele ascultate la un nivel „supersonic” de decibeli) nu s-ar făli în cartier cu o pereche de ***boxe Marshall!*** Un ingenios inventator s-a gândit, mai mult, să imprime calităţi ameţitoare la propriu aparaturii de amplificare, dându-i şi o altă utilizare: aceea de minibar.

Cam pentru orice persoană, fără discriminare de vârstă, sex, poziţie socială ori financiară, într-un moment de relaxare – chiar şi în afara vacanţelor, de ce nu? – un ***hamac militar de nylon*** poate deveni iatacul personal ideal. Mai ales că are doar 250 de grame, dar poate susţine până la 200 de kilograme. Ar ţine deci împreună, fără probleme, partenerii oricărui cuplu normal!

Domeniul HiTech este de departe cel mai favorizat din perspectiva abordată de noi aici, aşa că putem remarca măcar în treacăt că pe Terra există aievea căciuli cu MP3 încorporate în ele, fotolii muzicale, boxe audio care levitează (nu sunt... fachiri!), jacuzzi portabil, mese de biliard interactive şi câte şi mai câte. Bani să fie!...

Pulsul Planetei

Filmare în premieră mondială

În timp ce urmăreau pescadoare care braconau în Oceanul Indian, membrii echipajului vasului Bob Barker al cunoscutei organizaţii ecologice Sea Shepherd – o vajnică apărătoare a faunei maritime – au filmat un grup compus din 13 balene-ucigaşe.

Studiind imaginile şi-au dat seama că este vorba de o specie rară, de tip D, cu o talie mai mică decât celelalte patru specii. Semnele distinctive sunt micile pete din jurul ochilor şi fruntea bombată.

Au fost descoperite pentru prima oară în 1955, eşuate pe o plajă din Noua Zeelandă şi observate de 13 ori până în prezent în ocean dar niciodată nu au fost filmate. Acest tip de balene s-a diferenţiat de familia *Orca* în urmă cu 39.000 de ani.

„Lux” cenzurat

De doi ani, în unele publicaţii chineze au apărut articole critice la adresa înalţilor oficiali ai administraţiei care beneficiază la locul lor de muncă de spaţii excedentare, de lux, de petreceri de „protocol” etc. Criticile i-au vizat deopotrivă pe subalterni, inclusiv pe oficialii din provincie. Recent, guvernul a decis următoarele: ● miniştrii şi guvernatorii vor ocupa fiecare un birou cu o suprafaţă de 54 m²; ● guvernatorii adjuncţi şi vice-miniştrii vor beneficia de un spaţiu de 42 m²; ● pentru şefii departamentelor din ministere şi înalţii funcţionari din prefecturile provinciale spaţiul va avea 30 m², iar cel al adjuncţilor, 24 m².

Măsurile au fost luate în cele din urmă pentru a nu „păta” imaginea luminoasă a reprezentanţilor de seamă ai Partidului Comunist.

DORIN MĂRAN

Ora 12

Să vorbim corect!

De foarte multe ori auzim în jurul nostru spunându-se în diferite ocazii „ora doisprezece”. Cu toate că, tangenţial, am mai discutat despre acest subiect, ne simţim obligaţi să revenim.

Greşeala provine din neglijenţa sau din necunoaşterea corectă a folosirii numeralelor. Aşa cum ştim cu toţii, numeralul cardinal propriu-zis are forme distincte ca gen pentru unu, respectiv una şi doi/două. Când are funcţie adjectivală acesta se acordă în gen, număr şi caz cu substantivul determinat. Spunem astfel: „doi băieţi”, „două fete”.

Aceeaşi regulă se aplică şi pentru numeralele compuse, care conţin numerele „unu” şi „doi”. Spunem „douăzeci şi doi de băieţi”, „douăzeci şi două de fete”.

În ceea ce priveşte numeralele ordinale, întregul şir de numere are forme pentru masculin şi feminin: „al patruzeci şi cincilea”, „a patruzeci şi cincea” şi tot aşa.

Revenind la exemplul nostru, trebuie să menţionam că forma corectă este, evident, ora *douăsprezece*. (I.S.)

Starea de veghe

Orologiul Apocalipsei ticăie...

Nu e deloc o glumă, din nefericire: chiar există un „Orologiu al Apocalipsei”, conceput de oamenii de ştiinţă în 1947 şi pus la punct în contextul dezvoltării armei atomice. El simbolizează apropierea mai mică sau mai mare a omenirii de sfârşitul ipotetic al actualei civilizaţii şi, foarte probabil, al întregii planete. Întruchipată printr-un ceas obişnuit, această „incomodă” metaforă indică drept punct final al lumii noastre ora miezului nopţii.

Până acum, cel mai ameninţător moment în acest sens a fost în anii 50, când ineditul orologiu indica ora 23: 58! Oarecum în sensul opus (în funcţie de gradul de pericol, maşinăria simbolică merge fie în sensul mişcării acelor de ceasornic, ceea ce e foarte grav, fie înapoi, îndepărtându-ne teoretic de pieirea definitivă), cel mai încurajator moment s-a înregistrat în 1984, în plin „Război Rece”, când s-au indicat 17 minute până la „miezul nopţii” terestre.

Din păcate, cele mai noi veşti sunt cât se poate de proaste. În raportul anual prezentat în ianuarie de gestionarii proiectului — membrii Buletinului oamenilor de ştiinţă din domeniul atomic — au anunţat o periculoasă apropiere cu încă două minute de extincţia finală ipotetică. Reperele folosite la fixarea orei sunt cursa înarmărilor nucleare, tensiunile politice şi, din anul 2007, ameninţările pe tărâm ecologic. De altfel, principalul motiv al acestei apropieri îl constituie schimbările climatice, care — avertizează din nou specialiştii — au fost scăpate de sub control. Foarte semnificativ e şi faptul că sub acest aspect se iau în calcul şi bioterorismul şi biotehnologiile.

În contextul menţionat, oamenii de ştiinţă arată cu degetul direct către conducătorii lumii, acuzând „inactivitatea” lor: „În absenţa unei corectări a acestei evoluţii dramatice, până la sfârşitul acestui secol se vor emite gaze cu efect de seră şi bioxid de carbon în cantităţi atât de mari încât clima Pământului se va transforma profund, ceea ce va afecta milioane şi milioane de oameni şi va ameninţa majoritatea sistemelor ecologice pe care se bazează civilizaţia noastră.”

Anul 2014 a fost cel mai călduros din ultimii 134 de ani monitorizaţi. Foametea, luptele pentru acces la surse de apă, dispariţia unor întinse teritorii de uscat sub apele mărilor — iată doar alte câteva ameninţări majore la viaţa de pe Terra. Dar, cumva deasupra tuturor, escaladarea cursei înarmărilor nucleare într-un mod absolut irresponsabil şi cinic reprezintă vârful acestui devastator aisberg ce poate aduce Apocalipsa. Specialiştii încearcă să întrevadă şi o speranţă în tot acest haos dirijat, câtă vreme Orologiul nu a bătut încă miezul nopţii. Mai avem însă numai 3 minute!...

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

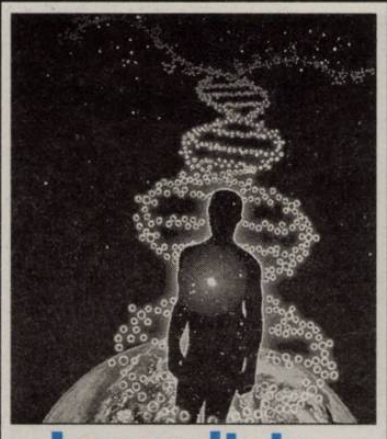

Longevitatea nu este înscrisă în gene

Geneticienii sunt convinși de faptul că marele secret al longevității este tăinuit în genele persoanelor care au depășit vârsta de 100 ani. Până acum au fost recenzate 74 dintre acestea.

O echipă de cercetători de la Universitatea Stanford a decriptat genomul a 17 dintre aceste persoane superlongevive în speranța că vor depista genele responsabile de acest fenomen. Rezultatele analizelor au fost însă dezamăgitoare.

Cercetătorii sperau ca măcar una dintre gene să explice longevitatea extremă. Genă care n-a fost depistată. Concluzia a fost următoarea: Nu genele în sine conferă longevitate ci mecanismele asocierii unora dintre ele. Identificarea acestora este imposibilă în stadiul actual al cercetărilor genetice.

Superdotatul Philae

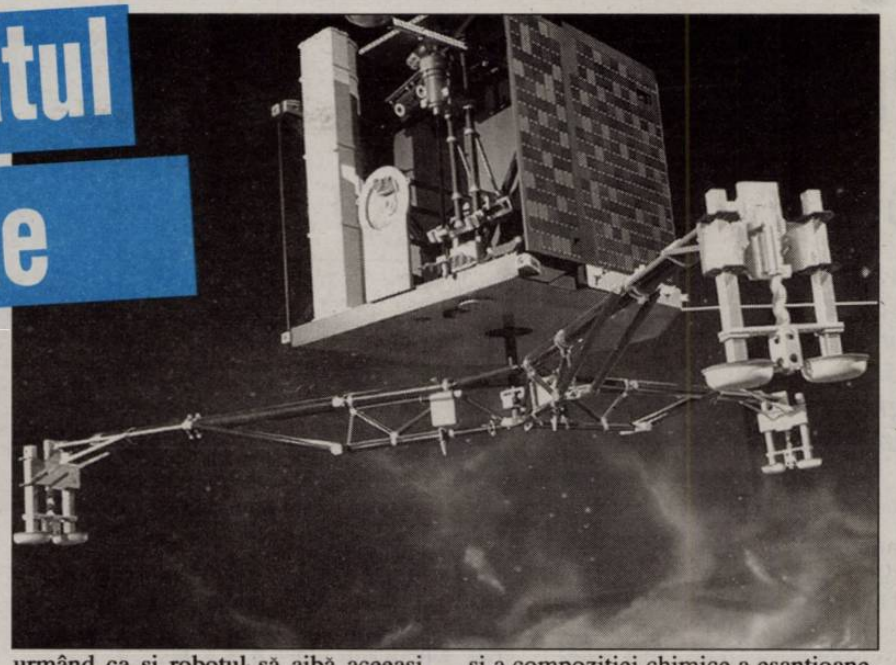

În 12 noiembrie 2014, Agenția Spațială Europeană, prin intermediul sondei spațiale Rosetta, a depus pe suprafața misterioasei comete Ciuriumov-Gherasimenco un robot explorator care a devenit faimos în urma descoperirilor și analizelor făcute în cadrul operațiunilor științifice, prezentate în revista noastră.

În aprilie-mai, robotul nu va mai fi operațional întrucât cometa se îndreaptă spre Soare. Sistemul electronic, în condiții de temperaturi foarte înalte, va fi distrus urmând ca și robotul să aibă aceeași soartă. Performanțele sale au fost asigurate de un arsenal de instrumente ultraperformante.

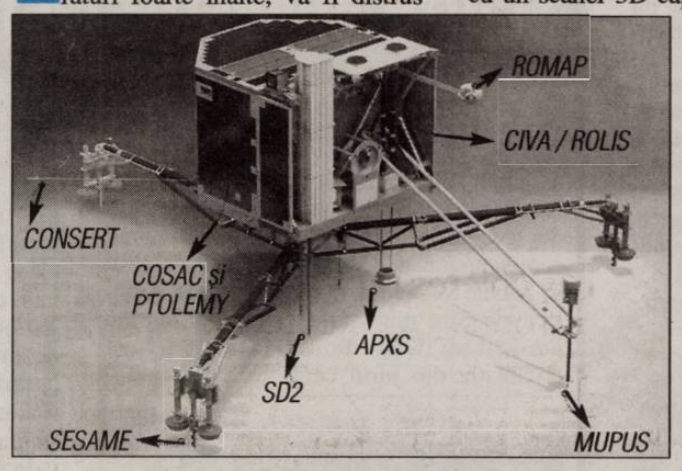

Consert
Sondează (aparat de sondare) dotată cu un scaner 3D capabil să exploreze interiorul cometei.

Sesame
Sondează electrică și acustică utilizată pentru determinarea proprietăților mecanice și electrice ale suprafeței și pentru analiza prafurilor emise de cometă.

Cosac și Ptolemy
Instrumente de analiză a gazului și a compoziției chimice a eșantioanelor prelevate la mică adâncime.

SD2
Instrument de forare, colectare a eșantioanelor și de distribuire a acestora spre instrumentele Civa, Cosac și Ptolemy.

APXS
Dispozitiv de analiză cu raze X a compoziției chimice a suprafeței solului.

ROMAP
Instrument de studiu al câmpului magnetic și al undelor emise de suprafața cometei.

CIVA/ROLIS
Sisteme de imagistică dotate cu camere de luat vederi care realizează imagini panoramice 3D (una dintre ele observă morfologia suprafeței) și cu un microscop care analizează eșantioanele prelevate de la suprafață.

MUPUS
Ansamblu de captatori care măsoară gradul de duritate al solului și temperatura acestuia.

Incredibila strategie a caracatiței

Asemenea multor animale, caracatițele recurg la strategii pline de inventivitate pentru a supraviețui în condiții ostile sau pentru a-și procura hrana. Un exemplu remarcabil în acest sens îl oferă o specie de mici dimensiuni – 15 centimetri

lungime cu tentaculele întinse – care trăiește în apele tropicale ale Pacificului din largul Indoneziei. În aceste zone, fundul apelor este constituit din întinderi de nisip. În aceste condiții nu se poate proteja și nu poate trece fără să fie observată de prădători.

Pe de altă parte, corpul moale al caracatiței o face deosebit de vulnerabilă, prădătorii de temut fiind peștii de talie mare și mamiferele. Față de congenerii ei, această specie nu posedă particularitățile anatomice necesare care să-i permită să se camufleze. Pentru a deveni „invizibilă", se ascunde în nisip până la nivelul ochilor sau recurge la o strategie simplă dar ingenioasă: se ascunde în coaja nucilor de cocos care se găsesc pe fundul apelor aduse de valuri

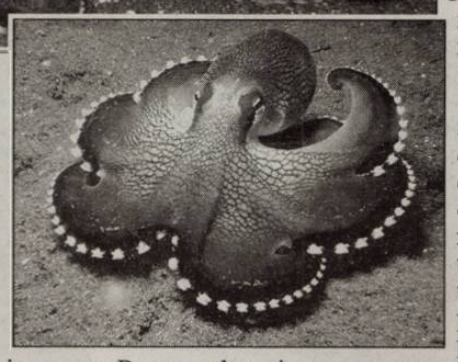

Ascunse în această carapace, caracatițele se pot deplasa, nu fără dificultate, putând parcurge o distanță de aproximativ 20 de metri. Uneori, când pericolul este mare, cuplează două jumătăți ascunzându-se cu totul și închizând „carapacea" cu ventuzele. În interiorul acestei sfere se află în deplină siguranță. Nu pentru multă vreme, deoarece sunt nevoite la un moment dat să iasă.

În alte cazuri acoperă coaja cu întregul corp deplasându-se cu ajutorul a două tentacule. O ipostază derutantă pentru prădători – pare un deșeu, o formațiune bizară purtată de curenți – care ezită să le atace.

Viața americanului Jason Padgett din Tacoma, Statul Washington, a luat o turnură spectaculoasă după ce a fost grav rănit în urma agresiunii unor tâlhari la ieșirea dintr-un bar. Din cauza comoției cerebrale s-a ales cu stres posttraumatic, anxietate socială, tulburări de comportament...

Schele previzibile. Imprevizibilă și uluitoare a fost apariția unei aptitudini artistice și a unor viziuni geometrice excepționale. La câteva luni după ce a ieșit din spital a simțit, dintr-o dată, o nevoie irepresibilă de a desena. A luat o foaie de hârtie și un creion și a dat frâu liber imaginației. Ceea ce se așternea pe hârtie l-a lăsat perplex. Erau figuri geometrice complexe care păreau să aibă sensuri. A continuat să deseneze pe coli de mari dimensiuni pentru că imaginile se succedau rapid și deveneau expansive.

De la comoție cerebrală, la genialitate

Specialiștii care au examinat reprezentările au ajuns la concluzia că Jason a dezvoltat sindromul dobândit al „savantului".

Creierul său a fost scanat la Universitatea din Missouri. S-au observat leziuni ale cortexului vizual și o activitate anormal de intensă a cortexului parietal al emisferei stângi, responsabilă, printre altele, de asocierea imaginilor vizuale, de efectuarea calculelor matematice, de planificarea acțiunilor...

Celulele nervoase lezate au eliberat, în timp ce sucombau, o mare concentrație de neurotransmițători care au antrenat reorganizarea celulelor învecinate, în urma căreia au apărut conexiuni inedite integrate în circuite neuronale.

Aceste transformări se află la originea unor noi capacități uluitoare. În acest caz, legate de viziuni geometrice și artistice.

Ofensiva automobilelor electrice

Vom respira un aer mai curat în viitor? Greu de crezut din moment ce cantitatea de noxe eliberate prin țevile de eșapament e din ce în ce mai mare. O speranță există, într-un viitor nu foarte îndepărtat, având în vedere faptul ca numărul de vehicule electrice a crescut semnificativ mai ales în ultimii doi ani. În Europa, Norvegia a înregistrat în 2014 cel mai mare număr de înmatriculări —

18.650 —, dublu față de 2013. În această țară, unul din 7 vehicule vândute e electric. E urmată de Franța cu 15.046 înmatriculări, de Germania (8804) și Regatul Unit (7370). Cele mai multe vehicule electrice aflate în circulație, înregistrate din 2005, se află însă în Franța, numărul acestora fiind de 43.000.

Zid din bile de ceramică

O echipă de specialiști suedezi a realizat o „replică" a vestei antiglonț care rezistă la tiruri de arme grele. Nu este vorba despre un scut pentru protecția corpului uman ci a unor obiective militare, clădiri în special. Mai exact, de un... zid denumit Soft Armour

System, în structura căruia, alcătuită din materiale speciale, sunt integrate bile din ceramică, care amortizează impactul gloanțelor de orice calibru. Sistemul este conceput în așa fel încât să poată fi montat pe orice tip de structuri vulnerabile din zonele în care au loc operațiuni militare sau pentru protecția unor obiective.

Minicentrale hidraulice subacvatice

Cursul fluviilor și al râurilor poate fi exploatat pentru a produce energie electrică cu centrale hidraulice de mici dimensiuni. Acest tip de proiect aflat la începuturile sale a fost realizat și amplasat recent pe fluviul Loara în Orleans. Centrala are o lungime

de 6 metri și o înălțime de 2 metri, este dotată cu două turbine verticale protejate de carenaje laterale și un grilaj frontal. În condițiile în care curentul apei are continuu o viteză de 2 m/s, poate produce 50 kw/h, energie suficientă pentru a asigura alimentarea cu electricitate a unui număr de aproximativ 60 de locuințe.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Ardeni, disperata ofesivă a lui Hitler

La 16 decembrie 1944, forţele armate ale Germaniei naziste au pornit un puternic atac împotriva forţelor aliate din regiunea Ardenilor, o zonă des împădurită din Wallonia (Belgia), pe un front foarte larg cuprinzând teritorii şi din Franţa şi Luxemburg.

Forţe germane în Ardeni

Hitler dorea cu disperare să ajungă la strategicul port Antwerp (Anvers în franceză) pentru a tăia aprovizionările cu arme şi oameni ale Marii Britanii şi ale SUA de pe Frontul de Vest. Disperarea lui Hitler era cu atât mai mare cu cât Debarcarea din Normandia a aliaţilor fusese un succes şi potenţialul Wehrmacht-ului se diminua din ce în ce mai mult.

Operaţiunea „Garda Rinului"

Pentru germani, această ultimă tentativă a lui Hitler de a prelua controlul pe Frontul de Vest s-a numit „Garda Rinului", iar pentru francezi s-a numit „Bătălia pentru Ardeni". Confruntarea militară a fost extrem de intensă şi de solicitantă pentru ambele forţe, iar istoricii consemnează că armata americană a avut cu acel prilej cele mai mari pierderi din întreg războiul. Practic, luptele s-au desfăşurat între 16 decembrie 1944 şi 25 ianuarie 1945. Liderul militar al aliaţilor a fost Dwight Eisenhower (comandant suprem al aliaţilor), iar liderul trupelor aeropurtate a fost generalul american Anthony McAuliffe. Din statul major au mai făcut parte feldmareşalul britanic Bernard Montgomery şi generalul american George Patton. De partea germană, trupele au fost conduse de mareşalul Walter Model şi de mareşalul Karl von Rundstedt.

Implicarea trupelor americane în Bătălia pentru Ardeni a fost impresionantă, mai ales pentru că un succes al germanilor ar fi dus războiul într-o situaţie imprevizibilă, în care naziştii ar fi controlat Frontul de Vest. Au fost folosiţi peste 610.000 militari americani, pierderile fiind de 89 de mii de oameni (19 mii de morţi). Iniţial, când atacul forţelor germane a fost o surpriză pentru aliaţi (care lăsaseră mai puţine trupe în acea zonă), aliaţii au folosit doar 394 piese de artilerie, dar ulterior (după 24 decembrie 1944) acestea au ajuns la 4.155 de piese artilerie. De asemenea, după suplimentarea strategică a disponibilităţilor, numărul de tancuri ale aliaţilor a ajuns la 1.616 (talie medie), în timp ce nemţii au folosit aproximativ 700 de tancuri.

Trupe americane de asalt

Hitler voise să se desfăşoare o operaţiune de pregătire a ofensivei din Ardeni cu cea mai mare discreţie, însă agenţii secreţi americani, împreună cu informaţiile avioanelor de recunoaştere au sesizat o concentrare de forţe germane în acea zonă a Belgiei. Dintr-o telegramă descifrată de „Inteligenţa" americană a aflat că va fi un atac puternic, dar nu a aflat data şi locul exact. În cele din urmă, aliaţii au fost surprinşi de amploarea desfăşurării forţelor Werhrmacht-ului, pe un front lung de peste 60 de kilometri. Dar americanii şi britanicii au reuşit să-şi concentreze armatele în punctele strategice, astfel încât, cu ajutorul suplimentărilor de armament şi oameni, au reuşit să obţină o victorie strălucită.

Drum deschis spre victoria finală

Succesul forţelor aliate din Ardeni şi înăbuşirea ultimei iniţiative a lui Hitler de a recâştiga poziţiile pe Frontul de Vest au grăbit finalul celui de-al Treilea Reich. Din ce în ce mai mulţi generali germani erau convinşi că nu mai au o cauză măreaţă pentru care să trimită trupele la luptă. Iar pierderile Wehrmacht-ului se ridicau la aproximativ 100.000 de oameni (ucişi, capturaţi, dispăruţi), în timp ce numărul de blindate disponibile se redusese semnificativ (tancuri şi tunuri de asalt).

Fotodocument

Operaţiunea „Cobra"

În intervalul 25-31 iulie 1944, trupele americane ale Armatei Întâi din Europa au executat Operaţiunea „Cobra". Aceasta a reprezentat o ofensivă asupra trupelor germane din nordul Franţei, la aproximativ şapte săptămâni de la Debarcarea din Normandia. Americanii conduşi de generalul-locotenent Omar Bradley voiau să profite de luptele dintre nemţi şi britanici şi canadieni din zona oraşului Caen. În fotografie se pot observa tancuri americane Sherman pe străzile oraşului Coutances din Normadia, departamentul Manche. Operaţiunea „Cobra" a fost un succes al aliaţilor.

Scurte povestiri cu memorie lungă

Civilizaţia Pucara

La sosirea incaşilor pe platourile Anzilor, în secolul XIII, războinicii de sub conducerea lui Inca (numele purtat de suverani care-şi spuneau „Copiii Soarelui") au găsit în zonele vestice şi nord-vestice ale Americii de Sud mai multe civilizaţii numite pre-incaşe. Una dintre acestea a fost civilizaţia din jurul centrului politico-administrativ Pucara. Situate la altitudinea de 3.650 de metri, în nordul Lacului Titicaca, aşezările rurale şi proto-urbane de la Pucara au dezvăluit faptul că aici a existat o comunitate amerindiană foarte bine organizată, încă de pe la mijlocul mileniului II î.Ch.

Principalele preocupări ale etniei preincaşe pucariene erau comerţul, olăritul şi creşterea lamelor pentru prelucratul lânii. Pe de altă parte, tehnica unor construcţii tip cetate era una cu totul specială, având atât destinaţii economice, cât şi sacerdotale. Unul din secretele pucarienilor a fost şi construirea de drumuri la înălţimi foarte înalte şi în condiţii climatice extrem de dure. Unul dintre aceste drumuri leagă, printr-o vegetaţie sălbatică, Lacul Titicaca de Bazinul amazonian, pe distanţa mai multor mii de kilometri. Nici astăzi nu este clară necesitatea unui astfel de efort al populaţiei pucariene (nu fuseseră folosiţi sclavi, ca pentru drumurile romanilor), însă o veche tradiţie vorbeşte despre „sosirea zeilor albi", conduşi de zeul suprem Viracocha, protectorul comunităţilor preincaşe şi ulterior al incaşilor.

Multe mistere planează asupra civilizaţiilor care au precedat invazia incaşilor în regiunile Anzilor. Alături de etnia Pucara, arheologii mai amintesc de populaţiile Chavin, Mochica sau Chimu. Acestea cunoşteau perfect operaţiile de mumificare, de ornare a monumentelor funerare, de prelucrare a metalelor preţioase, broderia etc. Printre zeităţile principale, preluate şi de incaşi, se aflau cele zoomorfe, precum şarpele, jaguarul, condorul sau puma. Ruinele unui templu de la Pucara atestă existenţa unei clase sacerdotale foarte bogate şi respectate, care se presupune că avea aproape un milion de adepţi acum mai bine de două mii de ani... Şi etnia Pucara a fost asimilată de cuceritorii incaşi, iar numeroase obiceiuri (inclusiv legislative) au fost continuate de suveranii Inca, supuşi definitiv de conchistadori în secolul XVI.

Oraş multimilenar

Ruinele unui străvechi oraş gigantic, descoperite în zona ţărmului vestic al Indiei subcontinentale, în apropiere de Golful Cambay, reprezentă, cu mare probabilitate, vestigiile celei mai vechi aşezări urbane. Cele mai vechi oraşe identificate erau considerate cele mesopotamiene (acum 4-5 mii de ani) şi cele de pe Valea Indului (acum 2-3 mii de ani). Cel descoperit acum a fost construit cu nu mai puţin de 9-10 mii de ani, în era neolitică.

La o adâncime de 40 de metri sub apă, o aglomerare urbană de 8 kilometri lungime şi aproximativ 5 kilometri lăţime a intrat în atenţia arheologilor dintr-o întâmplare. Acest incredibil oraş – din punct de vedere al vechimii lui – a fost edificat spre sfârşitul ultimei glaciaţiuni (10-11 mii de ani), iar ulterior a fost înghiţit de apele crescânde ale oceanului, după ce gheţurile au început să se topească. Pe lângă ruinele din piatră au fost analizate şi obiecte rudimentare de cult din lut, oseminte umane şi grinzi din lemn, toate indicând aceeaşi vechime neverosimilă. Odată cu confirmarea perioadei de edificare, arheologii şi istoricii indieni şi-au pus problema existenţei în acele vremuri a unei civilizaţii necunoscute şi dispărute sau asimilate de alte comunităţi asiatice.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

19 februarie 1942

Atac asupra Australiei

Pentru prima oară în istoria acestei ţări-continent, la 19 februarie 1942 Australia a fost atacată de o forţă străină. Forţe aeriene japoneze, reprezentate de 242 de aparate de bombardament, au atacat importantul port Darwin din nordul Australiei. Loviturile bombardierelor nipone au vizat şi două aeroporturi ale aceluiaşi oraş (deschis la Marea Timor).

Scopul atacului japonez a fost anihilarea portului Darwin şi a facilităţilor sale pentru a nu putea fi folosit de către aliaţi în acţiunile din „Teatrul de război al Pacificului". În esenţă, japonezii se temeau de invaziile asupra insulelor Timor şi Java şi transformarea lor în baze militare pentru acţiuni antijaponeze. Raidurile din 19 februarie au fost cele mai ample din cele aproape o sută de incursiuni aeriene de atac asupra Australiei din perioada 1942-1943.

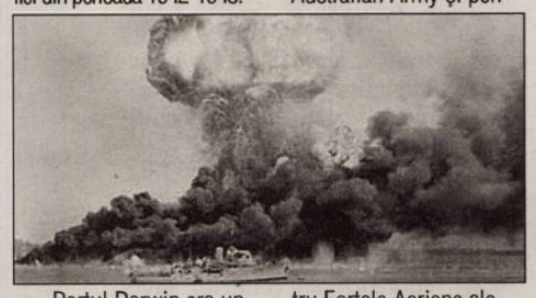

Portul Darwin era un oraş relativ mic, însă avea o poziţie strategică foarte importantă pentru aliaţi, în special pentru flota SUA şi pentru aparatele de zbor americane care plecau din Hawaii. Realimentarea cu combustibil şi alte necesităţi era esenţială pentru a face faţă armatei japoneze din acea zonă a Pacificului. De aceea, Darwin a devenit o importantă bază aeriană a Australian Army şi pentru Forţele Aeriene ale Regatului Unit.

Atacul japonez a fost condus de Mitsuo Fuchida, acelaşi comandant (căpitan de bombardier) care a dirijat primul val al atacurilor de la Pearl Harbor. Loviturile niponilor au primit o ripostă destul de slabă, având în vedere că pregătirea anti-aeriană a portului nu era la un nivel acceptabil. În aceste condiţii, atacul a reprezentat un succes al Japoniei. Mai mult de jumătate din populaţie s-a refugiat spre sud, au fost ucise 235 de persoane, 400 au fost rănite, 30 de avioane au fost distruse, 8 nave au fost complet avariate, în timp ce agresorul a pierdut doar doi oameni şi patru bombardiere. În total, asupra portului Darwin au căzut 681 de bombe japoneze.. Aceste atacuri au continuat până la 12 noiembrie 1943, în special în zonele de nord şi de vest ale Australiei.